

மகாபகோராத் தாரா, டாக்டர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த ஸாக்ஷாத்காரமாகிய

பரமசிவ ஹர் பார்வதியாருக்கு

உபதேசித்தருளிய

நிஷ்ட்டாநுபூதி

மூலம்

இத்து.

நிருக்கோவஹர்.

ஆறுமுகசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

முத்துகிருஷ்ண பரப்மத்தினால்

அவதாரநாமுதலிய ஸ்வந்திலக்கணமாகப் பகுத்து

நூதனமாக அருளிச்செய்யப்பட்ட

உரையுடன்.

பு.சு. துரைசாமிமுதலியார்

அவர்களால்.

பரிசோதித்து.

சென்னை.

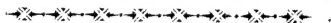
புவனேஸ்வரி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1924.

உ

இந்து லுரையிலே காட்டப்பட்ட குறிகள்.

இம்முனை கூட்டுச் சீசால முதலிய வற்றின் பின்னும்,

இச்சிறுக்கீற்றுச் சொற்களின் பிரிவுக்குப் பின்னும்,

இப்பெருங்கீற்றுப் பதசாரத்துக்குப் பின்னும்,

(1) இவ்விருதலைப்புகளற வருவிக்கப் பட்ட சொற்களுக்கும்,

இக்குத்து முற்றரசு சொல்லுக்குப் பின்னும்,

[இவ்விருதலைப்புகளால் தாதுபரியத்துக்கும்,

இத்தாரகை அடிபிற்காட்டப்பட்டவற்றிற்கும்,

மேல்க்கப்பட்டன.

உரைச்சிறப்புப் பாயிரம்.

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

மணிகளர்ப்பதிலை வாளராய்ப்பொறுத்த
 அலகினர்வசந்தகையமர்ந்தமன்பதை
 மலவிருதிருந்து மன்னுவேதாந்த
 நிலவுசித்தாந்த நிழ்சமாநிலை
 ஆயநஞ்சொருப நிலையறிந்துய்வான்
 ஏயவாதுளத்திவிடுத்திதுமைக்கன்
 மநரிபுதுமரின் னண்டமுதிருவப்
 பொருவாநிலங்க புயற்றுகுதிமி
 அண்ணாமலை நகத்தெழுந்தருளும்
 கண்ணாவினைக் குகைநமச்சிவாய
 குருபாற்காளாய்க் கோவலாவரு
 புருகினைராறு முகதேசிகைர்
 மெண்ணெய்பாறவழும் பெண்ணைமருதியின்
 பாங்கோகியம்போற் படிவமசையுரு
 தோங்குநிட்டையி னுறுமளவையிறும்
 பிரம்பொடுவெண்பொடி பெய்யும்பொக்கணம்
 கரந்திடலுணர்ந்து கலங்குபுநெஞ்சம்
 அயராக்கெண்டின மயணகலாது
 வயிராகங்கொடு வதிதல்கண்ணாநீஇ
 ஆரணம்பரசுமக் காரணக்கடவுள்
 வெள்ளிவரைபுரை விடைமேற்றேன்றி

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

உள்ளநனியுவந் துவப்பெற்றவர்
 முதிருந்தமிழின் மொழிபெயர்த்ததுமாம்
 நிதிவைப்பனைய ரிட்டா துபூதி
 சாத்திரமூல மாத்திரையன்றிக்
 கரையமைதரவதற் குரையிலா மையோர்ந்
 தாதியீறிலதா யருவாயுருவாய்ச்
 சோதியாயகண்டித துரியாதீதமாய்
 ஞாதுருஞான ஞெயநண்ணுததாய்
 நாதவிந்துவாய் நான்மறைந்தமாய்த்
 தற்பதந்திகாம்பதந தழுவசிபதமாய்
 முப்பதமுடிவாய் முக்குணாகிதமாய்ச்
 செப்புதற்கரிதாயக கற்பனைவந்த
 கயிலைவாழ்பரமன் கருணைகூர்ந்து
 மயலறுத்தாள்வான மாண்டவுருக்கொடு
 வந்தெனவணிகர் மரபிடைபுத்ததுச
 சிந்தைபுலன்வழிச் செல்லாதொழுதுநாள்
 ஆதபுரிவடி வம்பிசையோகினுறு
 றோதியெண்ணியாய் போதயனுளத்துதி
 மைந்தநால்வர்க்கும் வடநிழற்பண்ணிருந்
 துண்மைதெரித்த வண்ணலடியார்
 எழுவருளொருவ ரெ னுந்திருமூலர்
 வழுவறுமரபினோர் தொழுதருமாண்டகை
 குருமூர்த்தமதாய்த் தெரிவுறப்போந்து
 சச்சிதானந்தத் தனிநிலைபகா

சிச்சியந்தெளிந்து நிருவிகற்பமாம்
 வாய்மைசான்முத்து ராமப்பிரமம்
 தொண்டர்கடன்னைத் தேரத்திரித்துரைத்த
 கொண்டசுவகெழு குருதோத்திரத்திற்
 குறையெழுதியதன் மருகனைநோக்கிப்
 புந்தியுவகைப் புணரிசிலைப்ப
 முந்துறப்பிரம நிடைமுயன்றோர்
 பற்பலர் ஊருக்கு மினிப்பரில்பவர்க்கும்
 அற்புதந்நாகல் லஞ்சனமேய்ப்பத
 தெளிவாருரை செய்திடுகென்ன
 அறியாலைநயுரை சரமேற்றாங்கி
 கவையிலோர் மொழியா லெவையுமொழிவுறும்
 வகைமுமதுகை வயஞ்செயற்குரிய
 கைகொளரதனமுதற் சரகனங்களுமெய்ச்
 சரநகராத்தியர் கந்நெறிகளுமவர்
 எதமறவுறு நாதானந்தமும்
 அதனைச்சிந்தியா கந்நிலைடந்தாற்
 சிதைவிலத்துவித வதுபவசித்தி
 அடைவுமைந்தெழுத்து மவற்றைச்செவித்தோர்
 படருமலபரி பாநம்பெறுகையும்
 பிறவுங்கைக்கனி யுறழப்புலப்படப்
 பேற்றுறுசுருத்துப் பொழிப்பொடகலம்
 தாற்பரியாத்தமு தாரணமமைய
 உணர்வுடையவர்க ளுறையும்பதியினை

உரைச்சிறப்புப்பாடாம்.

அனுசுயமறியா வாதர்கடாமும்
தத்துவஞானத் தலைசிறந்திடவும்
மித்தையாம் வாழ்க்கைப் பெத்தத்தழுந்தநா
முற்றத்துறக்குபு முத்தராகவும்
பற்றறுத்தவமெலாம் வியந்துபழிச்சவும்
அறப்பொருளின்ப முறறியதற்பின்
சிறந்தவீடென்னுஞ் செல்வம்பெட்ட
அதிகாரிக னுமையந்திர்பதச
சதிராத்தநிலை கண்டுகொரவும்
வாசிட்டம்முதல் வருவேதாந்தநூல்
ஆசில்சித்தியா மாஞ்சித்தாகதநூல்
பலவற்றிற்கு மலையொன்றில்தா
உன்னுஞ்சுருதி புத்தியறுபவம்
என்னுமிம்முன்றுந் தழீஇவஞ்சனன்
ஆரிரண்டகவையி னருடானந்தப்
பேறுவேட்டுப் பேதமின்னான
சாத்திரம்பயின்று தன்மாதுலனும்
ஏததுநன்முத்து மாமப்பிரமம்
ஞானசுரியனாய் விளங்குதருடி
ஆனாதமிப்ப வவனுளம்ரங்கி
அருளுறப்பெற்றே யப்பரம்பகையை
இருளறவளர்க்க விளவரசாகி
மருவுநாளின் மதிவளர்குவன்
ஒருவித்தென்றிசை யொல்லையிற்செல்லக்

கறவைபிரித்த கன்றெனக்கவன்று
 துறவுபூண்டு துரீஇப்படர்ந்தே
 ஏனையதலமெலாங் கோதென்றிழித்து
 மாநிலச்சார மீதெனமதித்துச்
 சாரநகரிற் தன்குருவைக்கமாய்
 ஆரவிளங்கிய சந்திரானமாம்
 பொதியநாயகர் பொதுயிற்கந்தப்
 பதிவருசான்றோர் முதலியோர் தம்மால்
 முதற்பட்டத்தின் முனைவெனன்று
 விதிக்கப்பட்டு வீரியவுரவோன்
 மாயைத்திமிர மாற்றுகுஞ்சிற்சுடர்
 ஏயப்பவக்கடல் கடத்துமிரும்புனை
 அஞ்ஞானப்பிரி யகற்றுமருந்து
 மெய்ஞ்ஞானக்கடி வீசநாண்மலர்
 இடுவிரைக்காடற் வெறுகூர்க்குடாரம்
 மருவுபக்குவர்க்குப் பயன்சொல்வாபக
 மானகங்காரங் கடந்துமாண்புகர்
 மோனைவாயின் முளைத்தாரதரு
 ஆநாரத்திட ராறுந்தாண்டி
 மீதானத் தெரளிர் வெயின்மணிவிளங்கு
 தாவக்கோடை தணிக்குங்கொண்மு
 ஆவிக்குறு துணை யன்பிற்கன்னை
 நித்தியநில நிருவிகார
 சத்தியநிராமய சமயாதீதம்

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

மனதிக் கெய்தொண வநாதிகாரணம்
பின்னொபின்ன முன்னவொருபொருள்
மூலப்பகுதி முறைத்தலர்ந்தெழுந்து
காலப்பகுதி தொடர்ந்துகாண்வரு
பிரமனாதி பிபிலிகாந்தமாம்
சரமசரத்துஞ் சகலாண்டத்தும்
சமலத்தடைபுனற் றுவிலகடுப்ப
ஆனமவுறத்தோய்ந்துந் தோயாதாக
ஓட்டிவிடெனச சுட்டப்படாத
சர்வசாட்சி தானேதானாம்
பிரமவாரிதிபடித் தாடும்பற்றியோன்
இழுக்கறுபல்கலைத் தானேகொண்டெய்தி
ஒழுக்கவமைச்சன் சூட்சுமியூன்றிக்
காமமாதிக் கடும்பனகாரியத்
தோமிலாவோர்மொழி வாளிற்றுபித்துத்
துவாதசாந்தப் பெருநகர் துன்னித்
தவாதசாந்தவத் தாணிமிவர்க் து
திருவருளென்னு மொருமுடிக்கவித்துப்
பண்புடையபேத மெண்ணுடைநிழற்ற
நிறைவுறுநிட்கள நேமியுருட்டிக்
குதையில்பேரின்ப முறைபுரிகுரிசில்
சத்திநிபாதஞ் சார்ந்த
முத்துகிருஷ்ணப் பிரமமொய்தவனே

இவ்வுரைச் சிறப்புப்பாயிரம்
 வித்வசிகாமணியாகிய-அஷ்டாவதானம்
 வீராசாமியெட்டியாவர்களு லியற்றப்பட்டது.
கடவுள் வணக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

உலகினெடுயிர்பா முடைவனெனவனவன்
 கலெபுகமுயர்க்க னமதுளெனவனவன்
 நிலைய முனிவரு ணிகழ்பவனெனவனவன்
 தலமறையையவ னடிக்கொழுதனமே.

அநுபிறையடிதள் வணக்கம்

எழுதிர்க்கழி நெடி.லடி ஆசிரிய விருத்தம்.
 நானாமம் வடிவுக்கொண் டெழுந்தருளு
 நாட்டமுன்றுண்ட நாயகன்
 மோனமாம் விழிப்பாயிந்தெ கமயாண்டு
 புத்திபெற சேர்ந்திடு முடிவ
 தானமார் புலம் மரபறு முத்து
 ராமசுந்தரன வின்சரண
 மானகோகதைக் கெனதுளச்சுரும்ப
 ரந்திதுற வரமநன் குவையே.

அவையாடக்கம்.

எண்ணிக்கழி நெடி.லடி ஆசிரியவிருத்தம்.
 திகழுமெனதுளத்தி லகுமுத்திராம
 தேசிகனற்றிருவருளான் மாந்தர்சின்தைத்
 துகளறுக்குநிட்டானு புகிக்கென்னுட்
 டோன்றியவா றுரைசெய்தே னதனைகாணு

மகிமைகொள்பல்கலை தேர்ந்தோர்கூத்தாரரி
 மருவுதிரை மறைவுறுகை வசத்தாயாட்டும்
 வகைகொள் மரப்பாவை நடிப்பதனைக்கண்டு
 மகிழுலகோர் போல்வியந்து மகிழ்வர்மாதோ.

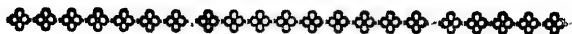
இதுவுமது

அறுசீர்க்கழி நெடி லடி ஆசிரியனிருத்தம்.
 பொருவரிய மெய்ஞ்ஞான நிப்டாது புதியினற்
 பொருளை யோர்தற்
 குரியனலேனையினுமென் புன்மதியா லச்சமகன்
 றுரைசெய்தேனல்
 அருமைபெறு முத்தமிழை முறையாகத் தெரிந்துருக்கு
 மறிவுசான்றோர்
 வருகூழ்வி சொலுமொழிப்பான் மகிழ்வுறல்போ
 லிவ்வுரைக்கு மகிழ்வாரன்றே.

இந்நான்கும், இந்நூல்
 உரையா ரியரால்
 இயற்றப்பட்டன.

சிறப்புப்பாரிம
 முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சா த் து க வி க ள்

இ ல் து

புராசை-அஷ்டாஸ்தானம்

சபாபதிமுதலியாசவர்களா லியற்றப்பட்டது.

நேரிசை ஆநிரியப்பா.

பூமிசைநான்முகப் புனிதனாகியருந்
தோமறவுணர்ந்து சொல்கருமாமறை
முடிவுநூலின் முன்னியதுணியும்
வடிவுறத்தெரிந்து மன்னுவிஞ்ஞான
பூரணதீசையிற் பொருந்துபுயோக
காசணாசமாதிநிட்டைகைகண்டருவா
குரவுக்காட்சிக் குறிபிறழாது
திறமுறவுட்கொளீஇத் திகழ்முத்திராமப்
பிரமமென்னும் பெயரன்னோன் மருகனென்
றிருநிலமகிழ்சிறப் பெய்தவன்னோன்பா
லான்மாமுயற்சி யாவுமொழியாத்
தான்மாத் திறமாய்த் தருசுகாதீதத்
துட்டமோமயம்போற் போதமென்றயர்ந்து
விட்டகேவல வீடிவார்ந்தெளிதி

னடைவுறச்சோபா னம்மெனுஞ்சாதனந்
 திடனுறப்பயின்று சிரவணதிகளிற்
 கைம்மிக்கனுபவக் களிப்பிடுனோங்கிய
 விம்மிதமிழ்லா விம்மிதமிழ்தேனாப்
 புலமையோர்க்கைக்கனி பேரானிகாணக்
 கிளர்வுறுமுத்து கிருஷ்ணப்பிரம
 மென்னுநாமத் திருந்தவத்தோன்றல்
 புன்மையில் நிட்டானு புகியா நூற்குச்
 சிந்தாமணிமுதற் செப்புமில்க்கய
 நந்தாவரும்பொரு ணவையிலவாக
 வகலறுட்ப மாதியவகையா
 னிகலறுப்புலப்பித்தியடி தறிஞர்
 தாம்பரிந்திட்டவை புகுமளவகைக்குநிக
 தாம்பரிச்சென்ன வறிவெனுமளப்பரு
 நயனகோச சத்கா னாருந்தன்னின்
 முயலுமநுபவ முயலுமநுசனகமொ
 டெவ்வப்படிமொலா மாராயந்திராருமகினி
 தியற்றிய வுரையி ன்னர்மையும்வண்மைபு
 மயக்கறுதிட்பமும் வாய்மைசா னுட்பமு
 நோக்கிலநூலா நோன்மை சான்மதியின்
 ருக்கற்றொளிர்சந் திரிகைப்பரப்பின்
 பண்பினைமாறு மெனலாக்
 ண்கொடுதந்நிலை காண்பவரதமககே.

இஃது சிதம்பரம்

இராமலிங்கப்பிள்ளையவர்களா லியற்றப்பட்டது.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

நலங்கொள் சிவபோகமண நாற்றிசையு மணக்கும்

ஞானமணங் கந்நிக்குமோன மணநாறும்

விலங்கலில் சித்தாந்த மணம்பரி மறிக்குரின்பா

வேதாந்த மணங்கமழும் வேதமணம்வீசும்

தலங்கொளு மெய்யத்துவிதத் திருமணமும் பாவும்

தனிமுத்துக் கிருட்டினப்பேர் தங்கிய நம்பிரமம்

வலங்கொளு நன்னிடடாறு புகியெனுநாற்கே

வாய்மலர்ந்த வுரையெனுமோர் மாமலரினிடத்தே (உ)

இஃது சேமங்கலம் வித்துவான்

நாராண முதலியார் பாடியது.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

பரமசிவ னுமையவருக் குபதேசஞ் செய்யப்

பரவியசீர் றிட்டாறு புகினைப்பார்மேல்

திராமருவு குகைநமசி வாயாருட் டொண்டர்

திருக்கோவ லாறுமுக தேசிகர் செந்தமிழால்

வரமளிபாடவி னெழுதத் திருமூலர் மரபில்

வருமுத்திராமப் பிரம்மமரு கரிளவரசாம்

உரமிலகு முத்துகிருஷ்ணப் பிரமமதற்கவதா

ரிகைமுதலா முரையெழுதி யுலகிலச் சிட்டதுவே ()

கசு

சாத் துகவிகள்.

இஃது திருநீர்மலை

கோபாலதிருஷ்டா கவிராஜசேகரர் பாடியது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

குருவடிவாயுமைக் கான்சொ னிட்டாது புத்தனைக் கோவ

[ஹர்வாழ்

தருநான வாறுமுக தேசிகன் செந்தமிழினிற் செய்தான

[தற்குத்

தெருளுறநல்லுமை செய்தான் திருமலர் வழிவருமுத்தி

[ராமப்ரம்மம்

மருகனின வரசாழைன் முத்துகிருஷ்ணப் பிரமமெனும்

[வள்ளியோனே (ச)

இஃது - தில்லையம்பூர்ச

சந்திரசேகர கவிராஜ பண்டிதர் பாடியது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

சத்திதனக் கையருளுந் திட்டாது புத்தனைத் தமிழ்ப்பா

[வாக

எத்திசையும் புகழ்கோவ லாறுமுக தேசிகனு றியம்பினுள்

சுத்தமிஞ்ஞ செய்யுளுக்குத் திருமலர் மரபினி வரசாய்த்

[தோன்றும்

முத்து கிருஷ்ணப் பிரமமுரை வகுத்துரைத் தான்றனைய

[மியமுரையிற்றானே. (ரு)

சாத்துகலிகள்.

கரு

இவை நாசிங்கபுரம்

தமிழ்ப்புலமை வீராசாரி முதலியாரவர்களால்

இயற்றப்பட்டன.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அறுகுறு மாமீலமகளை யானேக்கியருளிய ரிட்டா துழிக்
கொருகுவ லயத்துள்ளோ ரஞ்ஞான மொழித்துப்ப வுரை

[செய்தானால்

திருகுமல மறவோதற் சேர்ந்தோர்க்கு சிவானுப வந்தெ

[வியக்காட்டும்

பெருகு புகழ்த்திரு புலர் மாபில்வரு முத்துகிருஷ்ணப்பி

[பம மாதோ. (சு)

மட்டாருங்கலி ரகர்வார் சுவைத்திறத்தைத் தாமறிதன்மட்

[டேயன்றி

கட்டாரு முணர்வெளிப் படுக்குனர் மற்றில்லையிந்தஞாலத்

[தோர்க்கு

கிட்டாறு பூதியெனுங் கனிசகவை தானறிந்த தனைரியதி

[யாக

உட்டாவ னெளியிட்டான் முத்துகிருஷ்ணப் பிரமமெனும்

[யோகிதானே. (எ)

இஃது தாயுமானசுவாமிகள் மாபிலேழுந்தருளிய
எடுத்துக்கூட்டி - அருளுசல சுவாமிகளால்
இயற்றப்பட்டது.

அறுசீர்க்கழி நெடில் ஆசிரியவிறுத்தம்.
அரனுமையாட் குபடே, சித் தருளியநன் விட்டாறு பூதிதா
[வக்
கிரவிரிலத்திரு னீக்கிப் பொருள்விளர்க லெனத்தெளிவா
[யுமையிட்டானால்
திரிமலமுஞ் சேரசட்டா வமுமொழித்த திருமூல நாயனார்
[சம்
மாபில்வரு முத்துநிருஷ்ணப் பிரமமெனத் திசைபுகழ் மா
தவத்தினுனே (அ)

இஃது-திருப்போரூர் சிதம்பரசுவாமிகள் ஆதினம்
ஒன்பதாவது பட்டம்

முத்துகுமார சுவாமிகளால் வியற்றப்பட்டது

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிறுத்தம்.
மருமலிந்த கொன்றையணிபா னுமை யாண்மகிழ வருள்வா
[அளத்திற்
பொருண்மலிந்த நிஷ்ட்டானு பூதினைக் கோருரையைப்
[புகன்றிட்டானால்
இருண்மலிந்த பவப்புணரி திளைக்குமான வரின்பச்சலதி
[தோயத்
தெருண்மூலர் மாபிலவரு முத்துநிருஷ்ணப் பிரமமெனந்
[தேவன் மாதோ. (க)

இஃது-குளத்தூர் காதலமூர்த்தியாகிய

சட்ட நாத சுவாஸிகளா வியற்ற பட்டது.

அலுசீர்க்கழி நெடிஸ் ஆசிரியவிருத்தம்

நீர்நிறைந்த வண்டம்மல்லா நின்றபரி பூணத்தி னிலைமை
[நோக்கி
ஆர்நிறைந்த சிவனுபைபாட் கருகிய நன்னிட்டானு பூதி
[தாலுக்
கேர்நிறைந்த முத்துகூறு டுஷப் பிரமமெனு மெம்பெருமா
[னிரங்கியன்பாய்
பார்நிறைந்த வடிபார்க்கு நூலங்கனித்துப் பாலவரை பகர்ந்
[நான் மன்னே. (க0)

இஃது-திருவாரூர் மனடியார் திருக்கூட்டத்தில்

ஒருவராகிய சேங்காவிபுரம்

கோயிற்பத்து குழந்தைவேகு ததுவாசவர்களால்

இயற்றப்பட்டது,

அலுசீர்க்கழி நெடிஸ் ஆசிரியவிருத்தம்.

நிட்டானு பூதியுலா முத்துகுருஷ்ணப் பிரமங்கழத்தமோன
மெட்டாத தேவர்முதன் முனிவர் சித்தர்மானிடர் மந்தே
[னையோர்க்குஞ்
கூட்டாமற் துன்னுதற்குச் சமாசவானந்த வெள்ளந் தொ
[டர்ந்ததோங்கிக்
கட்டான தொடர்பெல்லாங் கரைந்தத்துவித நிலையுங்கலந்
[ததம்மா. (க1)

இஃது

தி. இ. கம்பாத்திர சுவாமிகள் ஆதினத்திற்குரிய

பிறைசை-அருணாசல சுவாமிகள்

மாணக்கராகிய

கா. திருநேச நாயகாவர்களா வியற்றப்பட்டது.

பதினான்குசீர்க்கழி நெழலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

நீர்மருவு வேணிதாழை மெய்யம்மை நெஞ்சமகிழ்
[வருவுரைத்தநிட்டாதுபுதிதல் வினகாமென மெய்யான நெஞ்சு மயன்
[மெய்நிதிப்பார்மருவு மலிவினந் மலியாந் மெய்திவிந் பகர்கராமலக
[மானப்பரிவினி லுணர்ந்துவாய் ஞானநீக்கிப் பெரும் பரிபட்டைய
[டைய வெண்ணிப்பேர்மருவு மேற்கோளி னேடுரை வகுத்தபாத் பெருமை
[பெறு முத்திராமப்பிரமமாமொருகுநாவினடி நீழலனுதினம் பிரியாது நின்றி
[லங்கும்சீர்மருவுககாண மூர்க்கமறை ஏணிவர்புகழ் திருமூலர்
[மரபில்வந்ததிவ்யமுத்துங்கிருஷ்ண பிரமமென் நெவர்களுஞ் சிந்திக்கு
[புராடிகளே. (கஉ)

இஃது-கொடியில் பரம்பரைச்சீடரி லொருவராகிய
இ. குப்பராமரி நாயகவர்களா வியற்றப்பட்டது.
அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அத்தனார் தமைப்பணிந்து மலைமகன்கேட்கப் புகனிட்டா
[அஞ்சிக்
கித்தாணியோர்முனை மிருண்மயக்க மாலவவாக் கிரவி
[போன்று
முத்திநிலைநுண்மழவர் மரபிலெழு முத்துநிறுந்நணப்பிரம
[வள்ளல்
முத்தமிழ்நீர் முதலிவோர் பரவையரைப் பயனெடுத்து
[மொழிந்தான் மன்னே

இஃது-கொங்குறைப்பட்டி லுள்ள திருக்கூட்டத்துக்
தலைவராகிய தமிழ்ப்பாள் ரிக்கூடத்து
பாத்தியாயர்

அ. சேஷப் பிள்ளை அவர்களால்

இயற்றப்பட்டது.

பதினான்குசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.
அத்தனடியிற்றொழுது முத்திபெறு நெறிவினவுமம்பிகைக்
[ககமகிழ்ந்தே
பவனருந்நிட்டையைக் குகைமகிவாயருக் கன்பெனன்று
[லகுபுகழும்

புத்தியுளவாறுமுக தேசிகன் செந்தமிழ்ப் பாவினுலருள்பு
 [நிந்தான்
 பண்டுபயவாரியை மதித்தமுதுகண்ணன் பகிரந்ததெனவிந்
 [நாளிலே
 இத்தலத்தியாவர்ச்சு மந்நாஸினுரையமுத மின்புமதித்த
 [ளித்தா
 னெழின்பூலர் பாயிலுயர் தகைநூழர்த்தமென வெனது
 [சற்குருவாகியே
 நித்தநட்சள சகலவித சிற்றாவாவ நலையுருவ புரிந்த
 [மோன
 நிமலநிர்க்குண வசண்டாகமுத்து கிருஷ்ணப் பிரமமென்.
 [ஊர்தியே. (கௌ)

இஃது-செய்யுளில் திருக்கட்டத்தி லொருவராயின
 தம்புப்பள்ளிக்கடம்

கோவீரத்த உபாத்தியாயரின்மகனாக

ஆயந் தப்பாடது.

எழுசீர்க்கழி நெழலடி ஆசிரியனிருந்தம்.

எட்டாசு பேரின்ப வீட்டி னுபகேறுதுறை மக்கெதன்றுடெ
 [நியோசலாக்
 கட்டாக மொழிகின்ற நட்டாது பூதிக்கோர் சிற்றவன்மகரு
 [லெல்லா
 மட்டானெனப் புனியிலொப்பிலாருத்து கிருஷ்ணப்பிரம
 [வள்ளல்வினைவந்
 தோட்டாம லெனையாண்ட சின்மயதயாந்தியுரைத்தவுரை
 [யுரைகளாகே. (உ௭)

இஃது-செய்யூரில் திருக்கூட்டத்திலோருவராகிய
தானப்பகவுணையவர்களா. லீயற்றப்பட்டது.

கட்டளைக் கவித்துறை.

அருளானவிசனு மம்பிகைக்கோது மரியநிட்டை
பரிவாசவாறு முசுதேவன் செந்தமிழ்ப் பாவிற்கெய்தான்
குருவாயெழுந்தருண்முத்துநிருஷ்ணனந்தகோதில்குணன்
விரிவாயதற்குமை மிட்டானெவரும் வியப்புறவெ. (கஅ)

இஃது-சாத்தி லுள்ள திருக்கூட்டத்துத் தலைவராகிய
பொதியநாயகர் சபையின் பூசாவிதியை
நடாத்துநின்றவராயும் விவாகிய
சின்னப்பாடி பாரதிதியாபவர்களால்
இயற்றப்பட்டது.

எண்ணீர்ச்சூழ் செழலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

நண்ணலருக கமலையுடை பாமனந்நாணகமகட்குத்தாணரு
[ணிட்டனுபூதித்
தண்ணளிபாட டயர்வாங்குமுங் கோவலாறுமுகத்தக்கோ
[எனெறியற்பேர்தாங்கிக்
கண்ணியவான் தமிழ்க்கவியாற் கரைத்திந்நாளிற் கைக்கனி
[போற்சிவநிட்டை கற்போற்சாணப்

புண்ணியஞ்சேர் சென்னைவளர் முத்துகிருஷ்ணப்பிரமமெ
[எப்போந்துரையைப் புரன்றனம்மா. (ககூ)

இஃது-மேலு பூதரின் மெபா தியநாயகர்

சுபைக்குத் தருமா த்தா

நா மாயனாப்படிமத்தையு ஸ்மர்த்திப்பிட்டுது.

(7) ନିର୍ଦ୍ଦେଶ :- ଏ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ୧୫୫ ଶବ୍ଦରେ ଦିଅ ।

இத்தரணியோபெல்லா மீனப்பன் மீட்டயாவான்
முத்துகிருஷ்ணப்பிரபு பன்னேசன — தத்தான
சிட்டாணுமுதியெயு நேர்ணு லுமர சூலமலபத்
திட்டிந்தத்தோ சூலம — தான நேர்நது.

சாத்திகங்கள் முற்றுப்பெற்றன.

உதாரணசாத்திரங்களின் பெயரகராதி.

கஸ்தியமுனிவர்	சிவபோகசாரம்	நாலடியார்
ஆதிசாகசியம் [பா	சிவவாக்கியர்	நிகழ்காலத்திரங்கல்
அத்தவிதக் விவெண	சிவானந்தமாலை	நெஞ்சொடுமுகிழ்தல்
அத்துவிதாஹுபவம்	சிற்றம்பலநாடிகளாணு	பகவந்தீதை
அத்துவிதவுண்மை	பூதி விளக்கம்	பசுபதிபாச விளக்கம்
அமுதசாரம்	சிற்றம்பல நாடிகள்	பஞ்சாக்ஷரப்பதிபசுபா
அருட்போகாசம்	லித்திறை	சவிளக்கம் பார்
அருணாகிரிபத்தாதி	செல்காலத்திரங்கல்	பட்டணத்துப் பிள்ளை
விவோதவந்தியார்	சைவமயநெறி	பதார்த்த தீபிகை
இருபாவிருபது	சொளுபாரம்	பத்திரகிரியார்
உடலறிவிளக்கம் [ப	சொருபத்தந்தாதி	பரணதேவரந்தாதி
உணவையெறி விளக்க	பஞ்சாக்ஷரப்பதி	பாதிதுறை
உண்மை விளக்கஞ்	சொளந்தரமலகிரி [பா	பாரதம்
உயிர்	தூரானந்த தேவெண்	பாலையானந்த சுவாமீ
உபநிதம்	ஞானவாசிடம்	பிரமகீதை
ஒழிவிவிலாசிக்கம்	ஞானிகள் உண்மை	பெரியபுராணம்
உளவையுந்துள்	தர்மவாயு சுவாமிகள்	போற்றிப்பட்டுருடை
சடவுளந்தாதி	தத்தவாபிர்தம்	வெண்பா
உணவையுண்மை	தர்மமரணவாயிகள்	பிரபலிங்கலீலை [ம்
உத்தரலங்காரம்	திருக்கல்லைப்பதியற்	பிரமமோத்திரகாண்ட
கந்தரபஞ்சு	மபபத்தந்தாதி [ர	மஹாவாக்கியம்
கஸ்தியம்	திருக்களிற்றுப்படிபா	மவுனதரிசனம்
காண்டிகா லம்மையந்	திருநாவுக்கரைவர்	மோகவதைப் பரணிரி
கூகைமலியாயர்	திருப்புகழ்	புகீதை
குருநமசிவாயர்	திருமந்திரம்	வருங்காலத்திரங்கல்
கைவலப்பநவரீதம்	திருவம்மாளை	வாதவூரர் புராணம்
சசிவன்னபோதம்	திருவருட்பயன்	வீராகம்
சசிதானந்த விளக்கம்	திருவள்ளுவர்	வைராக்கிய சதகம்
சந்தி முறை	திருவாசகம்	வைராக்கிய தீபம் [ம்
சிவஞான சித்தியார்	திருவாய்மொழி	வைராக்கிய தோத்திர
சிவஞானதீபம்	திருவிளையாடல்	
சிவநெறிப்பிரகாசம்	தேவாரம்	
சிவப்பிரகாசம்	தேவிகாலோத்திரம்	

உ

ஸ்ரீ சர்க்குரு விநாயகா.

நிஷ்ட்டா நுபுதி

மூலமு - உரையும்.

கா 111.

அவதாரிகை

சிவஞான நிஷ்டையில் உலகமாய்வுடைய ஆறுலாசிரியர் தந்த மசி என்னும் சாமவேத மகாவாங்கியார்த்தமாகிய உத்தரவாசுளம் என்ற ஆகமத்திலுள்ள நிஷ்ட்டா நுபுதி யிஞால் தாயகம், நீதி, சுபானுபவத்தை ஆத்மிகாடிகள் எளிதில் உணர்ந்தோடர் ஆனந்தரத்தமாகும்.

பொருட்டு-அருளினால் தயிர்ச்செய்யுளில் சொல்லப்புகுந்து இதநிறை
வேறும்படி எல்லாவற்றிற்கும் முத்தர்காரணமாகுள்ள பிரணவ சொரு
பத்தைச் சகுணமாகவும்-நீர்குணமாகவும்-துதிசெய்கின்றார்.

அத்திமுருகனை நித்திக் கிணைப்பார்

சித்திநுமென நி முத்திபெறுவாரே

இதனொப்பாநுபூதி.

யானைமுருகனைப்பொருடாக மூர்த்தியினைதுபாதத்தைத்தின்
மேதாஹம் துர்க்காண சுத்திபெறும் அகத்தின்கண்ணே தியானிக்கின்ற
வர்கள்-ஆலகாசகாரமுடன் விளங்கிய சித்திகளும் - நூர்ணவாழ்வாகிய
மோகிசெல்லம் தம்முடன் உள்ளார். - என்றவாறு. வகாரம். சுற்றவசை.

பதசாரா.

எதிர்ப்பொருள் சகலமுதற் காமயமாக விளங்கும் பிரணவசொருபத்
தை மதிக்கொண்க. சஞ்சரிக்கும் ஆண்டாணபென்பார். அத்திமுருகனை
ன்பும், அபயபணைய முன்புபத்தின் தீர்த்த சாரங்கத்தா கக்கூடி விள
ங்கும் மஹாதேவன் என்பார். - அடிவந்த நீண்பவரென்றும், சகலசாம்
பிராஜ்யத்தொடும் விளங்கிய வட்டயாசித்திக் கொள்பார். - சித்திநு
மொரு என்றும், முருண்ட நகலென்கின்ற முத்திக்கதிசாரிக் கொள்பார்.
முத்தபெறுவரென்றாக் கூறினார்.

(இதுவுமது.)

சகலமுத் தானாகிய பிரணவசொருபம்-பரிபாகருடைய குறிப்பின்
வழியே செல்லாத பச்சராககால்பாகருடைய குறிப்பின்வழிச்செல்
லும் யானைபென்பார். - அத்திமுருகனைன்றார் எனவும், ஆணவாதி மத்
க்கோப் பொழியும் கஜமுகாகூரனை ஆழிப்பதற்கு வேழவதனங்கொண்
டு எழுந்தருளிய கணைசொன்பார். - அத்திமுருகனைன்றார் எனவும்,

சித்திமுத்திகள் விளைகின்ற சிவானந்தபூமியாகிய பிரணவ சொரூபத்
தைச் சுருதியுத்தி அனுபவத்தாற் காணக்கூடாமையால் சுருதி குரு
சுவானுபவத்தாற் கண்டறிந்து அடைகின்ற மேலான சத்துக்களென்
பார்.—சித்தி திருவொழுத்திபெறுவரென்றார், எனவும் கூறுவாரு
முளர்.

இதன்தர த்பரியம்.

அகூர சொரூபங்களில், முதலெழுத் தென்றும், சர்வ ஆன்மாக்க
ளுக்கும் பிரகாசிக்கின்ற சித்ரூபமென்றும், சுழிமுனையென்றும், பிர
ம்மாதிராமென்றும், திரக்குரூபமென்றும், பஞ்சவர்த்தத்தூருள்ளதென்
றும், மாணிக்கவொளிபோன்ற கென்றும், சின்மாத்திர சொரூபமென்
றும், நானூரிய னுதிப்பதற்கு மேருவென்றும், பிம்ம சந்நிதானத்
தில் தோன்றிய மாயாவினோதமான சகத்வினையாட்டைப் பார்ப்பதற்
கும், அவ்வினையாட் டொடுங்கினவிடத்தில் கேவலநிலைடைப் பார்ப்பத
ற்கும், புருஷாகாரியைப்போலின்ற ரூபாரூபமென்றும், சத்துச்சித்து
ஆனந்தமென்றும், இன்னும் பலவாறும் வேதாகமங்களினூற் கூறப்பட்
டதென்றும், சொல்ல விளங்கிய பிரணவ சொரூபத்தால் ஞானசூரிய
ரால் விசாரித் தடைந்தவர்கள் சர்வசித்தி முத்திகளைப்பெற்றுச் சாக்ஷ
த் காரமாவதென்பதாம்.

அஷ்டட்டமாசித்தியும், அவற்றின் விபாழமாவன அணிமா, மிக
வுஞ் சிறிய வயிர்சோறும் பரமகாஷ்டையாய்ச் சென்றிருத்தல், மகிமா,
மிகவும் உயர்ந்த மகமேருவப்போல ஆகவேண்டுமெனல் ஆதல்.
இலகிமா, மேருபாரத்தை யொத்த யோகியை எடுத்தால் இலேசா யிரு
த்தல். கரிமா, அணுப்போலிருக்கும் யோகியை எடுத்தால் மேருபாரமா
யிருத்தல். பிராப்தி, எவ்வுலகத்தினுந் தடையறச் சஞ்சரித்தல். பிரா
காமியம், பரகாமப் பிரவேசம்பண்ணுதலும்-அந்தரசஞ்சாரஞ்செய்தலு
ம்-இச்சித்தபோகம் அனுபவித்தலும்-மண்ணில் விண்ணில் உள்ள பொ

நுள்களையும் முக்காலங்களையும் தனது தேககாந்தியால் அறிதலுமாம். ஈசத்துவம், ஸர்வேசுவரனைப் போலத் தன்னிச்சைவழியில் முத்தொழி லுஞ் செய்து சூரியன்முதலிய கோள்கள் தன் வவல்கேட்க விளங்கு சில். வசித்துவம், தேவர்முதலிய உயிர்களையும் எல்லாவகங்களையும் தன்வசமாகக் கொள்ளுதல்.

இரண்டறக் கலத்தலாவது:-சூரியகுருசத்யத்தின்களால் தன்னைச் சாஸிமாத்திரமாய் அறிந்தபடியே எவ்வாறு தன்சொருபத்தைச்சுத்தப் பிரமமாகச் சுவானுபவத்தாற்கண்டு தனக்கு அன்னியமாய்த்தோற்றிய தேகாதிகளைத் தன்னைவிட வேறேற்றியெனவென்றும், அப்படித்தோற்று கிததுபொய்பென்றும், அறிந்ததிருவித்தியைச்சின்மாத்திரத்தில் ஐக் கியம்பண்ணி அவ்வைக்கியமென்கிற கிருகித் துருப்பாகிய அறிவுந்தா னே என்மறுபிறந்து கேவலசுபமாய் க்ருவிதமறக் கலந்துவிளங்குவதாம்.

அஷ்டட்டமாசித்தியென்பதற்குப்பிரமாணம்.

(கிருவிளையாடல்)

அருவுஞ்சிறியவுயிர்தொறுந்தான் பரமகாட்டையனுவாய்ச் சென்றுணையுஞ்சிறுமையணிமாவா மூவரிஞாலமுதன்மே மென்றையுஞ்சிவாந்தமாறு அமுள்ளும்புறனுமகலாதே நின்றையும்பெருமைதனையன்றோமகிமாவென்னுரிம்பியதால் இலகுமேருபாரம்போலிருக்கும் யோகிகளையெடுத்தால் இலகுவானதூலமென விருப்பதிலகிமாவாகும் இலகுவான்பரவனுப்போவிருக்கும்யோகிகளையெடுத்தால் இலகுமேருபாரமென விருப்பதன்றோகரிமாவாம் பிலத்திலிருந்தோனையனுலகிப்பு குதகன்மீண்டுபிலமடைதல் பலத்தின்மிஞந்தபிராத்தியதாமபரகாயத்தினண்ணுதல்வா ன், புலத்தினியங்கிச்சித்தபோக மனைத்துந்தானிருக்குந் தலத்தினினைந்தபடிவருதல்பிரகாவிய மாந்தவக்கொடியிர்

விண்ணிலிரவிதன்னுடம்பின் வெயிலாலனைத்தும்விளங்குதல்போல், மண்ணிலுளவாம்பொருள் பலவுளாலமுன்னும்வானத்தின், கண்ணிலுளவாம்பொருளுந் தன்காயத்தொளியாவிருந்தறிதல், எண்ணிவிதுவுமனையொருசார்பிராகாமியமென்றியம்புமால், சசனெனமுத்தொழிலுந்தன் விச்சைவழிசெய்தெழுபுறவித், தேசன் முதலோள் பணிகேட்பத்திகழ்வகீசத்துவமாதும் பூசலவுணர்பாவிளங்கு சுகமவிசர்முதலுலகும், வாசவாதிமெண்மருதன் வசமாக்கொள்கைவசிக் துவமாம்.

என்று-வாநர் - மற்றுப் பரவானவற்றிற்காண்க.

இரண்டறங்கலத்தெனப்பாசுப் பிரமாணம்.

(மறைவாக்கியம்.)

இவைபுணருமிடச் சைக்கியமூன்றுவிகமுறைப்ப, ரேதென்றலவ்வறிவேபூரணமாயிருத்தல், அவையவமாங் கடப்படவுபாதி கீளநீக்கு, மாகாயமெனவறிதல்பொருளத்தானே, சுவைபடவேதியானித்தலிவைமூன்றுவிதமார், சுவந்துவங்கள் மூன்றுதும் சுவந்திரகாசமதாய் நவையிறத்து சொல்லிநத்து நானுமிதற் றவா நூனமிதற்கிராசிவமார் நவின்றத்தவமே.

(எ-ம்)

திருவாய்மொழி.

நன்றாய்நானகாடந்து போய்மல்லிந்நியமெல்லாநீத் தொன்றாய்கிடத்துவரும்பெரும்பாழூலப்பிலதனைபுணர்ந்துணர்ந்து, சென்றங்கின்பதுன்பங்கள்செற்றுக்களைந்துபசையற்றால், அன்றேயப்போதேவிடதுவேவிடுவிடாமே. எ-ம்

(சசிவர்ன போதம்.)

செறிந்தநாரணநாரியங்கள் டைதந்துமே லுறுசித்ததா
ம், அறிந்தவாகுனைதானுமற்றது அசிபதப்பொருளாவதே
தாயுமானசுவரிகள்.

எனதென்பதும்போயானெனல் போயெல்லாமிறந்து
விடங்காட்டு, எனதென்பதும் போய்நீயெனல்போய்நிற்கு
நிலை,

(அன்றியும்.)

பொருளினின்பூரணமே விட்டகாலம்
போந்தவாவண்ணுதோதற் போகமுண்டோ
விருடாணுண்டோ வல்லால் வெளிதானுண்டோ
வின்பமுண்டோ துண்டமுண்டோயாமங்குண்டோ. (எ-ம்)

(சக்கரனுபுகி)

ஆலமுதேயரில்லெனசே
நானுமேனகிலத்தமுதோ
யானுகியென்னை விழுங்குவெறுந்
கானாய்வினைநீது சதம்பாமே

(அன்றியும்)

வானோபுனல்பார் கனன்மாருதமோ
நானோதாமோ நவினம்மறையோ
யானோமனமோ வெனையாண்டவிடந்
தானோபொருளா வதுசண்முகனே. (எ-ம்)

(பகவதகீதை.)

யாதொன்றிந்தப்புலனறி யாவளவிலின்பமாரிடுக்கும்
யாதொன்றினைச் சென்றடைந்தோர்குள் பின்னையதனிணிய
ண்டாசார், யாதொன்றினைப்பெற்றவரிடனின்மிக்ககோப்பு
ண்டென்னார்கள், யாதொன்றிந்தவறினிற லேயுடையாய்நிற்கு
மதினின்றோர். (௭-ம்)

(கைவல்யநவநீதம்)

தஞ்சமாங்குருவுஞ் சொனை தத்துவவழிதப்பாமம்
பஞ்சகோச முங்கடந்து பாழாழிதவன் றிபுள் றித
கொஞ்சமாய்நுப்பும்விட்டுக் கூடாதுதபிரமவிமன்னும
நெஞ்ச முநமுவியொன்றாய் நின்ற முடிவற்றவர்க்கண் டான் ()

(அன்றியும்)

அனுபவா னந்திவள்ளத் தழுந்தியயகண்டமாகித்
தனுக்கணநகனாடிச் சகலமுமிதந்துசித்தாய்
மனதுபூரணமாய்த்தேக மானசற்குருவுங்கான
நனவினிற்கழித்தியாகி நன்மகன்கபாவமாணன் (௭-ம்)

(ஞானவாசிட்டம்)

அவ்வறிவு சங்கற்பத்தாற்கட்டுண்ணு
மதுவிடில்விடுறு மந்தவறிவுதன்னைச்
சைவ்விதிநீயறிந்தனையாற் போகத்திச்சை
செக்காட்சியனைந்தினையுந் தீர்த்தியானாய்

இந்நாலுரை யாசிரியரது

திருக்கூட்டத்தாரால் மகிழ்ந்துரைக்கப்பட்டன

இஃது-சென்னைமாநகரத்துள்ள

[திருக்கூட்டத்தாரில் ஒருவராகிய இங்கிலீஷ்

உபாத்தியாயர் மயிலே

குநசாரி¹ முதலியாவர்கள் நியற்றப்பட்டது

பதினான்குநூற்றாண்டு நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

வாதநூர்க்குப்பெருந் துறையினிற்குக் கமரவடி யினிற்

[தேசிக

வடிவாகிவந்தருளி மருமமபெறு சிவநூன் போதமெனு

[முறைவழங்கும்

ஆகியேயநனொ டுநான் சென்னைமுத்து திருஷ்ணப்பிரம

[மெனவவதரித்

தவனிதனி லெவநங் கடைத்தேனும் வண்ணரிட்டாதுநு

[திப்பெயர்ப்பெறும்

கோகிலா நூன் துறற் குறையெழுதி மேற்கோளுடன் கொ

[டுத்தருளியத்தன்

குலவுநிதரிசனப்பமாணமாயில குறுங்குறைவிலாப் பெரு

[மைதனையும்

ஆதனேனெய் முற்றுமுட்கொண்டு தனிபத்தை தானந்த

[மேற்சேர்த்திடு

மதனிரக்கத்தையுந் சொலவாகனுக்குமரிதாகில் யானென்

[சொல்கேனே. (கக)

இஃது-தஞ்சைமாநகரத்துள்ள

திருக்கூட்டத்தில் இளவரசுப்பட்டம் பெற்ற

ஆறுமுகபிரமத்தினு வியற்றப்பட்டது.

பதினான்குசீர்க்கழி நெடிவடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அலகில் வேதாந்த சித்தாந்தநிலை கட்கெலா மமருநிலையி

[தென்னவே

யருளுமென்றுமை கேட்கவண்ணலுங் களிகொண்டறைந்த

[நிட்டா நுபுதிக்

க'லகுஞ்சுவா னுதி திகிசைம விற்பவரை யிட்டனை புலவ

[ரேத்த

டவமமுதன் மூவாசையும் மொழித்திவ்வடிவ லெனையாள்

[வந்தபெருமான்

நெவுமேலோர்ப்புசழ் திருமுலர் மயிலெழு நிமலன்மை

[வாக்கினெட்டா

ந்கநீலாச் சிவயோக நிடைடையப் புனிதர்க்கு நெறியோடு

[ணர்ந்துபெரியோன்

உலகினிலனைத்தையு மகண்டபரிபூரண சொரூபமாயுன்னு

[கின்ற

கொப்பற்ற முத்துக் குஞ்ணப்பிரம குாவனமுணர்வரியமா

[னுபவனே (கசு)

எவ்வமறநிறைமனத்தா லடையற்பால

யாவமுடைந்தாய காக்கிக்கெட்டாநொன்றிற்

கவ்வையறவுடைகின்றாய் முத்தனாய்

கருத்திலுறுமயக்க மெனுங்கவலேதீர்வாய் (எ-ம்)

(நான்காதிதவெண்பா.)

உற்றுணர்ந்ததெல்லா முலர்வாகுமுண்மைதனிற்

பெற்றிருப்பதற்றவிடம் பேருகுங் கற்றநூல்

பேசவினரவேண்டாம் பிறிதிலையத்துவிதம்

ஆசையற நின்ற விடமாம் (எ-ம்)

(திருவாசகம்)

சங்குதிரண்டுமுரண்டுமுமோசை தழைப்பனவாகாதே

சாதிவிடாத குணங்கலாமோடு சலித்திடுமாகாதே

அங்கிதுநன்றிதுநன்றனுமாயைபடங்கிடுமாகாதே

ஆசையெலாமடியாரடியோ மெனுமத்தனையாகாதே

செங்கயலொல்கண்மடந்தையர் சிந்தைதினைப்பனவாகாதே

சீரடியார்கள் சிவானுபவங்க டெரிந்திடுமாகாதே

எங்குநிறைந்தமு தூறுபாஞ்சுடரெய்துவதாகாதே

எறறியாமறையோனெனையாள வெழுந்தருளப்பெறிலே ()

(சிவானந்தமாலே)

மித்தையுடல்கட்டறுத்து மெய்பருளாய் மெய்யொழிக்குந்

தத்துவமுங் கேவலமுஞ்சார்வகற்றிச் சுத்தத்

சு

மூலமும் - உரையும்.

தனியாகித்தானும்போய்த் தற்பரமாய்விட்டாற்
சனியானிதுசத்தியம்.

(எ-ம்)

(ஒழிவினெலாடுக்கம்.)

என்னுணையென்னுணை பென்னுணையேகமிரண்
டென்னுமற் சும்மாசுருவிவென்று சொன்னான்
திருஞானசம்பந்தன் சீரழிநாடன்
அருளாளன்ருணவந்தன்

(எ-ம்)

(சொருபாரம்)

ஞானதுற்கற்றாலுந் துறவுபுண்டாலு
மோனசமாந் முயனமுலுந்
எல்லாக்கவலைபு மற்தின்புத்திருப்பதுவே
சொல்லாரு முத்திச்சுகம்.

தானாகி

(எ-ம்)

சிவஞானசித்தியார்.

அறியாமையறிவசுற்றி யறிவினுள்ளே
யறிவுதனையருளிந் தெய்வாதேயநிந்து
குறியாதேகுறித்தந்தந் கரணங்கோடுங்
கூடாதேவாடாதே குகையந்திருப்பையாகிற
பிரியாதசிவன்றானே பிநிந்துதோன்றிப்
பிரபஞ்சபேதமெல்லாந் தானாய்த்தோன்றி
நெறியாலேயவையெல்லா மல்லவாகி

நின்றென்றுந் தோன்றிடுவ னிராதாரஞயே (எ-ம்)

கண்ணுடையவள்ளல்.

தம்மாலயிற் றன யாவையுந் தாமலெ னன்றறிந்து
மும்மாயைமும்மலமும் குணநீங்கிமுழுதறிவாற்
சும்மாவிருக்கத்துரியங்கடந்த சுகமுதிக்குஞ்
சன்மரீக்சமுத்தியிதென்றொன்றடங்கச்சியேகம்பனே()

அதஸ்தியமுனிவர்.

முடிந்திடம் பேசசற்றமோனெம்ந்ஞானமுதல்வின்னைப்
படிந்திடமேபதிபாசம் பசுவிருப்பறற்றனும்
விடிந்திடம் நாளைன்னுநானென்னு மாயையும் விட்டு
..... [வையுங்
கடிந்திடத்தப் புறத்தப்புறத்தாந்கங்காணுமேதே. (எ-ம்)

பட்டணத்துப்புள்ளையார்.

வான்றேமுகமறைபேயோ மறைதேகும்பொருளேயோ
ஆன்றேமுகுயிரேயோ வுயிர்தேகுமுணர்வேயோ
தான்றேடநான்றேடச் சுகமெலாந்தனைத்தேட
தான்றேடிநான் காணாநானுரோநானுரோ எ-ம்

பத்திரகிரியார்.

என்னைஎன்னிலேமறந்தே, யிருந்தபதியும்மறந்து
தன்னையுந்தானேமறந்து, தனித்திருப்பதெக்காலம். எ-ம்

உண்மைவிளக்கஞ்சிந்தனை.

முத்திதனையடைந்தோர்முந்துபழம்போதங்கி
வித்தகமாம் வீணையிவையிற்றி- னெத்த

தக

மூலமும் - உரையும்.

விரதமணம் வெம்மையெழினுதம்போல
விரவுவரென்றோதும்விகி.

அனறியும்.

தத்துவங்களெல்லாஞ் சகசமாயான்மாவிற்
பெற்றதனிநிற்கின்ற பெற்றிபோல்- முத்திதனில்
சித்தமலமற்றார் செறிந்திடுவென்றாமடை
சத்தியமா யோதியிடுந்தான்.

எ-ம்

அத்துவித வுண்மை.

தன்னையறியாநியற்கையினிற் சத்தேபோலவிளங்கியிடுந்
தன்னையறிந்தவுடன்சத்தாய்த் தானேவிளங்குமில்வுலகந்
தன்னையறியுமளவுமிவை தன்னையிடவே விலையெனவே
தன்னேநோக்கியிடினவையுந் தானாய்விளகுமுடிவதனில்.

வரும்-மற்றும்தவருவனவற்றிற்காண்க.

அத்துவித அபரோகூலபவத்தில் வேறுதோன்றாமல் பரிபூரண
னந்தபோதமுற் சகலமும் தன்மயப்படுத்திக்கொள்ளுஞ் சுயஞ்சைதன்
யத்தை அடைந்தவர்கள் சித்திமுத்திகள் பெறுவரென்றமையால் யாழ்
மநிர்விக்கினராய் இந்நூல்கிறவேற்பெறுவோமென்ற தாயிற்று.

காப்புமுற்றிற்று.

பாயிரம்.

பரசிவவணக்கம்.

சீர்பூத்தசெஞ்சடையிற் சுரந்தியுங்காமதியுஞ்செறிந்கிலங்க
வார்பூத்தசூய வனிதையொரு புறத்திற் பசந்தொளிரவாரி
[யுண்ட
கார்பூத்த மணிவண்ணன் கட்கமல மிணைக்கமலக் கழுவின்
[மேவ
வர்பூத்தகோவலில்வாழ வீரட்டத்தொருமுதலையிறைஞ்சு
[வோமே.

(இள்) சிறப்புப்பொருந்திய செவந்தசடையில் தெய்வகங்கையும்
அமுதகிரணங்குளையுடைய இளம்பிறையும் - நெருங்கிப் பிரகாசிக்கவுங்
கச்சுப்பொருந்திய ஸ்தனங்குளையுடைய தேவியார் இடப்பாகத்தில் (மரக
தரத்தினம்போலப்) பசுமையாய் விளங்கவும் - நீருண்ட மேகத்தையொ
த்த மகாவிஷ்ணுவின் கண்ணாகிய தாமரைப்புஷ்பம் - இரண்டாகிய பங்க
சுத்தைப்போன்ற திருவடிகளிற் பிரகாசிக்கவும் - அழகுபொருந்திய தி
ருக்கோவலூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவீரட்டேசுவரரை வணங்கு
வாம். எ-று. ஏ-அசை

பாதேவதைவணக்கம்.

அரியநாயகியளவைக்கனுதினமு நெக்குருகுமுடியரன்புக்
சூரியநாயகியெங்குந்தானாகி நீங்காமலொளிராரின்று

கா.

மூலமும் - உரையும்.

கரியநாயகிகோலம்பிராணிதத்தி லெப்போதுங்கலந்துவா

[மூ.

பெரியநாயகியுபயபதமலரை யனுதினமும்பேணுவோமே.

(இ-ள்) மனத்தினாலும் வாக்கினாலும் நினைத்தலுஞ்சொல்லலுமாகிய அளவுக்கடங்காத ஈசுவரியாயுந் தினந்தோறும் மனம் நெக்குவிட்டு நுகும் அடியார்களுடைய அன்புக்குச் சுந்தரமான பூரதேவதையாயும் எங்குந்தானே அகண்டாகாரமாய் நீங்காமல் பிரகாசிக்கின்ற சர்வ சாக்ஷிக்குரிய உமையாயுந் திருக்கோவலூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் திரு வீரட்டேசுவரருடைய இடப்பாகத்தில் அனவரதமுஞ் சேர்ந்து வாழ்கின்றவனாய் விளங்குகின்ற பெரியநாயகி யம்மனது உபயசாரணரவீர்த்தங்களைத்தினந்தோறும் தியானிப்பாம். —(எ - று) அகரம்-சாரியை எ - அசை

கணபதிவணக்கம். - வேறு.

அரியானையயன்மா லுச்ச கண்டபேரொளியானைத்
தெரியானையன்பிலாத ந தேசமனைவாக்கத்தனும்
குரியானையன்பர்தமக்குயர் பெரியாள் என்றெடுத்த
பெரியானைக்கணபதியின் சிதமாகியபொற்பதம்பணிவாம்.

(இ-ள்) பிரம்மா விஷ்ணுக்களாலுங்காண அரியவராயும் - அகண்டாகாரமாகிய ஞானப்பிரகாசராயும் - அன்பில்லாதவர்களுடைய மனோவாக்குக் காயமென்னுந் திரிகரணங்களாலும் அளவுதெரியக்கூடாதவராயும் - அடியார்களுந் குரியவராயும் - உயர்ந்த பெரியநாயகியம்மன் பெற்றெடுத்த (மூத்தபுத்திரராயுமிரானின்ற) * பெரியானைக் கணபதியினுடைய, விளங்குகின்ற, அடிகிய திருவடிகளை வணங்குவாம்.-(எ-று)

* பெரியானைக் கணபதி-என்பது - திருக்கோவலூரிலிருக்கும் விநாயகருக்குப் பெயராம்.

மகாமகோர்பாத்யாய, டி. 10. 10. 10.

வே. சாமிநாதையர் நூல் பி. 10. 10. 10.

நிஷ்டாபுத்தி²⁰

கச

(சுப்பிரமணியர் வணக்கம்—வேறு)

கடல்வற நெடுமாயக் கிரிவீழ்ச் சூரணங்கலங்கச் செம்

[பொன்

மடலனிழ் : கற்பகநிழலில் வலாரியும்வந்தா சிருப்பமகங்க

[ளோங்க

விடலரியவி புதர்சிறைவிட முனிவர்செய் தவநண் மேலு

[மோங்க

அடல்கெழு வேலேவிய வோரார் முகனடியிணைய யதத்

[துள் வைப்பாம்.

(இ-ள்) சமுத்திரசலம் சோஷித்துப்போகவும் - உயர்ந்தவஞ்சனை யாகிய கிரவுஞ்சமென்னும் மலைபிளந்துவிழவுஞ் - சூரபன்மனுடைய மாற்புகலங்கவுந் - தேவேந்திரனுஞ் செம்பொன்னிறமாகிய இதள்விரிந்த (புஷ்பங்கள் நிறைந்த) கற்பக விருகத்தின் நீழலில்வந்து கொலுவீற்றிருக்கவும் - யாகங்கள் விர்த்திக்கவும் - விட்டுநீங்குதற்கரிய சிறை வில்லின்றுந்தேவர்கள் நீங்கவும் - ரிஷிகள் செய்யுந்தவங்கள் மேன்மேலும் வளரவும் - வெற்றியிருந்த வேலாயுதத்தைப் பிரயோகித்த - ஒப்பற்ற சண்முகக்கடவுளினுடைய உபயதிரவடிகளை உள்ளத்தின்கண் வைத்துத் தியானிப்பாம்—(எ-று) மடலவிழென்றதனால் புஷ்பங்களென்பது வருவிக்கப்பட்டது.

(ப-ம்) ஒருகாலத்தில் : சூரபன்மனுக்குத் தோல்வியடைந்து சீகாழியிற்சென்று ஒளித்துப் பரமசிவனைப் பூசித்துக்கொண்டிருந்த தேவே

கநி

மூலமும் - உரையும்.

நீதிரன் மறுபடியும்வந்து அரசசெலுத்தவுமென்பார்—வலாரியும் வந்தா
சிருப்பவெனக்கூறினர். (4)

(திருநந்திதேவர் வணக்கம்—வேறு)

முந்துசஞ்சிதங்கடர மும்மலக்கங்குல்பாற
அந்தியும்பகலுமில்லா வாதித்தன கத்திற்றேன்ற
இந்தியம்புலன்கண்மாய விற்பவாரிநியின்முழக
நந்தியெம்பெருமான்பாத நளினமென்சிரமேல்வைப்பாம்.

(இ-ள்) முதன்மையாகிய சஞ்சிதவினைகள் அழியவும் - மும்மலமா
கிய இருள்நீங்கவும் - இரவும் பகலுமற்ற ஞானசூரியன் உள்ளத்திலு
திக்கவும் - பஞ்சேந்திரியங்களும் அதன்விஷயங்களுங்கெடவும் - பிரம்
மானந்தக்கடலுள் மூழ்கவும்-எம்பெருமானாகிய திருநந்திதேவருடைய
பாதாம்பயத்தை எனது முடியின்கணவைத்து வாழலாம்.—(எ-று)

(ப-ம்) பிரகிருதியின் தோற்றமாகிய பகலும் அதன் ஒடுக்கமாகிய
இருளும் - இறந்து சகோதரமாய்ப் பிரகாசித்தின்ற சர்வசாகியாகிய
பேரறிவென்பார்—அந்தியும் பகலுமில்லா வாதித்தனென்றார். சஞ்
சிதமாவது, அனந்தபவங்க ஞண்டாவதற்குக்காரணமாகிய வினைகள்
கட்டுப்பட்டிருப்பதாம். மும்மலங்களாவன, ஆணவம் - மாயை - கன்ம
மாம். இவற்றுள் தண்டிலத்தைப்பற்றிய தவிடுபோல ஆத்மாவை ஆண
வமலம் பற்றியிருக்கும், தண்டிலத்தைப்பற்றிய உயிரைப்போல ஆத்மா
வை மாயாமலம்பற்றியிருக்கும், தண்டிலத்தைப்பற்றிய முளையைப்
போல ஆத்மாவைக் கன்மமலம்பற்றியிருக்கும். (5)

நிஷ்டாநுபூதி

௧௬

(நால்வர் வணக்கம்—வேறு)

அடிபணிவேனுமை சொர்க்கத்த முதையயின் றினியகவிய
[முகங்கந்தோன்
அடிபணிவேன் பவக்கடலு முவர்க்கடலுங் கடந்தவாக்கா
[சின் செங்கேழ்
அடிபணிவேன் பாவைபாற் பரசிவனைத் தூதாகவனுப்பு
[வித்தோன்
அடிபணிவேன் நிருவாதவாடிகள் புறழ்த்தியன் பிற்றா
[னே.

(இன்) அன்போடுங் கீர்த்திகளைத்துதித்துப் பார்வதியாருடைய
ஸ்தனத்தின்பாலையுண்டு இனிமைதங்கிய செந்தமிழ்ப்பாடலாகிய அமு
தத்தைத் தந்தருளிய திருஞான சம்பந்தசுவாமிகளுடைய திருவடிகளை
வணங்குவேன்.—பிறவிக்கடலையும் - உப்புக்கடலையும்-நீந்திய அப்பர்
சுவாமிகளுடைய சிவந்தரிமம்பொருந்திய திருவடிகளை வணங்குவேன்
—பாவவாசச்சியாரிடத்திற் பாமசிவத்தைத் தூதாக அனுப்பவித்த சுந்
தரமூர்த்திசுவாமிகளுடைய திருவடிகளை வணங்குவேன் — (எறு)
தான் - சாரியை ஏ - அசை - அன்போடுங் கீர்த்திகளைத்துதித்து-என்
றது - நால்வருக்குங்கூட்டுக.

(6)

(வசவேசர்-சென்னவசவேசர் வணக்கம்.)

சிவசமயப் பயிர்தழையப் பாசமயக்களை நீங்கத்திகழ் வே
[தத்தோ
மெய்யிலா கமநீதியோங்க வரும்வசவணர் தாளுவந்து
[போற்றி

கள

மூலமும் - உரையும்.

அவமறுமாறங் கலிங்கக்கலை முகஞ்சாதாக்கியம் பத்தியத்
[தஞ்சத்தி
இவைகளொரு வடிவாய சென்னவச வேசர்பத மிதைஞ்சு
[வேமே.

(இ-ள்) சைவசமயமாகிய பயிர்கள் விர்த்தியடையவும். அன்னியச்
சமயமாகிய களைகன்டெடவும். பிரகாசமுள்ள வேதங்களுடனே ஒப்பி
ல்லாத வீரசைவாகமங்களுக்கும் பிரபலத்தையடையவும் - அவதாரஞ்செ
ய்து வசவண்ணரென்னும் திருநாமத்தைக்கொண்ட சுவாமிகளது திரு
வடியைக் களிப்புடனே வணங்கிக் குற்றமற்றிராநின்ற - பீடம் - படி
நிதம்பம் - கோமுகம் - மேல்வட்டம் - நாளத்தடி என்னும் - ஆறங்கத்
தியையுமுடைய - லிங்கமூர்த்தியும் - சார்தியாத்தகலை - சாந்தி கலை - வித்
யாகலை - பிரதிஷ்ட்டாகலை - நிவர்த்திகலை - என்னும் ஐந்துகலைகளும்,
சகானம் - தற்புருஷம் - அக்காரம் - வாமதேவம் - சத்தியோஜாதம்.
என்னும் ஐந்துமுகங்களும், ரிஷசாதாக்கியம் - அருர்த்திசாதாக்கியம்
மூர்த்திசாதாக்கியம் - கத்தருசாதாக்கியம் - கர்மசாதாக்கியம் - என்னும்
ஐந்து சாதாக்கியங்களும், சத்தி - மேளநாங்கம் - அத்தி - தலம-கந்தம்
சுவை - என்னும் ஆறுபத்திகளும், கர்தவ கமலம்மன்னும் அஸ்தமும்,
பராசத்தி - ஆதிசத்தி - இச்சாசத்தி - ஞானசத்தி - கிரியாசத்தி - என்
னும் ஐந்துசத்திகளும், ஆகிய இவைகளெல்லாம் ஏகரூபமாய் விளங்கிய
சென்னவசவேசர் என்னும் அங்குதத்தையுடைய எமது சுவாமிகளு
டைய உபயசாரணங்களை வணங்குவாம்.—(எ-று) வ-அ-உ-உ.

இலிங்கமாவது - இஷ்ட லிங்கம் - பிராணலிங்கம் - பாவலிங்கம்
ஆசாரலிங்கம் - சூருலிங்கம் - சிவலிங்கம் - சரலிங்கம் - பிரசாதலிங்கம் - மகா
லிங்கம் என - வீராகம சித்தாந்தப்படி ஒன்பதுவகையாமெனக்கொள்க

பஞ்சசத்திகளின் விபரமாவன, சிவத்தின் அம்சத்திற்-ஆயிரத்தொ
ன்று பராசத்தியும், அப்பராசத்தியின் அம்சத்திற்-ஆயிரத்தொன்று ஆதி

சத்தியும், அவ்வாதிசத்தியின் அம்சத்தில் - ஆயிரத்தொன்று இச்சாசத்தியும், அவ்விச்சாசத்தியின் அம்சத்தில் - ஆயிரத்தொன்று ஞானசத்தியும், அந்த ஞானசத்தியின் அம்சத்தில் - ஆயிரத்தொன்று கிரியாசத்தியுமாமென்பது சைவாகமசித்தாந்தமெனக் காண்க. (எ)

(சூகைநமசிவாயார் வணக்கம்—வேறு.)

அன்னமயம் பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞானமானந்தம்
[யத்தினுடனேங் கோசமாய
இன்னன்மயம் கிகிய மெஞ்ஞானிய புலனுகுகையா மெப்போ
[து நீ மனாமலேசந்து மிகவாழ்வேன்
பன்னரிய விரிவுவாஞ்சமனநிக மிவைகள் பகர்வரிதாய்ப் பி
[மன்முதற் பண்ணவர் தம்முளத்தில்
உன்னரிவோ மமசிவாயாகுரு ராயனுபய சரணெமதுளந்
[துமுச்சுநினும் வைப்பாம்.

(இ-ள்) அன்னமயம் பிராணமயம்-மனோமயம் - விஞ்ஞானமயம்-ஆனந்தமயம் - என்னும் பஞ்சவிக்காசமாகிய அன்பத்துடனே இன்பத்தையும் நீங்கிய உண்மை ஞானியின் இருதயத்தையே குகையாகக்கொண்டு அனவரதமும் நீங்காமல் ஒத்துவாழ்கின்றவராயும், சொல்லுதற்கரிய விஸ்தாரமும் - உயர்வும் - சமமும் - வச்சேஷமும் - ஆகிய இவைகளில் வேறு செரல்லதற்கில்லாதவராயும் - பிரமன் முதலிய தேவராலும் - மனதின் கண் நினைதற்கரியவராயும், பிரணவசொருபராயும், (விளங்குகின்ற) சூகைநமசிவாய குருராயருடைய உபயசரணங்களை எமது அகத்திலுள் சிரத்திலும்வைத்து வாழ்வாம்.— (எ-று) தம்சாரியை.

அன்னமயமாவது, தோலும் - இரத்தமும் - தசையும் - நரம்பும் - எலும்பும் - மூளையும் - ஆகிய ஷட்பாவ விகாரமாகத் தோற்றுகின்ற-

ஸ்துலதேகமாயிருத்தல், பிராணமயமாவது, பிராணாதியாகிய - சமஷ்டி-
ட்டிவாயு ஒன்றுடனே வாக்காதிகர்மேந்திரியம் ஐந்துங் கூடியிருத்தல்.
மனோமயமாவது, புத்திரீங்கலாம் - மனமாதியாகிய சமஷ்டி - அந்தக்
காணம் - ஒன்றுடனே வாக்காதிகர்மேந்திரியம் ஐந்துங்கூடியிருத்தல்
விஞ்ஞானமயமாவது, புத்தி ஒன்றுடனே சுரோத்திராதி ஞானேந்திரி-
யம் ஐந்துங்கூடியிருத்தல், ஆனந்தமயமாவது, மனோமயமும்-விஞ்ஞான-
மயமும் - அஞ்ஞானத்தி லுமுந்திய காரணாதிகமாயிருத்தல். (8)

(குருநமசிவாயர் வணக்கம்—வேறு.)

சீலமிசுங்குகை நமசிவாயர் கசாதனராய்த் திகழமுன்பாற்
பாவினுறு சுவைபோலப் பனுவலவர் மீதுமம்பலவர் மீ
[துங்
கோலமுடனே செப்புங்குரு நமசிவாயர் பதங்குழைந்து
[போற்றிக்
தாலமிசை நிலவவரு சிவசரணர்க ளவையுந்தாழ்ந் தூப்
[வாமே.

(இ-ள்) (ஞானமாகிய) நல்வெட்டிக்க மிகுந்திருக்கின்ற குகை நம-
சிவாயர் கையினுற்காட்டிய (சின்முத்திரையைச்) சாதனமாகக் கொண்-
டவராய்ப் பிரகாசிக்கின்ற அன்பினாலே அவ்வாசிரியர்மீதும் - சிதாகா-
சத்தில் எழுந்தருளியிருக்குங் கடவுளின்மீதும் - பாவினுள்ள சுவை-
யைப்போலும் (இனிமைதங்கிய) தமிழ்ப்பாடல்களை அழகாகச்செய்த
குருநமசிவாயருடைய திருவடிகளை மனமுருகிக் துதிசெய்து பூமியின்
கண்ணே ஒளிவிளங்க அவதரித்த சிவசரணர்கள் யாவரையும் வணங்கி-
வாழ்வாம்.-(எ-று) ஏ-ஏ-அசைகள். (9)

(அவைவாடக்கம்.)

பத்தியங்கன்கொடு செய்தும் பூசனையுமறையாதி பசரும்வ
[ண்ணம்

இத்தரணிமிசைசெய்யும் பூசனையுமயானே முதலிசைக்குமை
[ந்து

சுத்தியின்னிச் செய்யும்பூசை யானதரியா நீசிதான சுழற்றிவீ
[சும்

அத்தனிக்கூவிளப் பூசைசக்கிரங்கவினால் யான்பாடவக முற்
[தேனே.

(இ-ள்) பாமசிவனார் ஆப்பூமியினிடத்தில் பத்தியாகிய அங்கத்
தைக்கொண்டு செய்த பூசைக்கும் - வேதாகமங்களிற் கூறியிருக்கும்
வீதியின்படி செய்த பூசைக்கும் சொல்லுகின்ற யானேமுதலாகப்பாம்பு
சிலந்தி - ஏறும்பு - நண்டு - ஆகிய ஆற்றும்-பஞ்சுசுத்தியில்லாமல் செய்த
பூசைக்கும், அனுக்கிரகித்த தல்லாமல்-மூடத்தன்மையையுடைய சண்
டாளபுரீ யானவன் சுழற்றியெறிந்த வில்வந் (தன்மேற்பட அதையும்)
பூசையாகக்கொண்டு கிருபைசெய்தபடியால் அடியேனுடைய சொல்லை
யும் அங்கீகரிப்பாரென்று இந்நூல்செய்ய நான்மனதில்துணிவுகொண்
டேன்-என்று தான்-இ-சாரியைகள்-வ-அசை,

பஞ்சுசுத்தியான, ஆத்மசுத்தி - பூசுத்தி - திரவியசுத்தி-மந்திரசுத்தி-
லுலிங்கசுத்தி என்பனவாம்.

நீசிக்கு அருள்செய்த வரலாறு.

பிரமோத்திரகாண்டம்.

கேகயதேசத்தில் ஒருபிராமணனுடைய புதல்வி செளமினியென்
பவன் - தன்பிதாவினால் வேதவீதியின்படி மற்றொரு பிராமணனுக்குக்
கலியாணம் பண்ணிக்கொடுக்கப்பட்டவனாய்ப் புருஷனுடனே இஷ்ட

டத்தை யனுபவித்துக்கொண்டு இருக்கிறநாளில்- அந்தப்புருஷன்-தான் செய்த தீவினையினால் பலவிபாதிகள்மேலிட்டு இறந்துபோக - அந்தச் சௌமினியானவள் அதிக துக்கமுடையவளாகிப் பின்னர் அதிக விரகத்தை யடைந்தவளாய்ச் சகியாமல் முறைதவறிச் சோரத்தனமாய்ப் பல புருஷரைச் சேர்ந்து பந்துக்களும் அன்னியர்களுமாகிய பெரியோர்களும், வாசித்தவர்களுஞ் சொல்லிய நன்மையைக்கேளாமல் காமசுகத்தை யனுபவித்துக் காப்பமடைந்தாள் - அதைப்பறிந்ததாய் தந்தைமுதலானவர்கள் அவளைவைத்துக்கொண்டிருப்பது இனி நமக்குத்தகாதென்று ஊராவீட்டுத் தூத்திவிட்டார்கள். அப்போது சௌமினியானவள்- அதிக துக்கத்தோடு காட்டிந்தப்பாக - ஒரு வேளாளன்கண்டு அவைத்துக்கொண்டுபோய்த் தன்வீட்டில் வைத்திருந்தான். அவனைச்சேர்ந்து- மாம்சபுத்தமும் மத்தியபானம் பண்ணிப் பிள்ளையைப் பெற்று ஒரு நாள் அந்த வேளாளன் - அச்சுறு முடிசூட்டிப் பாசத்தனித்திருந்த சௌமினிபெண்பவள் மாம்சமதினை ஆசைகொண்டு தொழுவத்திற்புருந்தி கள்ளுண்ட மயக்கத்தினாலே பசுவின் கண்ணைப்பிடித்து வெள்ளாடென்று கிணத்துக் கழுத்தையறுத்து வீட்டிற்குக் கொண்டுவந்து விளக்கின்முன்னே அரிப்போது பசுவின்கன்றென்று அறிந்து சிவசிவா கள்ளின்மயக்கத்தினால்லவா ஓடிப்படி நேரிட்டதென்று இரண்டொழிகை வரையிலுந் துக்கத்திருந்து பின்பு மாம்ச அபேட்சையினாலே அந்தப்பசுவின் கன்றின் மாம்சத்தைப் பச்சம்பண்ணிப் புசித்துத்தோ - அலம்புகபோத் - பெருவிற்பாட்டுப் புதி - ந்துகொன்றவன் என்று சொல்லி அழுதுகொண்டிருந்தான், பொழுது மீட்டி உதவுடனே புதுஷ்டாகிய வேளாளன்வந்து பசுவின்கன்று இறந்தபொருளைக்கேள்விபபட்டு வியசனமுற்றச் சௌமினியுடன்கொந்து இறந்த நாளில் சௌமினியானவள் வாழ்நாள் கழிந்திநந்து, இரண்டுகண்டுகள் பார்வையிற் லாமற் புலமகளாய்ப்பிறந்தாள். நாயுண்ட எச்சிலையம் - மிகுதியாகிய - விதைச்சி முதலாகிய மாம்சங்களுடனே கள்ளையும் உண்பித்து வளர்

த்துத் தாய்தர்க்கைகள் இறந்துபோக - அப்புலமகள் கருங்காக்கையைப் போல நிறமும்-புக்கமுழுதுப்பு முனெளிய அதிகரித்திரணமும் அதிகமா னகுஷ்டமும் - புண்ணியியில் அதிக நாற்றமும்-சூலையும்-கூயமும்-இன் னும் - பல வித வியாதிகளும் கொண் டருந்ததால் ஒருவரும் விவா கஞ்செய்யமாற்போனார்கள். இவள் பசி முதலாகிய நோய்களைத் தாங்க மாட்டாமல் புலச்சேரிச்சேரவும் பிச்சையெடுத்துண்டு இருக்கும்நாளை யில் சேசமிளைத்து மூப்படைந்து அதிக துன்பமுற்றுப் பசிவருத்தமே விட நடைதளர்ந்து சிவராத்திரி புண்ணியநாலத்தில், கோகர்ணத்துக் குப் போவார்களுடன் சென்று ஒரு வீதியிற்போய்க் கண்ணில்லாதவ னுக்குப் பிச்சை போடுங்கொண்டவித் திரிவதைக்கண்டு ஒருசிறுவன் தன்மையிற்போய் - விவந்ததை உணவென்று யாயிலிட - உண்ணத் தகாததாயிருந்தபடியால் அதைச்சுற்றி வீசினான். அவ்வில்வங் காளிக் குச்சுரிபுத்திவிருந்த பழைய சிவலிங்கத்தின் முழுமேல் விழுந்தது - அன்று இரவு நீங்கிச் சூரியோதயமானபின்ப வருத்தத்தோடும் ஒருபுல மகள் கைபப்பிடித்துத் தடியையுன்றிக் கொண்டு காலசோர் அவஞ் றைவிட்டிப் போதும்போது பாலேரிலத்தில் இராமலினால் தவறிவிழுந்து மரணத்தை அடைந்தனள். சிவராத்திரிமுழுதும் ஆகாரமில்லாமலிருந் ததே விவதம் - பரிபினால் துயில்லீங்கியதே சாகாம் - அப்பொழுது தங் கவிடமில்லாமல் பரணியில் நனைந்ததே ஸ்நானம் - வில்வம் - எண்ணெ தெ றிந்ததாயினும் தன்மேற்பட்டபடியால் அதுவே அர்ச்சனையெனத் திரு வுளங்கொண்டு பரமசிவஞ்ஞானப்பவ-நவரத்தின கசிதாலங்கார விமா னத்துடன் பலசிவகணாதர்கள் பூமியினிடத்துவந்து அவன் உயிரைத் திவ்வியரூபத்திற்சேர்த்து விமானத்திலேற்றி வித்தியாதரப்பாடவும் அரம்பைபராபுங்கொண்டுமேய் முக்குணவசத்தரம் அஞ்ஞானவரு ளிற்புக்கவர் பொருந்துதற்கு அரிதாயுஞ்சூரியனெளியை மின்மினி போலச்செய்யும் காந்தியையுடையதாகவும் வேதவித்தாயும்பெறுதற்கு அரிதாயும் - அடைந்தவர் மீளக்கூடாததாயும்-யாவர்க்குஞ் சேர்த்தகரி காயும் விளங்குகின்ற - மோகூத்தின்கண்ணே சுவாமிபுந் தேவியுந் காணவிட்டார்கள் - என்பதாம்.

இதுவுமது.

வாருங்கோள் வையகத்தீர் யான்கீர வாரிதியை வள்ளததா
[லே
பாருங்கோளளந்தீ வேல்க்குரு நன்றயருந்திப் பாவின
[சை
தீருங்கோளென்றொருவன் செப்புதல்போற் சிவயோக நி
[டைதன்னை
தீருங்கோளரவணியு மண்ணன் மொழிப்படியே யாநிகழ்த்
[சுருணை.

(இ-ள்) கங்கையுள் தீயைப் பச்சையாகின்ற சர்ப்பத்தையுந் தரித்த
பரமசிவனார், உமைக்கு அனுக்கிரகித்தபடியே-சிவயோக நிஷ்டையை
நிஷ்ட்டானுபூதியென்னும் ஸ்வயம்-ரஹதைய நூலாக யாம் தமிழினுந்
செய்வது (எதுபோலுமெனில்) உலகத்தாரோவாருங்கள் நான் பாடற்கட
லைக்கண்ணத்தினுலே யளந்தருள்வன் பாருங்கள் நீங்களுஞ்செவ்வை
யாகவுண்டு பாலினையைத் தீர்த்தவிரிந்துள்ளென்று ஒருவன் சொல்வ
தையொக்கும்,—எ-று - தான்-சாரியை-உ-ல-உ-லசுகள்.

(எனவே) பூலாகத்தார்-நூலாசையை விட்டொழிந்து அநுந்
பயனாகிய பிரம்மநிஷ்டையை அடையும்பொருட்டு உமைக்குப் பரமசி
வனார் அனுக்கிரகித்ததென்பது இதோன்ற அண்ணல் மொழிப்படியெ
னவும், இந்நூல் பார்க்கத்தக்க துட்புத்தியையுடைய புண்ணியோத்த
மர்களாகிய இவ்வுலகத்தாரே வரக்கடவர்களென்பதுதோன்ற வாருங்
கோள் வையகத்தீரெனவும், ஆத்மக்காடிகளுக்கு பிரம்மநிஷ்டையை
யெடுத்துப்போதிக்கின்ற நாலுயிவதங்களிலுண்டாகிய அஷ்ட்டோத்தர
சதவுபரிஷத்துகளும் அவற்றை மென்மேலும் தெளிவாகச்சொல்லு
கின்ற பலநூல்களும் அளவிலென்பதுதோன்ற கீரவாரிதியையென

வும், அவ்வளவிறந்த சுருதிகளாகிய - பாற்கடலையறிந்து - அவற்றின் பொருளாகிய பாஸ்குடித்தற்கு ஆயுளின்மையால் - வரிசைக்கிரமமாக நிஷ்ட்டையை - யாமெடுத்தும்போகிப்போமென்பது தோன்ற - யான் கண்ணத்தாலளந்தீவேனெனவும், உங்களுடைய அறிவின் கண்ணக் கொண்டு அந்த நிஷ்ட்டையைச் சாதித்துப் பரிபூரணமான ஆருட்பதத் தைவிரைவிலடைந்து நூலாகையை ஒழித்துவிடுங்கொன்பதுதோன்ற பாருங்கோள் நீங்களுந்ருபருந்திப் பாலினுசை நீருங்கோளெனவும், சர்வானந்த வல்லமையுள்ள இந்நூலாசிரியா - தாம் நிர்வாணசுகத்தை- நிஷ்ட்டாநுபூதியென்னும் - பெயரையுடைய தமிழ் நூலாகச்செய்வ தற்குக் கற்றுவுள்ள சான்மீரோ முன்பற்றாதவரெனத்தாழ்ந்து கூறுதல் முறைமையென்பது தோன்ற - என்றொருவன் செப்புதல்போற் சிவ யோக நிஷ்ட்டைதன்னை யாங்குமீத்தருமே, எனவுங்கூறினானெனப் பெ ற்றும்.

துலசாலாறு.

அத்தொர் மைக்காரிலே யுடத்துமையாள் வணங்கிமகிழ்ந்
[தன்பிறக்கேட்ட
உத்தரவாதுளந் தன்னிஞ்ஞலே நூம்படலத்தி லுண்மைஞநா
[ன
முத்திதனை யுதிவுரிட்டாநு பூதியையெடுத்து மொழிந்தா
[னத்தை
இத்தலனியான் மமிழாற்புல்லறிவு கொடுபுகல விசைந்து
[ளேனல்.

(இ-ள்.) கைலாசத்தி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற கடவுளைத் தேவி யானவர் வணங்கிச் சந்தோஷித்து அன்புடனே (ஆத்மஞான நிஷ்டையை அனுக்கிரகம் பண்ணவேண்டுமென்று) கேட்ட - அக்கடவுள்

௨௫

மூலமும் - உரையும்.

வாதுளமென்னும் ஆகமத்தில் உத்தரபாகத்தில் இருபத்தெட்டாம் படலத்தில் (தாம் சொல்லியிருக்கின்ற) மெய்யறிவாலடைகின்ற மோகூத்தைத் தருகின்ற நிஷ்ட்டானுபூதியை - யெடுத்து வுபதேசித்தார். அதனை இப்பூமியின்கண் நான் என்னுடைய சிற்றறிவைக்கொண்டு (நிஷ்ட்டானுபூதியென்னும் பெயரையுடைய நூலாகத்) தமிழிற்றை பாடமனமிசைந்தேன்-எ-று-ஆல்-அசை.

பாயிரம் - முற்றிற்று.

ஆதிரு விருத்தம்-கஉ.

புலல்.

அவதாரிகை.

தேவியார் பாமசிவகலை வணங்கி ஞானநிஷ்ட்டா
சாதனையை அடியேற்குக் கிருபைசெய்ய வேண்டுமென,
அக்கடவுளுஞ் சொல்லுவோங்
சேட்கககடவாயெனல்.

சித்தனை யுமையாளடி பணிந்தெனக்கு நிட்டைசாதனை நிக
[முத்தெனவே
அத்தனுமகிழ்ந்தே நீவினவிடுத லாநயிர்த்தொகை கண்
[மெய்புணர்வான்
முத்தியை யடையுங்காரணமா மான்மொய் குழற்செய்ய
[வாய்பகந்தோள்
வித்தகி சாவதானமாய்க் கேட்டியென்றிறை விளம்பிடும
[ன்தே.

(இ.ள்.) என்றைக்கும் அழியாத நித்திராகிய பாமசிவத்தை (கோக்கிப்) பார்க்கிறார் நிருவடிக்களிற் பணி ஓர்நின்று - அடிபேணுக்குத் தேவரீர் பிரம்ம நிஷ்டாபாசாதனத்தை யாக்கிரகஞ் செய்தருள வேண்டிமென்று கேட்க-சகத்துக்கெல்லாம் பிதாவாய் விளங்குகின்ற அப்பாமசிவமும்- அகற்கு ஆனந்தத்தைபடைத்து - நெருங்கிய கூந்தலை யுஞ் சிவந்தவாயையும்-பசுமைபொருந்திய தோள்களையும் - கிரானத்தைபுழைப உமைபவளை, நீ கேட்பது அலகத்தில் நிறைந்திருக்கின்ற ஆக்மோகாடகன் (பழிசேர் முத்திசேர்) உண்மையிவாய் மோகத்தையடைவதற்குக் காணமாகிநிற்கின்றது, (ஆகையால்) நீ சாவநானமாய்க் கேட்பாயாகவென்று சொல்லுகின்றார் எ-று-எ-வ-ஆ-வ-ஆ-வ-ஆ-வ-இவ்வவந்தும் அநகன்-மெய்புணர்வாவென்றதனால் பழிசேர்முத்தி வருவிக்கப்பட்டது.

(ப-ம்.) அண்டசாசனங்களெல்லாம் தம்மிடத்தில் தோன்றித்தோன்றி அழிந்தாலுந் தாமெப்பொழுதும் அழியாமல் சமஸ்தமும் தாமாயுந் தாமல்லவாயும் விளங்குகின்ற கடவுளென்பார். நித்தனெனவும் மெழுக்குண்டையில் மறைப்புண்ட இரத்தினம்போல் ஆனவத்தால் மறைப்புண்டிருந்த சர்வாத்மாக்களுக்கும் தனுவாதிக்களக்கொடுத்து அவற்றின்கண்ணே முன்னர் வினைகளே பூட்டிவித்துப் பின்னர் சுருதிகுருசுவானுபவங்களினால் ஆக்மோகாடகத்தை விளைவித்துப் பாதுகாக்குந் தந்தையென்பார் அத்தனெனவும், பஞ்சகிருத்திபங்களையும் செய்கின்ற ஒப்பற்ற தேவராயகனென்பார். இறைமையையும், எவ்வண்டங்களும் அவைகளால் உள்ள வுயிர்த்தொகைகளும் உண்டாவதற்கு விதைபாகவும் அகமாகவுயிருக்கின்ற சிற்சத்தியென்பார். வித்தகியெனவுங் கூறினார்.

(இ.ள்.) தேவியானவர் - லோகநாயகரைப்பார்த்து ஆக்மோகாடகனின் பொருட்டு-பிரம்மநிஷ்டாபாசாதனத்தை வினாவினதாம்.

(பழிசேர்முத்திகளாவன.) உலகாயுதன், மகளிரிடத்துண்டான போகமே முத்தியென்பான். புத்தனாகிய சவுந்தரராதிகள். உருவம், வேதனை. குறிப்பு, பாவனை, வீஞ்ஞானமென்கிற பஞ்சகந்தங் கெடுகிறதே முத்தியென்பான். ஆமணனாகிய நிகண்டாவாதி, முக்குணங்களுக்கெடுகிறதே முத்தியென்பான். பிரபாகரன் என்கும் விரிந்த காமிய, கன்மங் கெடுகிறதே முத்தியென்பான். அகச்சமயத்தில் பேதவாதி ஆணவமலங்கெடுகிறதே முத்தியென்பான். அகச்சமயத்தில் சமவாதி, சுத்தமாயாசார்மழியாது நித்தியமாயிருக்கிறதே முத்தியென்பான், மாயாவாதி, சரீரதொந்தனைப்பட்டு நிற்கிற சிவாத்மாவுக்கு விவேகஞான முண்டாகிறதே முத்தியென்பான். மாயாவாதத்தில் பாற்கரியன், ஆத்மா கெடுகிறதே முத்தியென்பான். அகச்சமயத்தில் சங்கிராந்தவாதி. பசுகாணங்கெட்டுச் சிவகாணமாகிறதே முத்தியென்பான். இதற்கு அஷ்டட்டமாசித்தியுமென்பான். பாஷாணவாதி ஆத்மாகேவலத்திற்கிடக்குந்தன்மைபோல் முத்தியிலும் ஒன்முகறியாமல் பாஷாணம்போலக் கிடக்கிறதே முத்தியென்பான். இவையன்றி இன்னுமனந்தமுள் அவை பலதூலாலறிக. மெய்யுணர்வால் முத்தியை அடைவதாவது-ஆணவம்-மாயை-காமியம்-ஆகிய மும்மலங்களும் நீங்கி ஆத்மா அருளோடுகூடி நிற்பதேயாம். இரண்டே முத்தியென்பதற்குப் பிரமாணம், (சிவப்பிரகாசம்.) அரிவையரின்புறமுத்திகந்தமைந்துமறு முத்திதிரிஞ்ஞமு மடங்குமுத்தி, விரிவுவினைகெடுமுத்தி மலம்போமுத்தி விக்கிரகநித்தமுத்தி விவேகமுத்தி, பரவுமுயிர் கெடுமுத்தி சித்தமுத்திபாடான முத்தியிவை பழிசேர்முத்தி, திரிமலமுமகலவுயிரொள் சேர்முத்தி திகழ்முத்தி யதுமித்தித் திறத்ததாம். என்பதனாகாண்க.

(க)

(அ-கை.) சிவஞான தேசிகரால் அதுக்கிரகிக்கப்பட்ட மஹாவாகியத்தாலன்றி எனையவற்றால் முத்தி கிடையாதென்றுகூறுவான். தொடங்கி ஓர் மொழியினால் சர்வமுமொழிந்து வீடடையலாமெனல்.

ஒரு மொழியாலே சுருகியாகமனலுயர் புராணமு மொழியும், ஒரு மொழியாலே சரிதைநற்கிரியா யோகபாவீனயெலாமொழியும், ஒரு மொழியாலேயண்டுகங்க ளொடுங்கித்தன்னிலைதோன்றும், ஒரு மொழிக்மா விருத்தலாமதனிலொப்பிலாச்சுவபதமடைவார்.

(இள்.) சம்குருவருளால் பெறப்பட்ட ஒரு சொல்லினால் நான்கு வேதங்களும்-நான்கு உபவேதங்களும்-ஆறங்கங்களும்-முப்பத்திரண்டு உபநிஷத்துகளும் - இருபத்தெட்டு ஜகமங்களும் ஒன்பது உபாகமங்களும் - சப்தகோடி மகாமந்திரங்களும் - ஆறுசாஸ்திரங்களும் - பதினெண்புராணங்களும் - பதினெட்டு உப்புராணங்களும் - இரண்டிலிகாசங்களும் என்று சொல்லுகின்றவைகளெல்லாம் ஒழிந்துபோம் - ஒரு சொல்லினால், சரிதையாகியசொழிலும் - கிரியையாகிய பூசையும்-அஷ்டாங்கயோகமுமாகிய எல்லாம் ஒழிந்துபோம் ஒரு சொல்லினால், அண்டங்களும் - பிரதூயி முதலாகிய பஞ்சகூதங்களும் ஒடுங்கிப்போம்- (பின்னர்) தமது சூம்சொருபமான உண்மையில் உதயமாம் - ஒரு சொல்லானது அசைவற நிறத்துத் தன்மைபையுடையதாம் - அந்த ஒரு சொல்லினால் எவையாலும் ஒப்பிடக்கூறப்படாத சிவசாயுஜ்ய பதத்தை அடைவார்கள். (எ-று.) ஏ - ஏ - ஏ - அசைகள் - ஒருமொழி சுமாவிருத்தலாமென்றது, ஒரு சொல்லினால் அசைவறநிற்குத் தன்மையாமெனப் பொருள்கூறிலும் அமைபும் - சுருகியென்றமைபால், உபவேதங்களும் - ஆறங்கங்களும் - உபநிஷத்துகளும் - ஜகமென்றதனில் உபாகமங்களும் - சப்தகோடி மகாமந்திரங்களும் உப்புராணமென்றனால், உப்புராணங்களும் - எல்லாமென்றதனால், இலிகாசங்களும் வருவிக்கப்பட்டன.

(ப.) அகண்ட - பரமானந்தம் - சிம்மப-சிவா. அனன்னிபவிசத்த விக்ஷியான - கன - சச்சிதானந்த - பிரமத்தினி - தக்கில் சமஸ்தமும் உற்பவித்த கிரமத்தையும் - லபத்தையும் விதித்துநாக்கின்ற - அறுபத்து

நாலு கலைக்கியானங்களுக்கும் - மூலகாரணமாயுள்ளதாயும் - ஞானஞ்சிரிய
ரால் சர்வமும் ஒழித்தவந்த அந்நீவரபக்ருவரது * அத்துவாக்களை நிய
திசனைந்து நீயே அது - அதுவே நீயென்று - காட்டப்பட்டதாயும் விள
ங்குகின்ற பொருளுணைப்பார். ஒருமொழியெனவும், பிருதவியீதத்துவ
முதல் நாதத்தத்துவம் ஈருகச்சொல்லப்பட்ட முப்பத்தாறு தத்துவங்க
ளுந் தானல்லென்றும், அகர்த்தன் - அபொத்தன் - அபரிச்சின்னன்
அவ்ஹான் - அமலன் - அசடன் - அசரீரான் - அசலன் - அருத்வன் -
அனந்தன் - அதுலன் - அவ்நாசன் - அத்தவிதன் - அஹமன் - அரு
பன் - அசங்கன் - அண்டன் என்றும் - இன்னும் பலவாறுகவுஞ்
சொல்லப்படுகின்ற சொற்சொருபமே தானென்றமற்றந்த சித்தவிர்த்தி
யான கஞ்சத் நிலைவையு அறவேவிட்டு நின்றலென்பார். சும்மாவி
ருத்தலாமெனவுங் கூற்றார்.

(இ-உ.) உண்மையான மகாவாகையமே பிரம்மச்சொருபமென்பார். ஒரு
மொழியே ன்ருமெனவும, ஒருபதம் பரணவ் உசுரபமாகிய மூலமந்தர
மென்பார் ஒருமொழியே ஒருமெனவும, பேசுதற்கரிய வாசியொருகட்டு
தலே டேர்ன்ப வுண்மையென்பார். ஒருமொழியே ன்ருமெனவும,
சமான ரகிதமாகிய சீஞ்ருததமையாற் காட்டுகின்ற இவ்வுத்தமென்பார்.
ஒருமொழியே ன்ருமெனவுங்கூறுவாறுமுள். சிவஞான தேசசரான
வந் தமது திருக்கண்ணோக்கத்தினால்நிகரற்றமோனமாய்க்காட்டுவதே
சொல்லாமற்சொன்ன தென்பார். ஒருமொழியே ன்ருமெனப்பொருள்
கூறுதலே சிறட்டிடத்தாய், தற்போதம்முற்று அற்புதமாகிய ததா
காரமாவதென்பார். சும்மாவிருத்தலாமென்று ரென்பாறுமுள். தேகே

* அத்துவாக்களென்தன - மந்திரம். 11 - பதம் - 81 - வர்னம்
51 - புலனம் - 224 - தத்துவம் - 36 - கலை - 5 - ஆம் - இவைகட்டு
கூட்டத்துவாக்க ளென்றும்பெயர்-

ந்திரியங்களுடைய பேதரூபங்களான வியவகாரவிருத்திகளுக்கும், அவ்
விருத்திகள் ஒடுங்கின கேவலரூப சமாதிக்ஞஞ் சர்வசாக்ஷியாய் விளங்
குதவென்பார். சும்மாவிருத்தலா மென்றரெனப் பொருள்கூறுதலே
சிறப்புடைத்தாம்.

(இ-ம்.) பிரம்மசொருபமாகிய ஞானதேசிகராலே அநுக்கிரகிக்
கின்ற பிரக்கியானம் - பிரம்ம - அகம்பிரம்மாஸ்மி - தத்வமசி - அயமாத்
மா - பிரம்ம - என்னும் - சதூர்வேதாந்தங்க மஹாவாக்கியமாகிய ஓர்
மொழியினால் சந்தொருபமாயிராநின்ற அறுபத்துநான்கு கலைக்கியா
னங்களும் - பிரத்தியக்ஷசொருபமாய்ப் பரிணமிக்கின்ற - சரிதை - கிரி
யைகளும் - தியானசொருபமாகிய யோகமும் - பூதபௌதிகமாய்ப் பிர
காசிக்கின்ற அண்டபூதங்களுமாகிய துவைகௌஸ்லாந்தனது வடிவமே
யன்றி வேறல்லவென்றறிந்த சித்தவிர்த்தியைச் சின்மாதிரத்தில் ஐக்
கியம்பண்ணி அவ்வைக்கிய மென்கிற இடத்தில் நிலைபொருந்திய நிர
திசயானந்தமும் தானேயென்றறிந்தது நமூவிக் கேவலரூபமாய் விளங்
குவதாம்.

ஒருமொழியென்பதற்குப் பிரமாணம். (திருவாசகம்.) புற்றுமாய்
மரமாய்ப் புனல்காலேயுண்டியா யண்டவாணரும் பிறரும், வற்றியாரூ
நின்மலரடி காணாமன்னவென்னையோர் வார்த்தையுட்படுத்துப் புற்றி
றையப்பதையேன் மனமிகவுருகேன் பரிசிலென் பரியாவுடறன்னோச்,
சென்றிலேனின்னுந்திரிதருகின்றேன் திருப்பெருந்துறைமேவிய சிவ
னே. எ-ம். — (திருமந்திரம்) ஒமென்னுமோங்காரத்துள்ளே யொரு
மொழி, ஒமென்னுமோங்காரத்துள்ளே யுளபேதம், ஒமென்னுமோங்
காரத்துள்ளேயுருவரு, ஒமென்னுமோங்கார மொண்முத்திசித்தியை-
எ-ம். (கடவுளந்தாகி.) பாதத்திலே மனம் பற்றுவர்முற்றுவர் பாசமுற்
றோர், நீதத்திலேநிலை பேராமற்சாதிப்பர் சித்துவித்தை, வாதத்திலே
பொருளொன்றாகக்காண்பர் மனது நெறி, நீதத்திலேகுரு சொல்லாமற்

சொன்ன நிறையிதுவே-எம். (பஞ்சாக்ஷரப் பசுபதிபாசவிளக்கம்.) தா
ணியவர்க்கு நாலாஞ் சத்தினிபாதமெய்த, ஊருணிபோலத்தோன்றி
யொருமொழியாலெனக்குக், கோரணிகாட்மொறு சமயத்தின் கோளை
நீக்கிப், பூரணசொட்பங்காட்டும் புண்ணியன்பொலன்றான் போற்றி-
எம்.—(நிகழ்காலத்திரங்கல்.) சீராமறையுஞ் சிவாகமமுஞ் செய்நூலும்
வோராவுணர்வு மொருமொழியாய்த்தந்தவா-எம்.—(தத்துவராயசுவா
மிகள்.) சொல்லுமெல்லகண்முடிந்து துரிசொன்றுமில்லதா, யெல்லையி
ன்றிய வகண்டபரவிற்பமிதென, வல்லவன்புதல்வன்வாழ வொரு
மோன மொழியா, லொல்லகண்டு தீளையாயெனவுவந்தருளிஞன்-எ
ம்.—(ஞானிகள்கிலைமை.) குருபத்திஞ்சலி கூட்டியபாதனத்தினுறைந்
து கூறாமற்கூறிய வோர்மொழியுள்ளத்திருத்திக், கருவியெலாமொழிந்
துக் காண்பான் காட்சியொழிந்து காலுதுகண்டு கரியாது களித்துவப்
பாற், பொருவருநிடுகள் சுத்தமேகமெனவிளங்கும் டீபாக்குவரவில்லாத
புனிதபூரணத்தை, இருவகைவாசனையுமிழ்நிக்கு மவன்ஞானியவற்
குப் பிறவியுமுண்டென விளம்பலாமோ-எம்.—(பட்டினத்துப்பிள்ளை
யார்.) வெட்டாச சக்கரம் பேசாத மந்திரமேலொருவர்க், கெட்டாத
புஷ்ப மிறையாததீர்த்த மினிமுடித்து, கட்டாதலிங்கங் கருதாதனெஞ்
சங் கருத்தினுள்ளே, முட்டாதபூசையன்மீரு குருநாதன் மொழிந்தது
வே-எம்.—(தாயுமானசுவாமிகள்) அங்கைகொடு மலர்நூவி யங்கமது
புகிப்பவன்பின லுருகிவிழிந், ராருகவாராது முத்தியினதாவேச வா
சைக்கடற்குண்முழ்கிச், சங்கரசயம்புவே சம்புவேயெனவுமொழி தழு
தழுத்திடவணங்குஞ், சன்மார்க்கநெறியிலாத் துன்மார்க்கனேனபுந்
தண்ணருள் கொடுத்தாள்வையோ, துங்கமிரு பக்குவச் சனகன்முதன்
முனிவோர்கடொழுதருகில் வீற்றிருப்பச், சொல்லறிய நெரியையொ

ரு சொல்லாலுணர்த்தியே சொருபானுபூதி காட்டிச், செங்கமலபீட
மேற் கல்லாடிச் சூள்வளர் சித்தார்த முத்திமுதலே, சிரகிரிவிளங்கவ
ருக்கநிணைமூர்த்தியே சின்மபானந்தகுருவே-எம். வரும்-மற்றும் வரு
வனவற்றூற் காண்க.

சுமாவிருக்கலா மென்பதற்குப் பிரமாணம் (கந்தாநுபூதி.) செம்
மான்மகளைத் திருநீலிநுடன், பெம்மான் முருகன் பிறவானிறவான்,
சுமாவிரு சொல்லாவென்றலுமே, யம்மாபொருளொன்று மறிந்தில
னே-எம். (ஆத்மவிநிசுக்கலிவெண்பா.) மும்மாயைக்கப்பாலா முப்பா
முங்கண்ணீர், சுமாவிருவென்று சொன்னாண்மமானே, வேறுபொருளில்
லையென்றான், எம்.—(சுழிவிலொடுக்கம்.) சுமாவிருக்கவைத்த சூத்தி
ரமாஞ் சாத்திரத்தை, விம்மாககதறுவதும் வேலைகளும்-தம்மறிவா,னிட்
டிப்பிடித்திருக்குந் திட்டைகளு ஞானிகள்முன், காட்டும் பரியாசகம்.—
(சந்திதிமுறை.) சுமாவிருவெனநீ சொல்லப்பொருளொன்றும், அம்மா
வறிந்தில மென்றான் மறைத்த-எம்மான், அருணகிரிநாதனனுபவநாயேற்
குக், கருணைபொருளிட்பொருளாகாட்டம்-எம்.—(ஞானசகாதீதவெண்பா.)
உன்னுதே போ... தே ஆன்றியொருமந்திரத்தைப், பன்னுதே சாத்திர
ங்கள் பா... ரதே என்னுள்ள, அப்பாலுமொப்புவமை யற்றசகாதீதத்தில்
எப்போதுந் சுமாவிரு-எம்.—(பட்டினத்தப்பிள்ளையார்.) சுமாவிர
ருக்கவைத்தான் சூத்திரத்தை நானறியேன், அம்மாபொருளி தெனுவ
டைய விழுப்தின்னாடி, எம்.—(தாயுமானசுவாமிகள்.) நானெனவுநீ
யொனவு மிருதன்மைநாடாம னடுவேசம்மா, தானமரு நிலையிதுவே சத்
தியம்.—(அன்றியும்) சுமாவிருக்குஞ் சுகஞ்சுகமென்றுசுருதியெல்லாம்
அம்மா நிரந்தரந் சொல்லவுங்கேட்டி மறிவின்றியே, பெம்மான்மவுனி
மொழியையுந் துரியெனபேதமையால், வெண்மாயக்காட்டி லலைத்தே
னந்தோவென் விதிவசமே எம்.—வரும் - மற்றும் வருவனவற்றூற்
காண்க.

ஞானசிரியரால் பக்குவரது அத்துவாக்கோர்க்கி அதுவிவரமென்று காட்டுவதென்பதற்கும் பிரமாணம். (தாயுமானகவாமின்.) வந்தெனுடல் பொருளாவிழுந்துந் தன்கைவசமெனவே யத்துவாமார்க்கநோக்கி, ஐந்துபுலனைப்பூதங் கரணமாதியடுத்தகுணமத்தலையு மல்லையல்ல, இந்தவுடலறிவறியாமையுந் யல்லையாதொன்று பற்றினதனியல்பாய் நின்று, பந்தமரும் பளிங்கினைய சித்தூரீயுன்பக்குவங் கண்டறிவிக் கும் பான்மையேயாம், என்பதனாற் காண்க.—முப்பத்தாறு தத்துவங்களுங் கட்டந்தபொய்த் தான் சம்மாவிருத்த லென்பதற்குப் பிரமாணம். அன்றியும்-ஐந்துவகையாகின்ற பூதமுதனையமுடங்கவெளியாக வெளிசெய், சந்யாமை யறிவாதி பிரிவாகவற்றவார்க ளறிவாக நின்றதலையிற் சிந்தையறநிலென்று சம்மாவிருத்தி-என்பதனாற் காண்க.—சிவஞானாதேவிகர் தமது திருநீலாக்கத்தாற் காட்டுவதென்பதற்குப் பிரமாணம். (சிற்றம்பலநாடிகள்.) மொழியாலுரைக்கிற் குறிக்கப்படுமென்று பூதநியாவல் ஒழியாநிறைவையு மானந்தவாழ்வையு மொண்புகலின், அழியாவிரதஞ் சிற்றம்பலநாடி யகமகிழ்ந், விழியாடுலனக் களித்தான் விடுத்தேனான்ப மேலிட்டதே-எ-ம்:- (சசிவானந்தபாதம்) உவமொப்பின் ஞானவிழிபட்டு முன்னையினைபட்டு முத்தியுலகிற், நயமற்றவையு மல்லையெயுந் த சசிவண்ண னென்துகடையே-எ-ம்:—மகாபாக்கியம்) நூறுவிழிகளுலகறிந்தார் தனையறியாததுபோல, யானறியும் பொருளென்கெனவேயறி யாமையினால், கருவிடைபுக்கின்பதுன்பக் கடலிடைமேல்சூழன்று கண்கலக்கப்படுவேனைக் கருணைவிழியதனாலு, அருவினைகளறம்நாச்சு யானைவமேம்போக்கி யகமகமென்றிருந்ததெலா மறிவுகொண்டேநீசகிப், பருவமதி ந்பதந்தாக்கிக் கற்பனைகளியாவும் பாழாக்கித்தாளுங்கும் பரகுருவைப் பணிவாம்-எ-று.— (சிவானந்தமால.) வீடொழியப்பேறில்லையென்றென்றும் வேதங்கள். நாடியறையும்பொருளை ஞானகுரு நீமெருட், கண்ணுலேகாட்டும் கருணைப்பிரான்றனைநா, னெண்ணாதே யுண்

டிருப்பதென்-எம்.—தேவாரம்) அத்தாவுன்னடியேனையன் பாலார்த் தாயருனோக்கித் தீர்த்தநீராட்டிக்கொண்டாய், எத்தனையுமாயை நீயெ ளியையாளு யெனையாண்டுகொண் டாங்கியென்றுகொண்டாய், பித்த னேன் பேதையேன் டேயேளுயேன் பிழைத்தனைகளத்தனையும் பொறு த்தாயன்றே இத்தனையுமெம்பரமோவையோவையோ வெம்பெருமான் றிருக்கருளையிருந்தவாறே. எ-ம்* (தத்துவராயசுவாமிகள்.) பின்னீதன க்கொருவர் பேதித்தும்பேதியா, ஸ்ள்ளபொருளெல்லா முணர்த்துவிக் கத்-தெள்ளும்; விழியைக்கொடுத்தருளி வெதாந்தந்தனனை, மொழியப் புகுந்தான் முனி-எம். வரும்-மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க.

தேகேந்திரிய விருத்திகளுக்குங் கெவல சமதிக்குஞ் சாட்சிதா னே யென்பதற்குப் பிரமாணம். (கைவல்யநவந்தம்.) செய்கையுஞ் செய்வீக்கையுமற் றிருக்குங்கார்தச சிலமேமுன்னிரும்புகள் சேட்டிக் குமாபோற், செய்கையுஞ் செய்வீக்கையு மற்றிருக்குமென்முன் சடமா னவுலகமெலாந், சேட்டைசெய்யு, மெய்சலந்த விந்திரிய விகாரரூபவி வகார விருத்திக்கு விருத்திசாளு, மெய்கலந்த சமதிக்குஞ் சாட்சியே நான் வெயில்போலென் றுரைத்தவனே விபுமாகர்தன் - என்பதனற் காண்க.

நான்குவேதங்களாவன, இருக்கு - தைத்திரியம். சாமம் - அதர்வ ணமாம். நான்கு உபவேதங்களாவன, ஆயுள் - அர்த்தம் - தனுர் - கர்ந தர்வமாம். ஆறங்கங்களாவன, மந்திரம் - வியாகரணம் - நிகண்டு - சந் தோபிசிதம் - நிருத்தம் - சோதிஷமா. முப்பத்திரண்டு உபநிஷத்துக்க ளாவன; ஸ்ருத்திரம் - பிரகதாரண்ணியம் - சுவேதாசுவதரம் - கைவல் யம் - காலாக்கினி - கடவல்லி - சாத்திவாயனம் - பிரமம் - நாராயணம் - அங்கிசம் - பரமாங்கிசம் - பாற்கரம். பிரமபிந்து - ஆருணி - அமிர்த பிந்து - பருவபஞ்சம் - பிரமசாபாலம் - தேஜோபிந்து - வார்ச்சிவாரீயம். போதாயரீயம் - ஆசுவலாயரீயம் - சாங்க்யாரீயம் - வாசிராயரீயம் -

சௌனகீயம் - சிவசங்கற்பம் - சிரவணம் - பாராகம் - கிம்புரோடியம் - மாண்டீகம் - முண்டியம் - மௌண்டிரம் - ஜாபாலோபநிஷத்து - ஆம் - இருபத்தெட் டாகமங்களாவன, காமிகம் - யோகஜம் - சிந்தியம் - காரணம் - அஜிதம் - தீப்தம் - சூக்ஷ்மம் - ஸகஸ்திரம் - அஞ்சுமான் சுப் பிரபேதகம் விஜயம் நிசுவாசம் சுயம்புவம் அனல் டவீரம் இரௌரவம் மகுடம் விமலம் சந்திரஞானம் பிம்பம் புரோற்கீதம் இலளிதம் சித்தம் சந்தானசர்வோத்தம் பாரமேச்சுரம் கிரணம் பேதம் வாதுளமாம்.

ஒன்பது உபாகமங்களாவன, பாதற்பாரகம் பாம் சிவம் சத்திகலை பிரகாசம் பாரதந்திரம் சிவாக்கியம் சொற்பிரகாசமாம் சப்தசோடி மகாமந்திரங்களின் பெயர்களைக் கற்றுவல்ல சான்றோர்களாலும், நூலாந்திரங்களாலும் உணர்க. ஆறுசாஸ்திரங்களாவன, வேதாந்தம் வைசேஷிகம் பாட்டம் பிரபாகரம் பூர்வமீமாம்ஸை உத்தரமீமாம்ஸையாம். பதினெண்புராணங்களாலான, சைவம் ஸகாந்தம் இலிங்கம் சுடர்மம் வாமனம் வராகம் பெளஷிகம் மச்சியம் மார்க்கண்டேயம் பிரமாண்டம் இவை பத்துஞ் சிவபுராணமாம். நாரதீயம் பாகவதம் காரூடம் வைணவம் இவைநான்கும் விஷ்ணுபுராணமாம். பிரமம் பதமம் இவை இரண்டும் பிரமபுராணமாம், பிரமகைவர்த்தம் சூரியபுராணமாம் ஆக்கினேயம் அக்கினி புராணமாம் பதினெட்டு உபபுராணங்களாவன, ஸசனம் கபிலம் காளி சந்த்ரகுமாரம் சாம்பவம் சிவதர்மம் செளரவம் அருவாசம் நந்தி நாசுங்கம் நாரதீயம் பராசாரம் பார்க்கவம் ஆங்கிரம் மாரீசம் மானவம் வாசிட்டிலங்கம் வாருணமாம். இதிகாசங்களாவன பாரதம் இராமாயணமாம்.

சரிதையாவது, சிவாலயங்களில் அதிகாலமே திருவலகிடல் திருமெழுக்கால் மெழுகல் திருவிளக்கிடல் சுத்தஞகந்தவனத்திற் சென்

றுதெரிந்து புஷ்பமெடுத்தல் தேமாலையாழிகட்டி ஈசன் திருமேனியில்
 ணிவித்தல், தேவாரம் திருவாசகம் பத்தவிலாசம் ஆகமம் புராணம்
 ஆகிய இவைமுதலானவைகளைப் பாராயணஞ்செய்தல். வில்வம்முத
 லான புஷ்பச்செடிகளைவைத்துப் பரிபாலனஞ்செய்தல். விபூதிருத்தி
 ராஷம் காஷாயம் இலிங்கம் பஞ்சாக்ஷரம் என்னும் இப்பஞ்சமுத்தி
 ரையில் ஒருமுத்திரையையாவது தரித்த சிவனடியார்களைக் கண்டால்
 பரிமசிவத்தை வழிபடுதல்போல் வணங்கிவந்தன வழிபாடுசெய்தல்
 சிவாலயம் விஷ்ணுவாலயம் பிரம்மாலயம் சாவடி சத்திரம் ஆகிய
 இவைகளை நூதனமாகச்செய்வித்தல். தினந்தோறும் கங்கைமுதலா
 கிய புண்ணியநதியில் ஸ்நானஞ்செய்தல். ஆலயங்களில் அங்கப்பிரத
 க்ஷணஞ்செய்தல் அடியாளத்துநடத்தல் நூற்றெட்டு ஆயிரத்தெட்டெண்
 னுற் தொகைப்படி பிரதக்ஷணஞ்செய்தலாம்.

கிரியையாவது, சந்தனம் புஷ்பம் மூபம் நீபம் நைவேத்தியம்
 ஆகிய 5-ம் கோசலம் கோமயம் பால் தயிர் நெய் ஆகிய 5-ம் வாழை
 ப்பழம் எலுமிச்சம்பழம் காரத்தம்பழம் நெல்லிப்பருப்பு இளநீர் ஆகிய
 5-ம் மற்றும் உபகாரணமான சூசாதிரவியங்களுஞ் சேர்த்து ஆத்மசுத்தி
 பூசுத்தி, திரவியசுத்தி, மந்திரசுத்தி, இலிங்கசுத்தி, ஆகிய பஞ்சசுத்தி
 யும், சவுரபூசையுஞ்செய்து சிவத்தியானம்பண்ணிப்பட்டச் பிரம்மஷ்ட
 ங்க பஞ்சாக்ஷரமந்திர உச்சாடனத்தால் ஆவாகன, அவருண்டன தேனு
 யோனி, அமுர்தீகரண, லிங்கமுத்திராம்பரதரிஸ், என்று திக்குபந்த
 ளாகி, மந்திரகிரியா பாவனைகளைக் குறைவில்லாமற்செய்து ஆதனமூர்த்
 தியை மூலத்தினாலும், அஷ்ட புஷ்பத்தினாலும், அர்ச்சித்துப் பீடத்
 துவார குருபூசைகளும் ஈசானுதி முதலாவாணமும் அனந்தாதி இரண்
 டாமாவாணமும் நந்தியாதி மூன்றாமாவாணமும் இந்திராதி நான்காமா
 வாணமும் வஜ்ராதி ஐந்தாமாவாணமும் அந்தந்த தேவதாபாவனையுஞ்
 செய்து வில்வத்தினால் நூற்றெட்டு ஆயிரத்தெட்டு என்னும் நாமங்களை

உச்சரித்து அர்ச்சித்து ஆனந்தத்துடனே தோத்திரமும் இன்பமாக ஓம் முஞ்செய்து முறைப்படிசெய்த பூசையில் தனக்கொரு போகத்தையுங் குறியாமல் நிஷ்காமமாகச் சிவார்ப்பிதஞ்செய்து சுண்டேஸ்வர பூசையுஞ்செய்தலாம்.

அஷ்டாங்கயோகமாவன, இயமம் நியமம் ஆதனம் பிராணயாமம் பிரத்தியாகாரம் தார்ப்பண நியானம் சமாதி ஆம். இவற்றுள். (இயமம்) பத்துவகைப்படும் அவையாவன, அஹிம்ஸை சத்தியம். அஸ்தேயம், பிரம்பசரியம் தயை ஆர்ஜவம் க்ஷமை திரிதி மிதாஹாரம் சவுசம் ஆம். அஹிம்ஸையாவது, (யோகார்த்தம்) திரிகாணத்தாலும் அன்னிய பிராணிகளுக்குத் துக்கத்தைச் செய்யாமலிருத்தல். (ஞா-ம்) ஆத்மா அறுக்கப்படாது துக்கப்படாது நனைக்கப்படாது உலத்தப்படாது எனவறிதல். சத்தியமாவது. (யோ-ம்) எதார்த்த கேள்வியினாலும் பிரத்தியக்ஷப் பார்வையினாலும் அறிந்ததைச்சொல்லுதல். (ஞா-ம்) எவற்றையும் சத்தியபிரம்மமயமாப்ப் பார்த்தல். அஸ்தேயமாவது (யோ-ம்) அன்னியருடைய சொத்துகளைக் கிரகிக்க வேண்டிமென்று மனத்தாலும் நினைப்பாதிருத்தல். (ஞா-ம்) ஆத்மாவை அனாத்மாவாக உச்சரியாமலிருத்தல். பிரம்மசரியமாவது, (யோ-ம்) ருதுகாலமன்றி மற்றகாலத்தில் சுவ ஸூயையும் விரும்பாதிருத்தல். (ஞா-ம்) மனத்தினால் தன்னை பிரம்ம சொரூபமாகத்தானே எண்ணிக்கொள்ளுதல். க்ஷமையாவது, தன்னைப்போல் யாவரும் மோகத்ததை அடைய மனத்திற் புகுமாள்ருதல், ஆர்ஜவமாவது, பெண்புருஷத்வம் சத்துருவரையிலுஞ் சமமாயிருத்தல். க்ஷமையாவது, சத்துருக்கள் தங்கள் திரிகரணங்களாலுஞ்செய்யா நின்ற துக்கங்களை மனத்தில் தரியாமலுங் கலங்காமலுமிருத்தல். திரிதியாவது, (யோ-ம்) வேதவிசாரயின்னனால் சமுசாரத்திலிருந்துவிடுபடுதலேசுகமன்றி வேறில்லை யென்றறிதல் (ஞா-ம்) நான் பிரம்மமேயன்றித் தேகமல்லன் என்று நிச்சயத்தரிதல். மிதாஹாரமாவது,

அதிகமுன் கொஞ்சமுமில்லாமல் சமமாகப்புகுத்தல், சவுசமாவது, (யோ-ம்) காயத்தை மண்ணினாலும் சலத்திலுலும் கழுவுதல். இதுபுகிஸ்ஸவுசம். (ஞா-ம்) பிசாரூபத்தை மன்னஞ்செய்தல், இது அந்த ஸ்ஸவுசம். (நியமம்.) பதனவகைப்படுகிம். அவையாவன, தபசு சந்தோஷம் ஆஸ்திக்கியம் தானம் ஸஸ்வாபூஸச சித்தாந்தச்சிராவணம் லஜ்ஜை மதி செபம் விரதம் ஆம் தபசாவது, (யோ-ம்) உபாசனத்தினால் தேகத்தை சுஷ்கப்பண்ணுதல் (ஞா-ம்) ஆத்மவிசாரம் பண்ணுதல் சந்தோஷமாவது, (போ-ம்) அற்பசிரமையினாலாவது பரவிச்சையினாலாவது கிடைக்கின்ற புகிப்பினிடத்திலே போதுமென்று திருப்தியடைதல். (ஞா-ம்) இகத்திலும்பரத்திலும் அடையாரின்றபோகங்களில் உபேகூபண்ணி ஆத்மவினிடத்தில் பிரீதியைத்திருத்தல் இதற்குப் பரமசந்தோஷமென்றும் பெயர். ஆஸ்திக்கியமாவது, சுருதி ஸ்மிருதி வாக்கியார்த்தத்தில் விசுவாசம்வைத்தல் தானமாவது, நீதியில் நின்று சம்பாதிக்கின்ற தனதுபொருளைப் பிரமசிஷ்ட்டர்களுக்குக் கர்மிகளுக்குக் கொடுத்தல் ஸஸ்வரூபசையாவது, நீதிரிமூர்த்திகளையும் வான்த்திரயத்தாரும் தங்கள் சக்திக்குந்தக்கப்படிபுகுத்தல் சித்தாந்தச்சிராவணமாவது, வேதசித்தாந்தத்தைக் குருமுகத்தில் நிச்சயித்தல் லஜ்ஜையாவது. லவுகீகத்திலாவது வைதீகத்திலாவது பொல்லாங்கானகாரியத்தில் வெட்கமடைதல், மதியாவது, வேதத்திற்குச் சொல்லிய புண்ணியங்களை விசுவாசித்தல். வேதசாஸ்திரத்தின் அர்த்தம் விசாரித்தல். செபமாவது. வேதஞ்சொன்ன படி மந்திரங்களை உறுவேற்றுதல். இதைப்பாசபத விரதமென்றும் கிரேவிரதமென்றும் அத்தியாசிரதமென்றுஞ் சொல்லுவார்கள். விரதமாவது, ஸயத்தால் அன்னியரை அடித்தல். அன்னியருடைய பூரிப்பபிடித்தல். அன்னியருடைய சொத்தைப் பலவத்காரமாக எடுத்தல் ஆகிய இம்மூன்றையுஞ் செய்யாதிருத்தல் வாக்கினால் கரேமாகப் பேசுதல் பொய்சொல்லுதல் கோள்சொல்லுதல் ஊறல், ஆகிய இவை நான்கையும் விட்டிருத்தல் மனசு அரிஷ்டவர்க்கத்தை விட்டிருத்தல்.

தேகமுமுதம் விபூதி தாளிதம் பண்ணுதல்- (ஆசனம்.) ஒன்பதுவகைப் படம். அவையாவன, ஸ்வஸ்திகம் கோமுகம் பதுமம் வீரம் கேசரி பத்திரம் முத்தம் மயூரம் சுகம் ஆம். இவற்றுள் ஸ்வஸ்திகமாவது துடைக்கும் முழங்காற்கும் நடுவே இரண்டு உள்ளங்காலையும் செலுத்தி இறுமாந்திருத்தல் கோமுகமாவது, ஐகனபக்கத்தில் இருகாற்பாட்டையும் மாறவைத்து அவ்விருகாற் பெருவிரலக் கைப்பிடித்திருத்தல் பதுமாவது, இருதொடையேலும் இரண்டு உள்ளங்காலையும் மாறித் தோன்றவைத்தல். வீரமாவது, வலத்தொடையில் இடக்காற் பரட்டைச்சேர்த்து இறுமாப்புற்றிருத்தல். கேசரியாவது, பீஜத்தின்கீழ் ஜீவனியிடத்துப் பரட்டைவைத்து இடமுழங்கையை முழந்தாளில்வைத்து அங்குலியைவிரித்து நாசியைப்பார்த்திருத்தல். பத்திரமாவது, பீஜத்தின்கீழ் ஜீவனியிடத்து இருகாற்பாட்டையும்வைத்து அவ்விருபத்தையும் இருகையால் இறுகப்பிடித்து அசையாநிருத்தல். முத்தமாவது, இடக்காற்பாட்டால் ஜீவனியை அழுத்தி வலக்கால்பரடு அப்பாட்டின்கீழ் உந்தவிருத்தல். மயூரமாவது, முழங்கை இரண்டும் உந்திபுறத்தில் அழுந்தப் புவியிற்கையுன்றிக் கால்நீட்டித் தலைநிமிர்ந்திருத்தல். சுகமாவது சுகமுந்திடமும் எவ்வாற்றுக்கின் எபதுமோ அவ்வாற்றிருத்தல். இவ்வொன்பதும் முக்கியாசனமாம். இவை முக்கியாசனமெனவே இருகுதிகாலும், ஜீவனியிடத்திற் பொருந்த இருபுறவடியினமீதிலும் இரண்டங்கையுஞ்சேர்த்து மாற்புறெறித்தும் தலைநிமிர்ந்திருத்தலாகிய குக்குடாசனமுதலிய சிலவாசனங்களும் உள் வெனக்கொள்க. (பிராஞ்ஜயாமம்.) இரண்டு வகைப்படும். அவையாவன, சகர்ப்பம் அகர்ப்பம் ஆம். சகர்ப்பமாவது, தியானத்துடன் மூச்சைப்பிடிப்பது. இந்த இருவகையும் இரேசக பூரக கும்பகமாயிருக்கும் ரேசகமாவது, மூச்சைவிடுதல். பூரகமாவது, மூச்சை ஏற்றுதல். கும்பகமாவது மூச்சைரிறுத்தல். இன்னும் பல விதமாயிருக்கும். (பிரத்தியாகாநிபாவது) (யோ-ம்) மனத்தை இந்திரிய விஷயங்களிற் செல்லவொ

மனமில்லாமியத்தில் நிறுத்தல். (ஞா-ம்) சர்வம். பிரம்மமாமாய்ப்பார்
 தனனைப் பிரம்மவிஷ்ட்டர்கள் சொல்லுதல் வேதத்திற்கொல்லிய
 மனமையனைத்திய காப்பிரம்மங்களை பிரமாராதனமென்று செய்யுதல்.
 தேவத்தை நானென்று நினைப்பதத்தள்ளிச் சிந்தித்தமாவே நானெ
 னும்கினைத்திருத்தல். (தாய்-மாவாவது) (யோ-ம்) தேகாகாசத்தை
 வெளி ஆகாசமாகவும், தேசவாழ்வ வெளிவாழ்வாகவும் தேகத்தீயை
 வெளித்தீயாகவும் தேசநீரை வெளிநீராகவும், தேகமண்ண வெளி
 மண்ணாகவும் நினைத்திருத்தலும், பாதிமுதல் முழங்கால்வரையில் பிருது
 வாகம் பிரமதைவும், முழங்கால் முதல் தொடப்புள்வரையில் சலபாகம்
 வந்தனுவாகவும், சாபமுதல் மார்புவரையில் அக்கினிபாகம் ருத்திரனா
 கவும், மார்புமுதல் புருஷவரையில் வாயுபாகம் கல்வரனாகவும், புருவ
 முதல் சிரசுவரையில் ஆசாசபாகம் சாசிவமாகவும், நினைத்திருத்தலும்
 மனநிறுத்தம்நான் காதிநிறுத்திக்கு சொளுக்கு விஷ்ணு புயத்திற்கு
 வாயு வாக்குக்கு அக்கினி ருத்தத்திற்கு நிருத்திபுவு உபத்தத்தக்குப்
 பிரமபாதி தொக்குத் தாயு கண்ணுக்குச் சூரியன் நாவுக்கு வருணன்
 ருக்குக்குப் சூரிதேவி புருஷனுக்கு அந்தரியாமி அகிஷ்ட்டான தேவ
 வையென்று புத்தியில் தரித்தலும் ஆம். (ஞா-ம்) தேகாதிப்பிரபஞ்சமா
 பிப்பஞ்சபூதங்களை மஹாபூதங்களில் ஒடுக்கி மஹாபூதங்களை மாயை
 யில் ஒடுக்கி மாயையை ஆத்மசொருபத்தி லொடுக்கித் தான் சின்மரத்
 திரனென்று மனதில் தரிப்பதுவும் நான் தேகாதிஎனமன்று அத்தற்குரி
 த்தாகிய மாயையும் ஆன்று நான் சித்மாத்திரனென்று ஒடுங்கிநிற்பது
 வுட்பரமதாரினயாம். தியானமாவது (யோ-ம்) மனதை மூர்த்திவடி
 வாகக்கி மற்றொன்றிலும் பொருந்தாமற் செலுத்தல். (ஞா-ம்) தேயா
 திமாயும், நிருக்குருபமாயும் இருக்கிற சின்மாத்திரத்தை நானென்று
 தியானிப்பது பரமதியானமாம். இப்படி தியானிக்கிறவனைச் சாக்ஷாத்
 பரமசிவனெனப்படும்.

சக

மூலமும் - உரையும்.

(சமாதியாவது.) (யோ-ம்.) ஜீவனுக்கும் பரமனுக்கும் இடையே அபேதக்யானம் பிறக்கின்றதேயாம். (ஞா-ம்.) நான் சாக்ஷிஸ்வரூபனாகையினாலே நான் தேகாதிகளல்லன்-நான் பரமசிவனென்ற புத்தியும் பிரமாண்ட பிண்டாண்டங்களை ஸ்தூல பஞ்சபூதங்களிலொடுக்கி அந்தப் பூதங்களை அபஞ்சிக்கிறத பூதங்களில் ஒடுக்கி அச்சத்தாறியாகிய தன் மாத் திரைகளை மாயையிலொடுக்கி அம்மாயையைப் பிரத்தியேகாத்மாவிலொடுக்கி அவ்வாத்மாவாகிய நானே பிரமம் நான் சமூசாரியல்லன். என்னைவிடவேறே யில்லையென்று அறிவதும் பிரணவஸ்வரூபமான பரமேஸ்வரனை மூன்று வர்னங்களாகப் பாவித்து அம்மூன்று வர்னங்களையும் இருக்கு தைத்திரிய சாமஸூபங்களாக பாவித்து நாகத்தை அதர்வண வேதமாகப்பாவித்து அம்மூன்று வர்னங்களையும் பிரம்மாவின் ருத்திரர்களாகப் பாவித்து அந்த வர்னத்தினுடைய நாதத்தைக்காரண ஈசுவரராகப்பாவித்து அம்மூன்று வர்னங்களையும் மூன்று அக்கினியாகவும் மூன்று லோகமாகவும் மூன்று அயஸ்ஸ்தையாகவும் மூன்று ஸ்தானங்களாகவும் மூன்று ஸ்வரங்களாகவும் மூன்று காவங்களாகவும் பாவித்து அகாரத்தை உகாரத்திலொடுக்கி உகாரத்தை மகாரத்திலொடுக்கி மகாரத்தை நாதத்திலொடுக்கி நாதத்தை மாயையிலொடுக்கி மாயையை ஜீவனிலொடுக்கி ஜீவனை ஸ்வரன் அவனே நானென்றுபாவிப்பதும் பரமசமாதியாம்.

(அ-கை.) ஆப்தராவடையும் மஹாவாக்கியமாகிய ஆத்மஞானத்தாலன்றிச் சரிதையாதி தொழிலிலால் முத்தி கிடையாதெனவ்.

வேறு.

சரிதையின்றொழிலினாலுஞ் சற்கிரியையினுமேயோகம் புரிதருமயற்சியானும் பொருந்தொண தென்பர்மேலேநீர்

உரியதேசிகனுல ரக்கு மொருமொழி யுண்மையாலே
அரியமெய்ஞ்ஞானவீழுக கடைவதுதினலாமே.

(இ-ள்.) அருமையாகிய உண்மைஞானத்திற்குரிய சீவன் முத்தி
யைச் சரிதைத்தொழிலினாலும் நல்ல கிரியையினாலும் அஷ்ட்டாங்க
யோகஞ் செய்தலாகிய முயற்சியினாலும் அடையக்கூடாதென்று மே
லாகிய ஞானவான்கள் சொல்லுவார்கள். (மற்றையாதினால் அடைய
லாமெனில்.) உரிமையாகிய ஞானாசிரியர் அனுக்கிரகிக்கின்ற உண்மை
பொருந்தின ஒரு மஹாவாக்கியத்தினால் அடைவது நிச்சயமாம்-எ-று.
இன்சாரியை ஏ-ஏ-அசைகள்.

(பு-ம்.) நிஷ்காமபூசை யென்பார். சற்கிரியையென்றார், சச்சி
தானந்தமாகிய பாமசிவத்தினுடைய அருளுக்குச் சந்தர்ப்பப்பட்டவரெ
ன்றும், மாணக்கந்து உடல்பொருளாவ் யென்னு மூன்றிற்கும் அநி
காரியென்றும், ஆத்மகோடிகள் ஜனனமாண அவஸ்தையிலுழலாமல்
நிலைபெற்ற நற்கதியைப் பெற்றுக்கொள்ளத் தாமதேதடி ஞானபோத
கஞ்செய்யுங் கருணைக்குரியவரென்றும். தன் சொரூபமாய் விளங்குகிற
உலகத்தின்கண் தனது லீலைக்குறித்தாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற உயிர்த்தொ
கைகளில் இருவீளையொப்பு மலர்பரிபாகஞ் சதர்த்தாசத்தினி பாதத்
தன்மை பெற்றவர்களைப்பார்த்துத் தன்மயமாகச்செய்யும் அருளிறை
வடிவமென்றுங் கூறுவார். உரிய தேசிகனைன்றார்.

(இ-ள்.) ஆத்மஞானத்தன்றி வீனயவற்றால் ஜனனமாணம்ஒழியா
வென்பதாம்.

சரிதையாதி தொழிலாற் பயனின்ற ஞானமொன்றினாலேயே
முத்தியென்பதற்குப் பிரமாணம். (பிரமகீதை.) சரிதையாதி யொரு
மூன்றுஞ் சவுபாணங்கள் பயனில்லை, அரியும் பிரமஞாலு மறிதற்கரிய

தாரணங்கள், உரையுமில்லை முடிவரியாவொன்றாய் நின்றதனிஞ்
 பொருளோரிருளும் வெளியுமில்லாப் போதமுவிக்களியென்றான்
 (சிவஞானதீபம்.) சாத்திரம்புத்தசம் பூசைசமயமதந் தருக்கம் தந்திரமு
 திரயோகந் தவவிரதஞ்சீல, மேத்தரிய பாவினையெண் சித்திகளே மத
 லாமெய்யப்யனு முத்திவிலக்கென வொருசொல்லதனால், தீர்த்தவன்
 மெய்த்தேசிகஞமவனருளாலகலாச் சித்தமல மறுத்துவகிற்றீமை நன்
 மைசெயினும், வாய்த்த கதிரான் செயல்போ லிசைநிசையா தெரமு
 கும் வண்மையரே மெய்ஞ்ஞானவுண்மை நிலையினரே-எ-ம். (பிரயத்தி
 கலீலை.) உரைசெயிற் பரமஞான மொன்றுமே முத்திக்கேது, சரியை
 நற்கிரியையோகந் தாமொரு மூன்றுநான, மருவுதற் கேதுவென்றே
 மறைபுகன்றுரைக்குமிந்தக், கருவியைப் பொருளென்றெண்ணிக் களிப்
 பவர்காவான்றே. எ-ம். (நிருமந்திரம்.) ஞானத்தின்மிக்க தவநெறி
 நாட்டில்லை, ஞானத்தின்மிக்க சமயமுநன்றன்று, ஞானத்தின்மிக்கவை
 நன்முத்திரஸ்காவால், ஞானத்தின்மிக்கார் நரரின்மிக்காரே-எ-ம். (தாயு
 மாணசவாமிகள்.) பத்திரெறி நிலைநின்றி நவகண்டபூமிப் பாப்பவவல்
 மாகவந்தும் பரவையிடைமூழ்கியு நதிகளிடைமூழ்கியும் பசிதாகமின்றி
 யெழுநா, மத்தியிடை நின்றுமுதிர் சுருபுனல்வாயு வினைவன் பசினைக்
 கடைத்து மௌனத்திருந்துமுயர் மலைமுழைவுபுக்கியு மன்னுதகநா
 முற்றுஞ், சுத்திசெய்தும் மூலபிராணஸூட்சுங்கியைச் சோம வட்டத்த
 டைத்து சொல்லரிய வமுதுண்டு மற்பவுடல்கற்பங்கடோறு நிலைநிற்க
 வீறு, சித்திசெய்துஞ்ஞான மலதுகதிகுடமோ சித்தாந்த முத்திமுதலே
 சிரகிரிவிளங்கவரு தகூணமூர்த்தியே சின்மயானந்தகுருவே - எ - ம்.
 (ஒழிவிவோடுக்கம்.) சரிதைகிரியைகளைச் சற்றாக்கிச்சாகாக், கருமயோ
 கத்தைக் கழற்ற வரிதவர்க்குத், தோன்றியது பொய்யாகக் காண்கையி
 லேதோன்றாத, ஆன்றியபோதங் கழலுமோ-எ-ம். (சசிவன்னபோதம்)
 ஐயறிவறிந்தவை யடங்கினர்களேனும், மெய்யறிவிலாதவர்கள் வீடது
 பெருரே-எ-ம். வரும் மற்றும் வருவனவற்றற் காண்க.

ஆசிரியர் உடல்பொருளாவி மூன்றிற்கும் உரியவசென்பதற்குப் பிரமாணம். (திருவாசகம்.) அன்றையென்றனாவியுமுடலு முட்டையெல்லாமுங், குன்றே யனையாயென்னை யாட்கொண்டேபோதே கொண்டிலையோ, வின்றோரிடையு நெனக்குண்டோ வெண்டோன் முக்கணம்மானே, நன்றேசெய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானோவிதற்கு நாயகமே. என்பதனாற் காண்க.

ஆசிரியர் ஆத்மாக்களைத் தாமேதேடி ஞானப்பாதஞ்செய்வ ரென்பதற்குப் பிரமாணம். (திருவாசகம்.) வேண்டத்தக்கதறிவோய் நீ வேண்டமுழுதந் தருவோய்நீ, வேண்டுமயன்மாற் கரிவோய்நீ வேண்டியென்னைப் பணிகொண்டாய், வேண்டி யாதருள்செய்தா யானு மதுவே வேண்டினல்லால், வேண்டும் பரிசொன்றுண்டென்னிலதுவு முன்றன் விருப்பன்றே. என்பதனாற்காண்க.

(அ-கை.) சர்வசங்க பரித்தியாகத்தினாலும் எல்லா ஞானநூலு ணர்வினாலும் முத்தியின்றெனம்.

கட்டறத்துறந்தே யுயிர்பொருட் சார்பைக் கருதிடும் வாணைய னைத்தும், ஒட்டறவிடித்து ஞானநூலனைத்து மோர்ந்திடினென்பயனுத வும், எட்டுதற்கரிய சற்குருவருளாலியம்புமோர் மொழியினைப்பெற்றே றிட்டை சாதித்தேசகல கெவலங்கண்கிடிற் பிறப்பிறப்பறுமே.

(இ-ள்.) பந்தங்களை முழுதும் நீக்கினாலும் உயிர்ச்சார்புபொருட் சார்புகளை நினைத்துச்செல்லும் இந்திரிய வாசனைகளெல்லாவற்றையும் பற்றறவிட்டாலும் ஞானசாஸ்திரங்களை ஒருங்கே வாசித்தறிந்தாலும் என்னபிரயோசனத்தைத்தரும். (ஆதலின்.) அவாங் மனோகோசரமாயிய அருளிறை வடிவமாய்வந்த ஞானதேசிகர் கிருபையினால் அதுக்கி

ரகிக்கத்தக்க ஒப்பற்ற மஹாவாககியத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு ஞான நிஷ்ட்டா சாதனஞ்செய்து தோற்ற வொடுக்கங்களாகிய * சகல கேவலங்களில்நின்றும் நீங்கினால் ஜனனமரணமொழித்து (முத்தியைப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.) எ-று. ஏ-ஏ-ஏ-இந்நான்கும் அசைகள்பிறப்பிறப்பறு மென்றதனால் முத்தி வருவிக்கப்பட்டது.

(ப-ம்.) ஒருவன் ஆத்மஸ்வரூபமாகிய தன்னை அனாத்மாவாகிய சரீர மூடிக்கொண்டிருப்பதுபோலத் தனது தேகத்துக்குப் புறம்பாயிரா நின்ற பெண்டூர்முதலிய சுற்றத்தாராகிய உயிர்ச்சார்பும், கிரகமுதலிய கேஷத்திர தனதாளியங்களாகிய பொருட்சார்பும் ஆகிய புறப்பற்றுக்கள் மூடியதைப் பொய்யென்றறிந்து அவைகளில் தோன்றும் வாசனையாகிய அசுப்பற்றை ஒருங்கேவிட்டு வெளிப்படுகின்ற சாமான்னியத்தில் அடையக்கூடாமைபான துறவைப் பெறுவானாயின் அவன் அந்தச் சரீராந்தத்தில் இவ்வுலகத்தாரால் அருமைபாய்ப் புகழப்படுவதேயன்றித் தன் உண்மைவடிவத்தை அறிகின்ற சொந்தலாபமான பூமுத்தியை அற்பமும் பொறமாட்டானென்பார் கட்டடறத்துறந்தே யுயிர் பொருட் சார்பைக்கருதிடும் வாசனையனைத்து, மொட்டறவிட்டுத்துமென்பயனுதவுமென்றும், வேதம்முடிவாகிய தற்புருஷார்த்த நிலைபரியந்தம் உணர்த்தி அதற்குமேல் கூறப்படாமையால் வாயடங்கிற்றென்று அதையேவிரித்து தெளிவாகச் சொல்லுகின்ற பல ஆத்மஞான சாத்திரங்களைக் கிரமமாகவாசித்தும் அவற்றின் துட்பங்களை யுத்தியாலும் பிர

* சகல கேவலமான குடியிலில் நின்றும் நீங்கிய பராசத்திவடிவமாயிருக்கின்றோமென நினைத்தலும் அந்நினைவை மறைத்தலும், தூஷ்ட்டரீம் பூதஞான தன்னிடத்தில் ஒன்றுமிலாததை நினைத்தலும் மறத்தலுமாமெனக்கொள்க. ஆணவமாயையின் காரியமாகும். நினைத்தலும் மறைத்தலுமெனக் கூறுவாருமுளர்.

மாணங்களாலும் அறிந்தும் தன்னிலை அல்தே என்று நிச்சயித்தாலும் சம்பிரதாயத்தில்வந்த சதாசாரியரால் தனதுவடிவமான அருட்கண் சோதி லீலையைப் போதிக்கப்பெற்று அவரது திருக்கண்ணோக்கத்தினால் அருளும் கிருபையின் வழித்தாய்நின்று பிரமசாதனஞ் செய்து சுவானுபூதி சாட்சாத்காரத்தை அடைந்தாலன்றி முத்திப்பிரயோசனத்தை ஒருகாலும் அடையக்கூடா தென்பார். ஞானநூலனைத்து மோர்ந்திடினென்பய நுதவுமென்றும், காயத்தினால் வணங்கியும், வாக்கினால் தோத்திரஞ்செய்தும், மனத்தினால் நியாமித்தும், அறிதல் கூடாமையான ஞானாசிரியரது நெருவருளெனவும், எப்பொழுதும் உளத்தின்கண் நெக்கு நெக்கேங்கிக் கரக்கம்பஞ் சிரக்கம்ப முதலானவைகளும் உண்டாகக் கண்கள் ஆனந்தபாஷ்பஞ்சொரியத் தேம்பிமெய்சோர்ந்து அவசரப்பட்டிருக்குங்காலத்தில் உதயமாகின்ற சச்சிதானந்த சொரூபமாகிய மௌனகுருவினது அருட்பார்வையென்னுஞ் சுவானுபூதி பிரத்தியக்ஷமெனவுங் கூறுவார். எட்டுதற்கரியஃ சற்குருவருளென்றும், இத்தன்மைப்பட்ட சுவானுபூதி சாக்ஷாத்காரத்தை உணர்த்தத்தக்க ஞானாசிரியரிடத்திற் சற்சீடன் அடுத்து அவர்மனங் களிகூரநடந்து ஞானநிஷ்டையைப் பெற்றுக் குருகுலவாசமாயிருந்து சதாநிஷ்டை செய்துவருங்காலையில் சுவானுபூதியின்கண் ணடையாமின்ற சம்சயங்க ளுனைத்தையும் அவ்வாசிரியரிடத்தில் 'நீர் தலடையும்பொருட்டு விண்ணப்பம் பண்ணிக்கொண்டு அவைநீங்கினுபின்னர் சிவேசுவரசுகத்பேதமாகிய நினைப்புமறப்பையும் விட்டுத் தன்னை எதிரிட்டறிய உதயமாகின்ற சிஞ்சித் அறிவான இரூப்பையும்விட்டுத் ததாகரமாய் நின்றவிடத்திலேயே நிரதிசயானந்தமாகிய முத்தி தடஸ்தமாக விளங்குமென்பார் நிஷ்டைசாதித்தே சுகல கேவலங்கணிங்கிழற் பிறப்பிறப்பறுமென்றுங் கூறினார்.

(இ-ம்.) சிவஞானதேசிகர் அருக்கிரகிக்கின்ற நிலையின் வழி
நின்று சாதனஞ்செய்கின்ற அனுபவிக்கேயன்றி எனையோர்க்கு முத்தி
யின்றென்பதாம்.

துறவடைந்ததனால் முத்தியின் நென்பதற்குப் பிரமாணம். (பட்
டினத்துப்பிள்ளையார்.) காடேதிரிந்தென்ன காற்றேபுகித்தென்ன கந்
தைசுற்றி, யோடேயெடுத்தென்ன வள்ளன்பிலாதவ ரோங்குவின்
னோர், நாடேயிடைமரு தீசர்க்கு மெய்பன்பர் நாரியர்பால், வீடேயிருப்
பினு மெய்ஞ்ஞானவீட்டின்பமேவுவரே. (அன்றியும்.) மாத்தானவத்
தையு மாயாபுரியின் மயசுகத்தையு, நீத்தார்தமக்கொரு நிட்டையுண்
டோ நித்தனன்புகொண்டு, வேர்த்தாற்குளித்துப் பசித்தாற்புகித்து
வீழிதயின்று, பார்த்தாலுலகத் தவர்போலிருப்பர் பற்றற்றவரே. என
வருதலாற் காண்க.

ஞானநூலுணர்விலுல் முத்தியின்றென்பதற்குப் பிரமாணம் (திரு
வாசகம்.) நூலுணர்வுணரா நுண்ணியோன்காண்-எ-ம். (தாயுமான
சுவாமிகள்.) கற்றலுங் கேட்டதுதாந்தானே யேதுக்காகக்கடப்படமென்
றுருட்டுதற்கோ கல்லாலெம்மான், குற்றமழக்கைகாட்டுங் கருத்தைக்
கண்டு குணங்குறியற் றின்பநிட்டைகூடவன்றோ. (அன்றியும்.) சின்
னஞ் சிறியார்கள் செய்தமணற்சோற்றை யொக்கும். மன்னனுங்கில
ஞானம் மார்க்கம் பராபரமே-எ-ம். (அருணகிரயந்தாதி.) கற்றதனாற்
றொல்லவனை கட்டறுமோ நல்லொலம், பெற்றதனாற் போமோபிறவி
நோய் உற்றகடல், நஞ்சுகந்து கொண்டருளை நாதாடித்தாமரையை,
நெஞ்சுகந்து கொள்ளாநெறி-எ-ம். வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற்
காண்க.

சதாநிஷ்டையாலேயே முத்தி அடையலா மென்பதற்குப் பிர
மாணம். (தாயுமானசுவாமிகள்.) கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் கேடிலா

மெய்த் தெளிவாற், வாட்டமருவுற்பவனோம் மாறுமோ நாட்டமுற்று
மெய்யான நிஷ்டையினை மேவினர்கட்கன்றோதான், பொய்யாம் பிற
ப்பிறப்பும்போம், எ-ம். (சிவபோகசாரம்) தன்னையிழந்திடத்தேதானே
சுகவடிவா, யின்னபடி யென்றுணரா வெங்கோனுட்பின்னமற, நின்ற
நிலைதானுந் தெரியாதே நின்றவர்கட், கன்றோபிறப்பறுக்கலாம்-எ-ம்,
வரும் மற்றும் வருவனவற்றூற் காண்க.

துறவினாற்புகழும் ஞானமொன்றினால் முத்தியு மென்பதற்குப்
பிரமாணம். (உபநிடதம்.) தோற்றுமுப ரதிவைராக்கியஞான மூன்றி
வைகடொழிற்பட்டாரு, னோற்றுமுப ரதிபடையார் பிரமாதி பதமடை
வரிகலோகத்திற், போற்றும் வைராக்கியருக்கு மப்பதமுண்டாருநானம்
பொருந்தினோர்க்குச், சாற்றரியதனிமுத்தி சாரந்தத் தெனவுரைப்பர்
தகமையோரே என்பதனாற்காண்க-

(அ-கை.) பலநூலுணர்வினாலும், தத்துவசோதனையினாலும், முத்
தியின்றெனல்.

வித்தாமாகப் பலகூலப்பின்று மேவுநற்பயன்களை யறிந்
[துந்
தத்துவமுமுதுங் கசடறவுணர்ந்துந் தனனிலை யறிவதற்
[கரிதாம்
சுத்தமெய்ஞ்ஞான தேசிகன்மகிழ்ந்து சொல்லாமற் சொல்
[லுமோர்மொழியாம்
முத்திகைமோன நிலையினுலன்றி முத்தியி நிலைகிடையா
[தே.

(இ-ள்.) (ஒருவன்.) ஞானமுண்டாகப் பலநூல்களை வாசித்தா
லும் அந்நூல்களிலுள்ள சிறந்த பிரயோசனங்களைத் தெரிந்தாலுங் குந்

மறந்த தத்துவங்களெல்லாவற்றையும் அறிந்தாலும் தனது ஆத்மசொருபநிலையை அறிவதற்கு அரியதாகும். (ஆதலால்,) பரிசுத்தமான உண்மைபொருந்திய ஞானாகிரியர் உள்ளக்களிப்புடன் சொல்லாமற் சொல்லுகின்ற ஒப்பற்ற மஹாவாக்கியமாகிய சின்னமுத்திரையினாலாகும் மவுனநிலையினுன்றி மற்றொன்றினாலும் மோக்ஷநிலைகிடையாது-என்று, ஏ-அசை.

(ப-ம்.) அறுபத்துநாலு கலைக்கியானங்க ளென்பார்.—பலகலையென்றார். பரமசிவஞானுடைய பராசத்தி அருளினாலே குடிலையில் நாதமும், நாதத்தில்விந்துவும், விந்துவில் சாதாக்கியமுஞ் சாதாக்கியத்தில் மஹேசுவரமும், மஹேசுவரத்தில் சுத்தவித்தையும்தோன்றும். இவ்வைந்தினுள் விந்துவிலேநாலுவாக்கும், ஐம்பத்தோகூடாமும், எண்பத்தொருபதமும், இருதாற்றிருபத்துநான்கு புவனமும், சப்தகோடி மஹாமந்திரமும், சகலசாஸ்திரமும், விஞ்ஞானகலப் பிரளய காலருக்குத்தனுக்ரண புவனபோகங்களும், சரியை கிரியை யோகங்களில் நினனோர்க்குச் சாலோக சாமீப்பிய சாஸ்திரம் யென்னும் பதமுத்திகளும், பஞ்சகலைகளுந்தோன்றும் இவை சுத்தமாயையின் தோற்றமாம். அனந்த தேவ னருளினாலே அசுத்தமாயையிலே நின்றங்காலமும், நியதியும், கலையுந்தோன்றும். கலையில் வித்தையும், வித்தையில் இராகமுந்தோன்றும் உருத்திரதேவனருளினாலே முன்சொன்ன கலையிலே மூலப்பிரகிருதிதோன்றும் முக்குணங்களுந் தோன்றாது நின்றவிடம் அவ்வியக்தம், இந்த அவ்வியக்தத்திலே சித்தமும், புத்தியுந்தோன்றும் புத்தியிலே அகங்காரந்தோன்றும். அதுதான். யான் எனதென்று விகற்பித்துவரும். அதுதான் அகந்தைக்கு வித்தாகும் அதுதான் தைசசாங்காரமென்றும், வைகாரிகாங்காரமென்றும், பெளதாதி காங்காரமென்றும், மூன்றுவிதமாயிருக்கும், தைசசாங்காரத்திலே சத்துவகுணத்தினுடைய மனமும், புத்தியும், சுசோத்திராதி களைத்தும் தோன்றும், வைகாரிகாங்

கார்த்திலே இரஜோகுணத்தினது வாக்காதி களைந்துந் தோன்றும். பெளதாதிகாங்காரத்திலே தமோகுணத்திலுடைய தன்மாத் திரைகளாகிய சத்தாதி களைந்துந் தோன்றும். சத்தத்திலே ஆகாயமும், பரிசத்திலேவாயுவும், ரூபத்திலேதேயுவும், இரசத்திலே அப்புவும், கந்தத்திலே பிருதுவிபுந் தோன்றும், ஒடுங்குங்காலத்துத் தோன்றினவடைவே ஒடுங்கும், உள்நிலக்கருவிகள் முப்பத்தாறு புறநிலக்கருவிகள் அறுபது ஆகத்துவம் தென்னுந் துருவமாகிய தேகத்துடனே கூடி நின்று ஆத்மாபுசிக்கும். வசரத்தி லுணர்த்துமுறைமை எங்ஙனமெனில், கீழாலவஸ்தைக்கு நிற்குங்கருவிகள் தத்துவம் 31-ம் மேலாலவஸ்தைக்குத் தத்துவம் 31-ம் ஆம் இனிச்சத்தாவஸ்தை என்பது பூதங்களைத் தரிசிக்கில் னாலதேக மிலதென்பதும், இந்திரியங்களைத் தரிசிக்கில் பூதங்களிலவென்பதும் அந்தக்கரணங்களைத் தரிசிக்கில் இந்திரியங்களிலவென்பதும், கலாதிகளைத் தரிசிக்கில் அந்தக்கரணங்க ளிலவென்பதும் சத்தத்தத்துவங்களைத் தரிசிக்கில் கலாதிகளிலவென்பதும். அருளைத்தரிசிக்கில் சத்த தத்துவங்களிலவென்பதுமாம். இதற்குப் பசுகரணங்கள் சிவகரணங்களா யிருத்தலே நிம்மலசாக்கிரமெனவும், கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்றப் பொருந்துவனவெல்லாம் மனதிற் கோசரி யாமலிருத்தலே நிம்மல சொப்பனமெனவும், இந்தப்பேரு பெற்றோ மென்னும் பிராசையால் பரிணமத்தை அடைதலே நிம்மல சுமுத்தி யெனவும், தனக்கு இன்பம்பிறந்து சம்பூரணதிசை அடைதலேநிம்மல துரியமெனவும், நீரிலே முழுகிவிட்டவனைப் போலிருத்தலே நிம்மல துரியாத் த மெனவுந், தத்துவரூபம் தத்துவதரிசனம் தத்துவ ஆத்மரூபம் ஆத்மதரிசனம் ஆத்மசத்தி சிவரூபம் சிவதரிசனம் வாயோகம் சிவபோகம் என்னுந் தசகூரியங்கனெனவுங் கூருநின்ற ஸசவாகமசித் தார்தமுறைப்படியே ஒருவன் பகிர்முகத்தில் அதிநுட்பமாக உணரப் பெற்றாலுந் சிவஞான தேசிகரால் அந்தர்முகத்திற் பெறுகின்ற ஞான சிஷ்ட்டையின் வழித்தாய்நின்று ஆணவாதிமலங்களில் நின்றும் நீங்கி

ஆன்மா அருளோடுங்கலந்து நிற்கின்ற காலவரையிலுஞ்சாதிக்கப்பெறா னாயின் சிவசொருபமான தனது உண்மைநிலையை ஒருகாலமுணரமாட் டானெனவும், சுத்தப்பிரமமாகிய சர்வசாட்சியினிடத்தில் சூரியனின் சூடுபோல அபின்னாசத்தி ஒன்றுண்டு. அந்தச்சத்தி அவ்வநீதப்பிரமத் தினிடத்தில் அடங்கியிருக்கும்போது அதற்குச் சுத்தப்பிரமமென்றும், சூரியனதுகிரண மெங்குமார்ப் பிரகாசிக்கும்பொழுது அச்சூரியன் அதி வடங்கியிருப்பதுபோல அந்தச்சத்தி விசிரிம்பித்துச் சுத்தப்பிரமத்தை வியாபிக்கும்போது, அப்பிரமம்பரை வியாபகத்துக்குள் ளிருந்தபடியால் அதற்குப்பரப்பிரமமென்றும் பெயராம். அந்த சத்தியினிடத்தில் அந் தப்பிரகாசத்தின் நிர்ச்சலம்போல அவிகிருதசத்துவமாகிய ஆனந்தரூப சத்தியும் சலனம்போல இரஜஸாகிய சித்ரூபசத்தியும், மக்கினம்போ லத் தமசாகிய சத்ரூபசத்தியும் இதுதான். அத்திரிவிதசத்திகளுடன் கூடிய பரபிரமத்துக்குப் பரமானந்தன் பரிபூரணன் பான் என்னும் பெயராம். இந்த அகண்டபரிபூரண ,சச்சிதானந்த பிரம்மத்தினிடத் தில் கானற்சலத்தைப்போல மூலப்பிரகிருதியென்று ஒருசத்தி உண் டாயிற்று. அந்த மூலப்பிரகிருதி அக்கானற் சலத்தினது நிர்ச்சலம் சலனம் மக்கினம்போல விகிர்த்தசத்துவ ரஜச தமஸென்னும் மூன்று குணங்களுடனே கூடியிருக்கும். அவற்றன் சத்துவ குணத்திற்கு மாயை யென்றும், சர்வக்ஞ வுபாதியென்றும், ஈசுவரன் காரணசரீர மென்றும்பெயர். அந்தமாயையினிடத்தில் நிர்மல சலப்பிரிதி பிம்பம் போலப் பிரமம் சலக்ஷணமாகப் பிரதிபிம்பிக்கும் அதற்கு சர்வக்ஞஞ கிய ஈசுவரனென்று பெயர். அந்தச்சத்துவகுண மாயையினிடத்தில் சத்துவத்திற் சத்துவம் பிரதான மாகும்போது பிரமனென்றும், சத்து வத்தில் தபசுபிரதான மாகும்போதுருத்திரனென்றும், முத்தொழிலுக் சூரிய நாமங்களாம். இரேஜாகுணத்திற்கு அவித்தைகளிடத்தில் மலி னசலப்பிரதி பிம்பம்போலப் பிரமசைதன்னியம் பிரதிபிம்பிக்கும்- அவைகட்குக் கிஞ்சிக்குரென்றும், சிதாபாச ஜீவரென்றும்பெயர் இந்த

அவிச்சைகளிடத்தில் ரஜசில்சத்துவம் பிரதானமாகும்போது தத்துவ ஞானிகளென்றும், ரஜசில்ரஜசுபிரதான மாசும்போது காமக்குரோத கர்மமறிவீட்டர்களென்றும், ரஜசில்தமசு பிரதானமாகும்போது சோம் பல்லித்திரை மயக்கங்களை மட்டப்பவர்களென்றும், தமோகுணத்தில் ஆவாணம் விஷேஷமென இரண்டு சத்திகள்தோன்றின. அவ்விரண்டில் விஷேஷ சத்தியினிடத்தில் சத்ததன்மாத்திரையான ஆகாசமும், ஆகாசத்தில் பரிசுசன்மாத்திரையான வாயுவும், வாயுவில் ரூபதன்மாத்திரையான தேயுவும், தேயுவில் சத்ததன்மாத்திரையான அப்புவும், அப்புவில் சத்ததன் மாத்திரையான ப்ருதுவிபந்த்தோன்றின. இச்சூக்யம் பஞ்சபூதங்களுக்கு முன்னு முண்டசுபூண்டு, அவையாவன, தமசில் சத்துவத்தினாலுண்டான முற்பாதியில் சமவீட்டி அந்தக்காணம் ஐந்தும், பிற்பாதியில் வியவீட்டி ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், தமசில்ரசதத்தினாலுண்டான சமவீட்டிமுற்பாதியில் சமாஸூதி வாயுக்கள் ஐந்தும், பிற்பாதியில் வியவீட்டி கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தாமும், ஆகிய (20-ம்.) இலிங்கசர்மாம். அவ்விதங்ஙனமெனில்.

(மீண்டாண்ட பிரமாண்டத்திற்குசால்லிய பூதபஞ்சீகரணம்.)

—(-)—

சத்ததன் மாத்திரை சாத்வீக அம்சம். சமவீட்டி ($\frac{1}{8}$) மாத்திரை ஞாதா அகில் பரிசுசன்மாத்திரை ரஜோ அம்சம் சமவீட்டி ($\frac{1}{8}$) மாத்திரைகூடினது சமானவாயு, ரூபதன்மாத்திரை சாத்வீக அம்சம் வியவீட்டி ($\frac{1}{8}$) மாத்திரை கூடினது சுரேத்ரேந்திரியம், ரசுதன்மாத்திரை சாத்வீக அம்சம் வியவீட்டி ($\frac{1}{8}$) மாத்திரைகூடினது சுரேத்ரேந்திரியம், சத்தவிஷயம், கந்ததன்மாத்திரை ரஜோ அம்சம் வியவீட்டி ($\frac{1}{8}$) மாத்திரைகூடினது வாக்கிந்திரியம்.

பரிசுதன்மாத்திரை ரஜோ அம்சம் சமவ்யட்டி (½) மாத்திரை வியானவாயு அதில், சத்ததன்மாத்திரை சாத்வீக அம்சம் சமவ்யட்டி (½) மாத்திரைகூடினது மனம், ரூபதன்மாத்திரை சாத்வீக அம்சம் வியவ்யட்டி ½ மாத்திரைகூடினது தொக்கிந்திரியம், ரசதன்மாத்திரை சாத்வீக அம்சம் வியவ்யட்டி ½ மாத்திரைகூடினது பரிசுவிஷயம், கந்ததன் மாத்திரை ரஜோ அம்சம் வியவ்யட்டி ½ மாத்திரைகூடினது பாணீந்திரியம்.

ரூபதன்மாத்திரை சாத்வீக அம்சம் வியவ்யட்டி ½ மாத்திரை நேத்ரேந்திரியம் அதில், சத்ததன் மாத்திரை சாத்வீக அம்சம் சமவ்யட்டி ½ மாத்திரைகூடினது புத்தி, பரிசுதன்மாத்திரை ரஜோ அம்சம் சமவ்யட்டி ½ மாத்திரை கூடினது உதானவாயு, ரசதன்மாத்திரை சாத்வீக அம்சம் வியவ்யட்டி ½ மாத்திரை கூடினது ரூபவிஷயம், கந்ததன் மாத்திரை ரஜோ அம்சம் வியவ்யட்டி ½ மாத்திரை கூடினது பாதேந்திரியம்.

ரசதன்மாத்திரை சாத்வீக அம்சம் வியவ்யட்டி ½ மாத்திரை ரச விஷயம் அதில், சத்ததன்மாத்திரை சாத்வீக அம்சம் சமவ்யட்டி ½ மாத்திரைகூடினது சித்தம், பரிசுதன்மாத்திரை ரஜோ அம்சம் சமவ்யட்டி ½ மாத்திரை கூடினது அபானவாயு, ரூபதன்மாத்திரை சாத்வீக அம்சம் வியவ்யட்டி ½ மாத்திரை கூடினது ஸிக்விந்திரியம், கந்ததன் மாத்திரை ரஜோ அம்சம் வியவ்யட்டி ½ மாத்திரை கூடினது குமயேந்திரியம்.

கந்ததன்மாத்திரை ரஜோ அம்சம் வியவ்யட்டி ½ மாத்திரை குதேந்திரியம் அதில், சத்ததன்மாத்திரை சாத்வீக அம்சம் சமவ்யட்டி ½ மாத்திரைகூடினது ஆங்காரம், பரிசுதன்மாத்திரை ரஜோ அம்சம் சமவ்யட்டி ½ மாத்திரை கூடினது பிராணவாயு ரூபதன்மாத்திரை சாத்

வீக அம்சம் வியஷ்ட்டி ஓ மாத்நிரை கூடினது கிராணேந்திரியம், ரசதன்மாத்திரை சாத்வீக அம்சம், வியஷ்ட்டி ஓ மாத்நிரை கூடினது கந்தவிஷயம் ஆம்.

இதற்கூறிய எதிர்விஷயங்களோந்தும் நீங்கலாக மற்ற விருபதுஞ் சூட்சும சரீரகற்பனையாம். இதுன்கிரியை எங்ஙனமெனில், ஞாதா சமானவாயுவுடனேசேர்ந்து சுடராத்நிரேந்திரியத்தைப்பற்றி சத்தவிஷயத்தைக்கிரகித்தால் வாக்குவசனித்தலும், மனம் வியானவாயுவுடனே சேர்ந்து தொக்கந்திரிபத்தைப்பற்றிப் பரிசவிஷயத்தைக் கிரகித்தால் பரணியிதெலும், ஏற்றலுஞ் செய்தலும், புத்தி உதானவாயுவுடனே சேர்ந்து நேக்திரேந்திரியத்தைப்பற்றி ரூபவிஷயத்தைக் கிரகித்தால் பாதஞ் சஞ்சரித்தலும், சித்தம் அபானுவாயுவுடனே சேர்ந்து லிக் வந்திரியத்தைப்பற்றி ரசவிஷயத்தைக் கிரகித்தால் குப்யம் ஆனந்திப்பித்தலும், ஆங்காரம் பிராணவாயுவுடனேசேர்ந்து கிராணேந்திரியத்தைப் பற்றிக் கந்தவிஷயத்தைக் கிரகித்தால் குதம்மலவிசர்க்கஞ் செய்தலுமாம். தமசில் தாமதத்திலுண்டான ஆலபஞ்சகாரணம் எங்ஙனமெனில் பிருதுவி தன்னம் சம்பாதி அஸ்தி, பிருதுவியில் அப்பு ஓ பங்கு கூடினது மாம்சம் பிருதுவியில் அக்கினி ஓ பங்கு கூடினது சரம்ம், பிருதுவியில் வாயு ஓ பங்குகூடினது நரம்பு, பிருதுவியில் ஆகாசம் ஓ பங்கு கூடினது ரோமம். அப்பு தன்னம் சம்பாதி மூத்திரம். அப்புவியில் பிருதுவி ஓ பங்குகூடினது வாயுநீர், அப்புவியில் அக்கினி ஓ பங்கு கூடினது வியர்வை, அப்புவியில் வாயு ஓ பங்குகூடினது இரத்தம், அப்புவியில் ஆகாசம் ஓ பங்குகூடினது சுக்கிலம். தேயு தன்னம் சம்பாதி பசி, தேயுவில் பிருதுவி ஓ பங்குகூடினது நித்திரை, தேயுவில் அப்பு ஓ பங்குகூடினது தாகம், தேயுவில் வாயு ஓ பங்குகூடினது சோம்பல், தேயுவில் ஆகாசம் ஓ பங்குகூடினது மைதுனம் வாயுயு தன்னம் சம்பாதி ஓடல் வாயுவில் பிருதுவி ஓ பங்குகூடினது படுத்தல்,

வாயுவில் அப்பு ஓ பங்குகூடினது நடத்தல், வாயுவில் அக்கினி ஓ பங்குகூடினது இருத்தல், வாயுவில் ஆகாசம் ஓ பங்குகூடினது தாண்டல் ஆகாசம் தன்னம் சம்பாதி மோகம் ஆகாசத்தில் பிருதுவி ஓ பங்குகூடினது இராகம், ஆகாசத்தில் அப்பு ஓ பங்குகூடினது துவேஷம், ஆகாசத்தில் அக்கினி ஓ பங்குகூடினது பாம் ஆகாசத்தில் வாபு ஓ பங்குகூடியது வெட்கம், ஆம். இவை யிருபத்தைக்கும் ஊலசரீர கற்பனை யாம். அலித்தையென்னும் இச்சாவசுத்தாய் அஞ்ஞானசமுத்தியிற் கட்டுண்டசிதாபாசர்க்கோ நகவரன் தனது காரூணியத்தால் பிரமதேவனால் நின்று ஜீவாங்குரத்தால் அமைவித்து அந்தக்காண மென்னும் கண்ணடியைக்காட்ட அபிற் பிரதிபலித்து ஊலசரீரத்தைத் தாமென்றும் புவனபோகங்களைத் தம்மென்றும் அபிமானித்தவர்த ஜீவர்களுது சரீரத்திரயம் சிதாபாசன் சாரஸைதன்னியம் என்பவகையில் பேதம்தெரி கின்றதற்குரிய அறிவின்கண்ணல் ஆலாசனசத்து மூடிவிட்டதென்றும், அம்மூடிதலில் நின்றும் நீங்குவதற்கு வேதாந்தக்கிரமப்படி பகிர்முக விசார னமுன்னிலையில் தீவர்த்து பிரம்மமுதல தோன்றின அடைவே ஒடுங்கிப்பார்க்கச் சிவதித்தது எதுவோ அதுவே மமது வடிவமென்றுந் திடபிரக்ஞையோடு அபரஞானியா யிருந்தாலும், சதாகாசமாகிய தேஜசரால் அந்தர்முக விசாரனயான சவானுபூதியைக் கிரமமாகக்கொண்டு அச்சவானு பூதியிலெழுகின்ற சங்கற்பம் நசிப்பதான திருவடிதீகையும்துப் பெற்று அங்ஙனம், பெற்றேமென்றவுணர்வும் நடுயினவிடத் துண்டாகிய தனது சிதாசாசநிலையை அறிந்து பரஞானியாதல், அற்பமும் கூடாதெனவுக்கூடியவார். தத்துவமுழுதுங் கசடறவுணர்ந்துந் தன்னிலையறிவதற் கரிதாமெனக் கூறினார்.

(இ.ம்.) ஒருவன் தத்துவமேசாதனையில் சுருதியுத்தி யனுபவப்பட ஐயமறத்தெளிந்தாலுஞ் சகசீவபரங்களின் அபேதங்களைப் பலநூலால் கண்ணுறிந்துதானே அதுவென்றிருந்தாலுஞ் சத்கருவால் சவானுபூதி

யை உன் முகத்திற் பெற்றாலன்றி ஒருகாலும் நிஜபோத முதியாதென்
தபாம்.

பலகலையினால் முத்தியின்றென்பதற்குப் பிரமாணம். (ஒழுவி
லொடுக்கம்.) குடையுஞ் செருப்புங்கொடுதப்படத்தல்லாத், படியும்விசும்
பும் பரப்பி யிடையாந், மாத்திரம்போலே சமயவா, மனம்போதாத,
சாத்திரங்கற்றார் வீழ்நார் எ-ம். (சச்சிதானந்த விளக்கம்.) கோடிபல
நூலறிவு வேதமுறைப்பெல்லா குருபாதம் வெளியாகுமோ - எ-ம்.
(நானசுகாதீத வெண்பா) நூல்களாடிநாவிருந்து நூல்கள் பலகற்றாலு
மாறுகொடி சித்தியடைந்தாளும பிறிதில்லை, நித்தன்மலாடிக்கே நீக்க
மறவேநின்ற, சித்ததுவிதங் காணாதவர். எ - ம். (சித்ததுவிதக்கலி
வெண்பா.) நன்றாகச் சாத்திரத்தைப்போதி மதந்தற்கியாதென்றோர்,
வார்த்தையினைச் சொல்ல வழக்கறுத்தான்-எ-று. (ஒளவைக்குறள்.)
நல்லனநூல்பல சுற்றி நூல்காண்பாடித், பெயல்லையிலாதசிவம்-எ-ம்,வரும்
மற்றும் வருவனையற்றார் காண்க.

தத்துவமுதலிய விசாரத்தால் தன்னை அறியக்கூடாதென்பதற்
குப் பிரமாணம். (நின்றம்பலநாடிகள்.) தத்துவங்கற்றுஞ் சமயவிரோத
முஞ் சாத்திரஞ்சேர், புத்தகப்பித்தையும் புந்திமதத்தையும் போட்டி
டென்று, வித்தகஞ்சுற்றம்பலநாடி வேணுபுரத்திறைவன், உத்தமமான
சிவானந்த போகத்தை யூட்டினனே-எ-று. (தாபுமானசுவாமிகள்) தத்
துவப்பேற்போடே தலையடித்துக் கொள்ளாமல், வைத்தவருண்மென
வள்ளலையே தித்தமன்பு, பூணக்கருதுநெஞ்சு போற்றக் கரமெழுப்பங்,
காணத்துடிக்குமிருகண்-எ-ம். (பதார்த்ததீபிகை.) திண்ணியவறிவ
தான சிவத்தினைபடைய வேண்டில், அண்ணிய வசத்தனா மா விரித
மாயோகமான, மண்முதற்றத் துவங்கண் மறுவெனநேதிசெய்து, எண்
னெம்போற் பிரிந்துநீயு மிருந்திடா இன்பமுற்றே-எ-ம். (பாலையா

னந்தசுவரிகள்.) தத்துவக்குப்பையைத் தள்ளுங்கடி வேதசாத்திரப் பொததிலமுதிங்கடி, முத்திதருளுவஸ்துவை வாவென்று மூடிச் கொம்மியடியுங்கடி-எ-ம். வரும் மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க.

குருசொல்லாயற் சொல்லுவரென்பதற்குப்பிரமாணம். (திருவிளை யாடல்.) கல்லாலின்புடை மர்த்து கான்மறை யாறங்கமுதற்கற்ற கேள்வி, வல்லார்களுல்வர்க்குங் வாக்கிறந்த பூரணமாய் மறைக்கப்பா லாய், எல்லாமாய் லவுமா யிருந்ததினை யிருந்தபடி யிருந்துகாட்டிச், சொல்லாமற் சொன்னவரை ந்ளையாம நினைந்துபவத் தொடக்கை வெல்வாம். என்பதனூற் காண்க.

ஞானகுரு அறுக்கிரகிக்கின்ற வழியேயன்றி ஏனையவற்றால் முத் தியின் நென்பதற்குப் பிரமாணம். (ஞானவாசிட்டம்.) பேசிய தன் விசாரத்தாற் சனகார்ப்பான் பெறும்பேறு பெற்றதல்லால், வாசியுளமற் றென்றால் வந்ததல்ல வாரீசமலர்க்கண்மாலே, யாசியதாற் செவ்விய தாய்த் தனதான விசாரத்தா லடைவதல்லாற், தேசிகரில்லாவீனாச்செய் தொழிலாற் பெறலாமோ சிற்சொரூபம்-எ-ம். (குழவிலொடுக்கம்.) தன்னிழப்பை யென்னகற்றுச் சாதிப்பான்சற்குருவா, மன்னுபெருஞ் சீவ மதயான தன்னடைமீறற், சொற்பனத்தே தோன்றித் துடிப்பற் றுக் கேவலமாய், நிற்பதுபோற்பாரானெனின்-எ-ம் (குகைநமசிவாயர்) செப்பரியஞானச் செழுஞ்சுடரோ சாணகிரி, யப்பனே நன்னூலறிந் தாலும் இப்புலியிற், கொண்டகுருவைப் பொருளாகக் கொள்ளார்பய னேது, கண்ட வெலாம் வீணிலேகற்று. எ-ம். (குருநமசிவாயர்.) சற் குருவைப்போற்றும்ற் சற்குருவைச்சாற்றும்ற், சற்குருவைச்சந்தமுன் சாராமற் சற்குவை, கின்றுதரியாய வீள்பிறவி நீங்கிவிடுமோ, மன்றா சிதம்பர தேவா-எ-ம். (திருமந்திரம்.) கருடனுருவைக் கருதமளவிற், பருவிடந்தீர்த்து பயங்கெடுமோபோற், குருவினுருவங் குறிக்கொண்டு கிற்கத், திரிமலந்தீர்த்து சிவனவருமே-எ-ம். (பட்டினத்துப்பிள்ளை

பார்.) குருமார்க்கமில்லாத குருடருடன்கூடிக், கருமார்க்கத்துள்ளே கருத்தழிந்து கெட்டேனே-எம். (தாயுமானசுவாமிகள்) குருமொழியே மலையிலக்குமற்ற மொழியெல்லாக் கோடின்றிவட்டாடல் கொள்வதொக்குங் கண்டாய்-எம். (ஒளவைக்குறள்.) குருவினடிபணிந்து கூடுவதல்லார்க், சுருவமாய் நிற்குஞ் சிவம். (அன்பிபும்.) நெறிபட்ட சற்குருநெர்வழிகாட்டில், பிறிவைற்றிருக்குஞ் சிவம்-எம். (திருப்புகழ்.) ஐந்துதமுமாறுசமாமு மந்தர் வேதபுராண கலைகளுமைப்பதோர் விதமானலிபிகளும் - வெகுளுப, வண்டராதி சராசரமும்முயர் புண்டரீகனு மேகநிறவனு மந்திபோலுரு வானுநிலவொடு வெயில்லாபுஞ், சந்திரசூரியர் தாமுமசைவையும் விந்துதமு மேதுவடிவமோர் தன்சொருபம தாகிநிகழ்வது-சிவயோகந், தங்களாணவ மாயைகரும மலங்கன்போயுப தேசபரகுருசம்பிரதாயமோ டெயுநெறியது - பெறுவேனோ-எம். வரும்-மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க. (5)

ஒருமொழியாபேல யென்னுஞ் செய்யுண்முதல் இந்நான்கு செய்யுளாலும் ஒருமொழியாகிய சின்முத்திரை-இத்தன்மைத்தென்றும், அது சூத்மஞான குருவினால் அங்குகிரகிக்கப் படுமென்றுங் கூறினார்.

இச்சின் முத்திரைக்குச் சௌபான முத்திரைகளை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

(அ-கை.) முத்திரைக்குச் சௌபான முத்திரைகளை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

(அ-கை.) முத்திரை மூன்றெனல்.

(வேறு.)

முத்திரைகளோர் மூன்றாமொழிந்நிழல்
சுத்தசாம்பவி சொல்லும்பயிரவி

இதன் தயார்ச்சு மிகுந்தவொன்றாகும்.

(இ.ம்.) அத்தை தரையுடைய மானம் உடைய கஞ்சிய பிரதான முதல்
கைகளை அறிவித்ததாம்.

(6)

(அ.சை.) இன்முத்தியையாகிய மொன்கையைய அபக்துவர்க்குப் போதிச்சபடாதென்றும், அதுமட்டுமல்லாமல் அனுபவிக்கப்பட்டதென்றும், அதைக்கையால் படுத்தவந்தருளிய ஆசனமுதலிய சாதனவீதிகளினையென்றும், பனமொடுங்குபொருளை யவற்றிலும் பயன்படுவார்களென்றும், சாம்பலிமுத்தியைநீல நன்று சதாநிஷ்டை செய்து யன் யாவுமொடுங்குமென்றும், அதுவே சிவபாகமென்றும், அதிநீலமால் இருக்கத்தக்கவனே அனுபவியென்றும், சாதகரத்தியர் நெற்றியிலுள்ளும், அச்சுதசர்ப்பெறுமநாசானந்த மிதுவென்றும், அந்நாதசமுற்றம் மயக்கந்தோன்றுமென்றும், அது நீங்கும் வகையில் நின்றால் அருட்டரிசனமுதயமாமென்றும், அதற்குமேலாகிய அனுபவப்பேற்றிலேறி நிற்கக்கூண்டானாதிக ளிறங்குமென்றும், அங்ஙனம் மனமசையாதிருக்கிறதில் பஞ்சாட்சரமுதலியவைகள் தோன்றாது நின்றவிடத்தொடுங்குமென்றும், அவ்வுருதியோடிருந்து துவிதமங்கலம்

கின்ற அந்தமென்னிலை நய அடைந்து விரைந்துவென்றுங்கூறுவான்
விதாடங்கிவைத்த முறைப்படிபே, சின்முத்திரையை அதிதீவிரபக்கு
வர்க்கு அருளப்படுமெனல்.

முத்திரையை மொழியாற்போகாதுகாண்

உத்தமர் நீட்டிபுரைக்கு உபொருளது

புத்திரர் லம்பமாயவநிலே

சிந்து மெலாயப்புகற்றுவர் பெயரே.

(இ-ள்.) (மேற்சொல்லிய ஸோபனமுத்திரைகளுக்கு அதீதமா
கிய) சின்முத்திரையின் பொருளை யாவதற்குந் சொல்லத்தக்கதன்று,
அதுநிற்கும் பரிபாகிநுக்குச் சொல்லத்தக்க பொருளாம், விவேக
சூனியர்களுக்குச் (சொன்னால் அவர்கள் மூடத்தன்மைமால்) வாப்விட்
பிளறி அறிவறிந்து பயிச்சியகுண மேலிட்டப் பேயராய்ப் பிதற்றுவார்
கள் என்ற, காண்-முன்னிலை-அரை-எ-எ-அவைகள்.

(பம்) ஸஷ்ணுத்திரியான அன்டங்களில் பின்னும்சீங்கி ஞான
சிரியரை அடுத்து அவரால் அனுக்கிரகிக்கப்பட்ட ஆத்மஞானத்தைப்
பெற்று அதில் தாமாருடாருமுன்னத்தேக விசேயாகத்தையடைந்து
அந்த ஸம்ஸ்காரபலத்தினால் பின்னர்த் திருவவகாரஞ்செய்துவந்த அகி
ஞான பக்குவரென்றார். உத்தமரெனக் கூறினார்.

(இம்.) ஞான ஸம்ஸ்கார முடையவர்களுக்கே சின்முத்திரையை
காட்டவேண்டி மென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம். (ஞானவாசிட்டம்.) இனிப்பிறவாமுடிவான
பிறப்பிலேமெய்ஞ்ஞான மெனிகுலுண்டாம், பணிச்சுடர் வெண்ணித்
கிலங்களுத்தமாமுங்கிலல்லாற்படுவதுண்டோ, செனித்தவரினமே.

சூக

மூலமும் - உரையும்.

லோராய் நல்லோராய் மித்திராயத் தெளிந்தோராகி, யனித்தமறுமுத் தராய் ஞானிகளாங் குணமெல்லா மவரைச்சேரும்-எ-ம், (வாதவூரர் புராணம்.) வந்துநான் வறுமை யுற்றேன் மாற்றென திலம்பாடென் று, சிந்தையாகுல மூற்றான்கைச் செழும்பொருளீதல் செய்வார்க், கிந்த நாளளிக்கவேண்டு மெனவிதி யின்மையாலே, யந்தநாளிந்நாளாக வடி மைகொண் டருளவேண்ணி எ-ம். (ஒழிவிலொடுக்கம்.) அநிபக்குவத் தோர்க் கனுக்கிரகஞ்செய்யும், புதுமைக்குச் சாத்திரங்கள்போதா-வது வென்னாப், பேரேயனந்த பிரகாரந தந்தானும், வேறேயனந்த விதம்-எ-ம். வரும்-மற்றும் வருவனவற்றால் காண்க.

(அ-கை.) இத்தன்மைப்பட்ட நிலையை அடைந்தோர் யாவரென் று கேட்க அதற்குத்தரங் கூறல்.

வேறு.

இந்தநிலையிலே யிளிர்நுந்து சாதித்தோ

மெவ்வானவுமை யவ்வானெய்த

சுந்தாவாமதேவ மாமுனிவர்

சுகர்முதன்பு னிவ மென்றாதி

கந்தடுகரியின் கையினைப்புறக்காண்க

வாணுடை மலேதருமயிலே,

நிந்தையிரிட்டைக் குரியவாநனுமு

நிகழ்த்துவனன் புடன்கேணமோ.

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட நல்லநிலையிலிருந்து சாதனஞ்செய்த வர்கள் எவர்களென்று தேவியார்கேட்கப் (பாமசிவனார்.) கட்டுத்தறியை முறிக்கும் மதயானையின் துதிக்கையை புறங்கண்டதொடையினை

யுடைய இமயமலைபெற்ற உமையவளே, அழகிய பெருமைபொருந்திய வாழ்தேவர்-சகயோகி-முதலாகிய முனிவர்கள் சூதனஞ் செய்வார்களென்றறிவார். (மேலும்.) துதிக்கப்படுகின்ற நிஷ்டட்டைக்குரிய ஆசனத்தை யுஞ் சொல்லுவேன் அன்போடும் நீகேட்பா (யென்றருளிச்செய்வார்.) எ-று.

(ப-ம்.) அவ்வியக்த மஹாத்ஸ்வங்காரங்களும், அவ்வஹங்காரத்தில் முக்குணங்களும், அக்குணங்களினுடைய சொரூபமே நாமரூபாத்மகப் பிரபஞ்சங்களாம் விகற்பித்த காசணகாரிய உபாதி முதலியவைகளும், தோன்றியொடுங்குவதற்குரிய இரண்டறச்சேஷித்தநின்ற சுபஞ்சை தன்னியமாகிய பிரம்மானந்த போகபூமியென்பார்-இந்த நன்னிலையெனக்கூறினார்.

(இ-ம்.) மூல அடிபாசனால் அனுபவித்த பிரம்மானுபவநிலை ஈதென்றுணர்த்தியதாம்.

இதற்குப்பிரமானம்: (நானவாசிட்டம்.) தன்னுள் விகற்பத் தெழுந்த விகற்பம்போகிற் தவிர்த்திடுமாயையிற் பயனோர்சற்றுமில்லை இன்னவகைத்தோருண்மை மியம்பவேண்டு மியாவர்மயக்கமுமாற்று மிறைவென்ன, மன்னவதற் குறாசெய்வான் முனிவலையே மதித்து ணர்ந்தும் பிதாவுரைக்க மறுத்துக்கேட்டார், அந்நிலையே நிச்சயமாங் கண்டஞான வாகாயபுருடனுள் னபலொன்றில்லை எ-ம். (தாயுமான சுவாமிகள்.) முந்நிலைச்சுட்டொழுதி யெனப்பலகாலு நெஞ்சேநான் மொழிந்தேனெனின், நன்னிலையெனக்காட்டாதே யென்னையொன்றாச் சூட்டாதேசரணன்போந்த, அந்நிலையெனிலயந்தநிலையிலே சித்திமுத் தியனைத்துந்தோன்றும், நன்னிலையீ தன்றி யிலைசுகமென்றே சுகர்முத லோர் நாடினாரே-எ-ம் வரும-மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (8)

(அ-கை.) ஆசனங்களிவையெனல்.

முளர். மனமானது சத்தத்தன்மாத்திரைச் சாத்வீக அம்சம் அரைக்கால் மாத்திரையாய்த்தோன்றிப் பரிசுதன்மாத்திரை ரஜோ அம்சம் அரைமாத்திரையாகிய வியானவாயுவுடன் சேர்ந்துநின்றதால் சலனத்துவ மடைந்து விஷயங்களைப் பற்றிக்கோடலே அதற்குச் சங்கற்பரூபம் ஆதலால் அம்மனம் அச்சலனமும்சையைவிட்டு நீங்கித் தன்னிஜாம்சமான அருள்வடிவாய் நிற்கவேண்டுமென்பார். மனமது வடிவினையுரும லென்ற ரொன்பொருள்கூடச் சில சிறப்புடைத்தாம்.

இன்ப சுகத்தைப் பெறவேண்டு மென்கிற கிஞ்சித் நினைவான முன்னிலைச்சுட்டுப் பற்றறவிட்டு ஒன்றையுங் கருதாது கருதுவதென்பார். உன்னுதுன்னி யெனவும், சகலகேவலமாகிய அழியாமையை அசுத்தமெனவும், அவ்வறிவுங்கழன்று ஞானாகாசமாகிய பரைக்கத்தில் விளங்குகின்ற பிறிதொன்றில்லாத நிகரற்ற அநியாதீதமாகிய சின்மாத்திராநிலையை அல்லாத தனிநிலையெனவும், அருள்வடிவமாகிய மனமானது - அந்நிலையில் இரண்டற்கு கலந்திருத்தல் பொருந்துதல் சமாகியெனவுங் கூறினார்.

(இ-ம்.) ஞானசாதகன் ஏமாந்த மனதானத்தில் சித்திரமேம்போலத் தேகத்தை அசைவறந்துநித்திரவிகற்பசித்தனாய்த் தனதாத்ம சொரூப நிலையிற் பிரிவறத்ததாகாரமாக நிற்பதுவே சுகசமாகியென் னுணர்த்தியதாம்.

ஸ்தம்பத்தைப்போலச் சிரமுதலியவை நெறித்தென்பதற்குப் பிரமாணம். (அமுதசாரம்.) செவ்வையுடலங் கழுத்துஞ்சிரமுமுற, வெல்லாதனத்தே யிருந்தெவர்க்குங்-கைவந்தால், வாதுமுதனோர் நலியாமதியுடையோ, ராதனமென்ப தது-எ-ம். (பகவந்தீடைய) தலையுங்கழுத்து முடம்புய்வை செவ்வேதளராதேயிருக்கு, நிலையிருந்து கண்களைத் தன் மூக்குதுனிமேலே நிறுத்தி, அலையுங்கடல் போற்காமமுமெய்ப்

பயமுந்தன்னை விட்டகல, உலையும்மனமுள்ளடங்கவெனை யுணர்ந்தே யிருக்கு மதுயோகம்-எ-ம்.) பிரமகீதை.) தக்கஞானத்தைத்தான்பெற த்பொருட்டுத் தனியிடந்தனை யடைந்திய, துக்கமேவாமற்சுகாசனத் திருந்து தோடலைகழுத்துடம்பிவைநே, ரொக்குமாறிருத்திப் பூதிக்கொ ண்டிந்த வுடம்பையுந் தூளனம்பண்ணி, மிக்கவாய்வருமிந் தியங்களை யெல்லாம் விடையமே லெழுவகைபீட்டிம்-எ-ம், (ஞானிகள் நிலைமை.) அத்தனுமெய்ஞானியரு முறைத்தவாறே யாகமுடியிடைய சையாத்தறி போலாகிப், பத்திரங்கோமுகம்வீரம் பதுமத்தோடு பகர்குலவுமாதனத் திற் படிந்தேகார்த, முத்திரைநாம்பவிவான நொக்கதாடி முயல்கருத்து நடுநிலையிலிருத்திநாளா, மித்தகைய சிவபோகத்திருப்பர் ஞானியினிய வற்குப்பிறவிபு முண்டென்னலாமோ-எ-து, வரும மந்தும் வருவன வற்றிற்காண்க.

மனத்தின்வடிவு சங்கற்பமென்பதற்குப் பிரமாணம். (ஞானவா சிட்டம்.) சட ஆனியமாபெங்குலுஞ்சேர் தனிகெஞ்சுகுப் பேரொ ழிய, வுடனாகக்கனந்தனைப்பால வுள்ளும்புறம்புமுருவிலதாம், படர் தீர்மெய்பொய்யெனும் பொருளிற்பயிடு, ந்றாவேமனமாகும், தொடர் சங்கற்பமெங்குளதாந் தோன்றுமனமுமங்குளதே. (அன்றியும்.) மனத் தின்வடிவுசங்கற்பமற்றிவ விரண்டிமொன்றாகு, மனர்த்தமோகமலபந்த மவித்தைமாயை தம்முதலா, மினத்த பெயர்சங்கற்பத்துக்கேற்ற பெய ராம்துந்முவிற், கனத்தசகக்காட்சியும் போகுங்கதிர்விட்டெறிக்கும் பர வடிவம். என வருதலாற்காண்க.

மனமானது நிர்மலத்துவமான தன் எதார்த்தவடிவமாயிருந்து அருள் நிலையைப்பற்றவேண்டு மென்பதற்குப் பிரமாணம். (ஞானவா சிட்டம்.) உன்னுருவையீகாணு ஞானக்கண்ணிலொன்றலாவாயெ னுங் காசமுறங், அன்னதுதீர்த் துளக்கமலத் துள்ளேநொய்ய வறிவு:

டைய வுன்மனத்தாலுன்னுன்னே, இன்னபடியெனே நோக்கி மயக்க
மெல்லா மிறையும்றவொழித்தின்ப மெய்திறிந்நாய், பின்னவனே
யென்முன்னே னுறைத்தானென்று பெருந்தகைக்கு வசிட்டமுளி
பேசினுனே. என வருதலாற்காண்க.

உன்னுதுன்னியென்பதற்குப் பிரமாணம். (திருவருட்பயன்.)
ஓராதே பொன்றையுமுற்றுன்னுதே நீமுத்திப், பாராதேபார்த்ததனைப்
பார். என்பதலுறகாண்க.

தனிநிலையுட்பெற்றிருத்தலே சமாதியென்பதற்குப் பிரமாணம்
(ஞானவாசிட்டம்) ஐனகனெனு மன்னவர்கோளியவாறேறாதத் தன்
நிலையாம் பரம்பொருளிற் றளர்ச்சியாறி, ஆனகககன் பயநீங்கிச் சோக்
மாறி யார்வகன்று செயலடங்கி னையுநீர்ந்து, கனகவரைபேறி நிரு
விகற்பமான கலங்காதசமாகியிற்சிற்றகனத் துற்றான், தினகாரினைச்செறி
வருடமீனாளுநாற்றிற் திரியொடு பெய்மாண்—வித்த தீபம்போன்ற
எம். (சுவப்பிரகாசம்.) பாசமா ஞானத்தாலும் படர்ச்ச ஞானத்தாலும்,
தீசனையறியவொண்ணா நிறைபருள் ஞானதண்ணித், தேசுறுமதளுன்
முன்னைச் சிற்றறிவொழிந்துசேர்ந்து, தேசமோடுபராத் துணிற்பது
ஞானநிட்டை எம் (சந்திதிமுறை.) ஆலயிலாதசாகாம்போ லனிலஞ்
சேராவின்னகதுபோ, லருங்சலிரும் பொன்சுமமாகிப் தானதராசினுனிய
துபோல், நிலையொன்றிய கற்சாதிபுற்று நின்றாட்கமலத்தெழும்பிரகாச
நிறைவாரிதியிற் புருத்ததனிலே சித்தடிவேளிருப்பேனோ, விலயின்
மகுடத்திருமுடியாய் மினிர்குண்டலங்கள் செறிகாதா, வியன்கேபூரத்
திருத்தோளா விஞ்சஞ்சதங்கை சூழ்தாளா, புலையுங்கொலையுங் களவு
மில்லாப் புனிதத்தவத்தோர் தொழுதேத்தும், புராரிகுமாவுமைசிறு
வாபோளார் முருகப்பெருமானே எம். வரும்மற்றும் வருவீனவற்றற்
காண்க.

(அ-கை) மனமடங்கில் வாயுமொடுங்குமெனல்.

வேறு

விண்ணை மூடக் சுவசனையை
 விரிக்குமொரு வானத்தெனப்
 பண்ணும் பாரதத்து ஸா நினைவோ
 பவனத்திடக் சூழ்து பாடுத்தே
 எல்லா வகுப்புக்கே (முன்னடைக்
 பதவகுப் பவனமும் பின்னடைக்தும்
 கண்ணோமனையாக வாசமொழி
 கண்களும்படி கண்களிடம் காணவே.

(இ-ள்) உலகத்திற் செங்கின்ற யோகமாகக்கத்தைச்சா திக்க நினைக்கின்றவர்கள் வாயுவை அடக்குதல். (எத்தனைமாதெனில்) ஆகாயத் தைமறைக்க வந்திருத்தை விரிக்கின்ற ஒருவனது உபாயத்தைப்போலாம். (ஆனதால்) அவ்வாயுவை அடக்குதலுவிட்டுப் பலவகைகளை நினைக்கத்தக்க மனதைமுன்னர் அசைவற அடக்கினால் சலிக்கின்ற வாயுவும் பின்னர் அடங்கிப்போம். (என்னுமெனில்) கண்களைமறைத்தமாதிரத்தில் ஆகாசமறைகின்ற முறைமைபோல நீயறிந்துகொள் ளக்கடவாய் என்று ஏ ஏ அசைகள்.

(இ-ம்) கருவிகள் எவற்றிற்குங் காரணமாயுள்ள மனமானது ஒடுங் கில் யாவும்பொருளுக்கு மென்பதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம். (ஒழிவிலொடுக்கம்.) உபதேசப்பித்தோ அபமானப்பித்தோ, விபரீதமோ பழக்கோவேறோ தபசிநீ, கண்மூடா விண்மூடத் தேடுங்கவசனையோ, லெண்மூடாயோகமிதுவென் எம்

(திருமந்திரம்.) மனமடங்கிடில் வாயுவடங்கிடும். (அன்றியும்.) மன மனமங்குண்டு வாயுவமங்குண்டு, மனமனமங்கில்லை வாயுவமங்கில்லை எம். (சிவவாக்கியம்.) மனங்குவித்து நின்றிடம் வாயுபஞ்சசூதமாம், மனங்குவித்து நின்றிடம்வாயுமன்னுயிர்தா, மனங்குவித்துநின்றிட மகா ஸ்தலங்களாயிடும், மனங்குவித்து நின்றிடம் வண்மையாகுமுத்தியே எம். (பிரபுலிங்கலீலை.) இந்தியமோரொன்று விட்டிடினம்ற்றை யொன்றுசாரும், முத்தியமான மழிப்புமுற்றும் போமணியபாம்பி, னைத் தலைகளினுலொன்றை யரிந்திடினம்ற்றென்றாலஞ், சிந்திடுமட்டறநிற் தாற் றீந்திடுமொருங்குமாதோ என்று. தேவிகாலோதாம்.) வாயு வெனமறகுகின்ற மனமடங்கும் வகைசுப்பா, னியாவனவனரிபிரம னிந்திரன் சண்முகன் குருவும், எயபலதேவதைகளியோகித போதன னறிஞன், ஆயினெலாமுடையானு மவன்வணங்கு துணங்கிடையாய் எம். வரும் மற்றும் வருவனவற்றற் காண்க.

(அ-கை.) சரிதைமதலாகிய நானகிற்குமுரிய அனிகாரிகள்மனோ லயமடைதலால் அதிலதில் உயர்ந்தோர்களுனால்.

அலையுமனத்தை யகத்தடக்கு

மவனேசரிதை கட்டாதோளும்

அலையுமனத்தை யகத்தடக்கு

மவனேசரியை முடிந்ததானும்

அலையுமனத்தை யகத்தடக்கு

மவனேயோக தத்தானும்

அலையுமனத்தை யகத்தடக்கு

மவனேஞாணி யதிஞான்.

(இ-ள்) அலைகின்ற மனத்தை உள்ளடக்கத் தக்கவனே சரிதை முழுதும் நிறைவிற்றினைவனாவான். அலைகின்ற மனத்தை உள்ளடக்கத் தக்கவனே கிரியைப்பூரணப்பட்டு வருவான். அலைகின்ற மனத்தை உள்ளடக்கத்தக்கவனே யோகிசுவராவான். அலைகின்ற மனத்தை உள்ளடக்கத் தக்கவனே ஞானிசுமில் விஞ்ஞானவான் என்று.

(பம்.) சரியாகைய விதிப்படிசெய்கின்ற ஒருவன்தான் இயற்றுவதில் பல சங்கற்ப மனதுடையவனாயின் சரிதையை ஒருங்கேதெரிந்து செய்யினும் கடர்சுவனன்ற. எவன் தனக்குக்கிடைத்தமட்டும் மனோ திருப்தியாகச்செய்து மஸ்வராற்பணம் பண்ணினானோ அவனே அச்சரிதைக் கதிகாரியாமென்பார். அலையுமனத்தையகத்தடக்கு மவனே சரிதைகடந்தோனென்றும், கிரியையை முறைப்படி செய்கின்ற ஒருவன் தான் பூசிப்பதில் வருங்குறைவு நிறைவுகளில் இதாகிதமாகியசித்தத்தையுடையவனானும் அல்லது கிடைத்தமட்டும் பூசித்துத் திருத்தியடைந்து அபிநயசையிடைத்தில் காமிய மனதுடையவனானும் அக்கிரியா மார்க்கமுத்துந்தெரிந்து பிறருக்கும் போதிக்கத்தக்கவனானும் அதற்குரியவனன்று. எவன் நிஷ்காமியமனத்துடன் ஆராதனைபண்ணினானோ அவனே அந்தக் கிரியாபூசையிற் சிறந்தவனென்பார் அலையுமனத்தை யகத்தடக்குமவனே கிரியைமுடிந்தோனென்றும். துறவின் கணினன்று அவட்டாங்கயோக விதிப்படி தேகத்தைச் சுவடிகப்பித்துக் கற்பகாலத்தியானஞ்செய்கின்ற யோகியானானும், அவனது சித்தமானது பூர்வம்விட்டு வந்தவாசனையில் ஒன்றையேனுங் கருதுமாகில் அவன்முடிந்த யோகியுன்று. எவன் தனது தியானசமாதியில் வைத்திருக்கிற சித்தமானது திரியாமல் சுத்தமடைந்து அவ்விடத்தில் பொருந்தியதே சாக்ஷாத் பாமசிவமென்று நிற்பானோ அவனே பாமயோகிகுட்கெல்லாங் கடவுளாமென்பார். அலையுமனத்தை யகத்தடக்கு மவனே யோகதற்பானென்றும், சர்வம் பிரம்மமயமாகச் சுருதிக்கு

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

எக

புலமும் - உரையும்.

ஸ்வானுபவத்தாற்பார்க்கின்ற ஆத்மஞானி இதாதிதப் பிராத்துவசவத்
தில் அற்பமும் பேசுமில்லாமல் சுயம்பிரகாசமாக ஜோலிக்கின்ற பரிபூ
ரணமான மனதுடன் விளங்குமன் ஆனேபரஞானிகளுக்குத் தலைவ
னாமென்பார். அலைபடனத்தையுடையதற்கு மவுனேஞானி யதிஞா
னென்றுங் கூறினார்.

* * (இம்.) மனேவமமுற்ற மான்கதிகாரிகளே முறையே நான்கு
பதங்களினது சிறந்த பிரதீயாசன மடைவர்களுள்பதாம்.

மனேவமமடையவெண்டு மென்பதற்குப் பிரமாணம். (தேவிகா
லோத்திரம்.) அறிவுநிலை தலையடக்கம் புண்ணியந்தானங் குணங்க,
ணையுடைய முததுறையு முத்தியுடைய நீனைக்கின், மறுமும் வழி
யனைமன மடங்குவதன்றையாத்தவ, யறிவுபடையாரிவைவழினை துமா
மென்றே யறைகுமரால். எ ம. (தேவந்திரம்) மனமாயை மாயை
மாயைமாக்க, மனமாயைதான மாயமற்றென்றுமல்ல, பினைமாயை
வேண்டாம் பிதறறவும் பிவண்டாம், தினைமாய்த்தருப்பது தத்துவந
தானே எ ம. (தேவந்திரம்) வெள்ளத்தார் விஞ்ஞசயார்க்கள்விரும்பவே
வெள்ளத்தைச் சடைவைத்த விக்ஞ்ஞ, சள்ளத்தைக்கழியமனமொன்
றிநின், துள்ளத்தின் னொளியைக்கண்ட துள்ளமே (ஆனறியும்) பொறி
புலன்களைப் போக்கதுள்ளத்தை, நெறிப்படுத்தி நீனைத்தவாகி
தையு, னறிப்பதுமமுதாயனேகம்பங், குறிப்பிலுற் சென்றுகடிகத்
தொழுதுமே எ ம. (ஞானவாசிட்டம்) பேதிக்குமனமென்னும் பெரும்
பகையை முழுவலியாற் பள்ளதுவென்றேன், வாதித்ததுபொல்லா
மாற்றினேனுபசாந்த வாழ்வுபற்றேன், சாதித்தவிவேகமே யுனை
வணங்கினேனென்று சனகர்கோமான், சேதித்த மனவலை வெல்லா
மொழித்துத்தானே சித்திரம்போனின்றான எ ம. (பிரபுவிகல்லை.)
விரிந்தநெஞ்சங்கருவியாம் விடயமுணரவிரியாம், லொருங்குநெஞ்சங்

கருவியாந் தன்னையுணர்வொருங்காமல், விரிந்தநெஞ்ச முடையானே விடாதுபிறவியென்றுணர்க, வொருங்கு நெஞ்சமுடையானே யுருது பிறப்பென்றுணர்கவே எ ம். (பரணதேவரந்தாதி.) நினையடைந் தேன் சித்த நிலையாகும் வண்ண, நினையடைந்தேன் சித்த நிமலா நினை யடைந்தேன், கண்டத்தார் காளத்தியானே கனலாருங், கண்டத்தாய் காபாலிகா எ ம். (கைவல்பநவரீதம்) மனதுசத்துவசொருப மற்றிரண் டும் வந்து கலந்தனவற்றை மாற்றினுற்போந், தனது சன்மார்க்கத்தை விடாதிருந்தபோது தாமதமுமிராசதமுஞ்சமிக்கும்பின்னிக், கனபரிண மஞ்சலனம்போம் போளுக்காற் களங்கமற்றுநின்ற வாகாயம்போலும் நினதுளமப்படியாமப்பிரமத்தொன்றாய் நிருவிகற்ப சமாதியிலே நிற்குந் தானே எ ம். (மோகவதைப்பரணி.) வீயுமோகினை வேராமல்விடஞ் செய்மோகன் விவேகஞன், மாயுமோவுயர் மாயையாரு மனத்தினுரு மிருக்கவே, எ ம். (திருவாய்மொழி) பலனைந்துமேயும் பொறியைந்து நீங்கி, நலமந்தமில்லதோர் நாடுபுகுவீர், அலமந்து வீயவசாரைச்செந் தூன். பலமுந்து சீரிற்படியிடுவோவாதே எ ம். (திருவாசகம்.) உத்த மனத்ததுடையானடியே நினைந்துருகி, மத்தமனத்தொமொலிவனென் னமனநினைவி, லொத்தன வொத்தன சொல்லிடயூரூர்திருந்தெவருந், தத்தமனத்தன பேசவெஞ்ஞான்றுகொல் சாவதுவே எ ம். (திருக் களிற்றுப்படியார்.) அன்றிவுருமைப்புலனு நீயுமசையாம, நின்றபடியே நிற்க முன்னிற்குஞ் சென்று, கருதுவதன்முன்னங் கருத்தழியடபாயு, மொருமகடன் கேள்வனுனக்கு எ ம். (கந்தரலங்காரம்.) தடுங்கோண் மனத்தை விடுங்கோள் வெகுளியைத் தானமென்று, மிடுங்கோளிருந்த படியிருங்கோளெழு பாருமுய்யக், கொடுங்கோபச் சூருடன் குன்றந் திறக்கத் துளைக்கவைவேல், விடுங்கோனருள் வந்து தானேயுமக்கு வெளிப்படுமே எ ம். (தாயுமானசுவாமிகள்.) தன்னிலேதானாக நினைந்துகனிந் தவிழ்ந்துசுக சமாதியாகப், பொன்னிலே பணிபோலு மாயைதரு மனமேயுன புரைகடிர்த்தா, யென்னினே யான்பிழைப்பே

எந்

முலமும் - உரையும்.

னெனக்கினியா நுன்போல்வாரில்லயில்லை, உன்னிலோ திருவருள்க்
கொப்பாவாயென்னுயிர்க்கோ குறவுமாவாம். (அன்றியும்) சின மிறக்
கக்கற்றாலுஞ் சித்தியெல்லாம் பெற்றாலு, மனமிறக்கக் கல்லார்க்கு
வாயேன் பராபரமே எ ம். வரும் மற்றும் வருவனவற்றற்காண்க.

பேதாசிதமான மனத்துடன் விளங்குகின்றவனே ஞானியென்ப
தற்குப் பிரமாணம். (ஞானவாசிட்டம்.) சித்தனையாங்கனங்கமற்ச் சுத்
தனாகித் திரைக்கடலிற் செறிந்நொன்றந்திவலைபோல, வந்துறுவா
தனைபோய்த் தற்பதத்தொன்றானை மாயாமோகந்தீர்த்து வருத்தந்தீர்ந்
தான், அந்தநெறியுனக்குமாமறிவதெல்லா மறிந்தமனத்திற்சூரியவடை
வேதென்னிற், சந்ததமுமகிட்சிசெறி போகமெல்லாந் தனதென்னுஞ்
சுதந்தரத்தைத் தவிர்த்துநின்றல். என்பதற்காண்க.

(அ-கை.) உள்ளத்தின்கண் எழுகின்ற சங்கற்பங்களை அழிக்கத்
தக்கவர்களே சர்வத்திற்கும் அதிகாரிகளெனவ்.

அடக்கிக்கருத்தினலை வறுப்போனவனே

சகலதி யாகியாம்

அடக்கிக்கருத்தி னலை வறுப்போனவனே

பொன்றப் பொருளுடையோன்

அடக்கிக்கருத்தினலை வறுப்போனவனே

யின்ப வனுபவியம்

அடக்கிக்கருத்தினலை வறுப்போனவன்

விட்டின்ப மடைபவனே.

(இ-ள்) கருத்தை அடக்கி அதனுடைய சலனத்தை நீக்கத்தக்க
வனே சர்வசங்கபரித்யாகியாம். கருதையடக்கி அதனுடைய சலனத்

தை நீக்கத்தக்கவனே அழியாத பொருளுடையவனும். கருத்தை அடக்கி அதனுடைய சலனத்தை நீக்கத்தக்கவனே சுதந்தையுடையவனும். கருத்தை அடக்கி அதனுடைய சலனத்தை நீக்கத்தக்கவனே மோட்சவின்பத்தை அடையத்தக்கவனும் என்று அசை.

(ப-ம்) அந்தக்காணத்திலேமூம் விருத்திபேதங்க னினேத்தையும் ஆழித்து விளங்குதல் நவனே ஹவனையுடையவர்கட்கெல்லாம் மேலான சர்வபரித்தியாகியாமென்பார். அடக்கக்கருத்தி னிலவறுப்போனவனே சகலதியாகியாமென்றும் அத்தியாகிகளுள்ளும் அழிவில்லாத ஆத்ம விசாரம் பெற்றிருந்தாலும் கருத்தினுள்ளும் பஞ்சை அலுவென்னுங் காற்றினிடமாக விடாமல் உள்ளடக்கிப் பாபகாப்பவனவனே அவனே நித்தியத்துவமான பொருளுக்குடையவனெ மென்பார் அடக்கிக் கருத்தினிலவறுப்போனவனே பொன்றப் பொருளுடையோனென்றும், அப்பொருளுக் குடையவர்களுள்ளும் சுருதிக்கு ஸ்வானுபவம் ஒற்றுமைப்பட்ட நிஷ்டாபரர்களானாலும், அவ்வனுபவத்தில் அற்பமும் பேதந்தோன்றாமல் திடப்பட்டிருப்பவனவனே அவனே சுகபோகியாமென்பார். அடக்கிக்கருத்தி னிலவறுப்போனவனேயின்பவனுபவியாமென்றும், அச்சுகபோகிகளுள்ளும் நினைக்கின்றவைகளெவற்றையும் அதுவாகவே நினைத்து அவையுங்கைவிட்டு நிரதிசயானந்தியா யிருப்பவனவனே அவனே பேரின்பத்துக்குச் சுதந்தானென்பார். அடக்கிக்கருத்தி னிலவறுப்போனவன்வீட்டின்ப மடையவனென்றும் கூறினார்.

(இ-ம்.) விஸ்வாந்தி அடைந்த கருத்திடையவனே சுகாதீதமாய் விளங்குவனென்பதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம். (தேவிகாலோத்திரம்.) கருத்தடங்கின் மூத்தியது கையாலிங்கட்டாகும், விரித்தபொருளிது வென்னவறிவு

எந்

மூலமும் - உரையும்.

டைய மேதக்கோர், திருத்தரு நல்லறிவாலே சித்தத்தைத்திறம்பாம,
 வருத்தியுடனிலை நிறுத்துமது வறிவின்பயனாமல். (அன்றியும்.) மரு
 விய பொருண்மேலண்டாய் வானரம்போற்சரித்துத், திரியுமச்சித்தந்
 தன்னைத்திரித்தச் சூன்யத்தே நின்றால், மருவினோர் பிறிதலின்றி
 வானவரறிவுக்கெட்டாப், பொருவினா நத்தசுத்தப் பொருளினையடை
 வான்தே எ ம். (ஞானவாசிட்டும்) சனனகருமங்களின் வித்தாய்த்
 தருவை யசைக்குங்காற்றேபோற். நினமுமுட்டலை யசைப்பதுவுஞ்சித்
 தமிதனைத்தீர்வதுவே, யனகசகலதிராசம தாமதுவே பரமவானந்தம்,
 லீனவுயிற்றவெல்லா மிகவும் வெருவுகின்ற வெந்துயரே எ ம். (திரு
 வாசகம்.) சித்தமுஞ்செல்லாச் சேட்சியன் காண்க எ ம். வரும் மற்
 றும் வருவனவற்றிற்காண்க.

(அ-கை) பலவாயுதிக்கின்ற மனத்தத்தன்னிலையிற் சேர்த்தவ
 ருக்கே முத்தியெனல்.

வெறிகொள் குறுகுகுடையகுஞ்சொல்
 விளம்பியருந்தி னுலகுவும்.
 நெறிதாண்டாய்க்குச் சுழல்வதுபோ
 லரிமிடந்தா னு நிலாமனத்தைத்.
 குறியிற்சமாநி யெனுங்குநீர் ருற்
 குறுகப்பிணிப்போ ரெவாவர்தாம்
 அறிவோடறியானை களிற்றந்த
 வரியமுத்திதலை யடைவார்.

(இ-ள்., வெறியைக்கொண்ட குறுங்கானது அறிவையக்குகின்ற
 கன்னைக்குடித்தால் அக்குறங்கும் வழிகெட்டு அலைவதுபோல நிமிஷ
 மாத்திரம் நிலைபடாது அலைகின்ற மனத்தைக் குறிக்கத்தக்க நிலையிற்

சேரும்படி சமாதியென்னும் பாசத்தாற்கட்டத்தக்கவர்க ளெவர்களோ அவர்கள் அறிவும் அறிமாயுமாகிய இரண்டும் நீங்கிய அருமையாகிய மோட்சத்தைச் சேருவார்கள். எ லு. தான் தான் தாம் சாரியைகள்.

(ப.ம.) ஒரு இமைப்பொழுத்திற் தள்ளாக அளவின்றிய பேத அத்தியாசங்களை உண்டாக்கி அவற்றுள் ஒன்றை விட்டு உபநிஷத்தி ஒன்றிலும் இறையளவேனும் நிலைபடாது சஞ்சரிக்கும் மனமென்பார். வெறிகொண்ட கள்ளாண்ட வானரத்தைப்போல நிமிடந்தானு நிலா மனமென்றும், மனமுற்பத்தி ஸ்தானமென்பார். குறியிலென்றும், ஜடத்துவம் ஜீவத்துவம் சசத்துவம் சாக்ஷித்துவம் ஆகிய விந்நான்கு மென்பார். அறிவோடரியாமைகளென்றும், யாவராலும் அறிதற்கரிய கிரதிசயானந்த வீடென்பார். அறிபழுத்தியென்றுங்கூறினர்.

(இ.ம.) மனமிறந்தவர்களே கிரதிசயானந்த மடைவர்களென்பதாம். மனங்குரங்கென்பதற்குப் பிரமாணம். (உபநிடதம்.) பொன்போல விலங்குமனஞ் சஞ்சலத்தாற் குரங்காம். என்பதனாக்காண்க.

ஒரு நிமிஷத்தில் மனம் பலவாபுதிக்கு மென்பதற்குப் பிரமாணம் (கைவல்ய நவரீகம்) வஞ்சகமில்பாமார்த்த குருவே சொன்ன வழிகளறிந்தேனினியோர் வசனங்கேளீர், சஞ்சலமற்றகண்ட பூரணமாய்ச் சித்தந் ததாகாரமாவதன்றோ சமாதியோகம், உஞ்சலபொத்தலவது தன் சுபாவமாகிய யொருகணத்திற் பலவுலகா யுதிக்குமிந்த, நெஞ்சகம் வஸ்துவிலசையா நிவாததீப நிலையைய தெப்படியோ நீர்சொல்வீரே எ ம். (தாயுமானசுவாமிகள்.) இமையளவு போதையொரு கற்பகாலம் பண்ணுமிவ்வுலக மெவ்வுலகமோ, வென்றெண்ணப் வருவிக்குமாதர்சிற்றின்பமோ வென்னின்மகமேருவாக்கிச், சூமையெடுமினென்றுதான் சம்மாடுமாயெமைக் சூமையாளுமாக்கிநாளுந், தூர்ப்புத்திபண்ணி

யுள நற்புத்தியாவையுஞ் சூறையிட்டிந்திரஜாவம், அமையவொருகூத
துஞ் சமைந்தாடுமனமாயை யம்மம்மவெல்ல வெளிதோ, வருள்பெற்ற
பேர்க்கெலா மொளிபெற்று நிற்கு மீதருளோ வலாதமுளோ, சமய
நெறிகாணாத சாக்ஷிநீருக்யமாத் தம்யனேற்குளவுபுகல்வாய். சர்வபரி
பூரண வகண்டதத்துவமான சச்சிதானந்த சிவமே எ ம். வரும் மற்
றும் வருவணவற்றற்காண்க.

மனம் உதிக்குமிடத்திற் போயொடுங்க வேண்டுமென்பதற்குப்
பிரமாணம். (தாபுமானசுவாமிகள்.) உறவுடலையெடுத்தவரிற் பிரமாதி
யேனுமுனை யொழிந்துதள்ளற் கறவுமறிதன்றோ விகபாமுமுன்னே
யன்றியாவதுண்டோ, வறுநிலனையசத்தென்னல் வழக்கன்றுசத்தெ
னவும் வாழ்த்துவெனென், சிறுமைகெடப் மெருமையினின் சென்ம
தேயத்தினியீ செல்லல்வெண்டும். என்பதனற்காண்க.

மனது சமாதியின்சண் நிற்கப்பெற்றவனே முத்தி அடைவா
னென்பதற்குப் பிரமாணம். (தேவகாலோத்திரம்.) மந்திரஞ் செபந்
தியானம் பூசனைவணக்கம் வேண்டாம், அந்தமில்லாதமுத்திக் குபாயமே
யறிதல்வேண்டுஞ், சிந்தனை புரமேசெல்லிற் றுயரமேதிரியரீட்கிற், பர
தமாந்துன்பரீங்கிப் பரமான வின்பஞ்சேர்வாய் என்பதனற்காண்க.

(அ-கை) சாம்பவியின் விதியிதுவெனல்.

வேறு.

பங்கையாதனத்திற் படியவேயிருந்து

பரமசற்குருவினைத் தொழுதே

இங்கிருவிழியும் விசும்பும்நிறுவி

யெழுங்கருத் தினை யகமாக்கி

அங்குறுநிலையா லடங்கிடாமனத்தி

னலைவறுத்தறி அறியாமை

துங்கமாயொழியச் சாதனைபுரிந்தே

தூங்காமற்றுங்குடி மாதோ.

(இ-ள்.) பதம்பீடத்திற் பொருந்தும்படியாக இருந்து உயர்ந்த ஞானசிரியராவணங்கி இவ்வுலகத்தின் (விஷயங்களை நோக்குதற் குரிய) இரண்டுகண்களையும் சிதாகாயத்திற் (இமையாமல்) பொருந்த நிறுத்தி உதிக்கின்றவருத்தை உள்ளடக்கி அங்கனம்பொருந்திய நெறியாலே அடங்காதமனத்தின் அலைதலை புழித்து அறிவும் அறியாமை யும் நீங்கச் சுத்தமாகச் சாதனைஞ்செய்து நிதனூரையைச்செய்யாமல் செய் யக்கடவர்கள் என்று ஏ. ஏ. ஏ. ம. மாறு ஒ இவ்வளவிலும் அசைகள்.

(ப-ம்.) இவ்வுலகத்தில் விஷயங்களென்னுங் காற்றில் மனமென் னுஞ் சூத்திரந்தாங்கி அலைகின்ற இரண்டுகண்களாகிய கறங்குகளை ஞானசிரியரார்பெற்ற சாம்பவியாகிய அருட்பார்வை யென்னுங் கையி லாழிசுத்தி இதயாம்பரமென்னும் ஸ்தானத்தில் நிலைபெற நிறுத்தி வைத்தென்பார். இங்கிருவழியும் விசம்புற நிறுவியென்றும், பிரம்ம நிஷ்டாசாதனைஞ் சம்பூரணமான இடத்தில் உதயமாகின்ற தனவிற் சுழுத்தியை அடையவேண்டுமென்பார். தூங்காமற்றுங்குடிவென்றுங் கூறினார்.

(இ-ம்.) ஞான அப்பியாசிக்குரிய பிரதான முத்திரையின் சாதக பக்குவங்களை அறிவித்ததாம்.

இமையாநாட்டத்துடன் சிதாகாயம்பற்றவேண்டு மென்பதற்குப் பிரமாணம். (கடவுளந்தாதி.) சுழுமுனைவட்டச் சுழுமுனையுச்சித்துவா

ரத்திலே, வழிபயமென்று மலைப்பர்களோமடைக் கொக்கதுபோற்
 நெளிவுறுபார்வை யசையாது சித்தடி தூக்கின்று, விழியிமையா
 தொளி பார்த்தாடுருவ வெளிப்படுமே எ ம். (திருவாசகம்.) பொய்
 யனேனக நெகப்புருந்த முதுமும் புதுமலர்க் கழலினையடி பிரிந்துங்,
 கையனேனின்னுஞ் செத்திலேனன்சோ விழித்திருந்துள்ளக்கருத்தினை
 யிழந்தே, னையனையாசே யருட்பெருங்கடலே யத்தனையான் மாற்கறி
 யொண்ணாச், செய்யமேனியனே செய்வகையறியேன் நிருப்பெருந்
 துறை மேவியனவனே எ ம். (செல்காலத்திரங்கல்.) களித்திருந்த
 ஞானங்கண்ணாலருந்தி யளித்ததனை யன்றேயருந்துதற்குப் பெற்றில
 மே. எ ம். (கைவல்ய கவரீதம்.) அசத்திலெம்மட்டெண்டம்மட்டும்
 பராமுகமாகியுயம்மட்டி, சிசத்திலுள்விழிப் பார்வையாயிப்படி நிரந்தரப்
 பழக்கத்தால், வசத்திலுன்மனநின்று சின்மாத்திர வடிவமாகிடின்
 மைந்தா, கசத்ததேகத்தி லிருக்கினுமானந்தக் கடல்வடிவாவாயே
 எ ம். (சௌந்தரியந்தாதி) உமையே முலத்துறைத்தபொரு ளுணர்ந்
 தேசுழியின் முன்னிநந்து, விமையோறியவரிதாரு மெந்தாபுனது
 பதங்கருதி, நிமையாநாட்டத்துடன்கால நீட்டிமுடக்கி நிலைபுகுந்து,
 தமையையுணருந் தாமருளுந்தாயோமலன் றாவிவாழ்வே எ ம் (சௌந்
 தரியலகிரி.) இணைவிழியிமையா நாட்டமெந்தியதலரத் தோன்றும்,
 பனைநெடும்புவனமிந்தப் பார்வைசற்றிமைக்குமாயிற், றுணையிழத்திவ
 தெண்ணித் துணிந்தநின் கருணைபென்றற், கண்ணினுங்கொடியதென
 னக்கடவதோ கடவுண்மாதே. எ ம். (தாயுமானசுவாமிகள்) பொற்ற
 னெடுகைகாலில் வள்ளுகிர்படைத்தலாற் பொந்திடையொடுக்க முபி
 லாற், பொலிவானவெண்ணீறு பூசியேயருள்கொண்டு பூரித்தவெண்
 ணீர்மையால், ஏற்படவிளங்குக ிகனத்திலிமையாவிழி யிசைத்துமே
 னோக்கமுறலால் எ ம். (ஒளவைக்குறள்.) இமைபாதநாட்டத்திருந்து
 ணர்வாருக்கமையாத வானந்தமாம். (அன்றியும்.) கண்ணுலுறப்பார்த்
 துக் காதலாற்றாநோக்கி, லுண்ணுமேயீசனெளி எ ம். (பத்திரகிரி

யார்.) அமையாமனதமையு மாணந்தவீடுகண்டால், இமையாமனேக்கியி
ருப்பதினியெக்காலம் எ ம். (ஒழிவிலொடுக்கம்.) தன்னையிழப்பார்க்
கென்னசார்ஆழிச்சங்கார, மென்னிலொளித்தெங்கே யிருக்கலா முன்
னே புலிபார்க்கப்போனகதை போலிமையாநாட்டஞ், சலியாவன்முந்
தனை. எ ம். (சோரூபத்தந்தாதி) நயனமுமேவடிவாஞ் சொரூபத்தை
நண்ணினின்றால், நயனஞ்செவிதொக்கு மூக்கெனுமிந்தியநாவினெடு,
நயநன்சுழுத்தியவத்தை கனவினன்னினுடன், நயனம்பிறிவற் றிருக்கு
மெல்லாங்கண்டு நாட்டதிலே எ ம். வரும் மந்தும் வருவனவற்றற்
காண்க.

நூங்காமற்றாங்கு வவன்பதற்குப்பிரமாணம். (மோகவதைப்
பரணி.) ஆங்குணராமையு முணர்வுமாகிய கோளரவிரந்து நூங்கினர்,
காண் சுகமடைவார் சும்மேலாகம் மூலக்காய் எ ம். (கடவுளந்தாதி.)
கண்டுகொண்டானந்தக் கூத்தாட்டை நேசக்கருணையினற், கொண்டு
நின்றான்பர வீதியிலே குருபாதமென்றுத் தொண்டிசெய்தத்தத் திரு
வாடிமூட்டிற் நூங்கிக்கொண்டாற், பண்டிமுன்சோதிப் பழம்பொரு
டொன்றுபூணிந்தவர்க்கே எ ம். (பத்திரகிரியார்) கட்டறுக்கவொண்
ணக் கருவிகருணைபெல்லாஞ் சுட்டறுத்து நிட்டையிலே நூங்குவது
மெக்காலம் (அன்றியும்.) ஆங்காமும் மடக்கியைம்புலனைச் சுட்டறுத்
துத் நூங்காமற்றாங்கி சுகம்பெருவதெக்காலம், அன்றியும் நீங்காச்சிவ
யோக நித்திரைகொண்டேயிருந்து, தேவக்காக்கருணவெள்ளர் தேக்கு
வதுமெக்காலம். எ ம். (பட்டினத்துப்பிள்ளையார்.) சிந்தனையற்றுப்
பிரியமுந்தானற்றுச் செங்கைபற்று, நினைந்ததமற்று நினையாமையு
மற்று நிர்ச்சிந்தனாய்ச், தனந்தனியேயிருந் தானந்தநித்திரைதங்குகின்ற
வனந்தனிலென்றிருப்பே னத்தனேகயிலாயத்தனே. (அன்றியும்) ஒத்
தவிட நித்திரையென் றொத்துமிருந்தேண்டி எ ம். (திருவருப்பயன்)
ஒங்குணர்வினுள்ளடங்கி வுள்ளத்திலின்பொடுங்கத் நூங்குவர்மறே

அக

மூலமும் - உரையும்.

துண்டுசொல் எ ம். (அவிரோதவுந்தியார்) ஆங்கறியாமைபுஞ் சாரா தந்நொடுந் தூங்கு, வாய்நாளுமென்றுந்தீபற, தோன்றும்பரம்பொரு ளுந்தீபற எ ம். (கந்தரலங்காரம்) ஆங்காரமுடங்கா ரொடுங்கார் பா மாணத்தத்தே, தேங்கார்நினைப்பு மறப்புமருந்தினைப்போதளவு, மோங் காரத்துள்ளொளிக் குள்ளேமுருக னுருவங்கண்டு, னுங்கார்தொழும்பு செய்யாரென் செய்வார்யம தூதருக்கே எ ம். (ஞானவாசிட்டம்) தெரி பொருளுந் தரிசனமுஞ் சேரும்போதிற் சேர்ந்தசுக வறிவுமிகக்கிற்றந்த தாடம, செர்பொருளால் வளைப்புண்டாற் பந்தமருந் தெரிபொருளை விட்டகன்றற் றிடங்கொள்வீடந், தெரிபொருளுந்தரிசனமுஞ்சேரும் போதிற் சேர்ந்தவனு புதியிடர் தீர்த்ததாகும், தெரிவுறவாங்கதுபற்றி நிற்பாய்நீன்றிர நிலையர்ன்கழுததனைச் சேருவாயே எ ம். (சௌந் தரியந்தாதி) புரிந்தொழுவ மூலத்திற் பொங்குஞ்சுவலிப் பெருங்கட லைக், கரிகொண்டரிய கனலெழுப்பும் காற்றும்புகுந்து களங்கமல, மெரியுஞ்சுழினைத்தடமேறிய்சன் றிருத்தாளியையடைந்து, துரியங்க டர்த டெருவெளிக்கேதுஞ்சத தருவாயதுரைமாத்த எ ம். (தாயுமான சுவாமிகள்) தூங்கிவிழித்தென்னபலன் தூங்காமற்றாங்கிநித்கும், பாங் குகண்டாலன்றோ பலன்காண்டபன் பைங்கிளியே. (அன்றிபும்) தூங் காமற்றாங்கிச் சுகம்பெருமா னின்னிறைவில், நீங்காமனிற்கு நிலைபெற வுங்காண்பேனோ எ ம். வரும் மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க.

(அ-கை.) சதாநிஷ்ட்டைசெய்யின் சர்வமுட்குடுங்கி முத்தி அடை யலாமெனல்.

ஆதனத்திருந்தே சாதனைபுரிந்தா

உடங்கிடாப் பொறிபுலனடங்கும்

ஆதனத்திருந்தே சாதனைபுரிந்தா

உடங்கிடுமேனே விடயங்கள்

ஆதனத்திருந்தே சாதனைபுரிந்தா
 லறிவறியாமையென ளொழியும்
 ஆதனத்திருந்தே சாதனைபுரிந்தா
 லகண்டனீ டலா வதுநிர்மே.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லிய அங்காசனத்திலேயே யிருந்து பிரம நிஷ்ட்டாசாதனஞ்செய்தால் அடங்காத இத்திரியங்களும் அவைகளின் விஷயங்களும் ஒடுங்கும். அங்காசனத்திலேயேயிருந்து பிரமநிஷ்ட்டா சாதனஞ்செய்தால் மனோவிஷயங்கள் ஒடுங்கும் அங்காசனத்திலேயே யிருந்து பிரமநிஷ்ட்டாசாதனஞ் செய்தால் அறிவும் அறியாமையுமாகிய விரண்டிரீங்கும் அங்காசனத்திலேயேயிருந்து பிரமநிஷ்ட்டாசாதனஞ் செய்தால் அகண்டாகாரசின்மயானந்த வீட்டைப் பெற்றுக்கொள்வது சத்தியம் என்று எ அசை.

எனவே சாயுக்கிய பதம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பரிபாகி கள் சற்குருவை அடைந்து பிரம்ம நிஷ்ட்டைடைக் கைக்கொள்வாரா யின் அவர்கள் ஓர் அங்காசனத்தில்நின்று அந்த நிஷ்ட்டையை இடை விடாமல் சாதனஞ்செய்து வந்தால் மாத்திரம் அருட்போதமாகிய ஞானாக்கினி சதோதயமாய் மேன்மேலும் விளங்காநிற்கும் அதனற் பொறிபுலனற்று மனோலயமுற்று ஜடத்துவம் ஜீவத்துவம் ஈசத்துவம் சாக்ஷித்துவம் ஆகிய விர்நான்குங்கழன்று அதீதமுத்தி அடைவார்கள். சாதனஞ்செய்யாவிடின் அத்தேகத்தில் முத்தியை அடையமாட்டார்க ளென்றதே துணிபெனப்பெற்றும்

(இ-ம்.) வெளிப்படை.

ஞான நிஷ்ட்டாசாதனையினால் இத்திரிய முதலியவை ஒடுங்கு மென்பதற்குப் பிரமாணம். (சிவானந்தமலை.) ஆதஞ்சுழலும் பொறி

அக.

மூலமும் - உரையும்.

புலனந்தக்கரணம், போதங்கழித்துநாள் போக்காதே போதச், சிறையா
நிறைவகலச் சின்மயநேயத்தே, நிறையா நிறைவாகிநில். எ ம். (ஞான
வா சிட்டம். மனமணிபேதச்சேற்றின் மறைந்தொருவருக்குத்தோன்றா
கனமுறவிவேக நீராற் கழுவினாற்சித்திகாட்டும், வினவுருவிவேகவன்
பான் மெய்ம்மையை மதியாற்கண்டு, சினமுறுபொறியைவென்று தீர்
வரும் பிறவிதீர்வாய் எ ம். (மௌனதரிசனம்) அருமையென்றமௌ
னத்தை மூட்டு மூட்டு வடங்காத கரணமென்று மடங்கிப்போகும், இரு
மையென்ற விந்திரியமாண்டுபோகு மிருண்மலம்போந்திரோதையில்லை
மயக்கநீங்கும், வெருவுபலி காடிகன் மங்கணத்தினீங்கும் வெளியினுள்
ளே பொளிதோன்று நாதங்கேட்டும், உரிமைபுடன் மௌனசித்தியாக
வர்க வருவுமுனக்கானந்த வருவமாய். எ ம். வரும் மற்றும் வரு
வனவற்றற்காண்க.

சமாதிகிலை சூலயாதிருப்பவன் முத்தியடைவ னென்பதற்குப்பிர
மாணம். (சாந்தலிங்கசுவாமிகள்) அருந்தவிலக்கிவ் வுடல்பரிப்பது
தானச் சமாதிகடருமூலர் திருந்துந் சிந்தைசிவன் கணையாவர்வரினு
மென்றமையிற் பேதிப்பான், பொருந்தினும் வானேரெதிர் முதிர்
கொலை வெம்புதமாதிரியவ்நீந்திடினும், அருந்தகற்புசமாதி நிலைசூலயா
தோரெண்ணிய வெண்ணியாங்கடைவர் என்பதொற்காண்க.

(அ-கை) சின்மயத்தில் அரைமாத்திரைப் போதேனும் நிலபொ
ருந்தினவர்களே முத்தரெனல்.

வேறு.

உலையாப்பொறியும் புலனடங்கியொன்று மனத்திலுன்னு
தலையாகியபேசா னந்தந்தலைப்பட்ட தனித்தான்மூழ்கி [தே

அலையோயோகம்புவிடு நேரமரைமாத்தியேனும்
நிலையாநிற்போர்விடடைவர் நிலத்திற்றிறவாரிறவாரே.

(இ.ம்.) கெடாத இத்திரியங்களையும் விஷயங்களையும் அடங்கச் செய்து மனதில் ஒன்றையும் நினையாமல் சர்வானந்தத்துக்கும் முதன்மையான பேரானந்தகடலிற் பொருந் தி அதில் மூழ்கி அலைவற்ற ஞானயோக நிலையில் (வில்லிற்றொடுத்த) பாணத்தை விடுகின்ற நேரமாகிய அரை நிமிஷ மரத்திரமானாலும் தடஸ்தமாய் நிற்கத்தக்கவர்கள் மோகத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள். (அன்னவர்கள்) இப்பூமியின்கண் சன்னமரண துக்கத்தை அடையார்கள். எ று, தான் சாரியை ஏ ள அசைகள்.

(ப.ம்.) அலைநுரைகுமிழி நிவலைகள் போற்றேன்றி அழியாநின் மனுடானந்தமுதல் இரணியகர்ப்பானந்த வரையிலுமுள்ள பதினேரானந்தங்களுக்கெல்லாம் மேலான பிரம்மானந்தக்கடலென்பார் தலையாகிய பேரானந்தமென்றார்.

(இ.ம்.) ஆத்மானுசந்தானத்தில் இறையளவேனும் சம்மா நிற்கவேண்டுமென்பதாம்.

பேரானந்த மென்பதற்குப்பிரமாணம். (கைவல்யநவநீதம்) மனுடன்மனுடகற் தருவன்றே வகந்தருவன் பிதிர்பிறவித்தேவன், தனுடன் கருமசுரன் சுரணிந்திரஞ்சான் பிரசாபதியரானேன், கனவிராட்டனிரணியகருப்பன் கருதுமிப் பதினெருபேரின், பின்வானந்தங்களுரையாம் பிரளய வெள்ளக்கடல் பிரமானந்தம். எ று. (சந்நிதிமுறை) மன்னராவாருறு சுகமும்வானேர் மகிழ்ந்துபெறுசுகமு, மணிப்பைநாகத்தவர்க்குமு மற்றையோர்களுடைசுகமும், பன்னுமிடத்திற் சிவத்தெழுந்த பரமானந்த லேசமெனப், பகர்த்தாய்குருவா யெழுந்தருளிப் படிதேன்மறந்திங் குழல்கின்றேன், கன்னலெழுந்த தெளிசேதே கட்டுமா

அரு

புலமும் - உரையும்.

வின்ரீங்களியே, கதலிக்கனியே நற்பலவின் கணகச்சுனியே கதிமுனையே, பொன்னம்பொருப்பே யென்விரூப்பே போதச்சுகமே கிஞ்சுகமே, பூரணவெளியே யுள்ளொளியே போரூர்முருகப் பெருமானே எ ம். வரும் மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க.

அரைமாத்திரைப்போது நிலையில் நின்றவர்கள் முத்திபெறுவார்களென்பதற்குப்பிந்தமானம். (ஒழிவிலொடுக்கம்) சுட்டுப்போதங்கழன்ற சுத்த மரைமாத்திரையின், மட்டித்தான்றற்றிட்டை வாய்க்குமாற் கெட்டேன், தலைச்செய்யுமானந்தஞ் சந்திரபால்வாரி, முலைக்கண்ணிற்றேன்றுமுறை. வென் எ ம் (சாந்தலிங்கசுவாமிகள்) பொல்லாத நெஞ்சுமோரைந்துபுல ன்கடம்பா, வல்லாதரைமாத்திரையுந்நின்னடிக்கணன்பாய், நிலலாதிதற் சென்செய்க்கனியை நின்றிடுவென்றே, சொல்லாய்திருத்திலை யுண்டேமலிய சோதிநீயே எ ம். (குருநமசிவாயர்.) மாத்திரைப்போதாயினு நின்வாய்த்தமலர்ச்சேவடிக்கே, தேத்திராத்தைநெஞ்சி னிருத்தாமற் சாத்திராததை, யெல்லாமறிந்துப னேதுமினிக்கண்டிலென், வல்லாய்சிதம்பரதேவா. எ ம். வரும் மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க.

(அ-கை) உண்மையாகிய சிவபோகம்துவெனல்-

நிட்டைநிலையிடுதென்றுகாப்பர் நிகழும்வாயுத்தாரணையே நிட்டையதுதானலவென்றே நிலவுமேலோர்புகலுவார் நிட்டையாதல்கருத்தடங்க நிறுத்தலதுவோசிவபோகம் நிட்டைவிடாதுசாதிப்போர் நித்தம்மயவீடுறுவாரே.

(இ-ள்) செல்லுகின்றவாயுவை அடக்குதலைச் (சிவர்) இதுவே ஞான நிஷ்டையினுடைய நிலைமையென்று சொல்லுவார்கள், பிரகாசிக்கின்ற ஞானவான்கள் அது ஞான நிஷ்டையல்ல ஞானநிஷ்டையாவது மனத்தினுடைய விர்த்திகளடங்க நிறுத்தலென்று சொல்

லுவார்கள். அப்படிச் சொல்வதே சிவயோகமாம் அந்தச் சிவயோகமாகிய ஞானநிஷ்டையைவிடாமல் சாதிக்கத் தக்கவர்களோ அழிபாத உண்மையாகிய மோட்சத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள். என்று தான் சாரியை ஏ ஏ அசைகள்.

(ப-ம்.) மனமானது தொம்ப, சுத்தார்த்தத்தைவிட்டுத் தப்பத்தைச்சார்ந்த தெளிவாக மௌன நிலைபிற்போமல் விளங்குகின்றதே ஞானநிஷ்டையாகுமென்பார் நிஷ்டையாதல் கறுத்தடங்க நிறுத்தலென்றும், இடைவிடாமல் கடக்கையிலும் விவகாரவேளையிலும் யாதொன்றைச் சிரவணம் பண்ணுகையிலும் ஞானநோக்குற்று அசிபதமாகிய ஐக்கிய நிலைபொருந்துனவர்களை சேதோகமாப்ச் சிவன்முத்திபதத்தைப் பெறுவார்களென்பார். நிஷ்டைவிடாது சாதிப்போர் நித்தமெய் வீடுறுவாரென்றுங் கூறினார்.

(இ-ம்.) மனமிறக்குநிலையால்லாது வாடத்தாரணையைச்செய்தல் பிரமநிஷ்டையல்ல வென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம். (ஒழிவிலொடுக்கம்.) குறங்கு குத்திக் கொண்டு குரோக்கை கத்திக்கட்டை, மறந்தழைத்தார் ஹக்கம்வருமோ வெறுங்கெடுவீர், தன்னையழித்தெழுந்த சச்சிதானந்தத்தை, யுன்னிலொளித்து விடாதோ. என்பதனாற்காண்க.

கருத்தடங்கினதுவே சிவயோகமென்பதற்குப்பிரமாணம். (சொருபாசாரம்) சித்தம்பிறந்து செகம்பிறந்து தானெனவோர், கத்தண்பிறந்த வழி கண்டோம் சித்தம், அடங்காமையேமாயை மம்மாயைமாய்ப்பார், திடந்தானே சாயுச்சியம். எம் (உண்மைநெறிவிளக்கம்) எப்பொருள் வந்துற்றிடினு மப்பொருளைப் பார்த்திங்கெய்துமயிர்தனைக் கண்டிவ்வுயிர்க்குமேலாம், ஒப்பிலருள்கண்டுசிவத் துண்மைகண்டிங்குற்ற தெல்லாமதனாலே பற்றினோக்கித், தப்பினைச்செய்வது மதுவே நினைப்புமது

அஎ

மூலமும் - உரையும்.

தானேதருமுணர்வு புசிப்புமது தானேயாகும், எப்பொருளுமசைவில்லையென வந்தப்பொருளோ டிசைவதுவே சிவயோகமெனு மிறைவன் மொழியே. எ ம். வரும் முற்றும் வருவனவற்றாற் றான்க.

சதாநிஷ்ட்டரோ சீவன் முத்திபதத்தி லிருப்பரென்பதற்குப் பிரமாணம். 'தாயுமானசுவாமிகள்' நடக்கிலுமோடினு நிற்கினும் வேறொருநாட்டமின்றி; கிடக்கினுஞ் செவ்வித்திருக்கினு நல்லருட் கேள்வியிலே, தொடக்கு மென்னைஞ்ச மனமற்ற 'பூணத்தொட்டிக்குள்ளே, முடக்குவன்யான் பாமானந்த நித்திரை மூடிடுமே. என்பதனாற் காண்க.

(18)

(அ-கை) சதாநிஷ்ட்டையாலே மோட்சமடைதல் சத்தியமெனல்

வேறு.

நிட்டைசாதித்தா னீங்குமைப்பொரு மொடுபுலனும்
நிட்டைசாதித்தா னெஞ்சமுமுளா த்திடையாடுகாஞ்
நிட்டைசாதித்தா னீனைப்பொரு ளேவலமொழியும்
நிட்டைசாதித்தா னீமலவீட்டடைவதுநிசேமே.

(இ-ள்.) ஞானநிஷ்ட்டையைச் சாதித்தால் பஞ்சேந்திரியங்களுடனே அவைகளின் விஷயங்களும் ஒடுங்கும். ஞானநிஷ்ட்டையைச் சாதித்தால், விஷயாந்தரங்களிற் செல்லுகின்றமனமும் உள்ளொடுங்கும். ஞானநிஷ்ட்டையைச் சாதித்தால் சகல கேவலங்களொடுங்கும். ஞானநிஷ்ட்டையைச் சாதித்தால் மலரகிதமான முத்தியைப்பெற்றுக் கொள்வது உண்மையாகும் என்று அசை.

(ப-ம்.) அனூர்த்த சடதுக்கமாகிய திரிபுடியை மெய்யெனக் கொண்ட மனமானது அவற்றைப் பொய்யெனத் தள்ளச்செய்கின்ற சமாதி யனுபவத்தில் அமுந்தப் பெறுமாயின் அம்மனம் அந்நிலை வீடா

தென்பார். நிஷ்டைசாதித்தா னெஞ்சமுமுளத்திடை யொடுங்குமென
வும், அவ்வனுபூதியின்கண் தன்னைத் தரிசிக்கின்ற தோற்றவொடுக்கம்
நசிக்குமென்பார். நிஷ்டைசாதித்தா னினைப்பொடுக்கேவல மொழியு
மெனவுங் கூறினார். (19)

(அ-கை) இதுவுமது.

வேறு.

நீங்காக்குருத்தை யகத்திருத்தி நிஷ்டசாம்பரியாற்குனமும்
நீங்காநிஷ்டைசாதித்தா னீங்கும்பொழியும் புலன்காணம்
நீங்காநிஷ்டைசாதித்தா னினைப்புமறப்பு மறநீங்கும்
நீங்காநிஷ்டைசாதித்தா னித்குமுத்திப் பேறடைவார்.

ஒழியாத எண்ணத்தால் உள்ளத்தில் நிறுத்திப் பிரகாசிக்கின்ற
சாம்பலியினுற் சிதாகாயத்திற் பொருந்தப் பிரிவில்லாமற்பிரமிஷ்டை
யைச் சாதனஞ்செய்தால் பஞ்சேந்திரியங்களும் அவைகளின் விஷயங்
களும் அந்நிகரணங்களும் ஒடுங்கும். பிரிவில்லாமற் பிரமிஷ்டை
யைச் சாதித்தால் சகல கேவலங்கள் முழுதும் ஒடுங்கும் பிரிவில்லாமற்
பிரமிஷ்டையைச் சாதித்தால் அழிவில்லாத முத்திப்பேற்றைப்
பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள்-எ-று.

(ப-ம்.) நிஷ்டையின்கண் உதயமாகின்ற ஞானஞ்ஞான மிரண்
டும் நழுவுமென்பார். நினைப்பு மறப்புமறநீங்கு மெனவும், பிரம்மானு
பவத்தில் நேயமாத்திரமா யிருக்கப்பெறின்-ஓவன்முத்தர்களாவரென்
பார். நிஷ்டை சாதித்தானித்தமுத்திப் பேறடைவானெனவுங்
கூறினார்.

(இ-உ-க-ம்.) பிரம்மிஷ்டைகள் சாதனத்தினாலேயே பொறி
புலன்களும் மனமுமொடுங்கப் பெற்று அறிவானந்தமாகிய மோட்ச
வாழ்வை அடைவது சத்தியமென்றறிவித்ததாம். (20)

அக

புலகும - உயரம்.

(அ-ஊ.) நிவாதபீதம்போலத் தன்னிலையில் நிலைபெற்றவனே சிவத்தை யடைவனெனல்.

(மேலறு.)

உத்தரமுமாயாதனத்திருந்தே
யுயர்குநுபவமஸித் தாழுது
முத்திரை யனுபவ சாம்பலிசேனைப்
பொருந்தியோன மாமந் நிலைபெராமல்
சித்திரதிபம்போலசை வறந்தவ
சின்னகரின்லையறுபடவன்
அத்தனத்தா னையடைவனெனறுவர்த்து
மண்ணா ம மென்ற மந்தித்த.

(இ-ள்) வடநிலைசமுகமாகி அங்குசனத்திலிருந்து உயர்ந்த ஞான சிரியருடைய சக்ரஞ் விரித்தபோல வணங்கிச் சாம்பலிபென்னும் முத்திரைணைப்பொருத்தி மவுனமாகிய அந்த நிலையில் வழுவுதலில்லாமல் சித்திரத்திலெழுதிய தீபத்தைப்போல அசைவில்லாமலிருந்து மனத்தினுடைய சலிப்பை அறுக்கத்தக்கவனே பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அடைவானென்று பெருமைபொருத்திய ஆகமங்களெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லும் எ-று. எ-வ-வ-அசைகள்.

(இ-ம்.) சித்தமசைவற இருந்த ஞானநிஷ்டாபானே சிவனென்று வேதாசமங்கள் சொல்லுமென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம் (பஞ்சாட்சரப் பதிபசுவிளக்கம்) சித்தஞ் சிவத்தோடொடுக்கிச்சிவமான, முத்தன்சிவனை மொழுந்திமொகமஞ், சத்தியசீவன் சங்கரனென்றே, குற்றமினென்மறை கூறும் வகுத்தே-என்பதனற்காண்க.

(21)

(அ.கை.) ஞானசிவப்பெயர்பெற்றும் அதிநாடுபடாமலிருக்கின்றவனை நோக்கி நிரூபிக்க நல்.

வேறு.

இருந்தான் சமாதிகாரி லன்றே
 யிந்தவுலி சாரியாப் புவங்கீகட்
 டிருந்துங் சமாதிகாரி லுண்டாயா
 உதன்னோடு ஸனம் பாரிநுந்தானே
 இந்நுந்தான் சமாதிகாரி லாயி
 டிருந்தீக யிந்தா லுமநனைநீக்க
 டிருந்தான பிலங்கிருந்தானே
 யிந்தா லுமநனைநீக்க.

[illegible]

இருந்தான் சமாதிபோலன் ிற மீதவுலகோ ரியம்பவும்கேட்டி
ருந்தும் என்பதற்கு, இவ்வுலகத்தார் தொழிவொழிந்தானேனோக்கி
இவன் சமாதிபுடையவனோபோலிருக்கின்றனென்று அச்சமாதியை
உயர்த்திக் கூறுதல்கேட்டிருந்தும் என்பபொருள் கூறுவாறுமுன்.

(பு.ம்.) நிஷ்ட்டையிலிருக்கு மொருவனைப்பார்த்து இப்பூலோ கத்தார் இவன் நிஷ்ட்டாபாளுக விருக்கின்றனென்று அருமையாகப் புகழ்ந்து கூறுவதைத் தன்செவியிற் கேட்டிருந்தும் தனதாத்மசொரு பத்தை அறிகின்ற அறிவைப்பெற்ற இவன் இனி நம்மைப்போலாவாளு வென்று நாள்தோறும் உள்ளத்தின்கண் உருகின்ற சுபாவசிலத்தை யுடைய ஞானசிரியர், அந்நிஷ்ட்டையைப் பெரும்பாலு முக்கியமென் று நினைத்து அதில் தூயமாய் நின்று சாதனவருத்தமடையாமல் வீணா க்கிவிட்டானே யென்று இரங்குவரென்பார், இரந்தான் சமாதியோ லென்றே யிந்த வுலகேகரியம்பவுங் கேட்டிருந்துஞ் சமாதியினி லுழையா தென்றேவென்றும், சின்மாதிரி நிலையில் அதுநுண்மை அறிவினனும் சென்ற விளங்குங்காலையில் அங்கங்கு ஐனிக்கின்ற அறிவின்மை விரட்டொழிந்து போறியோடு கலந்தொன்றாக வேறு தோன்றாமலிருந்தவனே சர்வானந்தத்துக்கும் மேலாகிய பிரதிசயா னந்தியென்பார். சமாதியை நிலையிலிருந்தே யிலாமைதனை நீக்கியிருந் தானவனே யிருந்தானே யின்பமளவிலின்பத்தே என்றுங்கூறினார்.

(இ.ம்.) பிரம்மநிஷ்ட்டையைக் கைக்கொள்வோன் வருத்தமுத் துச் சாதனஞ்செய்து அத்வைத அபரோகாநுபவ சாக்ஷாத்காரத்தில் விளங்கவேண்டுமென்பதாம்.

ஒருவன் நிஷ்ட்டையிலிருக்கப்பெற்றும் அதன்கண் உழையாம லிருத்த லென்பதற்குப் பிரமாணம். (திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தந் தாதி.) கிடைத்தபொருள்காத் திருக்கக்கிடைத்தல வென்றபர்வார் போற், படைத்த நினைதருன்பெற்றும் பெற்றிலன்போற்பரிவுற்றேன்; முடைத்தலையிற் பல்கொள்ளுமுகலிங்கா முகிழ்த்ததிலா, சடைத்தலையாய் நின்மாயமியானுணருந்தரத்தேதா. எ-ம். (திருவாசகம்.) செய் வதறியாச் சிறுநாயேன் செம்பொற்பாத மலர்காணு, பொய்யர்பெறும் போத்தனையும் பெறுதற்குறியேன் பொய்யிலா, மெய்யர்வெறியார்

மலர்ப்பாத மேவக்கண்டுங் கேட்டிருந்தும், பொய்யனெனானுண்டுத் திங் கிருப்பதானேன்போரேறே-எம். வரும் மற்றும் வருவனவற்றற் காண்க.

நிஷ்டையில் யாவுமிதக்கப் பெற்றவனுக்குப் பேரின்ப போச முண்டென்பதற்குப் பிரமாணம். (கடவுந்தாதி.) திறந்தேயெடுக்கச் செகமாய் கைமோகத்திராமருட்டு, மறந்தேவிடுவஞ்சநெஞ்சகமேமலையேறவென்றும், பறந்தேவிழவுநீமோ பஞ்சுதச்சகமையுங்கொண்டே, பிறந்தேயெடுக்க வல்லார்க்கல்ல வாவென்றும் வான்சையே, என்பத னற்காண்க.

(அ-கை.) ஞானசாதகன் நிஷ்டைக்கும் விவிகளும் சாத்தியனது அனுபவமு மிவையெனல்.

பேறு.

அருந்துபோனசமுத் பாதியாநீரு

மதவின்னும்பாதியநாந்

பொழுந்துநாநொன்றுக்கொரு

பொருதருந்தல்புரிமற்றெவ்விடத்தெனுந்தான்

இருந்திடினும்பின் னெழுதினும்புவிநீ

தேவின்னமாதார்கடம்மைப்

பரிந்துகடினு மெய்ஞ்ஞான

முத்திரையிற்படிவதுபோரிதன்பரிசே.

(இ-ள்.) (ஞானசாதகன்.) உண்ணத்தக்கபோசனம் அரைவயிறு உவும் ஜலம் அதிற்பாதியாகவும் (சாதனத்திலிருக்கிறநாளில்.) நானொன்றுக்கு வொருபொழுது போஜனஞ் செய்யக்கடவன், வேறேயெந்த இடத்தில்தானிருந்தாலும் பின்னர் எழுந்து நின்றாலும் உலகத்தின்

சஞ்சரித்தாலும் ஆசையுற்றுப் பெண்களைச் சேர்ந்தாலும் உண்மையாகிய சின்முத்திரையில் முழிக்கிடப்பது சாத்தியமாகிய சிவயோகியின் குணமாம்-எ-று. எனினுமென்பது, எனுமென விகாரமாயிற்று-மற்று-எ-அசைகள்.

(ப-ம்.) சாதனசதுஷ்டபத்தவத்பெற்ற முமுஷ்சுக்களான பரிபாகிகள் அனாஸியனை நீக்கிக் கொடுத்த ஞானசுருஷ்டத்தில் வர்த்தடைந்து அவரால் தத்தம் ஆதமசொருடலையில் நிந்தபெற்று ஞான சாதகர்களார் அப்பிரமசாதனஞ் செய்து வருவதற்கு எவ்வளவு பக்குவமானாலும் விசேஷமாய்க்கொள்ளுகிற, என்னபாணுதிகளால்-வியாதி-மயக்கம்-சோம்பல்-விகாரம ஆகிய நிலையகன் நெரித்தாலால் கிரமமாகத் தங்கள் கூடத்தக்கினிக் குத்தக்க, உணவுகளைவுட்கொண்டு ஆய்வக்கினி மேலிட்டிருக்கும் சரத்தியத்தின் ஐயம் மெளந்தியுத்யமாக இருத்தலே அவர்களுக்கொரு வந்தவன்பார் அருள் பாவமும் பாதிபாதிருமதனினும் பாதிபதாகப் பொருந்துபொருளாதக கொருபொழுதருந்தல் புரிகவென்றும். அத்துவித உபாசனா பவத்தின் நினைந்துவிளங்கிய ஜீவன்குத்தர்கள் தமது தேகபாரத்த மாணது பற்றல விதங்களாய்ப் பொருந்தியிருக்கச் செய்தாலும் தேகோகமென்ற சொப்பனசகத்தினின்று நீக்கிச் சிவோகமயமாக நின்ற கூடானுத்தி சாகாகத்தாரத்தி லிறந்துநின்ற, இச்சடசித்தகனார் உண்டாகின்ற பிராரதவத்திரய போகங்களை யுணர்ந்தல் கிஞ்சித்து மில்லாதிருப்பதே சபாவமென்பார். எவ்வீடத்தினுந்தானிருந்திருந்து மெய் ஞான முத்திரையிற் படிவதுயோகிதன் பரிசேமென்றுங் கூறினார்.

(இ-ம்.) சாதகர்கள் வசபுத்தங்கொண்டிருக்கக் கடவர்களென்றும், சாத்தியர்கள் எததன்மையான பிராரதவபோகங்கள் முயற்சியின்றியே வர்த்தடையினும் அப்போகங்களுள் பற்றினிந்த தங்கள் நிலையில் கேவலமாய் முழுகிறித்பர்களென்று மறிவித்ததாம்.

இருந்திடினு மாதியார்வரும் எதிர்மறை உம்மைகளால் அச்சீவன முத்தர்கள் எவைகளிலும் பிரவேசியாரொன்பதே துணிபெனப்பெற்றும்.

சீவன்முத்தர்கள் எத்தன்மைத்தான பிராரதவ பாகத்திலிருந்தாலும் தந்திலைவிடாரொன்பதற்குப் பிரமாணம். (கைவல்யநவரீதம்.) காமமாதிகள் வந்தாலும் கணத்திற் பிரமாணத்திற் பற்றார், தாமரையிலே தண்ணீர்போற் சாதத்தொடுங்குடடி வாழ்வார், பாமாரெனக்காண் பிப்பார் பண்டிதசநிதமகாட்டார், பைமுருமாவாருள்ளதுவகையாகுஞ் சீவன்முத்தர். (ஆன்றியம்.) விவகாசவேளைகெல்லாஞ் சமாதியென்றால் விதம்பமன்றோ மனமீண்டு வலிடாதோவிட்டால், அவதானநமுவு மன்றோ வென்றியாகிலுத்தற்கொரு நிபந்தனம் கேளாசை கொண்டு, நவமாகப்படி புருடன் தன்நிலைக்கடி பார்த்து சுகமலுபவித்த நாரிநெஞ்சத், தவமானமகம், தொழில்பெண் பெயும்போதும் தழுவியனுபவித்தசுகச் சீனைவிட்டபே. எம்.

(பூசுத விபுலுபவம்.) சுகவழிந்தரையில்லா மெய்ஞ்ஞானி யெத்தொழில்கடான் சொராலும், மிகசாமிராச்சிமுதல் பாம்பதத் துள்ள சுகபால்லாங்கோலால், அவ்ஞாயமொன்றுண்டோ பிறவி யுண்டோ விரண்டோய விந்நவதயுண்டோ, சுகமயமோ மெய்யறிவோ சற்குருவேய வவன்மகிண்டு சொல்வொண்ணதே-எம். (பட்டினத்துப் பின்னாவார்.) எத்தொழிலெச்சந்தாலுமே தவத்தைப்பட்டாலு, முத்தர்மனயிருக்கு மோனத்தே வித்தகமார்க், காநிவினையாடியிருகை வீசி வந்தாலும், தாதிமனநர்க்குடத்தே தான்-எம். (பசுபதிபாசவினக்கம்.) மன்னியச்சொறன் தன்னை மனநிலி னினைத்துக்கொண்டு, தன்னுரு கணவெடுநி நமுவியவாறுபோலத், தன்மனஞ்சிவத்திலையந்துத் தானவஞ்ஞானி, பின்னையுமுலகினின்று பேசவான்மாசொன்றில் லான்-எம். (ஞானவாசிட்டம்.) மிகவுருகாமாதிகளாம் விகாரமடைந்

தும் விண்போன் மிகநொய்தானோர், அகமெனலின்றிச் செயல்கள் செய்தாலுந்தவிர்தாலு மழுத்தமற்றோர், சகநெறிகள் செய்திடினு மன்னியர்போற்கண்டுகுளிர் தன்மைசான்றோர், திகழ்மனமுநினைவு மிருத்துஞ் சிறிதுமில்லாதோர் சிவன்முத்தர்-எ-ம். வரும் - மற்றும் வருவனவற்றார் காண்க.

(அ-கை.) ஞானசாதகர்க்குத் தசநாதங்களும் உதிக்குமெனல். இத்தி ரமான்யோகசாதனையிலிருந்து சாதிப்பவர் தமக்குச், சுத்தமா நாதத்தொனிகளும் பலவாத் தோன்றிடுமெனிகடன்மேகம், மத்தளம் பேரியா மொலிசிலம்பு விளையளிதாளமென்றுமையாட், தத்தனு மொழிந்தா னன்றியுமுரவோ ராய்ந்தெடுத்துரைத்தனயன்னே,

(இ-ள்.) இத்தன்மையான சிவயோகநிஷ்டையிலிருந்து சாத னஞ்செய்பவர்களுக்கு-கண்டா-சமுத்திரம்-மேகம்-மத்தளம்-பேரிகை-வீண ஒலிக்கின்றசிலம்பு-சங்கு-வண்டு-கைத்தாளம்-ஆகிய இவைகளின் சப்தத்தைப்போலப் பரிகத்தமாகிய நாதங்களும் பலவாறாக உண்டாகுமென்று தேவியாருக்குச் சுவாமியும் உபதேசித்தார். அல்லாம லும் அறிவுடையோர்களும் (பலதூல்களிலும்) ஆராய்ந்து எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள்-எ-று. ஆன்று-எ-அசைகள்.

(ப-ம்.) தநிலையை அசைவற உணர்ந்தறிகின்றதாகிய கூடஸ்த சைதன்யசாக்ஷியென்னுஞ் சுழுகத்தில் தசநாதங்களும் உசிதோசிகமாய் முழங்குமென்றும், அந்நிலைவிட்டுப் பகிர்முகமாய்ப் பிரகாசிக்குங் காலையிலும் தங்கள் சுவானுபவத்திற் கண்டபடி அத்தசநாதங்களுந் தாமே சப்தித்து விளங்காநிற்குமென்றுங் கூறுவார். யோகசாதனையிலிருந்து சாதிப்பவர் தமக்குச் சுத்தமானாதத்தொனிகளும் பலவாத்தோன்றிடு மென்றார்.

(இ-ம்.) ஞானசாதனத்தில் விளங்குகிறவர்களுக்கேயன்றி என்ன யோர்க்கு நாதானந்த முதியாதென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம். (கடவுளந்தாதி.) அன்பருக்கன்பு தரும் பாஞ்சோதியை யாத்துமத்தோ, டென்புருகக்கலன் துள்ளேயுருகி யிரவு பகல், தம்புருவீண சரமண்டலத்தொனி தாளதித்தி, மின்பெருங் கொலுச்சிங்காங்கண்டிரு மெம்ம்கிழந்தே. (அன்றியும்) சிலம்பொலி யப்புா மிப்பாற்சிலம்பொலி தேவாச்சபை, யலம்பொலியோசையது வெகுநாத மதத்தும்பால், 'வலம்புரிசுற்றியவாசலுமுச்சிவழிதெரிந் தாத், புலம்பொலியாடலும் பாடலுமாகிய பூரணமே-எ-ம். (ஞானிகள் கிலைமை.) கந்தமுதலும்புலனையடக்கிநாட்பண் கருத்தமைத்துச்சாம்பவி நோக் கதனைமேவிச், சிந்தைபுறத்தான் சரிக்குமிடங்கன்னிற் செறிந் திடையாதிருந்தி னையி னிட்டையாட, வந்தெழும்புமணிசலதிசிலம்பு சங்கு வண்டிசையாங் குழப்பேரி முழக்கங்காண, இந்தவகைசிவயோ கத்திருப்பான் ஞானியினியவர்க்குப் பிறவிபுமுண்டென்னலாமோ' -எ-ம். (அகம்புதிபமுனிவர்.) வையஞ்சலமங்கி கால்வான்பலவுயிர் வாண்முடியோ, டெப்பும்பாழுதற் சார்வகெல்லா மெம்பிரான்முருகா, தெய்யனாநின்றனின் றுட்சிலம்போசைத் திருவிளையாட், டையநின்னங் கம நென்னங்மாயின்று வாந்தமே-எ-ம். (செருவாசகம்.) என்னணி யார்முல யாகமனைந்துட னின்புறமாகாதே, யெல்லையின்மாக்கரு ணைக் கடலின்றினி தாதிதுமாகாதே, நன்மணிகாத முழங்கியென்னுள்ளுறந் தண்ணுவதாகாதே.-எ-ம். (தாயுமானசுவாமிகள்.) கெஜதூகமுதலான சதுரங்கமனமாதி கேள்வியிசைத்துறிந்பக், கெடிகொண்டதலமாறு மும்மண்டலத்திலுங் 'கிள்ளாக்குசெல்லமிக்க, தெசவிதமாய்நின்ற நாதங்களோலிடச் சிங்காசுருதிபர்களாய்த், திக்குத்திகந்தமும் பூரண மதிக்குடை திகழ்த்திடவசந்தகால, மிசையமலர்மீதுறை மணம்போல வானந்த மிதயமேற்கொள்ளும்வண்ண, மென்றைக்குமழியாத சிவராஜ யோகமா யித்திராதிதேவர்களெலாம், விஜயஜயஜயவென்ன வாசி சொலவேசொலு விருக்குதும்பெருமைபெளிதோ, வேதாந்தசித்தாந்த சமாசநன்னிலபெற்ற வித்தகச்சித்தர்கணமே - எ - ம்.)வாதஞ்ஞார் புராணம்.) முக்குணம்புலினந்துடனடக்கி மூலவாயுவையெழுப் பிரு

கூள்

மூலமும் - உரையும்.

வழியைச், சிக்கெனும்படியடைத்தொருவழியைத் திறந்துதாண்டவச்
சிலம்பொலி யுடன்போய்த், தக்கவஞ்செழுத்தோ ரொழுத்துருவாந்
தன்மை கண்டருடரும்பெருவெளிக்கே, புக்கெழுந்தினரெமதுருப்
பெறுவார் புலியில்வேட்கிவெனெடுத்த மென்புழுப்போ-எ-ம். வரும்-
மற்றும்வருவனவற்றார் காண்க. (24)

(அ-கை.) தமதுள்ளேதோன்றும் நாதவசப்படாது தம்மை அறி
பவர்க்கு மயக்கமின்றென்பவையும் அந்தவசமுற்று மயக்கமடைந்த
வர் அதில் நின்றுந் நீங்கும்கை சொல்லுதுமென்பதையும் கூறல்.

ஒத்தவந்நாதந் தோன் மயப்பொழுதே

யொலியிழைப்பவந்நெரு படப்போல்

தத்துவஞ்சகலகேவலந் திந்

தனையறிபவர்க்கே மூடம்

இத்திறமலாது பவத்துப்பயர்

விம்பர்கேவலத்திந்நெரு படா

மத்தியத்தந்நெரு படம் புடரும்

வரையதற் பவம் அதுவென்றே

(இ-ள்.) ஒற்றுமைப்பட்ட சுவானுபத்தியில் அந்தநாதமுண்டான
காலத்திலேயே புல்லாங்குழலின் ஒசையொலி ஒங்கிய முகின்ற சர்பத்
தைப்போலத் தத்துவங்கள் (வேறுபாடின்றி ஒத்துமைபட்டு உதரமா
கும். அப்போது அவைகளின் (தொழிலாகிய) சகல கேவலங்கள் நீங்
கிப்போகத் தனதாத்மசொருபத்தை அறிகின்றவர்களுக்கு அஞ்ஞான
மில்லையாம் இவ்வண்ணமான (அனுபவச்செய்கையை) அறிதல்லலா
மல் இங்ஙனஞ் சகலத்திலும் பொருந்தி கேவலத்திலுஞ் சேர்ந்திருக்க
கடுவிலே அந்த அஞ்ஞானமும் பொருந்துமாயின் அம்முடச்சன்மை
நீங்குவதற்கு வகைசொல்வோம்-எ-று. படம் - ஆளுபெயர்-அன்று-ஏ-
அசைகள்.

(ப-ம்.) சிற்சபையிலெழுதின தசநாடிகளென்பார். தத்துவமென்றும். அத்தசநாடிகளா லுண்டாகின்ற சத்தங்களையுணர்தலென்பார். சகலமென்றும். அந்நாதங்களைடுங்குகையில் அவற்றின்பின் செல்லுமனமென்பார். கேவலமென்றுங் கூறினார்

(இ-ம்.) தசநாதங்களுந் தன்னத்தவிர வேறின்றென்று சுமமா நிலைபெற்றவனே தன்னையறிந்தவன் என்றும், அந்நாதங்களை பெற்றிட்டறிபவனே மூடத்தன்மை யுடையவனென்றும் தெரிவித்ததாம்.

மனம் நாசவழிச் செல்லாமல் குறுதுரியத்தில் நிற்கின் முத்தி பெறுவரென்பதற்குப் பிரமாணம். (கடவுளத்தாநி) மாறின்னாடிய வான்பொருளாடி மணியைசந்து, மீறிநின்றாண்ட நிர்த்தத்திலோசை விளங்கிமனந், தேறிநின்றாற்பாளுலாம்பதமென்ஊந்தேனமுத, முறி நின்றின்பரசந்நருவா. நிறந்தாண்டவர்க்கே-எம். (தாயுமானசுவாமிகள்.) தாராதவருளெலாந் தந்தருள மெளனியாப்த் தாயனையகருணை காட்டித், காணினொன்றுடிகூட்டி யறிவிற்காடாப சாக்விதசம்பிர தாம், ஓராமன்யந்நிமமு முனஞ்ஞமன்முத்திநிலையொன்றே டிரான் டெனும், லொளியெனவும் வெளிபெனவு முருவெனவு நாதமா மொன்பெனவு முணர்வு நுமல், பாமாது பார்ப்பதே யேது சாதனமற்ற பாமவனுபூதி வாய்க்கும், பண்பென்று ணர்த்தியது பாராமலர்நில பதிந்தநின் பழவடிப்தம், சாராயிருக்க நினதருள்வேண்டுமெயனே சித்தாந்தமுத்திமுதலே, சிரங்கிவிளங்கவரு தகஷ்ஞமுத்தியே சின்மயானந்த குருவே-எம். வரும்-மற்றும் வருவனவற்றற்றகாண்க.

நாதானந்த முந்தாரனே யென்பதற்குப் பிரமாணம். (ரிபுகிதை.) அமலசின்மாத்தி சொருபமாகுஞ் சித்தமறிவரிய நிரங்குசனுமுளக்கு ளாலு, மூமலமகல்கிந்திடமா கானுமொன்றும் முதிர்ந்தருளுமேகமே வாதவிதந்தான், விமலபரப்பிரமமெனும் யுகமற்றவிரிகண்டா மணிகரு

காதமுமாகி, நிமலச்சிதானந்தமாகுவானுநினைவால் வேறுமுண்டோ
நீயேயாவாய். என்பதனற்காண்க.

(அ-கை.) அம்முடீங்கு முபாயமிவையெனல்.

துன்னிபவந்தமுட நீங்கிட மெய்த்துபசம்

குருவினைத் தோழித

மன்னுகாரணமாமனு நினைப்பெற்று

மனம்விடாது நுதிநுதி

அந்நிலைப்பதினியிரநுந் செபிக்கு

னகன்றிடுமான்றிடாது நுமேற்

பின்னுமசெபததைபொருபுசாண்டளவும்

பெட்டாண் படுககாங்குமே.

(இ-ள்.) நெருங்கிய அந்த அறிபாமை நீங்கும்படி உண்மைபாகிய
பரிசுத்தம்பொருந்திய ஞானஞ்சியரை வணங்கி நிலபெற்றகாரண
பஞ்சாக்ஷரமாகிய மந்திரத்தைப்பெற்று மனதைவிடயத்திற்பொருந்த
விடாமலிருந்து அந்நிலைப்படி பதினாயிரந்தரஞ்செபித்தால் அவ்வறி
பாமை நீங்கும் அங்நனம் நீங்காமல் அவ்வறியாமை தங்குமாயின் மறு
படியும் அச்செபத்தைப் பத்துவருடும் வரையிலும் அன்போதிஞ்
செபஞ்செய்ய நீங்கிப்போகும்-என்று. ஏ-ஏ-ஏ-அசைகள்.

(இ-ம்.) அஞ்ஞானம் நீங்கிப்போமாறு முத்தி பஞ்சாக்ஷரத்தைத்
தைத் தியானிக்கவேண்டுமென்பதாம். (26)

(அ-கை.) மூடத்தன்மைபுடையவர்கள் சதாஸ்மாணத்தினால்
அதித்த சநந்திலும் பரிபாகிகள் எடுத்த சநந்திலும் முத்தி அடை
வார்களெனல்.

இந்தமெய்ச்செபமுங்குருபத்தன்பு
 மிடையிடாதோருந்நுவுவோர்
 வந்திடுஞ்சநந்தனிலேபுறுவர்
 மன்னுமெஞ்ஞானநிட்டையினே
 உந்துமம்முடமிலாதவர்தம்மை
 புத்தமபக்குவரெனலாம்
 முந்துசற்குாவனல்குமுத்திரையான்
 மோனவீடுவர்கான்றே.

இ-ள்.) இந்த உண்மையான செபத்தையும் ஆசிரியருடைய திருவடிகளில் அன்பையும் இடைவிடாந் செய்வாராயின் மறுசநந்தில் நிலபெற்றசத்தியமாகியசிவயோக நிஷ்டையைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள். (அந்தச்சநத்திலேறி வந்தவாசனங்களாற்.) செலுத்தப்பட்ட அந்த மூடத்தன்மை இல்லாதவர்களைச் சற்கருமபரிபாகிகளென்று சொல்லலாம் தலைமைபெற்ற ஞானாசிரியர் அனுக்கிரகிக்கின்ற சின்முத்திரையினால் அப்பரிபாகிகள் (இச்சநத்திலேயே) மௌனநிலையாகி மோக்ஷத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள்-எ-று. ஏ-ஏ-அன்று-ஏ-இன்னான்கும் அசைகள்.

இ-ம்.) வெளிப்படை.

(27)

(அ-கை.) சுவானுபூதியிற் றேன்றுகின்ற சிம்பிரகாசந் துரியாதீதப் பொருளன்றெனல்.

இயம்புநன்னிலை யினிட்டைசாதிபோர்க்
 கின் வெளிகோடிகளொன்றாய்
 வயங்குவபோலவகக்கணிற்றேன்று
 மற்றதும்பொருளலவென்றே

தியங்குநிறவெந்தையமைக்குரைத்திடவே

தேவிகேட்டதனைநீதெளிய

நயம்பெறப்புகழி பென்னலேவினவ

நாதனுந் தெளிவுறநவிலும்.

(இள்.) சொல்லுகின்ற நன்மையாகிய நிலையில்நின்று நிஷ்ட்டையையச் சாதிக்கின்றவர்களுடைய உளத்தின்கண் கோடிசூரியர்கள் ஒன்றாகக்கூடி பிரகாசிப்பதுபோல இனிப்பிரகாசமுண்டாகும் அதுவும் வஸ்துவல்லவென்று எமது ஆண்டவராகிய பாரசிவனார் தேவியாருக்குச்சொல்ல அதையக்தேவிபார்கேட்டு மயக்கமுற்று, அந்தவஸ்துவை நான் தெளிவாக அறியும்படி தேவரீர் நயம்பொருந்தச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கப் பாரசிவனாருந் தெளிவுபொருந்தும்படிச் சொல்லுவார்-எ-று. மற்று-எ-எ-ஆந்நான்கும் அசைகள்.

(நயம்-) பிரம்ம நிஷ்ட்டாசாதனத்தைப் பரிபாலனம் பண்ணுகின்றவர்களது அருத்து உள்ளே அடங்க அடங்கத் தோன்றுகின்ற சிவதரிசனத்துக்கு அநிஷ்ட்டாநாமாகிய பொருள் வேறே ஒன்றுண்டென்பதாம்.

உளத்தின்கண் அருட்பிரகாசம் தோன்றுமென்பதற்குப் பிரமாணம். (பத்திராசிரியர்.) கடலிலொளித்திருந்த கனலெழுந்துவந்தாற்போ, லுடலிலொளித்தசிவ மொளிசெய்வதெக்காலம்-எ-ம். (காரைக்காலம்மையந்தாதி.) காண்பார்க்குங்காணலாந் தன்மயனேகைதொழுது, காண்பார்க்குங்காணலாங் காதலாந்-காண்பார்க்குச், சோதியாய்சிந்தையுள்ளே தோன்றுமேதொல்லுலகுக், காதியாய்நின்ற வரன்-எ-ம். வரும்-மற்றும் வருவன வற்றூற்காண்க, (83)

(அ-கை.) சத்தீங்கலாக ஞானவிஷயங்கள் சுவானுபவத்திலொடுங்குமெனல்.

இலங்கியமோன முத்திரையாக
 நிற்கும் பொழுதிலும் புலனில்
 நலங்கி கழிந்து புலனெடுக்கிடுமா
 நெல்லு தாமவைவொவை பொருளில்
 துலவியெழுப்பிதநகந்த
 மென்றுவாழ்ந்தவர்க்கு
 புலனாகியபரிசு உரிசனா துன்பிற்
 டீபாபிடுமென்பர்புலனாகியபரிசு.

(இ-ள்.) பிரகாசிக்கின்ற மொனிலேயாகிய சின்முத்திரையில் இருக்கின்ற காலத்தில் சந்தாதி விஷயங்கள் ஐந்தில் நன்மையாய் விளங்குகின்ற மூன்றுவிஷயங்கள் அடங்கும் அவ்வனஞ்சொல்வதாகிய அம்மூன்றும் எவையென்றால் சொல்லுவோம் ஒளிர்கின்ற நல்லருப ரகத்தென்றுரைப்பார்கள், மற்று ண்விஷயங்களில் பரிசமானது பிரம்மபரிசனம் உதயமாயின் அங்கிப்போமென்று புண்ணியவான்கள் சொல்லுவார்கள் ௭-ஆ. ஆ-வ-அசைகள்.

(ப-ம்.) விஷயங்களைத்திலுந் தேர்த்தவனமானது சமஸ்தமூத் தானால் விளங்கிய சின்முத்திரையென்னும் நகருள்ளானத்திற் சரிதை யாகிய முதற்பஞ்சவானசுந்தரம்பொருந்திய பஞ்சாட்சரநிலையிற் புகுந்து ஸ்ருவித் தசநாதங்களும் முழங்குவற்குக்காரணமாகிய சதாசிவத்தை புந் தாண்டி, ஞானத்திற்கிரியையாகிய புருஷாகாரநிலைபென்ற திரு வருட் சத்தியினது அருந்தையின் மகிமையைக்கண்டு அந்நிலையில் அசைவறிற்குங்காலையில் அவ்வனம் அநுபவத்திற்குரிய துரியவிஷ யங்கள் ஐந்தில் காட்சியாகிய அருட்டரிசனமும், பேரின்பமாகிய கவை யுஞ்சுமாகிய வாசனைபுந் ஒடுங்குமென்பார். இலங்கியமோனமுத்திரைய தனிலிருந்திடுமொழுது நலந்திகழ்மூன்றுபுலனெடுக்கிடுமென்றும், அத்திருவருட்சத்தினது அருளாலே அதற்குமேல் ஞானத்தில் யோக

மாகிய சொருப சித்தென்னும் பார்வையான லீலக்கண்ணாடியிலறிந்த பஞ்சசுடையின் அலங்காரத்துள் பரமகாஷ்ட்டை அறிவாய்ச் சென்று சென்று தேய்ந்துதேய்ந்து முத்திசகலமும் முத்திகேவலமும்விட்டுச் சும்மாரிற்கச் சுயஞ்சோதிதானே மேலிட்டிவலாந்து அகண்டாகர நிலைபொருந்துங்காணில் ஞானத்தில் ஞானமாகியகூடஸ்த பிரம்மைக் கியமென்னுஞ் சிதாகாசமாகியசபாவம் உதயமாகாததற்கு முன்னிருந்த பிரமானந்தகோஷநீங்கலாகத் தானேதானாகிய மெய்ப்போதமாகிய பரிசமும் ஒடுங்கிச் சின்மாத்திரமாய் விளங்குமென்று அருளிறைவடிவங் கொண்ட அடிகளால் கூறப்படுமென்பார். பரிசந் தரிசனந் தோன்றிற் போயிடுமென்பார் புண்ணியரே என்றுங் கூறினார்.

(இ-ம்.) சரிதையாதியாயவரும் நான்கி... நன்னுண்காகிய பதினாறு சோபனங்களில் காரியப்பட்ட பன்னிரண்டு படிக்கையுமீக்கி மேல் கின்ற காரணத்தின்பபனாகிய நான்குபதங்களுள் மூன்றுபதங்களினுடைய இலக்கணங்களை விதித்துச் சொற்றனவென்பதாம்,

எனவே ஞானத்தில் ஞானமாகிய பிரம்மவரிட்ட பதத்தில்மேற் சொல்லிய பிரம்மானந்தகோஷ மொடுங்குமென்பதே துணிபெனப் பெற்றும்.

ஞானத்திற் சரிதைநிலை யீதென்பதற்குப்பிரமாணம். (திருவாசகம்) உன்னற்கரியதிருவுத்தரகோசமங்கை, மன்னிப்பொலிந்திருந்த மாமறையோன்றன்புகழே-பன்னிப்பணிந்திபைஞ்சப் பாவங்கள் பற்றுப்பா, னன்னத்தின்மேலேறி யாடுமணிமயில்போ, லென்னத்தென்னையுமாட் கொண்டானெழில்பாடிப், பொன்னெத்தபூண்மூலையீர் பொன்னாசலாடாமோ (அன்றியும்.) நெக்குநெக்குள்ளருகி நின்ற மிருந்துங்கிடந்து மெழுந்து, நக்குமழுந்தொழுதும் வாழ்த்தினானாவிடத் தாற் கூத்துவற்றிற், செக்கர்போலுந்திருமேனி திகழ்நோக்கிச் சிலிர் சிலிர்த்துப், புக்குநிற்பதென்று கொல்லோவென்பொல்லா மணியைப்.

புணர்ச்சு-எ-ம், (சார்தலிங்கசுவாமிகள்.) போற்றிநீறணிந்து ருத்திர சாதனம்புண்டிடைந்தெழுத்துள்ளே, சாற்றிநீருருவாதி மூவுருவையுந் தாழ்ந்திறைஞ்சிலைசெய்தான், மாற்றலாம் பிறப்பிறப்பினை நெஞ்சமே மன்றுளாடியதானும், சேற்றமுள்ளொளிக்குள் ளொளியாயதைத் தொழுது வாழ்தலுமாமே-எ-ம். (அகஸ்தியமுனிவர்) அண்டத்திலுள் ளதுபிண்டத்திலுமுண்டவ்வாறெழுத்தும், பண்டத்தத்தற்சத்கோடி மகா சித்திபண்ணுதற்காப்பத, துண்டத்துடலுயி ரா பரைசெய்த ருத்திரத் தாற்; கண்டிந்தமசிரொயா ளெனவுருக்காட்டிபதே-எ-ம். (பாலையானந்த சுவாமிகள்.) விநயவிரூத் தலந்தளிவேருருநந்தியிருந்தார கொலு வாக்க, சிந்தை தெளிந்த மகாநம்பலவந்தா-லந்தச்-சீமானைக் காணலா ஞானப்பெண்ணெ-எ-ம். (சச்சிதானந்தவிளக்கம்.) முச்சுடாகியொன் றாய் முடிந்ததொர் டசாபுராத்தம், அக்கதனாலும்காண வகண்டமாயள விலாதசசகிதானந்தஞான் சதாசிவருருவைப்பாட, மெய்ச்சுடருதாமான விளக்கொளி புண்மையச்சுவாம். (அன்றிபும்.) திருமருவுசோதியாய்க பிரபைப்பொளியிசைப தெருவிடலாருபாணதாநிலை, திரிகாணசத்தியா யமுதகலசத்திலே பதனமுதமுறுசுன்னீர், வருமாருவர்காணவே திருகு சுழிகேணியில் வரவுசிறுவாசல்றளிவு, மயிர்ப்பாவமீதினி நெறுப்பாறு தாலியே வந்தவழிகண்டதெவரோ, அருவுருவிலாகாச மிருசாணகீதமே யனேகசிவ சோதிநடனம், அபயவாவுபயசிவ சமயகுருநாதனே யத்து விதமுத்திபுரிவாய், தருமவுனசுழிமுனையி லணுவளவுகவனமே தரல் வேண்டுமிதுசமயமே-எ-ம். (திருக்கருவைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.) ஆண் டொருவாணை யல்லற்பிறவியறுப்பாணை, வேண்டும்தவிதருவாணை வெளியீட்டிப்பமருப்பாணைத், தூண்டல்செய்யாமணிவிளக்கைத் தொழின்மூன்றியற்றுந் தொல்லோனைக், காண்டற்கரியபேரொளியைக் களாவிநிழற்கீழ்க்கண்டேன-எ-ம். (உடலறிவிளக்கம்.) நந்திகொலு விருந்தவிடந்தானுமங்கே நற்கமலமாயிரத்தெட்டிதழுமங்கே; அந்திசந்தி பூசையனுட்டானமங்கே யறுத்தடைத்தவாசல்சிவயோகமங்கே. மந்திர

முஞ் சாத்திரமும் பிறந்ததங்கே மனூரீதிருவரவிதானுமங்கே; செந்தி
யொளி சிவன்சிங்காதன மும்ங்கே சிறந்தவிநுபாதமண்டபாள் முரைத்
தோடேம-எ-ம். (வாதஞ்ஞரப்பராணம்.) இடம்படுமுடம்பின் மூலத்தெழுந்த
நஞ்சூனெநாடி, யுடன்கிள மொலிமேயாகி யொளியிலஞ்செழுத்து
மொன்றும்; நெடுங்குழல்லைபாதி நிலவுமவ்வொசைப்போய், கடங்
கியவிடமென்று மமாமெம்மலதாகும். (அன்றியும்.) எண்டரும்புத
மைந்து மெய்தியநாடிமூன்று; மண்டலமூன்றுமாசி மன்னியபுணர்ப்பி
னாலே, பிண்டமுமண்டமாகும் பிறம்பிடுதலவராகக்; கண்டவர்கின்ற
வாறு மிரண்டிணங்காணலாகும்-எ-ம். (சுந்நிதிமுறை.) விதையாயிருக்கு
மைச்செழுத்தும் வேதாசுமமுமுத்தமிழும் விளங்குஞ்சரிதானிகளுக்கும்
வீறுகியமெய்ச்சிவமதமுஞ், சுதைபாதரிக்கந் திருநீருஞ் சோதிநபனத்
திருமணியுந் துகடெப்பத்திவிதிநெறியின் நெருப்புஞ்செடிதீர்மெய்யடியா;
சிறையாலயத்தைய பிரிபாதம் கிருந்நொனமணிவிளக்கு மிலங்குமவு
னந்துளும்பாத வின்பயவனுஞ்சுந்ததமுஞ், சிதைபாதரிக்கந் மோரிபை
யேசிநியேஞ்சிறிற்சிறிதையேலே, தேருர்வீதிப்போருரா சிறியேஞ்சிற
நில்சிதைமேலே-எ-ம். (பாரதம்.) ஐவகைப்பொருளுநான்கு கரணமுங்
குணங்கள்மூன்றுஞ். செய்வினையெண்ணென்றி யாவருந்திகைப்ப
நின்ற, பொய்யிருளகலஞானப் பொருட்டிர்விரித்தபுத்தேள், கைவள
ராழிச்செங்கட் கண்ணனைக்கண்ணுள்வைப்பாம்-எ-ம். (திருவாய்வொழி)
கைமூர்த்தியிருமூர்த்தி மூன்றுமூர்த்திபலமூர்த்தி, யாகிவைந்து பூதமா
யிரண்டுகடாயுருவாகி. நாகமேறிநடுக்கடலுட் நியின்றநாராயணனை
யுன், ஐகமுற்றமுகத்தடக்கி யாபியல்லன்மாய்த்ததே-எ-ம். (தேவாரம்.)
மண்ணகிவிண்ணகிமலையுமாகி வயிரமுமாய் மாணிக்கந்தானேயாகிக்,
கண்ணகிக்கண்ணுக்கோர்மணியுமாகிக் கலையாகிக்கலஞானந் ானே
யாகிப், பெண்ணகிப்பெண்ணுக்கோ ரானுமாகிப் பிரளய்த்துக்கப்பா
லோரண்டமாகி, பெண்ணகிமெண்ணுக்கோ ரெழுத்துமாகி பெழுஞ்
கடாராயம்மடிக ணின்றவாரே. (அன்றியும்.) நற்பதத்தார்நற்பதமே

ஞானமூர்த்தி கலஞ்சுடைய நால்வேதத் தப்பாளின்ற, சொற்பதத்தாற்
 சொற்பதமும் சுடர் துரின்ற சொலற்கரிய சூழலாபது வுன்றன்மை, நிற்
 பதொத்து நிலையிலா பிழ்ச்சத்தன்னு னிலவாபுலாலுடம்பே புகுந்து
 நின்ற, கற்பகமே யானுணைய விசுவேனல்லென் கண்காமணி நிறத்
 தெங்கடவு ளானே. (அன்றியும்) நிருவே பென்செல்லமே தேனேவா
 ளோர் செழுஞ்சுடைய செழுஞ்சுடற் றோநியே மிக், குருவேபென் கற்
 பகமே கண்ணெண்ணுட் குமணி மணிபாடு பாவாய்காவாய், அரு
 வாய் வல்வினையோ மெய்யாவண்ண மாவண்ணிறை யுறையும
 ரோறே. எ ம். (அன்றியும்) ஆரம்ப புலியூராதி நடுவாசி, சீரங்கு
 சிற்சுடைய சிவமனம் தந்த, பேதகம்பெற்ற பேதத்திரு நடனம்,
 வேரங்குச் சொல்வார் விழுவார் நரகில் எ ம். (தத்துவாவசவாமிகள்
 கலிமடல்.) அரிதவமுடைய ராய்க்கொருந்த, விரிபுயமோவொளி
 மணியோ, முத்திரைநயமா மவனதுநிலை. (அன்றியும்) தெருவுதொறு
 முலவுதென்சிறை சோர், குருமணியைக், கோவத்தைக் கோயிலாக்
 கொண்ட வருமருந்தை எ ம். (அவைவந்திகள்) சுந்தரச்சோதி துலங்கு
 மிடமும், மத்திரச்சக்கரமுமாம். (அன்றியும்) தம்பரமான சதாசிவத்தோ
 டொன்றி, லுற்றறிவிலையுயர்க்கு எ ம். (தாயுமானசுவாமிகள்.) சரு
 குசலாக்ஷணிக கொருகோடிபல்லாற் சகோரபகதிகள்போலவே, தவள
 நிலவொழுக்கமிந்த தாரையுண்டழிராத தன்மைபானந்தகோடி, இரு
 வினைகளற்றிரவு பகலென்பதறியாத வேதாந்தமோனஞான, ~~விஷ்ணு~~
 நிஷ்ட்டையர்கோடி மணிமந்திர சித்திரில பெய்தினர்கள் 'கோடிசூழக்
 குருமணியிறைத்திட்ட சிங்காதலத்தின்விசை கொலுவீற்றிருக்கு நின்
 னைக், கும்பிட்டனந்த முறைதெண்ட ரிட்டென் மனக்குறையெலார்
 தீருமவண்ணம், மருமலவெடுத்துணிரு தாளையர்ச்சிக்கவெனை வாவென்
 றழைப்ப தெந்நாள், மந்திரகுருவேயோக தந்திரகுருவேமுலன் மரபில்
 வரு மொளனகுருவே. (அன்றியும்) கண்ணுங்கண்ணிற் கலந்தகண்ணே
 யுனைச், சேணும்பாருந் திரிபவர்காண்போ, ஆணும்பண்ணுமது

வெணும்பான்மையு, பூணுங்கோலம் பொருந்தியுணர்க்கவே, (அன்றியும்.) குன்றிதாத கொழுஞ்சுடரேமணி, மன்றுளாடி யமாணிக்கமேயுணையன்றியார்தனை யாருறவாகதி, பென்று நீயெனக் கின்னருள் செய்வதே எ ம். (சிவப்பிரகாசம்) கண்ணொளியினக்களித்தக் காட்டிடுமென்னின்முன்னங், கண்ணொளியொன்றுமின்றும் விளக்கொளிகலந்தவற்றைக், கண்ணொளியகலநின்பே கண்டிடும் வேறுகாணாக், கண்ணொளியினக்கின் சோதி கலந்திடுங்கருத்தொன்றுன்தே எ ம். (சிவவாக்சியர்.) அண்ணலாயநாதியா யநாதிமுன்ன நாதியாய்ப், பெண்ணுமாணுமொன்றலோ பிறப்பதாரு முன்னலங், கண்ணிலா ணிசுக்கிவங்கருத்தொடுங்கிநின்றபின், மண்ணுளோரும் வந்தவாறதெங்கனே எ ம் (சௌந்தரியந்தாதி.) பயில்போல் நிருக்குந் நிருமேனி யணிமோ டியலோமறைமுடியே, வயில்போன்றிருக ணருங்கணையோ வருளார்கடலோ யாதரைக்கேன், வெயிலோ நல்லோ சோதிமின்னல் விளையோக கனவிறுறே, பயில்வோருனது நிருவழைய யுமையோதொகுத்தப்பாடரிதே எ ம். (கடவுளந்தாதி.) மெய்ப்பொருளுச்சிக் குளுச்சிதமாக, விருக்குமப்பா, வைப்பினின் மாணக்கப் பொக்கிஷமே மணிமாமகுடச், செப்புக்குளேற்றுந் நிருவிளக்குள் ளொளித்தமதி, கைப்பொருடன் னினு மெய்ப்பொருளாமது கண்டவர்க்கே எ ம். (மவுனதரிசனம்.) அரசனென்ற மவுனவித்தசாஜயோக மறைக்கேனகர முதலைந்துமூட்ட, நிரமயமாழலத்தி லிங்கந்தோன்று மிலிங்கமென்ன சுவரூப கந்திமேனி, குருமூலத்தட்டதளம் விரிந்துதோன்றுங் குண்டலிவாய் திறக்குமப்போ கோடிவதிதோன்று, மாமணியிலமுதக பாடந்தி நந்துவமுதமழைவருடிக்கு மருளிலன்றே. (அன்றியும்.) அன்றறியாதாரத்தின் மொளமூட்ட வங்கங்கேசிவசத்தி வடிவதோன்று, நின்றவந்த தலத்திநிற்கும் வன்னந்தோன்று நிராகாரமாய் வாயுகழியிலேறுங், குன்றாத சுழிமுனையில் மொளமூட்டக் குலாவமுனத்தாந்த நிர்த்தங் காணுந், சென்றேறி நடனத்தைப்பாருபாரு திருச்சிலம்பினொலிகேட்குஞ் சேர்த்தகூடே எ ம். வரும் மற்றும் வருவனவற்றற்காண்க.

ஞானத்திற்கிரியை பீசென்பதற்குப் பிரமாணம். (கிருவாசகம்)
உடையாளுந் தனலி ருக்கு முடையாணவெ ஸீயிருத்தி, யடிபேனவெ
ஸிரு வீருமிருப்பதானவடி யனுன், னடியாடுவெளி ருக்கு மருளைப்புரி
யாய் பொன்னம்பலச்செய், முடியாமுதலே பெ னகருத்து முடியும்வண்
ணமுன்னின்றே எ டு. (சுவாஸரியந்தாதி.) மாதாநிங்கருண ஞான,
நித்திரைசெய் மஞ்சராய் சிலகா டு நம், வேதமாலுநருத்திரன்
கன் மயேச்சுரன் றிலே விதித்தபே, (கோதுபின்னலுறு கச்சுமானதொரு
வுசசித்த நற்சுராவை, ரீ பகண்டு மிலவல்லமுன்கிருபை யன்றுவே
ரெருவிருப்பமே. (அரரிபும்) இவடிநுழைபாதிடை யழகுருண்
முலை யினவெயில்மே பிடிலே, கிழ மசாமன் மணிவடமாடிய நில
வெழுபூதியுள, கடைபெறுதோளியை யமகொழுகாரினை கருணையி
ஞாமுதைத், தொழுவவரே சிவனடி வர்காணிந் சுருதியினலுரையே
எ ம். (தாபுரானசுவா மிகன்) புராணிபுராதனி சுமங்கலசுதந்தரி புராந்
தகித்யம்பகிபொழிற் புங்கவிவிளங்குசிவ சங்கரி சகஸ்தாதள புஷ்ப
யிசைவீற்றிருக்கும் நாரணமனோதீத நாயகிருணதீத நாதாந்தசத்தி
(அன்றியும்) பூசுமொடி பூசுவா ரிந்திரிபமாம்பேய்கள் புந்திமுதலான
பேய்கள், போராடுகோபாடி ராக்ஷசபேய்களென் போதத்தை யூ
ழித ந, வேதனைவளர்த்திடச் சதர்வேதவஞ்சன் விதித்தானிவல்ல
லெல்லாம், வீழும்படி ருனா மெளனமங்கிராதிக்கிய வித்தைபை
தருள்வையோ, நாதவடிவாகிய மகாமந்திராபியே நாதாந்த
வெளியே, நச்சுமபமானபயிர் தழைபவருடே கமே ஞானவானந்த
பாதமிபொசமபயிபாவுக்கு முணர்வரியமகிமைபெறு பெரியபொருளே
வரைராஜத ிகிருகண் மணியாபுதிததமலை வளர்காதலிப் பெணுமையே
எ ம். (அகஸ்கியமுனிவர்.) ஒங்காரவட்டத்து ளாதாரமாயும்விட்
டோங்கிபறி, நீங்காரவட்டத்துளே விந்துநாத முனைச்சுடர்மேற், பாங்
காம்பரசிவமாகி யொன்றாப் பரவெளிரின், றுங்காரத்தாண்ட வியா
றெழுத்தாறு முகத்தம்மையே (அன்றியும்) குண்டலிபார திலக்குமி

மகாமகோபாதியாய், டாக்டர்

வே. சாமிநாதையர் நூல் திரு...

பார்வதி கோமளே, மண்டலீசாம்பலி தேவிமனோன்மணி வாகினிப்பிர
சண்டலிகாரிய காரியுகாரி சடாக்ஷரிமா, விண்டலியாண்பெண் ணிசண்
டுருவாய் நின்ற மின்னொளியே எ ம். (ஒளவைக்குறள்.) தற்புருடமா
முகம் தன்னிற்றனியிருந், திற்பனமஞ்ஞையுள். (அன்றியும்) ஓத்யதந்
புருடத்தடியொவ்வவே, பேதியாதோதுயினை எ ம். (கைவல்யநவீதம்)
உன்முகம்போற்கண்ணாடிச் சூள்ளொருபூ மங்கண்டாற்போற், சின்மய
வடிவின்சாயைச் சித்துபோற் புத்திசோன்று, நின்மலவிருத்தியந்த
நிழல்வழியாயுலாவந், தன்மநன்மகனே யித்தைச் தானன்றோ ஞான
மென்பார் எ ம். (சுடவுளந்தாதி.) பரையிடத்தேயுருத் தோன்றி
யொடுங்கும்படி யறிந்தோர். புரையறக்கீறிப் புண்ணுற்றுவரோபுத்தி
மத்தியிலே, தீரயறவாசைத் திசைதிகையாறிற் திருக்கறக்க, வரை
திருநாசமலைக்குறப்பெண்கோடி வாய்த்திலே எ ம். (சச்சிதானந்த
விளக்கம்) ஆடல்புரி நடனவிருபாதங்கயலே, மவதானசிவரோணமா,
மருமறையிலெட்டாச திருநடனவிஸ்தா மாண்தொரு பானுமதியே,
நடவொருதிரிகோண வீடுதருநவீகாண கோணமிசை திசைநாளுமே
கோதையபிராமியிரு பாசவொயிநாநமே கோடாணகோடிநடனம், பாட
வதாசீதசபை யோகசிவரேகைவெளி பரிமகயசத்திவடிவு, பாரமாமேரு
கிரியுடுருவிமேலான பாலையை பாதகமலஞ், பாடவனுப்பாகசெய லேக
பாலாகவே தரல்வேண்டுமிதுசமயமே, தற்பரானந்தசபை நிஷ்களா
சச்சிதானந்தருவே. (அன்றியும்) தற்புருஷநிலையிலே விந்
திலே எ ம். (பாலையானந்தசுவாமிகள்) ஒங்காரமானபிரண
வத்தா லெங்குமுயர்ந்த சோமகலநிறத்தான், நீங்காரமானபராசத்தி
தேவியை நோர்துரும்மியடியுங்கடி எ ம். (சந்திதிமுறை) மும்மையுல
கெங்கும்பரந்தொளிபரப்பிடு முதற்பவரபெடுத்தீனைத்து, மூதருட்புனி
தநீர் நிறையவாட்டிப் பெருமைமொய்த்த நித்தியவாடையான், மெய்ம்
முழுதமொத்தியிரு வேற்றறவத்துவித வெண்ணீரணிந்துமிளிரும்,
வீதுபூரணநிலப்பொட்டு மிட்டுப்பெரிய மெய்ஞ்ஞான தீபட்டா, லம்

மருவுமாலத்தி சுற்றிமற்றிச்சையுடனான ஞானங்கிரியையென், நருள்
கெவிலியாயாங் கருகிலுறவாரு நகன்றசிவவாரியிலெழுஞ், செம்மை
யாரமுதம் புகட்டவளருங்குழவி செங்கீரையாடியருளே எ ம். (சௌந்
தரியலகிரி) ஆரமுதின்கடல் வேலிசெழுந்தருவாய் மணியம்பிய தீவூ
டே, பாரகடம்படர் கானிலருங்கொடை பாய்மணிமண்டபவீடே,
கோரசிவன்பர மேசுனூஞ்சமொர் கூர்பரியங்கமெனாமேலே, கீரடரும்
பட ஞானமுறுங்கனி தேவரருந்துயர் பூமாதே எ ம். (பட்டினத்துப்
பிள்ளையார்) ஆரிபிரம்போற்ற வமார்ஜயஜயவெனப் பெரியம்மை
பாகம்வளா பேரழகைப்பாடேனோ. (அன்றியும்) கண்டார்க்குப் பெண்
ணலிவா கரணார்க்குக்காமமடி, உண்டார்களுண்டதெலா மூணல்லா
துன்பர்களோ எ ம் (மவுனதரிசனம்) கூடுவதுபுருவமைய வெளியி
னுள்ளே குறிப்பாக மௌனத்தைமுட்டிமுட்டி, வாடுவதாமனேன்மணி
யுஞ் சிவனுந்தோன்றுமாகா ஸ்ரீசர்வவியாபகமுந்தோன்றும், நாடுவ
கனலொளிபோல் விந்துதோன்றும் நாதமக்கேகோடிமதிபோலேதே
றுந், தேடுவதுவனந்த வானந்தந்தோன்றுஞ் சிவசிவாமௌனவி
செப்பொணாதே எ ம். (பத்திரசிரியார்) நயனத்திடைவெளி
நண்ணும்பரவெளியில், சயனத்திருந்து தலைப்படுவதெக்காலம்
வரும் மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க.

ஞானத்தில யோகநிலை அதென்பதற்குப் பிரமாணம்.
லத்திரங்கல்.) ஆகமசீலப்பபாரீர் யேகனனேகனப்பாரீர்
னைப்பாரீர். (அன்றியும்) அறிவுக்கறிவனைப்பாரீர் ரறிவுக்க
செறிகைக்கினியானைப்பாரீர் தேசிகர் தேவனைப்பாரீர் எ ம். (பத்திர
கிரியார்) அருவிமலைநிலே யாயிரக்கான் மண்டபத்தி் திருவினையா
டற்கண்டு தரிசிப்பதெக்காலம் எ ம் (சிற்றம்பலநாடி அனுபூதிவிளக்
கம்.) ஆயவியமில்லா வகண்டபரிபூரணத்தே, தூயகுருவுருவந் தோன்
றாமந்தோன்றியதே. எ ம். (திருவாசகம்.) இன்றெனக்கருளியிரு
கடிந் துள்ளத் தெழுகின்ற ஞாயிறேபோன்று, நின்றநின்றன்மைகினை

பறநினைந்தே னியலாற்பிறிதுமற்றின்மை, சென்றுசென்றணுவாய்த்
தேய்ந்துடேய்ந்தொன்றும் திருப்பெருந்துறை யுறைசுவனே, யொன்
றுநீயல்லையன்றியொன்றில்ல யாருன்னையறியுகிற்பாரே. (அன்றியும்.)
பிரவீதனையறமாற்றிப் பிணிமூபபென நிலையிரண்டு, முறைவினொடு
மொழியச்சென்றுலகுடைய வொருமுதலேச, செறிபொழில் சூழ்திஸ்லை
நகர்த் திருச்சிற்றம்பலமன்னி, மலையவரும் வானவரும் வணங்கிட
நான் கண்டேனே. (அன்றியும்) கட்டித்தென்னையாண்டு கண்ணாரீ,
நிட்டவன்பரோடி யாவருங்காணவே, பட்டிமண்டப மேற்றினையேற்
றினே, யெட்டினேடி ரண்டும் மறிமேனையே எ ம். (திருவாய்மொழி.)
நின்ற வொன்றை யுணர்ந்தேனாக கதனுணைர் மையதுவிதுவென்
றென்று வொருவர்க் குணரலாகாதணர்த்து மேலுங்காண்பதரிது,
சென்றுசென்று பரம்பரமாயாதுமின்றித் தேயத்தற்று, நன்றுதீதென்
றியிரதாய் ஈன்றும் ஞானங்கடந்ததே. (அன்றியும்) யாவருமெவையுந்
நயவரவர் சமயந்தோறும் தோய்விலன்புலங்கந்திற்குஞ் கொலப்படா
ர்வினமூர்த்தி, யாவிரேருயிரினுள்ளலாதுமோற் பற்றிலாத, பாவ
னைககடிலவனையுங் கூடலாமே எ ம். (பஞ்சாட்சரப பதிபச
ாக்கம்) காணுபுலன்கள்போகக் கரிசுறுமனம்போம் போனாள்,
ந்போகும்போன லாருயாப்போதம்போகுஞ் சேனனுமொளிக்
சிவப்பிரகாசந்தோன்றும், மாணனையிதுவேமுத்தி நில
த்திடாயே எ ம். (சச்சிதானந்த விநாக்கம்.) பரமண்டலங்
ண்டலம்படி க பதிமண்டலந் தலமதாய்ப், பரிவிண்டலம்
மதிஞ்ஞண்டலங்குழைகள் பணிகங்கணங்கிரணமே, உரமண்டலம்
பெரிய தலமண்டலந்தெரிய வுமைபங்கனப்புரிய, வெள்ளிமண்டலந்
தரிசு வெளிமண்டலம்பெரிசு யுகமண்டலஞ்சிரசதாய்ச், சிரமண்டலங்க
ளவை குடிக்கொண்டிலங்குசடை சிவசம்புசாம்பசிவனே, ஜெகமண்ட
லம் புகழ் ரவிசம்பிரமங்கனொடு திருவம்பலம்பரவவே, சரமண்டலங்க
னொடு நடனம்புரிந்தகழல் தரல்வேண்டுமிதுசமயமே எ ம். (சத்திதி

முறை) அடியார்நிமலத்திருவகத்து என்புபொருமை யவாவறுத்த, லபெப்பாங்கமைத்து மலங்காட்டத் ததிகஞானக் கணன்மூட்டி, மடியா திருந்த வுயிர்க்கலசம் வழியவருட்பேருலவார்த்து, மாறப்பெருமைச் சிவானந்த மதுரச்சோறுதினம்பொங்கி, விடிபாச்சிவ போதவிருள் வீயமவுனச்சுடர்விளக்கு விளக்கியிருந்தபடியிருந்து மேலாஞ்சிற்றில் விளையாடுஞ், செடிதீரகத்தொர்புகழ்வாலு சிறுவாசிற்றில் சிதையேலே எ ம். (தாபுமானசுவாமிகள்.) பாராநவண்டங்க ளத்தையும் வைக் கின்ற பாவெளியினுண்மைகாட்டிப், பற்றமனவெளிகாட்டிமனவெளி யினிற்றோபந்த பாவியேன் பரிசுகாட்டித், தாராளமாய்நிற்க சிற்சிந்தை காட்டிச் சதாகால நிஷ்ட்டையெனவே, சகலநிலைகாட்டினே சுகாதீத நிலையுந் தனைக்காட்ட நாட்செல்லுமோ, காராவெண்ணரு மனந்த கோடிகணின்று காலூன்றி மழைபொழிதல்போற், கால்வீசி மின்னிப் படர்ந்துபர வெளியெலாங் கம்மியானந்தவெள்ளம், சோராத பொழி யவே கருணையின் முழங்கியே தொண்டரைக்கூவுமுகிலே, சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வமே பரஞ்சோதிபே சகவாரியே. (அன்றியும்.) சென்றுசென்றே யணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்வதொன்றாகி, நின்றவிடு மென்ற நெரிநிற்குநாளெந்நாளோ (அன்றியும்) அத்துவித வனுபவத் தையனந்தமற யின்னமின்ன மறியோமென்னும், நித்தியத்தை நிராம யத்தை நர்க்குணத்தைத் தன்னருளா நினைவுக்குள்ளே, வைத்துவைத் துப் பார்ப்பவரைத் தாளுகவெந்நாளும் வளர்த்துக்காக்குஞ், சித்தினை மாத்துவெளியைத் தன்மாயாமானந்த தெய்வந்தன்னை. எ ம். (பெரிட புராணம்.) ஐந்துபேரறிவுக் கண்களெகொள்ள வளப்பருங் காணமோர் நான்குஞ், சிந்தையேயாக்கு குணமொருமூன்றுஞ் சிறந்தசாத்துவிதமே யாக, விந்துவாழ்சடையாளுமொனந்த வெல்லையிற்றனிப்பெறுங் கூத் தில், வந்தபேரின்ப வெள்ளத்துட்டினத்து மாறிலாவின்பத்துட்டினத் தார் எ ம். (கடவுளந்தாதி.) "சிவமது முப்பத்து" முக்கோடிதேவர்கள் செய்யுமொரு, தவமது பொன்னகர் மின்னின தாமரைத்தாள்பணிபு

பவமறுகுட்சத்திந்திபத்தியும் பாயும்பவமிருந்த, நவமணிமண்டபமேடையுங்காணுவர் நாட்டத்தில் (அன்றியும்) இன்பமிருந்த விடஞ்சுகோடதெடுத்துரைக்கத், துன்பம்வெகுதொலைசுற்றிலும் வன்னிதருவமத்திக் கம்பமது துனிகாணாதகாட்சி கனகசபை, விம்பம்பெருவெளி யுற்றுத் துப்பார்க்க விளக்கொளியே. (அன்றியும்.) ஒளியாம் விளக்கொளிக் குள்ளேதெளிந்து கொண்டுநேருவ, வெளியாம்பரார மாசோதியே விந்து நாதமொத்துத், தெளிவாயிருந்து பிரண்டமயவர்க்கே. எ ம். (ஞானவாசிட்டம்) உண்டான இருட்டதானன்றப்பார்க்கி லொழிந்து மோமுறுதியாயுணராவற்றத், கண்டார்கள் கயிற்றிலே பாம்பென்பாற் போற் காட்சியுறுங்கலை தூலாற்கற்றேரார்வாற், தண்டாதபரிசயத் தாற் சிலகாலத்திற் றுவமுனநின்மலமாய சசிபோனிற்கிற், பண்டாய வனுதி மயமாய்த்தாமே பாக்தியவான்களுக்கிந்த பார்வாவே தோன்றும். (அன்றியும்) சொருபவீட்டலன் மோகமாம்பேறு சொல்லிமுன்பு பின்பில்லை, ஒருபொருண்மையையெழுதித்தமே வம்பாலொரு பொரு ணினவெறிவந்த, விருபொருண்மையினவெறிவருக்கு யிதுசொருபத்தி யல்பிதுதான், மருவுகற்பின் பாண்டசைவில்கற்போலாய் வருநஞ்சு சுழித்தி தீர்வடிவம். (அன்றியும்) மவறிபாரும் பொருப்புறையோர் விழிப்புலத்தின் மேவாதோர் விளம்புதை, நெறியார் மன்னவன் கேட்டபடி யுரைப்ப நெடியவனை நினைவிற் கொள்வார், அறிவானுமறி பொருளுங்கடிய கூட்டரவிவெழு மறிவானந்தம், பிறியாதவானந்தத் துவத்தெழுந்த தாமதனைப் பேணல்செய்வாம் எ ம். (கைவல்ய நவ நீதம்.) களங்கமுற்ற கண்ணுடிதன் முன்வேறேரார் களங்கமுற்ற கண் ணுடிகாட்டும்போது, விளங்கிய தன்மயமாகிய பேதமாகி விகற்பமின்றி கிருவிகற்பமானுற்போல, அளந்தறியப்படாவிடிவாய்ச் சத்தாய்ச்சித்தா யானந்தமாம் பிரமத்தைக்யமான, உளந்தெளிந்தபடியிருந்தா லுலக மெங்கே யுலவெங்கே யென்றுசங்கை யொழித்திடாயே எ ம் (திருப் புகழ்.) திருவிளையுமலமுற விறலியொடு பிறவியற வேகபோகமாய்

நீயுநானுமாயிறுகும்வகைபரமசுக மதனையரு விடைமருதி லேகநாயகா
 லோகநாயகா யிமையவர் பெருமாளே எ ம். (சிவவாக்கியர்.) கருக்கலந்
 தகாலமே கண்டிருந்தகாரண, வருக்கலந்தபோதலோ வுண்ணானறிந்
 தனன், திருக்கலந்தசோதியை தெளிந்துநானறிந்தபின், இருக்கிலே
 னிறக்கிலே னிரண்டுமற்றிருந்ததே. (அன்றியும்.) மவுனமானவைந்தெ
 முத்தை வாசியேறி மெல்லவே, வானெலா நிறைந்தசோதி மண்டலம்
 புகுந்தபின், அவனுநானுமெங்கலாதே யனுபவிக்குமளவிலே, அவனு
 மிலிலே நானுமில்லையாருமில்லையானதே. எ ம். (அகஸ்தியமுனிவர்.)
 வடிவம்பொருளருண் முக்குணம் வாக்குமனமுமடி, முடிவுமில்லாத
 முடிவினைச்சூட்டி முருகனென்றே, படி கந்தனைக்கண்ட சாஸ்திப்பிர
 பஞ்ச பார்வையற்றால், விடியம்பொழுதி விடையிலானதே தெய்வம்
 வேறுமில்லையே எ ம். (சுவாமைக்குறள்.) ஆர்க்குந்தெரியா வருவந்தனை
 நோக்கிற், பார்க்கும் பரமா மவன் எ ம். (கந்தரலவகாரம்.) அராப்புனை
 வேணியன் சேயருள் வேண்டி மவிழ்தவன்பாற், குராப்புனைதண்டை
 யந்தாடொழுவேண்டிங் கொடியவைவர், பராக்கறல்வேண்டுமனமும்
 பதைப்பதும் வேண்டிமென்ற, விராப்பகலற்ற விடத்தேயிருக்கை
 யெளிதல்லவே எ ம். (சௌந்தரியந்தாதி.) தெளிவாய் முதப்பெருக்
 கெறிந்து தேங்குங்கடலிற் றினமழங்கி, யொளிவாய்த்திருக்குங் கனக
 சபைக்குள்ளே புகுந்து வுமையேபுன், களிவாய்த்திருக்கு கணவனு
 டன் கனகத்தவிசின்வீற்றிருந்த, வளிவாய்த்திருக்குங் காட்சிமங்கைக்
 கரசே கண்டாற்கருள்வாயே எ ம். (மவுனதரிசனம்.) செப்பரிய வம்
 பரத்தைக் காத்தாயானுற், நேகமங்கே பிராமயமாய்க் கரைந்துபோகும்
 ஒப்பரிய வீசனிடமூலமான வுண்மையறிந்தறிந்தறிவில் மௌனமூட்
 டத், தப்பாது சேவன்முத்தி யடையும்பாரு சாரமங்கே கற்பூரதிபமாகும்
 அப்பாகே னறிவென்னதேவிதேவி யானந்தவானந்தமென்ன சிவமு
 மாமே எ ம். (தேவாரம்) மைப்படிந்தகண்ணொருந்தானுங்கக்சி மயானத்

ககரு

மூலமும் - உரையும்.

தான்வார்சடையான் மாசொன்றில்லான், ஒப்புடையனல்ல நெருவ
னல்லனொருநான்ல்ல னுவமையில்லன், அப்படியனல் வருவனவ்வண
த்தனவனருளே கண்ணுக்காண்பதல்லால், இப்படியனில்வருவ
னில்வணத்தனிவன்றிறைவ நென்றெழுதிக் காட்டொருதே எம்.
வரும் மற்றும் வருவனவற்றத்காண்க. (29)

(அ-கை.) ஸ்பரிசாதிக எறிந்த ஞானயோகத்தில் உள்முகப்பட்ட
மனமானது நாதவசமுறுதிருக்கின் அந்நாதத்தின் சொருபமாகிய பஞ்
சாக்ஷரம் தோன்ற வதின்றென்பதையும் அதன் ஒடுக்க மெங்ஙனமென்
பதையுங் கூறல்,

வேறு

பேசரியவனுபோகமாகுநராலைப்

பிறவாகுசத்தக்காரகோன் றிநிமேபாயின்,
நீசமாம்மொரிபுலன்சுளையுங்கோன்று

நிலவுபாழுதகமுகமதாசுபுபாதே,
பாசுமிநேசசன்மன்னம் பார்த்தவாரே
பதமவாதனமும்பார்வையுநீங்காமல்,

ஆசிலந்நிலையிலுறவஞ்செழுத்துமிலை

யெனக்கேட்டவைபோமாயியம்புகென்றார்.

(இ-ம்.) சொல்லுதற்கரிய சுவானுபோக முண்டாகும்காலத்தில்
விளங்குகின்ற நாதத்தில் பஞ்சாக்ஷரம் உதயமானால் இழிவாகிய அந்த
இந்திரியவிஷயங்கள் ஐந்தும் உதயமாம். (ஆதலின்.) சத்தம்விளங்குந்
காலத்தில் அந்தர்முகமாக அறிவைச்செலுத்திப் பற்றற்ற ஞானசிரியர்
முன்னனுக்கிரகித்தபடியே பத்மாசனமும் ஞானதிருஷ்டியுங் கெடா

மல் குற்றமற்ற அந்தநிலையிலிருந்தால் (சத்தாதிகளுக்கிரிய.) பஞ்சா-
க்ஷரம் தோன்றுவதில்லையென்று பரமசிவனார் சொல்லக்கேட்டு அவை-
கள் ஒடுங்குகின்ற வகையைச் சொல்லுவீரென்றார் தேவியானவர்-எ-று
எ-எ-அசைகள்.

(ப-ம்.) அருள்வடிவமான மனமானது எவையாலும் மதித்தறிதற்-
கரிய ஞானத்தில் யோகமாகியநிலையிற் பொருந்துங்காலையிற் சுபாவமுத-
யமாவதற்குமுன் புண்டான காண்பாடுகளிற்றத்தாகிய மெய்ப்போத-
வொழிவில் உதகதும்பரையின் முழக்கமென்பார். பேசரிய வனுபோக-
மாகுங். காலப் பிறங்குசத்தமென்றும் உன்முசுப்பட்டிருந்த அம்மனம்
அந்நாதத்தை எதிரிட்டரியவரின் மெய்ப்போதமாகிய பரிசமும், அருட்-
டரிசனமாகிய வொளியும், பேரின்பமாகிய சுவையும், சுகமாகிய வாசனையும்,
தோன்றும் அவைதோன்றவே அவைகட்டுரிய சூக்ஷ்மவடிவ-
மாகிய பஞ்சாக்ஷரமும் அதன்காரியமான ஸ்துலவடிவமாகிய பஞ்சேந்-
திரியவியவ்யங்களுந் தோன்றுமென்பார். அக்கரந்தோன்றிடு மேயாயீ-
னீசமாம் பொறிபுலன்க ளவையுந் தோன்றுமென்றுங் கூறினார்.

(இ-ம்.) அத்வைத அபரோக்ஷானுபவசகத்தில் உன்முசுப் பட்ட-
மனம் நாதவுணர்வில்வாராது அசைவற அந்நிலையிற்பொருந்தாமாயின்
யாவமுொடுங்குமென்பதாம்.

(30)

(அகை.) அப்பஞ்சாக்ஷரம் ஒடுங்குமுறைமை யிதுவெனல்,

(வேறு.)

நகரமொடுமகரமது சடந்தருங்காணமா
நாடுமவை நீங்கியிடுவகையைநவிலுதுங்கேள்,
வகரமதினகர முதல்யகரத்திற்றானே
மகரமுநீங்கிடுமரியகரமனுதன்னால்,

யாகரலயம்வகாமுந்தான் சிகரத்திலொடுக்க
மாகுபிறைநீங்கவுயிர் முத்தியெய்துமென்றே,
தகரநறுங்கரியகுழனசமா துக்கிறைவன்
றனதுகிருவுளமகிழ்ந்து சாற்றினேன்குணர்ந்தே.

(இ-ள்.) * பிருதுவிதத்துவமாய்க் - கந்தவிஷயமாய் - வெண்ணி
றமாய்ப் - பூமிமயமாய்ப் - நிவர்த்திகலையாய்ச் - சத்தியோஜாசமாய்க் -
கர்மசாதாக்கியமாய் - நான்முகரூபமாய்ச் - சிருஷ்ட்டியைத்தருகின்ற-
மறைப்பையுடைய - பிரையக்ஷரமாகிய - நகரத்துடனே, * அப்புதத்
துவமாய்-ரசவிஷயமாய்ச் - கருகிறமாய்ச் - சலமயமாய்ப் - பிரதிஷ்ட்டா
கலையாய் - வாமதேவமாய்க் - கர்த்துந் சாதாக்கியமாய் - விஷ்ணு ரூப
மாய்த் - நிதியைத்தருகின்ற - மயக்கத்தையுடைய - மலாக்ஷரமாகிய-
மகாரமானது ஆன்மாக்களுக்குத் தேகத்திலுக்கொடுப்பதற் கேதுவாய்த்
தோன்றும் தியானிப்பதற்குரி. இவ்விரண்டக்ஷரங்களும ஒங்குகிற
தற்கு வகையைச்சொல்லுகின்றேன் கேட்பாயாக, * வாயுதத்துவமாய்ப்
பரிசவிஷயமாய்ப் புகைநிறமாய்க் காற்றுமயமாய் சாந்திகலையாய்த்
தற்புருஷமாய் அழர்த்திசாதாக்கியமாய் மஹேசுவரரூபமாய்த் நிரோ
பவத்தைத்தருகின்ற சத்திவடிவத்தையுடைய பரையக்ஷரமாகிய வகா
ரத்திலேமுதலிற்சொல்லியநகரமும் ஆகாயத்ததுவமாய்ச் சத்தவிஷ
யமாய் நீலநிறமாய்ச் சத்தவெளியாய்ச் சாந்தியாதீதகலையாய் நசான
மாய்ச் சிவசாதாக்கியமாய்ச் சதாசிவரூபமாய் அதுக்கிரகத்தைத்தரு
கின்ற சிவவடிவத்தையுடைய சிவாக்ஷரமாகிய, யகாரத்திலே மகார
மும் ஒடுங்கும், அருமையாகிய தேபுதத்துவமாய் ரூபவிஷயமாய்ச்
சிவந்திறமாய் அக்கினிமயமாய் வித்தியாகலையாய் அகோரமாய்
மூர்த்திசாதாக்கியமாய் உருத்திரசொரூபமாய் சம்மாரத்தைத் தரு
கின்ற ஞானசூரியப் பிரகாசத்தையுடைய பதிவக்ஷரமாகிய, சிகாரமந்
திரத்தினுலே யகாரம் வயத்தை அடையும் (மேற்சொல்லியபதி

* பிருதுவி பொன்னிறமும் அப்பு வெண்ணிறமும். வாயு பசு
நிறமும் ஆமெனக்கொள்க.

யக்ஷமாசிய.) சிகாத்திலே வகாரமும் ஒடுக்கமாகும், அந்தப்பதியக்ஷரத்
தானே பொருள்கள் சிவன் முக்தி வருவனென்று மயிர்ச்சாந்தையணிந்த
வாசனே பொருந்திய சறுத்த கூந்தலையுடைய உமைக்குப் பாமசிவனார்
தமது திருவுள்ளங்களிடந்து செவ்வையாக அறிந்ததுக்கிரகஞ்செய்
தார்-எ-று. தான்-சாரிபை-எ-ஓ அறநாள்.

(இ-ம்.) பிறவிநோர்க் கிடபாகிய நகர மகாரங்களில் வகாரத்தில்
நகாரமும், வகாரத்தில் மகாரமும் ஒடுங்கும், அந்த வகாரமகாரமும்
பதியக்ஷரத்தில் ஒடுங்கும். அந்த பிரம்மாக்காமுந்தானே ஒடுங்கச் சீவன்
முத்திவருமென்று ணர்த்தியதாம்.

எனவே நானேந்திரியங்களுள் எவரும் சகல இத்திரியத்தில்
ஒடுங்குவதுபோலப் பஞ்சாக்கரத்துள் நான்கும் பதியாகுத்துள் ஒடுங்கு
மென்பதே சித்தாந்தக் கிரியமெனக்கொள்க.

(31)

(அகைம்.) அந்நிஷ்டையில் மனந்நிரியுமாயினது வொடுங்கு
முபாயவிறுவெனல்.

ஆதனந்நிருந்தேசாதனைச்செயும்பே

தலைதருமனமடங்காமற்

போதுமேயெனினுங்கேவலமயக்தம்

புரியுமேயெனினுமங்கெழுந்து

நீதியினையோடியுலாவந்தே

நிலவுமாதனத்திற்பெருந்தி

யோதுசாதனையிலுறுதியோடிருப்ப

தியோகியர்க்கியல்பதாமன்றே.

கக்க

மூலமும் - உரையும்.

(இ-ள்.) அங்காசனத்திலிருந்து சிவமோகசாதனையைச் செய்யுந் தருணத்தில் அலைகின்றமனம் அடங்காமற்போட மாறலும் முழுதும் மயக்கத்தைச் செய்யுமாறலும் அவ்வாதனத்திலுள்ள மெழுந்து முறைப்படி பத்தடிநடர் ஈவந்து பிரகாசிக்கின்ற அலுவந்காசனத்திலிருந்து சொல்லுகின்ற சிவமோகநஷ்டமையிட்டு நீலகொண்டிருப்பது ஞானநிஷ்டாபரஞ்சுகபாவமாம் என்று எ எ எ எ அன்று ஏ இவ்வாறும் அசைகள்

(ப-ம்) மயிப்பாவத்திலுள்ள சென்றிருக்கு மனமானது ஞான காசமாகிய பரையின் பூக்கத்தினால் அங்காசனத்து பிரகாசத்தைப் படிமாயின் ஒங்குகின்ற விபாணவாயுடைய சாந்த அலைபுற்றுத் தன் காரியமாகிய விஷ்ணுவைப்பற்றி நிரந்தரமாகத் திரியுமென்பார். அலைதருமனமடங்காமற் கேட்கலாகிய பிரபுமெனினு மெனக் கூறினார்.

(இ-ம்.) நிஷ்டையில் மனமசையுமாயின் வெளிவந்துலாவிப் பின்னர் அந்நிஷ்டையில் உறுதிபெற்றிருப்பதுவே ஞானமோகங்களுக்கிரியகுணமென்பதாம்.

(அ-கை.) ஞானத்தில் ஞானமாகிய கூடஸ்த பிரம்மைக்கிப்பக் கூறல்.

இந்நிலையாகிய பாமகேவலத்தினுள்மெழினித்தியாசனத்திலி ராமலிருந்திடவோன், அந்நிலையையுடலினொடு சீவன்முத்தியடைகுவ னெவ்வீதமென்னிலறைகுதாக்கேளாய், துந்நியதோயத்தினொடுதோய் மூறல் போலுஞ்சுவைதருகீர்த்தினொடு கீரமும்போங்கலந்தே, எந்நிலை அந்தோன்றும் விருந்திடவீவ்வுலகிலிறப்பினொடு பிறப்புமறுத்தேனையி லின்பத்துறுவான்.

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட நிலையாகிய மேலான துரியத்தில் ஞானசுந்தரபொருந்திய (கைவல்யப்பட்ட.) ஞானநிஷ்டையினால் சதா இராமலிருக்கின்றவன் அந்நிலையிலேயே தேகத்துடனேச் சுவன் முத்தியடைவான் அஃது எங்ஙனமென்னிற் சொல்லுகின்றோம் நீ கேட்கக்கூடாது நெருங்கிய (அனேகநதி.) சலம் (கங்கா.) சலத்திலே கலந்து ஒன்றுபட்டு விளங்குவதுபோலவும் மதுரமாகிய பாலுடனே பால் கலப்பதுபோலவும் (பிரமத டுடனேகலந்து.) எந்தநிலையுந் தோன் றாமலிருக்க இந்த வுலகத்தின்கண் பிறப்பிறப்பாகிய இரண்டையும் நீக்கி ஒப்பல்லாத பேரின்பத்தை அடைவான் என்று இராமலிருந்திடேவோனென்றதனால் கைவல்யப்பட்டவனென்று வருவிக்கப்பட்டது.

(ப-ம்-) ஆணவஞ்சால்மறைபட்டிருந்த உயிர்க்கு அனுபோகஞ் சொல்லக் கூடாததுபோல அருளாற்போய்முகிய ஞானகாசத்தைக் கடந்து உயிர்க்கு உயிர் நிலையான அநுபூதியை அடைந்து, அச்சொன்னதென னுந் திரிபு உயிலின்றும் நங்குகா சத்த சைதன்யமான நிலையி லெக்கா லமுமென்று கூறுவார் இந்நிலையாகிய பாமகைவலத்தி னுநுமென் தும், சொன்னபரிபாசமாகிய மனையச சுவலத்திவைத்திருப்பதற்குரிய ஞானநிஷ்டையிற் பொருந்தவென்பார். நித்தியாசனத்திலென்றும் அச்சமாதியோகத்துணை முப்பத்தாறு தத்துவங்களையுங் கடந்து நின்றவிடத்துப் பாசமிது அருளினதுவென்று பகுத்தறிந்த அறிவுதா னென்று தன்னை யருளாலறிந்து பின்னர்த்தன்னையும் அவ்வருளையும் பிரித்தப்பார்த்த அருள தானாயிருந்து பின்னர்த்தன்னைச் சிறிதுந் தோற்றுவிக்காத அந்தப் பரிபூரணமாகிய பரையேயாகியிருக்கின்றவ னென்றும், அந்தநிலையிலேமுன் சுவானுபூதி, சாக்ஷாத்காரத்தைத் தானென்று சம்மாயிருந் தறிகின்றவனென்றுங் கூறுவார். இராம லிருந்திடேவோனென்றும், அப்பரணீக்கத்தில் தற்போதயிறந்து சதசத்

* புறப்பிறப்பென்பது - நினைப்பு மறப்பெனக்கொள்க.

தான ஆனந்தமயமாகி அவ்வானந்தத்தை இங்ஙனமென்றறியாது அதனுள் அதீதப்பட்டுச் சிவத்தில் நிரண்டறக்கலக்கின்றவனென்றும், சாக்ஷிமாத்திரமாய் நின்றவன் சரீரத்தா டிருக்கும்பொழுதே பந்த நீங்கினை கூடஸ்தபிரம்மைக்கியமான முத்தியைப் பெறுவானென்றுங் கூறுவார். அந்நிலையே யுடலினொடு சீவன்முத்தியடைவனென்றும், அவ்வருள்பரவையென்னு மிரண்டில் அருள் ஆன்மாவிற்குத்தோற்ற லானும் பராஆன்மாவிற்குத்தோற்றமல் தோற்றலானும் அப்பரா நீக்கத்தில் தோன்றிய ஆனந்தமளவும் ஆன்மாவா லனுபவங்கூறலானும் அவ்வானந்தமும் அதனுள் ஆதீதப்படுவதாகிய பேதமறக்கலக்கின்ற சிவாதீதத்தைக் கூறொனாதென்பதே சாமவேதமுடிவாகிய * தத்துவ மசியென்னும் மகாவாக்கியார்த்த அனுபவம் அவ்வர்த்தத்தை யுணர்த் துங்கால் அது நீயா இருக்கின்றயென்பதாம் அவ்வாக்கியத்தை அந்த வயப்புடுத்துமிடத்துத் துவந்ததென்பார் அதற்கார்த்தம் நீ அதுவா இருக்கின்றயென்பதாம். துவம்பதசுத்தார்த்தம் பரமாத்மாவாகிய அருள் பராயென்னுஞ் சித்தே நிசாங்கம் தத்பதசுத்தார்த்தம் பரமசிவனென் னுஞ் சித்தகளானந்தமே நிசலிங்கம் இந்த அங்க லிங்க சமயோகமான ஆத்மார்ப்பணமாகத் தக்கவனே அசிபதசுத்தார்த்தமாகிய சித்தகளானந்தா தீத சுயம்பிரகாச நிராவஸ்தை நிஷ்பத்தியென்னும் நிர்ப்பாவ நிசலிங் கைக்கிய சிவாத்வைத பேரின்பக்கடலுள் மூழ்கப்பெறுவானென்பார். எந்நிலையுந்தோன்றும் லிருந்திட விடையி லின்பத்துறுவானென்னுங் கூறினார்.

(இ-ம்.) கருவிகள் மூப்பத்தாறையுங்கடந்து அவற்றின்மேல் நின்ற ஆன்மாவினது இச்சையைச்செலுத்தி ஞானக்கிரியைகளை யடக்கித் தற்போதத்தைச் சீவியாமற் பரிபாகஞ்செய்கின்ற அருளையும்

* தத்வமசியானது போதிக்கிற முறைமையில் அது நீயாகின்ற யென்றும் அது நீ யானென்றும் பொருள்கொண்டிருக்கும்.

அதற்குமேல் நின்ற பரமபுருஷ விதநாட்டின் நிகழ்ந்து நின்ற விடத் துதையமான ஆனந்தபோத மிறந்ததாகிய சலந்துண் சலமும் பாலுடன் பாலும் கலந்தது போல்வதாகிய இரண்டற்ற சிவைக்கியமான சுத்த அத்தைவத வேதாசும முடிவிற்கும் முடிவாய்விளங்கியதே அநீத மவுனநிலையென்று உமைக்குப் பரமசிவனார் குருநிரியமாக உபதேசித் தருளினு ரென்பதாம்.

ஞானத்தில் ஞானநிலையினைப்பதற்குப் பிரமாணம். (பத்திராகிரி யார்) அப்பினுறைப்பு மானடியிற்சேர்ந்தோருள் செப்பிலொன்றாய்த் தோன்றுமெனச் செப்பு வதுமென்காலம். (அன்றியும்.) தானாரோ நீ யாரோ நற்றபரமான, தானாரோ வென்றுணர்ந்து தவமுடிப்பதென்கா லம். (அத் தவிகக்கலி வெண்பா.) ஆறுகடற்சென் றெரிங்குமாபோற் றிவத்திலொடுங்கென் றெனென்று மறவொன்ற யுருகென்றான் எம். (தாயுமானசுவாமிகள்) அப்புழுப்பும்போன்ற வயிசம்பரானந்தர்தமக் கொப்புலமை சொல்லவும் வாழ்ந்தோர ாரபாடே. (அன்றியும்) கூடு தலுடன் பிரிதலற்று கிள்க்கொந்தமாய்க் குவிதலுடன் விரிதலற்றுக் குணமற்று வாய்விடுவ போக்கற்று நிலபான குரியற்று மலமுமற்று, தாடுதலுமற்றுமேல் கீழ்க்கிடக்கமென நண்ணுதலுமற்று விந்துராத மந்தைவகைப்பூத பேதமுமற்று, ஞானருவின் ஞானமற்று, வாடுதலு மற்று மேலொன்றிரண்டற்று வாக்கற்றுமனமுமற்று மன்னுபரிபூரணச் சுகவாரிதன்னிலை வாய்மடுத்துண்டவசமாய்த், தேகதலுமற்றவிட நிலை யென்றமெனையே சித்தாந்தமுத்திமுதலே சிரகிரிவிளங்கவருதகூணு மூர்த்தியே சின்மயானந்தகுருவே. (அன்றியும்.) தானுணதன்மயமே யல்லாலொன்றைத்தலையெடுக்கவாட்டாது தலைப்பட்டாங்கே, போன லுங்கர்ப்பூர தீபம்போலப் போயொளிப்பவல்லாது புலம்பேறின்றி, ஞானகாரத்தினுடு ஞேயமற்றஞாதுருவு நமுவாமனமுவி நிற்கும், ஆனலுமிதன்பெருமை யெவர்க்கார் சொல்வாரதுவானு லதுவாவாது வேசொல்லும். (அன்றியும்) அதுவென்ற லெதுவென வொன்றிக்.

குங் கங்கையாதலினாலவெனலு மறவேவிட்டு, மதுவுண்டவண்டெ
 னவுஞ் சனகஞ்சிமன்னவர்கள் சுக்ரமுதலோர் வாழ்ந்தாரென்றும்- பதி
 யீந்தநிலையெனவு மென்னையாண்ட படிக்குநிருவி கற்பத்தாற் பரமா
 னந்த, கதிகண்டுகொள்ளவு நின்னருள்கூர்ந்தக் கத்யன்றி யுறங்கேன்
 மேற்கருமம்பாரேன் எ ம். (திருவாசகம்) நானுரென்னுள்ளமாரா ஞானங்
 களாரென்னையாரறிவார். (அன்றியும்.) பந்தவிகாராருணங்கள் பறிந்து
 மறிந்திடுமாகாதே, பாவையையச் சுருத்தினில்வந்த பராவமுதாக்காதே,
 யந்தமிலாத வகண்டமு நம்முளகபட்டுமாகாதே, யாத்ருமுதற்பா மாய
 பரஞ்சுடரண்ணுவதாக்காதே. (அன்றியும்) வான்கெட்டுமாருத மாய்ந்த
 முனீர்மண்கெடிலுந், தான்கெட்டென்றிச் சலிப்பறியாத் தன்மைய
 னுக், கூன்கெட்டுயிர்கெட்டுணர்வு கெட்டென்னுள்ளமும்போய், நான்
 கெட்டவாபடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. எ ம். (ஒழிவிலொ
 டுக்கம்.) தத்துவம்போய்க் கேவலம்போய்த் தான்போயருள்கழன்று,
 சுத்தபரையாய்த்தன் சுத்தநாம்போயச் சத்தி, யொழிவிலேபோதம்போ
 யொன்றாகவொன்றி, னழிவிலேவென்பவதீதம் எ - ம். (பிரபுலங்க
 லீல.) ஞேயஞான ஞாதருவெனுமிவை பலநிற்குமாயின் வேறறு
 முத்தி யன்றதசகாயமாமென், தோயுமாறிடவதெனஞ்சுட்டிலாவியல்
 பைமாயையமாறிய தேவிபாலுள்ளினவள்ளல் எ-ம் (ஞானவாசிட்டும்)
 முடிவுகனவஞ் ஞானமில்லா நீடுவிலதுவா மும்மையாகு, மடர்தருஞா
 தருஞான ஞேயமெழுந்தொடுங்கிட மதுவெயாகுந், திடவிசம் பன்றா
 யிருந்தும் விசம்பான நிலையதுவாஞ் சித்தப்புத்தி, படர்மனம்போய்த்தா
 வாவுள்ளறிவு பெறிலொப்பாமப்பாமரூபம் எ ம். (சிவநெறிப்பிரகாசம்)
 ஞானமுடன்றேய ஞாதரு வென்னுமூன்று நாடாமற்றனதுவாய் நண்
 ணியிடருளே, யூனமிலாவுன்மனிக்கு மேலான முத்தியுற்றது நின்மல
 துரியாதீத மெனவுரைப்ப, ரானவிதே சுத்தமாமுத்தியாகு மன்றிவே
 றுரைக்கமுத்தி யவைகளெல்லா, மீனமாமுத்தியது தன்னையெல்லா
 மியம்புவாமறிந்ததனை மிசையாவாதே. எ ம். (உண்மைவிளக்கஞ் சிந்

தனை.) ஆதவன்றன் சந்திரியிலம்புவியினர் சோதிபேதமற நிற்கின்ற பெற்றிபோல் நாதாந்தத், தண்ணல் திருவடிவிலான் மாவீணத்தின்பக், கண்ணிலமுந்தியிடுங்காண். (புன்றியும்.) சென்றிவன்ற னென்றிற் சிவபூணஞ்சிகையும், அன்றிவன்ற னென்று மெனிலன்னிபமா, மின் றிரண்டும் அற்றகிலயேதென்னி லாதித்தனந்தன்விழிக், குற்றமறநின் றதுபோற்கொள் எம். (கிருவிளையாடல்.) பார்த்தபார்வையாலிரும் புண்டரீசேனப்பருகுந், தீர்த்தந்தன்னபுந் குருமொழிசெய்த துந்தம் மைப், போர்த்தபாசமுந் தம்மையும்றத்து மெப்ப்போத, மூர்த்தியா யொன்று மறிந்திலர் வாதபூர்முனிவர் எம். (கிகழ்காலத்திரங்கல்.) சிவமொழிந்தற்றமைபாரீர் சேர்ந்து கலந்தமைபாரீர் நவமொழிந்தற்ற மைபாரீர் நாமவரானமைபாரீர் எம். (அவிரோதவுந்தியார்.) அந்தப் பாத்தொடிரண்டற் றயிக்கமாமத்தான் னிட்டையேயுந்கீபற, அத்து வித வீடென்றுந்கீபற எம். (கடவுளந்தாதி) மூச்சில்லையேது மொழி வதுமில்ல முனையொழியப், பேச்சில்லையம்பலம் பேருருமில்ல பிறந் திறக்க, நீச்சில்லையுள்ள நிலையுமங்காச் சுதுவின்றிலை, யாச்சில்ல யென்று சற்றங்கேயிருக்கின்ற தானந்தமே எம். (கந்தரலங்காரம்.) போக்கும்வரவு மிரவும்பகலும் பறப்புமுள்ளும், வாக்கும்வடிவு முடிவு மில்லாவொன்றுவந்துவந்தி, தாக்குமனோலயத் தானேதருமெனைத் தன் வசத்தே, யாக்குமறுமுகவா சொல்லொணுதிந்த வானந்தமே எம். (சொருபசாரம்.) நானேவதுவோ வதுநானே நானதுவோ, ஞானே தயமோ நாதாந்தமோ மோனமோ, சுத்தமோருனியமோ தோற்றுஞ் சுபாவநிலை, யித்தனைபுமல்லவாமே எம். (சச்சிதானந்தவிளக்கம்.) பரமுமிதுபொருளு மிதுவழியுமிது தெளிவுமிது பதினாலுலோகமிதுவே பாசவினயாலெனது மோசமேமோசமிது பாமுறவுபாழானதே, உரமு மிருகாலோசை யிரவுபகலன்றியே யுட்சராசரமுமதிலையொளியெளியி லொளியாகி யுபகிடகூடனமா, யூழிவிதியாழியெனவே, சிரமகுடமுடி யிலே கனகமணியிசையிலே சிவஞானதீபமதுபார், திருமருவு சிவ

சோதி மதிபெருகு கதிவீடு தெரிசனைகளாகி முடியும், சரமுமது பத்
சேவை சகலகலையனுராகசாயுச்சி பாதமருள்வாய், தற்பரானந்தசபை
கிஷ்களானந்தசிவ சச்சிதானந்தருருவே எ ம். (பாலையாணந்த சுவாமி
கள்.) ஞானமாமோட்சமிது தாண்டி மற்றநியாயமெல்லா மாயமானதடி
தானசங்கற்ப விசற்பசமயமும் தன்மயமானது ஞானப்பெண்ணே.
அன்றியும்) அண்டமும் பிண்டமும் பாழாச்சு வதற்கப்பாலும் பெரும்,
பாழாச்சு உண்டிலை யென்றுபராபரப் பிரயத்தை யுகந்தா கும்மியடியுங்
கடி எ ம். (உபநிடதம்) தேசமேதானெனல் சீவத்தோர் தமதுபோர்த்
தெளிவுவிரிலாகாயத்தின் வடிவேதானும், போகமாந்தனுக்காரணம் வாயு
வைப் போலியங்கப் பொருந்தமவனே யீசனப்போலிஷதன்னி, வேக
மாயண்டமெலாங் கடுகளவாய்த் தேர்ந்துமவை யகண்டாகார மதுவே
யீசத்தெய்த, மாமமாயகண்டாகாரமு நீங்கிக்கடுகாவண்டமுந் தோன்
ருதவிடத் தத்துவிதங்வே எ ம். (கைவஸ்யநவந்தம்) இந்த நிச்சய
முத்தருளனுபவ மிருப்பதெப்படியென்று, சிந்தையற்ற பூமண்டல
விராஜலுந் சிசுவய்போற் சுகமாவர், பந்தமுத்திசுண் மறந்துபோமுண்
டென்றுபலர்சொலினகையாவ ர்தரததையுண் மெழிந்ததோர் கொசு
கெனுமவர்களை நகையாரோ எ ம். (அன்றியும்.) பிறந்ததுண்டான
லன்றோ பிறகுசாவது தானுண்டாய், பிறந்ததேயிலையென்னும் பிரம
மாவதுவுநானே, பிறந்ததுநானன்றுகிற மிரமமென்ற தந்ததானே,
பிறந்தது மிரந்ததற்ற பிரமமானானே நானே எ ம். (தத்துவராட்சுவாமி
கள்.) உள்ளாய்ப்புறப்பா யுருவாயருவாகி, வெள்ளவெளிதானாய்
வெறும்பாழாய் நள்ளிருளாய், அல்லாய்ப்பகலா யனைத்துமாயப்பாலா,
யெல்லாமாய் நின்றேனுமியான் எ ம். (திருவம்மாளை) சத்தியமன்னது
சத்தேகாணம்மாளை, தற்போதம் போனவிடந்தற்பரமா உம்மாளை எ ம்
(செஞ்சொடுமகிழ்தல்) நீரோடுதண்ணிலவின்னீடு நீரானவாரே போலு
ரோடுபோரில்லானோடொன்றினும் நெஞ்சமே எ ம். (திருப்புகழ்) அஞ்சு
வித பூதமுக்கூணாலு மந்திபகல்யாது மறியாத, வந்தநவோதி யொன்
றுமிலதான தந்தவொருவீடு பெறுமாறு, மஞ்சதவுசார லஞ்சயிலவேடர்

மங்கைநைநாடி வனமீது, வந்தசரணா வந்தமதுபாட வண்டமிழ் வினோத மருள்வாயே (அன்றியும்) சுட்டதுபோலாசை விட்டுலகாசாரத்துக் கமிலாளுன சுகமேவீ, சொற்காணாத நற்குணமூடாடு சுத்த கிராதார வெளிகாண, மொட்டலர்வாரீச சக்ரசடாதார முட்டவுயீ தேறு மதிமீதாய், முப்ப்துமாறாறு முப்பதுவும் வேறான முத்திரையா மோன மடைவேனோ எ ம். வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

முத்திரையை என்னுஞ்செய்யுண்முதல் இவ்விருபத்தேழு செய்யுளாலுஞ் சின்முத்திரையையும், அதை அனுபவித்தோரையும் அதைப் பெறுதற்குரிய ஆசனமுதலியவைகளையும், சாம்பவி நிஷ்ட்டடையின் விதிகளையும், அதன்கண் அடைகின்ற நாதாந்தமுதலிய காட்சிகளையும், அவைகட் கீதமாகிய மௌனநிலையின் இலக்கணங்களையும், அட்பியாசி அர்த்தாருடன் பூரணருடன் ஆகிய இம்மூவர்கள்மேல் வைத்துக் கூறினார்.

ஆத்மஞான நிஷ்ட்டடையில் மயக்கமற ஏறமாட்டாதோர் அம்மயக்க நீங்கச் செபித்தற் குரியதாயும், ஆத்மாக்களுடைய மலங்களைப்பரிகாசஞ் செய்வதற்கு மூலமாயும், விளங்கிய பஞ்சாட்சரத்தின் முறைமையை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

(அ-கை.) பஞ்சாட்சரம் இருவகைப் படுமென்பதையும் அவைகளை உபதேசிப்போ ரிவரென்பதையும் கூறல்.

வேறு.

அறைவேன்பஞ்சாக்கரவிதியை யதுதான் தூலசூக்குமமாம் உறவேதிரோபமாதியா யுயிரீருதற்றூலமதாம்

இறைமுன்னு சமலம்பின்னு விசைத்தல் சூக்கமிவைகடமை முறையேசமயகுருஞான குருவான்மொழியப்படுங்காணே

(இ-ள்.) பஞ்சாட்சரத்தை (உச்சரிக்கு.) முறைமையைச் சொல்லுகின்றேன். (நீகேட்பாயாக.) அந்தப்பஞ்சாட்சரமானது ஸ்தூலபஞ்சாட்சரமென்றும், சூஷ்மபஞ்சாட்சரமென்றும் இருவகைப்படும். (அவற்றுள்.) திரோபர்க்கூர முதலிலும் ஜீவாக்கூரங்களையிலும் பொருந்த (உச்சரிப்பாது) ஸ்தூலபஞ்சாட்சரமாம், பதியட்சரமுதலிலும் மலாட்சரங்களையிலும் பொருந்த (உச்சரிப்பது.) சூட்சுமபஞ்சாட்சரமாம். இவ்விருவகைப் பஞ்சாட்சரங்களைக்கிரமமாகச்சமயாசாரியராலும், ஞானசிரியராலும். சொல்லப்படும். என்றுபின்னாகவென்பது, பின்னாவென விகாரமாயிற்று. தான் சாரியைகாண் முன்னிலையசை ஏ ஏ ஏ அசைகள்.

எனவே மொழிக்குமுதலில் நகரமும், அதற்குமுன் மகரமும், வரத்தொடுப்பது ஸ்தூலபஞ்சாட்சரமாம் இது சமயகுருவினால் உபதேசிக்கப்படும் மொழிக்கிருதியில் மகரமும், அதற்குயலில் நகரமும்வரத்தொடுப்பது சூட்சும பஞ்சாட்சரமாம். இது ஞானகுருவினால் உபதேசிக்கப்படுமெனக் கொள்க

அவைவருமாறு, பக்தபஞ்சாட்சரத்தை உச்சரித்து நின்றதனால் நவ்வென்னுந் திரோபதை இல்லையென்னும் பொருளைச்செய்வதாகக் கண்டுதானுந்; தான்சேடடிக்கிற ஆணவமும் ஆணவமிழப்பித்தசிவமும், அருளும், இந்தவேறுபாடுகளெல்லாம் அறமயங்கின ஆன்மாவுமறச், சர்வசூன்யம்பண்ணுதலால் நவ்வாகிய திரோகையில்லை மவ்வாகியமலமில்லை சிவீகியசிவமில்லை வவ்வாகிய அருளில்லை யவ்வாகிய ஆன்மாவில்லை இத்தூரபஞ்சாட்சரம் நின்றமுறைமை இவ்வாறுதரிசித்த இதிவ் ஆன்ம உபாதி யாகிய மலத்தையும், சிவவாதியாகிய திரோபதையும், அறிந்து முன் கீழானசிவமும், அருளும், மேலாகத் திரோகையும் ஆணவமுங் கீழாக ஜீவாட்சரம் அருளினிடமாக நடுவே நிற்பது சூட்சுமபஞ்சாட்சரம் உண்மையால் சிவானந்தம்மேலீடாவது. இதரம் இச்சிவானந்த வருளாவது வகாரம், இச்சிவானந்தமாகிய

சுகத்தைத்தான் அறவின்னுபவிப்பது யகாரம் கீழான ஆணவத்தையும், மேலானசிவத்தையும் அனுபவிப்பதான ஆன்மாவை மறைத்திற்பது நகாரம் ஆனந்தம் வளர்கைக்குத்தான் கெட்டுச் சொல்லுவது மகாரம் எனவறிக.

(இ-ம்.) பஞ்சாட்சரம் பஞ்சாட்சரங்களின் முறைமையையும் அவைக்குரிய போதகரையும் அறிவித்ததாம்.

ஸ்வரபஞ்சாட்சரம் ஈதென்பதற்குப்பிரமாணம். (திருநாவுக்காயர்.) இல்லகவிளக்கது விருள்கெடுப்பது, சொல்லகவிளக்கது சோதி யுள்ளது, பல்லகவிளக்கது பலருங்காண்பது, நல்லகவிளக்கது நமச்சிவாயவே எ ம். (சிருவாசகம்.) நமச்சிவாயவாழ்க எ ம். (சிவவாக்கியர்.) ஓநமசிவாயமே வுலகமாவதுலகெலாம், ஓ நமசிவாயமே வுணர்ந்து மெய் யுணர்ந்ததும் எ ம். (பஞ்சாட்சரபதிபசுவிளக்கம்.) அஞ்செழுத்தினிலொருவிடை பதியெனவமரும், வஞ்சமுற்றுள வொருபுடை பாசமாய்வதும், தஞ்ச்லின்றிய விடையினிற் பசுவெனத்துவங்கும், அஞ்செழுத்தினின் முன்முதலறிந்தவர்பிறவார் எ ம். வரும் மற்றும் வருவனவற்றற்காண்க.

சூட்சுமபஞ்சாட்சரம் ஈதென்பதற்குப்பிரமாணம். (வாதவூர்புராணம்.) எவர்க்குமெப்ஞ்ஞானமா மஞ்செழுத்தைமுணர்த்தவேண்டி, யவத்தொழிலகற்றியாளுஞ் சிவத்தைமுன்னொகமாறித், தவப்பெருவடி வங்கொண்டார் தண்டமிழ்பாடுமென்பர், செவிப்புலன்வழியேசின்தை யுறைத் திருவாய்மலர்ந்தார் எ ம். (உண்மைவிளக்கஞ்சிந்தனை.) சிவனருளாவிதிரோதம் லமைந்து, மவனெழுத்தஞ்சினடைவாம் இவனின்றி, நம்முதலாயோதிலரு ண்டாதுநாடுமருட், சிம்முதலாயோதுநீ சென்று. (அன்றியும்.) அண்ணன்முதலா யழகரெழுத்தஞ்சும், எண்ணிலிராப்பக லின்பத்தே நண்ணி, அருளானதுசிவத்தை யாக்குமனூ

வை, யிருளானவைதீர வின்று. எ ம். திருவருட்பயன்.) சிவமுதலே
 யாமாறுஞ்சேரு மேற்றீரும் பவநீயோதும்படி எ ம். (திருவிளையாடல்
 சூக்கமாமுஞ்செழுத்தினிற் சுற்றியபாசவீக்க, நீக்கியமெய்யானந்த வீளை
 நிலத்துய்த்துப், போக்குமிட்சியுட் புறம்பிலாப் பூரணவடிவ, மாக்கினு
 றொரு தீவகம்போல் வருமண்ணல் எ ம். (திருவாசகம்.) நானேயோத
 வஞ்செய்தேன் சிவாயநமவெனப் பெற்றேன், தேனாயின்ன முதமு
 மாய்த் தித்திக்குஞ் சிவபெருமான், தானேவந்தெனதுள்ளம் புகுந்தடி
 யேற்கருஞ்செய்தான், ஊளுருமுயிர்வாழ்க்கை யொறுத்தன்றே வெறுத்
 திடவே எ ம். (பஞ்சாட்சரப்பதிபசுபாச விளக்கம்.) பானுவாமிறை
 யெழுத்து வதனொளிபரையெழுத்து, ஊனமில்கண்ணை யாகுமுயிரொ
 னுந் தனியெழுத்துத், தீனமில்விளக்கையாகுஞ் செப்பியதிரையெ
 ழுத்து, நானெனுமிருளேயாகு நவையுருமவ்வெழுத்தே எ ம். வரும்
 மற்றும் வருவனவற்றற்காண்க. (34)

(அ-கை.) சூட்சுமகாரண பஞ்சாட்சரங்கலைத் தியானிப்பவர்களிவ
 ரெனல்.

(வேறு.)

பதினமரிலொருவர் நூற்றினிலொருவர்

பகருமாயிவத் தினிலொருவர்

அதிசமாயிலக்கந் தன்னிலேயொருவர்

ரறியகோடிகளி னிலொருவர்

கதிதருசூக்கவஞ் செழுத்தினையே

கருதிடு பவர்களை ன்றறிது

விதிதருபருவத் தவர்கள் காரணத்த

விளங்குறச் செபித்திடத்தருமால்.

(இ.ள்.) பத்துப்பேரில் ஒருவர் நூறுபேரில் ஒருவர் சொல்லுகின்ற ஆயிரம்பேரில் ஒருவர் அதிகமாகிய லட்சம்பேரில் ஒருவர் அருமையாகிய கோடிபேரில் ஒருவர் மோட்சத்தைத் தருகின்ற இந்தச்சூட்சுமபஞ்சாட்சரத்தைத் தியானிப்பார்களென்றறிவாய் கிரமமாகப் பரிபாகம் பட்டவர்கள் காரண பஞ்சாட்சரத்தை ஞானோதய மாகும்படி செபஞ் செய்யத்தகும் என்று ஏ ஏ ஆல் அசைகள்.

எனவே, பெரும்பாலும் ஸ்ராவபஞ்சாட்சரத்தையே ஆசிரியர் உபதேசிக்க மாணக்கர் செவிப்பார்களுன்றும், சூட்சுமபஞ்சாட்சரத்தை உபதேசித்தல் அருமையென்றும், உபதேசித்தபோதிலும் மாணக்கர் சபித்தல் அருமையென்றும், இவ்விரண்டிலும்கிறந்து காரணபஞ்சாட்சரமென்றும், அதுபரிபாகிகள் அல்லாத மந்தையோர்கள் செபித்து பரிக்கக்கூடாதென்றுங் கூறினராயிற்று.

(ப-ம்.) சற்கருமங்களாலுஞ் சாந்திமுதலிய சாதுசங்கத்தாலும் ஜீவன்முத்தர்களைத் தரிசித்தலாலும், அவர்கள் பிரசாதத்தாலும் அடைந்து வரானின்ற மலபரிபாகிகளென்பார். விஞ்சருபருவத்தவர்களைக் கூறினார்.

(இ-ம்.) முத்தியைத் தருகின்றதற்குரிய சூட்சுமகாரண பஞ்சாட்சரங்களின் மகிமையைச் சொற்றென்பதாம்: (35)

(அ-கை.) காரணபஞ்சாட்சரம் இன்னதென்பதையும் மகாகாரணத்தையுங்கூறல்.

(வேறு.)

அஞ்செழுத்தின்வியதியெவ்வித

மென்னிலரியதூலமொடுகுக்குமமேவும்
பிஞ்செழுத்தினைத் தள்ளிமேனின்ற

பெரியெழுத்தினைப் பிணுமுணுநிறுவி

எஞ்சலில் லுயிர்தடுவின் னிலவவிசைத்தல்

காரணமாகுமென்றறிதி

விஞ்சுநல்லருளிறையதா மிதனைவிளங்கு

பக்குவர்க்கருள்வதுவிதியே.

(இ-ள்.) (மேற்சொல்லிய.) காரணபஞ்சாட்சரத்தின் முறை எப் படியென்றால், (சொல்லுவொங்கேளாய் உமையே.) அருமையுற்ற ஸ்தூலபஞ்சாட்சரத்தின் (முன்னும்) சூட்சும பஞ்சாட்சரத்தின் (பின் னும்) பொருந்தியிருக்கின்ற (அழியத்தக்கதாகிய) திரோப மலாட்சரங் களை நீக்கி மிகுதி பெற்றிருக்கின்ற பெருமைபொருந்திய பதி அட்சரஞ் சத்தி அட்சரமாகிய விரண்டையும் முன்னும்பின்னும் நிறுத்தி குறை வில்லாத ஜீவாட்சரத்தை மத்தியிற் பிரகாசிக்க இசைத்தல் காரண பஞ்சாட்சரமாகும் என்றவாய் இதற்கும் மேலிட்டிவிளங்கத் தக்கதா கிய மோட்சநன்மையைத் தருகின்ற அருளாட்சரமும் இறை (அட்சர மும் கூடியதே.) மஹாகாரணமாம் இந்த மஹாகாரணத்தை (இருவினை யொப்பு மலபரிபாகஞ் சதுர்த்தாசத்தினிபாதம்.) விளங்கிய பக்குவர் களுக்கு உபதேசிப்பது கிரமமாம் என்று. ஒடுவென்பது இசை நிறை வ-அசை,

ஸ்தூல பஞ்சாட்சரத்தின் விதிவிலக்காலாகிய காரணபஞ்சாட் சரத்தையும் மகாகாரணத்தைத் தீவரதரபரி பாகிகளுக்கே போதிக்க வேண்டுமென்பதையுங் கூறினாரென்பதாம்.

காரணபஞ்சாட்சரம் நதென்பதற்குப் பிரமாணம். (பஞ்சாட்சரப் பதிபசுபாசவிளக்கம்.) நகரமாகிய சேதியை நெஞ்செனவெறுத்து, மகர மாகியமபமெல்லாம் வேரொடுமெறுத்து, வகரமாகியவனத்தினி லிருந் தினைப்பாறிச், சிகரமாய் நகரினை யடைந்தனன்சீவன் எம். (கண்ணு டையவன்எல்.) அஞ்சக்கரமன்றி வேறொருமந்திரமாயினில்ல, அஞ்சி லிறைபருளாவிதி ரோதை சிவ்வாணவமற், நஞ்சிவிரண்டையருளால்

கற் றிடி லாவியந்த, வஞ்சிலிரண்டையுணையுமென்றான் கச்சியேகம் பனே. (அன்றியும்.) ஒரு தலைமாணிக்கமுன்னரெனக் குபதேசஞ் செய்தான், இருதலைமாணிக்கம் பின்னரும்பேசி யிருளறுத்தான்; இரி தலைமற்றை யயயன்றிலுக்ட்டிய கங்கையின்மூ, வெரிதலைச்சூலத் தொடுநடிப்பான் கச்சியேகம்பனே எ ம். (திருமந்திரம்.) அஞ்சநடுவே யழியாத் தலங்குட்டி, நெஞ்சிநடுவே நிறுத்தினுனென்னந்தி, பஞ்சாக் கரத்தைப் பகாந்துபதிகாட்டி, அஞ்சிலிரண்டை யறுத்தனனந்தியே எ ம். வரும் மற்றும் வருவன வற்றற் காண்க.

மஹாகாரணம் ஈதென்பதற்குப்பிரமாணம். (திருமந்திரம்.) வாசி வர்வென்று வாசியவைத்து, வாசிபோடோன்றவகையறிவாரில்லை, வாசியோடோன்றவகையறிவாளர்க்கு, வாசியோடசன் மசிழ்ந்திருந் தானே எ ம். (பஞ்சாக்ஷரப்பசுபதிபாசவ்ளக்கம்) பாசமாகியவிரண்டை யும்படிநெனத்தள்ளி, தேசமாகியவிரண்டையு நெஞ்சிடையழுத்திக், காசநீங்கியகண்ணெனமுத்திபைக் காண்பாய், ஆசைநீங்கியநிலயிது விதற்கிலையையம் எ ம். (கண்ணுடையவள்ளல்.) மந்திரமாவது மஞ் செழுந்தேயர்த மந்திரத்தில், ஒந்துவிபரூளையுங் காட்டியிரண்டின் வழியடைத்து, முந்துமிரண்டின் வழியைத்திறந்துயர்முத்தித்தந்தான், கந்தன் கணபதிக்கப்பன்கலிக்கச்சுடேகம்பனே எ ம். (தாயுமானசுவாமி கள்.) ஆரணமாரக்கத்தாகமவாசி யற்புதமாந்நடந்தருளும், காரணமு ணர்த்துங் கையுநின்மெய்யுங் கண்கண்மூன்று டையாவென்கண்ணே, பூரணவறிவிற்கண்டிலமதஞற் போற்றியிப்புந்தியோடிருந்து, தாரணி யுள்ளமட்டுமேவணங்கத்தமியுனெனவேண்டிடத்தகுமே எ ம். (திரு வருட்பயன்.) வாசியருளியவைவாழ்விக்கு மற்றதுவே, மாசிலுருவமு மாமங்கு எ ம். வரும் மற்றும் வருவனவற்றற்காண்க.

(அ-கை.) மேற்சொல்லிய பஞ்சாக்ஷரத்தில் இரண்டெழுத்தை நீக்குவது என்னெயென வினாவுதலும் அதற்கு உத்தரமுங்கூறல்.

வேறு.

இந்தவஞ்செழுத்தி லிசண்டெழுத்தொழிப்ப
தென்னெயன் று மாவாள்வினவ,
அந்தமிலின்ப துன்பெவநனைமி
லழுத்துவழிந் டெழுத்தாமல,
சிந்தனைக்கரிய சிவமிருபா லுமுந்
சேர்நதயிர்செவ்வனை ந்தலலகும்,
ஒந்தெழுத்தினை ரோகாண மெலா
மதுமுத்திக்குறு னுணையாமே.

(இ-ள்.) இந்த இன் னுலகுக்கும் பஞ்சாக்ஷரங்களிலிருக்கின்ற
நகார மகாரங் களிரண்டையும் நீக்குவது என்னகாரணமென்று தேவி
யானவர்கேட்ப (பரமசிவனார்.) அதுக்கிரகிக்கின்றார் முடிவில்லாத
சுகதுக்கத்தாலாகிய பவரோகத்தில் முழுகச்செய்வது அவ்விரண்டெ
ழுத்தாரும் (அவைநீங்க.) மலர்கால் கிணைபாசநகரிய பசி வகூலாந்
சத்தி அக்ஷரமாகிய இரண்டும் முன்னும்பின் னுமாகச்சேர்ந்து ஜீவாட்
சரம் நடுவிற்பொருந்திப்பிரகாசிக்கின்ற அஞ்செழுத்தையே காரணபஞ்
சாட்சரமென்று சொல்லப்படும். அதுவேமோட்சத்துக்கு மிகுந்த
துணையாகும் என்று ஆல் வ அசைகள்.

(ப-ம்.) ஒருவன் தன் தாத்மசொருபத்தை அறிகின்ற பரிபாக
காலம் வருமளவும் சுழல்காற்றிலிலகின்ற பஞ்சமே லவ எக்காலமும் பவ
சாகரத்தில் மயக்கமுற்று மூழ்கிநிற்பதற்குரிய ஒழிவின்றிய அகங்கார
மமகாரங்களைத் தருகின்ற உபபாட்சரமென்பார். அந்த மிலின்ப துன்ப
வேதனையிலழுத்துவ திசண்டெழுத்தென்றும், அக்கடலுள் மூழ்கிக்
கிடக்கின்றவனை முத்தியாகிய கரையிற்சேர்ப்பதற்கு முத்திபஞ்சாட்

சரமாகிய தெப்பமே மூலமாகுமென்பார். ஐந்தெழுத்தினையே காரண மெனலாமென்றும் கூறினார்.

(இ-ம்.) பஞ்சாட்சரத்தினது சலட்சண விலட்சண வர்னங்களின் குணங்களை அறிவித்ததாம்.

பவசாகரத்தைக்கடக்க முத்திபஞ்சாட்சரமே தெப்பமென்பதற் குப்பிரமானம். (திருவாசகம்) தனிமனைப் பெரும்பிறவிப் பௌவத தெய்வத் தடந்திரையாலெற்றவண்டு பற்றென்றின்றிக் கனியை நேந்து வர்வாயாரென்றும் காலாற் கன்குண்டிகாமவான் சுரவின்வாய்பட்டினி யென்னேயுய்யுமாறெக் கெழ்வற்றண்ணி யஞ்செழுத்தின் புணையிடித் துக் கிடக்கின்றேனே, முய்வனை முதலநத மில்லாமல்வற் கரைகாட்டி யாட்கொண்டாய் மூர்க்கெனக்கே. என்பதொருகாண்க.

(அ-கை.) மஹாமனுவின் பெருமையைக்கூறல்.

விநிசேசப்பற் சார்ந்தகனனை

விளங்கவுரைத்தோ மெனம்பல்

பதினென்னு வாமலையுத்திற

பதித்தோர் பரமபதமடைவார்

கதிசேர்செழு நீங்காதோர்

கருதும்பலனை யடைவாரென

மநிசேர்சகட யெமலண்ணலுமை

மகிழவுரைத்தான் வாய்மலர்ந்தே.

(இ-ள்.) (கேளாய் உமையே.) கிரமமாக ஸ்தூலகுட்சுமகாரண பஞ்சாட்சரத்தை (மஹாகாரணத்துடன்.) விளங்கும்படி (விவரமாகச்) சொன்னோம் இனிமேற் சொல்லவேண்டியது பதியட்சரமாகிய மஹாமந்திரமாகும் அப்பதியட்சரத்தை உள்ளத்திற் பொருந்தச்செய்தவர்கள்

மேலான மோட்சத்தை அடைவார்கள் நன்மார்க்கத்திற் சேர்க்கத்தக்க அந்தமனுவைச் சதாதியாணிப்பவர்கள் விரும்பிய நற்பயனையே பெற்றுக்கொள்ளுவார்களென்று பார்வதியார் சந்தோஷிக்க இளம்பிறையணிந்த சடையினையுடைய மெதாண்டவராகிய பரமசிவனார் திருவாய் மலர்ந்து அதுக்கிரகித்தார் எ ழு. இன் சாரியை ஏ அசை.

(ப-ம்.) கிரியாதியாணங்களில் இளைத்திலைத்து நிஷ்காமியத்தை யடைந்த மனமானது மேலடையவேண்டியது ஆத்மவிசாரமென்பார், கருதும் பலனென்றார்.

(இ-ம்.) மஹாமனுவை இதயத்தில் அடக்கினவர்கள் முத்தியும் செபிக்கின்றவர்கள் ஆத்மவிசாரமும் பெறுவார்களென்பதாம்.

பத்யட்சாரமும் இத்தன்மைத் தென்பதற்குப் பிரமாணம். (திருமற் திரம்.) நாயோட்டுமந்திர நான்மறைபுத்தம, நாயோட்டுமந்திர நாதனி ருப்பிடம், நாயோட்டுமந்திர நாதாந்திச்சாதி, நாயோட்டுமந்திர நாமறி யோமே, என்பதலுற்காண்க.

(38)

(அ-கை.) ஆம்மனுவை உள்ளடக்கத்தக்க போற்றிவுடையோனே சாட்சாத்நிவமெனல்.

சினத்தினிடத்து மாவகையினுஞ்

சினேனிடத்து மனையிடத்து

மனத்தான்மொழியாற் கரத்திடையு

மருளுருமலியிடத் தினுந்தான்

எனைத்துனமுல விடாதத்தி

னிடையேயும்ப்பாணிறையெழுத்தை

மனத்துக்கரிய யாமவனே

யென்றன்பரமன் மலைமகட்கே.

(இ-ள்.) பதியக்ஷரத்தைக் கோபத்தினாலயினுஞ் சந்தோஷத்தினாலயினும் (பகைவனிடத்தாயினும்.) சினேகனிடத்தாயினும், “இவ் லாளிடத்தாயினும், கழுதையினிடத்தாயினும், பயங்கொள்ளச்செய்யும் நாயிடத்தாயினும், மற்றும் எத்தன்மைப்பட்ட விடத்தாயினும் மனத்தினாலும், சொல்லினாலுஞ் சேரவிடாமல் நெஞ்சியினிடத்திலேயே செலுத்தத்தக்கவனே மனத்தாலும் நினைத்தற்கரிய நாமென்றுசொன்னார் பாமசிவனார் உமாதேவிக்கு என்று. ஏ ஏ அசைகள். சிநேகனென்றமையால், பகைவனென வருவிக்கப்பட்டது.

(இ-ம்.) வெளிப்பட

(39)

(அ-கை.) அம்மனுவை யுள்ளத்தி லடங்காதவர்கள் செய்வன பயன்படாவெனல்.

பேறு

பதியெழுத்தை விடுத்தவர்கள்

பண்ணும்புகை யவமாகும்

பதியெழுத்தை விடுத்தவர்கள்

பண்ணுஞ்சபழு மவமாகும்

பதியெழுத்தை விடுத்தவர்கள்

பண்ணுந்தவழு மவமாகும்

பதியெழுத்தை விடுத்தவர்கள்

பண்ணுமறங் ளவமாமே.

(இ-ள்.) பதியக்ஷரத்தை விட்டவர்கள் செய்கின்றபுகை வீணகிப்போகும் பதியக்ஷரத்தை விட்டவர்கள் செய்கின்றசெபழம் வீணகிப்போகும். பதியக்ஷரத்தை விட்டவர்கள் செய்கின்ற தவழும் வீணகிப்போகும்.

போகும், பதியக்ஷரத்தை விட்டவர்கள் செய்கின்ற ஆத்மவிசாரமாகிய தருமமும் வீணாகிப்போகும் என்று. ஏ அசை.

(இ-ம்.) வெளிப்படல்.

(40)

(அ-கை.) அம்மனுவை மனதிலடக்கினோர்க்கே மஹா காரணத்தை உபதேசிக்கத்தகுமெனல்.

வேறு.

இந்நிலையாமிதையெழுத்தை யுளத்தடர்குவோனே

யிவ்வுடம்பினுட னிருந்துமிலங்கு பரகதியை

அந்நிலையே யடைவனென வண்ணன்மலமா

துக்கறைந்தனன லுதுமோராண்டு ளத்திலடக்குந்
தந்நிலையையுடையவர்க்குப் பரகுவன்மயிழந்தே

சாற்றுமா காரணத்தைத் தமதுளத்திலடக்கா
நன்னிலையாம் பக்குவரல்லாதவர்க்குத் தானேநயின்

றிடவோண்ணு ம்தனவேநயி லுவர் நலலவரே.

(இ-ள்.) இத்தன்மையாகிய பதியக்ஷரத்தை மனத்தினிடத்தில் அடக்கத்தக்கவனே இத்தேசத்தோடிருந்தும் அந்நிலைப்படியே பிரகாசிக்கின்ற மோக்ஷத்தை அடைவானென்று பாமிசுவனார் உமாதேவிக்கு அறுக்கிரகித்தார் அந்தப் பதியக்ஷரத்தையும் ஒருவருஷம் மனத்தினிடத்தில் அடக்கத்தக்க தமது நிலையையுடைய பக்குவர்களுக்கே மஹா காரணத்தை உயர்ந்த ஞானசாரியர் சந்தோஷித்துச் சொல்லக்கடவர் அந்தப் பதியக்ஷரத்தைத் தமதுள்ளத்தில் அடக்காத நன்னிலைக்குரிய பரிபாகினல்லாதவர்களுக்கு அந்த மஹாகாரணத்தைச் சொல்லத்தகாதென்று சொல்லுவார்கள் மேலோர்கள் என்று. தான் சாரியை ஏ ஆல் ஏ ஏ இவ்வாறும், அசைகள்.

(இ-ம்.) ஆசிரியர் சந்தீடனுக்கு மஹாகாரணத்தை உபதேசிக்க வேண்டியவின் ஒருவருஷம் அவனைச் சோதிக்கவேண்டுமென்பதாம்.

(அ-கை.) காரண மஹாகாரணங்களை நிராசையால் போதிப்போர் ஆசிரியரென்றும் ஆசையால் போதிப்போர் அஞ்சாரியரென்றும் அவ்வகளை உபதேசித்தற்குரிய முறைமையோர் இவர்களென்றுங் கூறல்.

வேறு.

ஞானதேசிகன் மாகாரணப்பொருளை
நலிலுதத்தூரி யவனுமால்
சனமாம்பொருளி னிச்சையாலிதனை
மீயம்புவோன்றே நிகப்பதராம்
மோனதேசிகனை முத்தியின் பொருளை
மொழிசுவனருளிற்ற முடிவில்
ஆனதேசிகன் மாகாரணத்தன்னை
யருளுவனாகப் வழிமீட.

(இ-ள்.) காரண மாகாரணப்பொருள்களைப் பரிபாகிகளையறிந்து நிராசையால் உபதேசித்தற்குரியவர் ஆத்மஞானகுருவாவர் அற்பமாகிய திரவியாபேட்சையினாலே இவற்றை சொல்லத்தக்கவர் ஆசிரியப் பிரஷ்ட்டராவர் (இவற்றுள்.) காரணபஞ்சாட்சரத்தை மௌனாசிரியரே உபதேசித்தற் குரியவராவர் மஹாகாரணத்தை அருளிறைவடிவங் கொண்ட சிவாஞானதேசிகருஞ் சிவாகமங்களின் முடிவிற்கொல்லிய முறைமைப்படி உபதேசஞ்செய்வார் என்று ஆல் ஏ அசைகள்.

(இ-ம்.) மாணக்கரது பரிபாகத்தையறிந்து இருவிதப்பொருள்களைப் போதிப்பவர்களே ஆசிரியர்களென்பதாம். (42)

(அ-கை.) நிஷ்ட்டை அநிஷ்ட்டை இவையெனல்.

இப்படியாயவுபய நன்னுமவை
 யெழிற்குருவரு விடப்பெற்றுச்
 செப்பருஞ்செபமுஞ் செபியாதுச்சபிக்கச்
 சிந்தையுமோயும் தோயந்தாய்
 அப்படிதானே யாதனங்கட்டி
 யசைவறவீருப்பதே நிட்டு
 துப்புறுகாணமசையுமேயானார்
 துரிகளவநிட்டை யென்றுணரே.

(இ.ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட இரண்ட்சரங்களாகிய நலமான
 மஹாகாரண மந்திரத்தை ஞானசந்தாம் பொருந்திய ஆசிரியர் அதுக்
 கிரகிக்கப்பெற்றுச் சொல்லுதற்கரிய செபத்தையுஞ் செய்யாமற்செய்ய
 மனமும் ஒதிங்கும் அம்மனம் ஒடுங்கினால் அவ்வண்ணமே அங்காசனம்
 உண்டாக்கிக்கொண்டு சலனமில்லாமலிருப்பதுவே ஞானநிஷ்டை
 யாகும் பரிசுத்தம் பொருந்திய அந்தக்கரணஞ் சலிக்குமாயின் குற்ற
 முள்ளதாகிய அநிஷ்டையென்று அறிந்துகொள்வாய் என்று தான்
 சாரியை ஏ அசை.

(ப-ம்.) மஹாகாரணப்பொருட்புப் பெற்றவன் ஏகாந்தஸ்தானத்
 திவீருந்து மனதைக்கண்டத்தில் அசைவறந்துத்தி அப்பொருளை நினை
 யாமல் நினைக்கவேண்டுமென்பார். செபியாது செபிக்கவென்றும்,
 (அங்ஙனம்) நினையாமல் நினைக்க அதிலெழுஞ்சுகத்தினால் அம்மனமும்
 உன்முகப் படுமென்பார். சிந்தையுமோயுமென்றும், தன்மத்திரை
 களின் சாத்வீக அம்ஸ சமஷ்ட்டியில் தோன்றியதெனவும், எப்பொ
 ருளையும் அறிதற்குக் கருவியெனவுங் கூறுவார். துப்புறுகாரணமென்
 னுங் கூறினார்.

இம்.) மனத்தை நசித்து அரிவாய் விளங்குவதே பிரமரிஷ்டை
பதாம்.

சிந்தைபானதுவோயின் அப்படியே அசைவற் நிருக்கவேண்டு
மபதற்குப் பிரமாணம். (நாலடி) ஊக்கித்தாங்கொண்ட விராதங்க
நாளுடையத், தாக்கருந்துன்பங் கடாந்தலைவர் தக்கால், நீக்கிறா
வோரோநல்லொழுக்கங், காக்குநிருவத்தவர் எம். (திருவன்
நாள்.) எண்ணியவெண்ணியாங் கெப்துவெண்ணியார், திண்ணிய
பெறின். (அன்றியும்) துன்பமுறவரினுஞ் செய்கதுணியாற்றி,
மப்பயக்கும்வினை எம். (அருட்பிராசம்.) கடைதருதீப்புக்கை கால்
தங்கொடு கைகெழிந்து, விடினவிந்தாக்கவொணத்துய ரெய்த
வெம்பொறிவாய்ப், படர்தருசித்த மொருகாலடங்கிற் பினைப்பட
தடைசெயல்வேண்டும் படர்ந்தாலெவர்பின் றடிப்பவரே எம்.
னவாசிட்டம்.) வருந்நிழையன் றுமனந்தன்னை மாற்றியில்லையுண்
னது, திருந்தபதத்திலிருந்திடுவா யிடர்தீர்நெஞ்சமிடரின்றிப்,
ருந்தல்வேண்மெனம்வெ ள்ருந்புவனமுன் னுந்துரும்பாகுந், திருந்த
லென்றெனவெல்லாந் தீதாய்த்தோன்றின் மனமானும் எம்.
விகாலோத்திரம்.) ஆராதசித்தமானதோர்காலத் தடங்குமானுந்,
சேராமல்வருந்திக்காத்துப்பினைச்சிந் தனைகள்சென்று, சாராமல்
வாறுதடுத்திச் சார்வானவெல்லாந், சேராமன்மயக்க நீக்கித்திர
யெனசெய்துகொள்வான் எம். வரும் மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க
இதிற்கூறிய ஸ்தூல பஞ்சாட்சரமாதியாய் வருவன வற்றைக்
பிரதாயத்திற் கேட்டுணர்க.

அறைவனென்னுஞ்செய்யுண்முதல் இப்பத்துச் செய்யுளாலும்
குறிவிஷ்டடையிலுதிக்கும் மயக்கநீங்கும்படிச் செபித்தற்குரிய பஞ்
சாட்சரம் திரிவிதமா மென்பதையும் மஹாகாரணப் பொருளையும்
அவற்றைச் சலட்சண விலட்சண சிவபிண பயன்களையும் அவற்

கசுக

மூலமும் - உரையும்.

றுட் காக்கவேண்டிய அட்சரம் இத்தன்மைத்தென்பதையும் அந்
ருரிய ஆசிரியரையும் மாணுக்கரையும் நிஷ்ட்டையின் அனுபவ நிஷ்ட்டை
தையுங்கூறினார்.

(அ-கை.) முன்சொல்லிய மயக்கநீங்காத நிஷ்ட்டாபரர்கள்
டைவதை அருளிச்செய்கின்றார்.

இந்நிலைமுத்தியடைந்தவர்சநந

மேடா தொழித்திடுவரேயானால்
முன்னமோதிடுமம்முடநீங்காதோர்

முத்தியையுறும்வகையுரையென்
றுன்னியேயுமையாள்வினவி லுமவர் தா

முற்றசாதனையநீங்காதா

மன்னியேபிறந்தாமைமறுசநநத்தில்

வளமைவீடுவரென்றிசைத்தான்.

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட நிலையைப்பெற்று (மயக்கநீங்கி.)
சிவன்முத்தியை அடைந்தவர்கள் மறுசன்மத்தைத்தாங்காமல் ஒழிப்
பார்களேயானால் முன்சொல்லிய (அச்சிவயோகத்திற்கேற்றிய.)
அந்தமயக்க நீங்காதவர்கள் மோட்சத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும்வகை
யைக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று தேவியானவர் யோசித்துக்கொண்ட
அந்தமயக்கநீங்காதவர் தாமடைந்தநிஷ்ட்டையில் இடைவிடாமல் நிலை
பெற்றிருந்து இறந்தபோவாராயின் மறுசன்மத்தில் சிவஞானம் படை
டையைப்பெற்றுமயக்கநீங்கி வண்மையாகிய மோட்சத்தைப் பெற்றுக்
கொள்ளுவாரென்று சொன்னார் பரமசிவனார் என்று ஏ ஏ ஏ அசைத்தார்.

(ப-ம்.) ஞானசமஸ்காரமுடையவர் தமக்குப் பரமசிவமேகுருகுரன் த
தமாக வெழுந்தருளிக் காருண்யத்தால் திருவடிகளைச்சிரத்திற்குப்பிடி
பிடித்துக்கொண்டு சையோதகம் பார்த்து நினைத்து விபூதியைமுத்

முத்திருந்தபடி யிருந்துகாட்டிய, மயிர்ப்பாலமீதிற் சுத்ததெளிவு
கொண்டேறிச் செல்லும், உண்ணிலையமில் முத்திசகலமும் முத்தி
சேவலமும்விட்டு நீங்கிச் சும்மா அசைவறநின்று சீவன்முத்தராளு
மென்பார். இந்நிலை முத்தியடைந்தவரெனக்கூறினார்.

(இ-ம்.) அர்த்தாருடர்கள் பூர்ணரூட ராவதற்கு முன்னம் தேகவி
யோகத்தை யடைந்தால் மறுசநந்தில் முத்திபெறுவர்களென்பதாம்.()

(அ-கை.) புமான்கள் நிர்மலநிஷ்ட்டையைப் பெறுவதற்கேது
வைக்கூறத்தொடங்கல்.

உற்றமெய்நிட்டடைவிடா நுபுதித்தோ

நுருவார்நன்முத்தியையெயனையும்

மற்றவம்முடநீயிலார்முத்தி

மறுபத்துறுவரென்னுரைத்தீர்

குற்றமிரிட்டையடையுங்காரணத்தைக்

குறகநீயுரையெனவினவப்

பற்றறுபரமனுமையவண்மகிழப்

பண்பொடுபகர்தன்மேயினனால்.

(இ-ள்.) மெய்ஞ்ஞானம் பொருந்திய நிட்டையை இடைவிடா
நு சாதனஞ் செய்தவர்கள் நல்லமோட்சத்தை அடைவார்களென்றும்
வருகிய அம்மூடத்தன்மை நீங்காதவர்கள் மறுசன்மத்தில் மோட்
ச்சதைப்பெற்றுக்கொள்ளுவார்களென்றுந் திருவாய்மலர்ந்தீர் சவுந்
ரிய கிரேஷ்ட்டரே, தேவரீர்குற்றமில்லாத நிஷ்ட்டையை (இனியு
ங்கள்.) அடைவதற்கேதுவை அருக்கிரகிக்க வேண்டுமென்றுகேட்க
யாரகிதாய் பரமசிவனார் பார்வையார் மகிழும்படி பரமசாந்த, குணத்
தடனே சொல்லத்தொடங்கினார் ஐ. ஹ. ஆல்

கசந

மூலமும் - உரையும்.

(ப-ம்.) பந்தமுத்திகள் தோன்றாமல் விளங்குகின்ற தன்மயச
யென்பார் குற்றமி னிட்டையெனக்கூறினார்.

(இ-ம்.) வெளிப்படை.

(அ-கை.) ஆசிரியர் உபதேசித்ததிற் சந்தேகமடைந்தவனு
முப்பத்தாறாவது சநந்தில் முத்தியெனல்.

வெறு.

செய்யுநிடை டையச செப்பத்திதாரினிலா
தையமாக வகத்திற் காளுமவன்
உய்யமுப்பதி னுறும்பவத்தினில்
வையநீங்கியே மன்னுவன்முத்தியில்.

(இ-ள்.)⁸ மஹான்களால் செய்யத்தக்க ஞானநிட்டையை ஆசி
உபதேசிக்க. (உண்மையென்று) தெளியாமல் சந்தேகமாக மனத்
நினைத்துச் செய்கின்றவன் (அச்சனனமுதல்) முப்பத்தாறாவது சன
தில் இப்பூமியிற் பிறவியை யொழித்து உச்சீலிக்கும்படி மோட்சத்
சேர்ந்து நிலபெற்றிருப்பான் என்று. ஏ அகை.

(இ-ம்.) சதாசாரியர் அநுக்கிரகிக்கப்பட்ட நிஷ்ட்டையைச்
தியமாகக் கொள்ளவேண்டு மென்பதாம்.

(அ-கை.) பிரம்ம நிஷ்ட்டர்களுண்டென்று நினைப்பவனுக்கு
பத்தினுன்காவது சனனத்தில் முத்தியெனல்.

உண்மை நிட்டரு முண்டென் றுளத்திடை
திண்மையாகநற் சிந்தனை செய்பவன்
நண்மைமுப்பத்தி மும் பவத்தினில்
வண்மையாக மெய்ம் முத்தியின் நண்ணுவான்.

(இ-ள்.) மொம்மையாகிய பிரம்ம நிஷ்ட்டர்களும் (உலகத்தில்) உண்டென்று மனநினிடத்தில் நிச்சயமாக எண்ணி நன்மைபொருந்தத் தியானஞ்செய்கின்றவன் முப்பத்தினாலாவது சனனத்தில் வளமை பெறும்படி நடுகிலையாகிய உண்மை மோட்சத்தைப்பெற்று நிலை பெறுவான் என்று.

(இ-ம்.) மஹாகாளெங்கு முண்டென்று தியானிப்பவன் புமான் களுள் புண்ணியோத்தம நென்பதாம்.

(அ-கை.) சாறுக்கள் மஹாவாக்கியம் உசாவுங்காலத்தி லிருந்து கேட்டவனுக்கு முப்பதாவது சனனத்தில் முத்தியெனல்

நானரிட்ட நிருக்கும, நாட்டினில
மோனவார்த்தை மோழிந்திடக் கேட்டவன்
தானுமுப்பதா மாக, தானத்தினால்
ஆனமுத்திப் பதத்தை யடைவானால்

(இ-ள்.) பிரம்ம நிஷ்ட்டர்களிருக்கும். அழகியநாட்டில் மோன நிலக்குரிய மஹாவாக்கியத்தைச்சொல்ல (உணர்வின்றிக்) கேள்விப் பட்டவனும் முப்பதாஞ் சனனத்தில் (முன்) நேரிட்டதவத்தினால் மோட்சமாகிய பதம் அடைவான் என்று. தான் ஆல் அசைகள்.

(இ-ம்.) சத்துக்களிடத்தில் வேதாந்த சிவணம் அவசியங்கொள் ளவேண்டு மென்பதாம். (48)

(அ-கை.) பிரம்ம நிஷ்ட்டர்கள் வசிக்க இடங்கொடுத்தவனுக்கு இருபத்தெட்டாவது சனனத்தில் முத்தியெனல்.

செப்பரிட்டா பரருக்குச் சிந்தையோ
டொப்பின்மாட மோடேக்கமுஞ் செய்பவன்
இப்புவிக்க ணிருபத்தெட் டாம்பவந்
தப்பிலாதமெய் முத்தியைச்சாருமால்

(இ-ள்.) சொல்லுப்படியான ஞானநிஷ்டாபரருக்கு அன்போடும் ஒப்பிலாத மானிகையைத்தந்து சந்தோஷம் உண்டாகச் செய்கிறவன் இப்பூமியினிடத்தில் இருபத்தெட்டாவது சனனத்தில் குற்றமில்லாத உண்மையாகிய மோட்சத்தை அடைவான் என்று. ஆல் அசை.

(இ-ம்.) பிரம்மநிஷ்டர்களுக்கு அன்புசெய்யாதவன் இப்பூமியில் மானிடனாய்ப் பிறந்ததிற் பயனின்றென்பதாம். (49)

(அ-கை.) பிரம்மநிஷ்டர்களுக்குச்சதா அமுதுபடைத்தவனுக்கு இருபத்தைந்தாவது சனனத்திற் முத்தியெனல்.

ஞானநிஷ்டா பரருக்குநாடொழுகி
போனமாதி டொருந்தவுதவுவோன்
ஈனமில்லா யிருபத்தைந்தாம்பவம்
மானமுத்தியை மனனுதயிண்ணமே

(இ-ள்.) பிரம்மநிஷ்டாபரருக்கு நான்தோறும் போசனமுதல் னவைகளைத் தக்கபடி கொடுக்கிறவன் இழிவில்லா யிருபத்தைந்தாவது சனனத்தில் மேன்மைபொருந்திய மோட்சத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல் நிச்சயமாம் என்று. ஏ அசை போசனமென்பது போனமென நடுக்குறையாய் வந்தது.

(இ-ம்.) அறிவாலுயர்ந்த பெரியோர்களுக்கு அன்போடும் அமுதுபடையாதவனுக்கு நற்கதிகிடையா தென்பதாம். (50)

(அ-கை.) பிரம்மநிஷ்டர்கள் உடுக்க வஸ்திரம் கொடுக்கின்றவனுக்கு இருபத்திரண்டாவது சனனத்தில் முத்தியெனல்.

நிட்டைமேவு நிரூமஸ்யோகியர்
கட்டவேநற் கலைஞருதவுவோன்
இட்டமா யிருபத்திரண்டாம்பவத்
தெட்டரும்பத மெய்துவதுணமையே.

(இ-ள்.) பிரம்மநிஷ்ட்டையைப் பொருந்திய மலாகிதமாகிய யோகீஸ்வரர்கள் உடுக்கும்படி நல்லவஸ்திரங்களை இஷ்ட்டமாகக் கொடுப்பவன் இருபத்திரண்டாவது சன்னத்தில் அவாந் மனோகோசாமாகிய பதத்தைப் பெற்றுக்கொள்வது நிசமாம் ஏ று. ஏ அசை.

(இ-ம்.) நிஷ்ட்டாபார்களை வஸ்திராலங்காரஞ் செய்து பாராதவன் முகத்திற் படைத்த சண்புண்ணென்பதாம். (51)

(அ-கை.) பிரம்மநிஷ்ட்டார்களுடைய பதத்திற் பணிகின்றவனுக்கு இருபதாவது சன்னத்தில் முத்தியெனல்

சாதனைக்குண் முயலுந்தகைமயோர்
பாதமுச்சிப் படியப்பலாபவன்
ஓதுமங்க மொருபதிபட்டியில்
தீதில்வீடு பெறுவதுதிண்ணமே

(இ-ள்.) பிரம்மநிஷ்ட்டையில் முயற்சிசெய்யத்தக்கபெருமைபொருந்தினவர்களுடைய திருவடிகளிற் சரசுபொருந்தும்படி வணங்கத்தக்கவன் சொல்லுகின்ற இருபதாவது சன்னத்தில் குற்றமற்ற மோகூவீட்டைப் பெற்றுக்கொள்வது நிச்சயமாம் ஏ று. ஏ அசை.

(இ-ம்.) பிரம்மநிஷ்ட்டார்களுடைய பாததாமரையில் வணங்கத்தக்கவனே மகாபுருஷனென்பதாம். (52)

(அ-கை.) பிரம்மநிஷ்ட்டார்களிடத்தில் இலிங்கமூர்த்தியைப்பெற்றவனுக்குப் பதினாறுவது சன்னத்தில் முத்தியெனல்.

ஒப்பிலாதநல் லுண்மைநிட்டாள்கையிற்
செப்புதாரணஞ் செய்துகொள்கிற்பவன்
தப்பிலோர்பதி னுருந்தனுவினில்
எய்ப்பின்முத்தியை யெய்துவதுண்மையே.

(இ-ள்.) நிகரில்லாத நலத்தைப் பொருந்திய சத்திய ஞானநிஷ்டைப் பாராட்டித் திற சொல்லும்படியான இலங்கதாரணையைப் பெற்றுக் கொள்பவன் தவறுதலில்லாமல் ஒப்பற்ற பதினாறாவது சனனத்தில் அழியாத மோட்சத்தை அடைவது சத்தியமாம் என்று, ஏ அசை.

(இ-ம்.) பிரம்ம நிஷ்டைப்பாரால் சிவபூசையைப் பெறுகின்றவனே தேவர்களுள் சிறந்தவனென்பதாம். (53)

(அ-கை.) பிரம்ம நிஷ்டைக்களிடத்திற் பணிவிடை செய்கின்றவனுக்குப் பன்னிரண்டாவது சனனத்தில் முத்தியெனல்.

சாற்றுநிஷ்டையைச் சார்ந்தமெய்ஞ்ஞானிபால்
ஆற்றுகற்பணியின் பொருள்செய்பவன்
ஏற்றுமீரா நியானநனுவினின்
போற்றுமீடு பொருந்துவ துண்மையே.

(இ-ள்.) சொல்லும்படியான ஞானநிஷ்டையை அடைந்த உண்மையாகிய ஞானவான்களிடத்திற் செய்யத்தக்க நற்பணிவிடைகளைப் பக்தியோடுஞ் செய்கின்றவன் மேன்மைபொருந்தச் செய்யும் பன்னிரண்டாவது சனனத்தில் யாவராலும் துதிக்கத்தக்க மோட்சவீட்டைச் சேருவது சத்தியமாம் என்று, ஏ அசை.

(இ-ம்.) சான்றோர்களுக்கு உள்ளன்போடும் பணிவிடை செய்கின்றவனே யாவராலும் தொழற்குரியவனென்பதாம். (54)

(அ-கை.) பிரம்மநிஷ்டைக்களுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்த முதலியவை கொள்ளுகின்றவனுக்கு எட்டாவது சனனத்தில் முத்தியெனல்.

ஓதுசாதனை யுற்றவர்சேவடிச்
சிதநீரொடுசேடமு மேற்பவன்
தீதிலெட்டாந் தனுவிற்றிகழ்தரும்
எதின்மேன்மைவீ டெப்துமினிதரோ.

(இ-ம்.) சொல்லுகின்ற ஞானசாதனத்தைப் பெற்றவர்களுடைய குளிர்ச்சிபொருந்திய பாதோ தசத்துடனே பரிகலத்தையும் * அங்கீகரிக்கின்றவன் குற்றமில்லாத எட்டாவது சன்னத்தில் பிரகாசிக்கின்ற நன்மையைத்தருகின்ற மேலாகிய மோட்சவீட்டை இன்பமாகச் சேருவான் என்று. அரோ அகச.

(இ-ம்.) மேலோர்களுடைய பாததீர்த்த பரிகலபிரசாதத்துக்குடையவனே சிவசொருப மென்பதாம். (55)

(அ-கச.) பிரம்ம நிஷ்ட்டர்களுடைய திருவுருவங்களைப் பரிசித்துத் தொண்டு செய்கின்றவனுக்கு ஐந்தாவது சன்னத்தில் முத்தியெனல்.

மன்னுயோக மருவுவோர் தேசமு
நன்னயம்பெறு பாதனனினமும்
பின்னமின்றிப் பிடித்தேவல் செய்பவன்
பன்னுகமந்தாம் பவத்திலிவீடெய்துவாம்

(இ-ள்.) நிலபெற்ற சிவயோகத்திற் பொருந்தி யிருக்கின்றவர்களுடைய திருவுருவத்தையும் நல்லநயம்பெற்ற பாததாமரையையும் அபிந்ரபாவமாகப் பரிசித்துத் திருத்தொண்டு செய்கிறவன் சொல்லுகின்ற ஐந்தாவது சன்னத்தில் மோட்சத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவான் என்று.

(ப-ம்.) ஆன்மாக்களுடைய பாசபந்தங்களை ஒறுங்கேகட்டறுத்து அவர்களைப் பரிசுத்தஞ்செய்து பரிபக்குவத்துக்குத் தக்கவர்களாய்த் தன்மயப்படுத்திக்கொள்ள நல்லவனமைதங்கிய சுயம்பிரகாசமான பரிபூரண னந்தசுகமே பிரத்தியட்சமாகத் திருவுருக்கொண்ட சிவ்ய சாணங்க.

* அங்கீகரித்தலென்பது - உட்கொள்ளுதல்-

கச்சு

முலமும் - உரையும்.

னென்பார். நன்னயம் பெறுபாதமென்பார். சிரசிற் சூட்டிக்கொள்ள
வுங் கண்களரி லொற்றிக்கொள்ளவும் மார்பி லணைத்துக்கொள்ளவுங்
குளிர்ச்சிபொருந்தி மிருதுவா யிருக்கத்தக்கதாயைநாள் நளினமென்று
திருவடிகளை யுருவகஞ்செய்தார்.

(இ-ம்.) மஹான்களுடைய அருள்மேனியை புந் திவ்ய சரணா
விர்தங்களையும் பரிசித்து இனிதாக்கச் சிசுருஷை செய்பவனுடைய
ஆத்மான்ந்தசெல்வத்துக்குச் சமமானது ஜகத்தில் வேறின்றென்
பதாம், (1)

(அ-கை.) பிரம்மரிஷ்ட்டர்களுக்கு நிதந் தொண்டுசெய்து பூசித்து
அமுதுபடைக்கின்றவனுக்கு எடுத்த அத்தேகத்திலேயே முத்தி
யெனல்.

ஒப்பிலா துய ருண்மைநிட்டா ர்தமக்
சுப்பொ டன்னமு மார்ச்சித் துதவியே
தப்பிலேவ லுந் தான் ிசையும் புண்ணியத்
கெய்ப்பின்புத்தி யெ ர்க்கும்பவத்தினே.

(இ-ள்.) சமானரகிதமாகிய உயர்ந்த உண்மையாகிய ஞானரிஷ்ட்
டாபரர்களைப்பூசித்து அன்னபானாதினைக் கொடுத்துத் தவறுதலில்லா
மல் திருத்தொண்டுசெய்யத்தக்க (ஞானரிஷ்ட்டடையை யுடைய.) புண்
ணியவானுக்கு எடுத்த அந்த ஜநந்திலேயே அழியாத மோட்சங்
கிடைக்கும் என்று, வ வ அசைகள். புண்ணியமென்றதனால் ஞான
ரிஷ்ட்டடையை யுடையவனென்று வருவிக்கப்பட்டது.

(இ-ம்.) ஆத்மவிசாரம் பொருந்தினவர்களுக்குச் சர்வ உபசாரத்து
டன் அன்னமிட்டு அர்ச்சித்துத் திருத்தொண்டு செய்கிறவனே ஞான
சம்ஸ்காரத்தினால் திருவுருகொண்டு சதாசாரியரால் ஆத்மஞானரிஷ்ட்
ட்டையைச் சம்பூர்த்திசெய்ய வந்தவனென்பதாம். (57)

(அ-கை.) மேற்சொல்லியவண்ணம் அன்புசெய்கின்ற மாணக்கர்களுக்கு ஞானஞ்ஞவானவர் சம்பூரண கிருபையோடும் அனுகூலிப்பாரெனல்.

வேறு.

இந்நிலைத்திருப்பவையெல்லாஞ் செய்பவர்க்கிசைய
அந்நிலைப்பாருரு வாருள்காந்தினிதாக
உண் ணுதற்கருமொரு மொழியருளினுலுதவித்
தந்நிலைப்பாநிட்டையி னிருத்துவன்றையயால்.

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட திருத்தொண்டிகளெல்லாங் (குறைவறச்) செய்யத்தக்கவர்களுக்கு (பிரம்மானுபவம்.) பொருந்த அழகிய மௌனநிலையையுடைய ஞானஞ்சிரியர் உளத்தில் அருளானந்த முண்டாகி இனிமையாக நினைத்தற்கரிய மஹாவாக்கியப்பொருளைக் கிருபாநோக்கத்தால் அனுகூலித்துத் தனையினால் தனதுசொருபநிலையாகிய பிரம்மநிஷ்டையி லிருக்கச்செய்வார் என்று.

(இ-ம்.) ஞானஞ்சிரியர் தமக்கு உள்ளன்போடும் பணிவிடைமுதலியவை செய்யத்தக்க மாணவர்களுக்குத் தமதுண்மை நிலையை அருள்செய்வதே அவருக்கு உரியதர்மமென்பதாம். (58)

உற்றமெய்யெண்ணுஞ் செய்யுண்முதல் இப்பதினாற்குசெய்யுளாலும் ஆசிரியருபதேசித்ததில் சந்தேகங்கொள்பவனாகியோரும் சாதுக்களையடுத்தச் சர்வபூசாவுபசாரத்தோடுந் திருத்தொண்டு செய்பவர்கன்முத்திஅடையும் காலத்தையும் அவர்களுக்கே ஆசிரியர் ஆத்மஞானத்தைப்போதிக்கக் கடவரென்பதையுங் கூறினார்.

கருக

மூலமும் - உரையும்.

(அ-கை) நிஷ்ட்டாபர்களுக்குப் பூசை வேண்டுவதின்றென்றும் அவர்களின்பூசை இத்தன்மைதான் என்றும், கிரியாபூசைக் கதிகாரிகளிடம் வரண்டும்; சிவயோகிகளிடமிருள்ளும் கிரியாபூசைவிதிவென்றும், அந்த யோகஞ் செய்பவர்களுக்குப் பிறவிப்பொழியாதென்றும், சிவயோகிகளே மூத்தியடைவதென்றும், அச்சிவயோகநிஷ்ட்டையைப் புமான்ருக்கு உபதேசித்தற்குரிய பருவபிரமாணங்க ளிவையென்றும் கூறுவான் தொடங்கிவைத்த முறைப்படியே நிஷ்ட்டாபர்களுக்குக் கிரியாபூசை வேண்டுவதில்லையேல் உலகோர் அப்பூசையைவிடுவரே பெனவினா வுதல்.

வேறு.

இப்படி ஸாய்நிட்டை சாதனை பி
 லேசைநந்தினிதி நற்பவர்தாபும்
 ஒப்பற்றும்பூசை யாழித்திடல் வேண்டி
 மென்றுமைக்கிறதாவது னுரைப்ப
 அப்படியாமேலவனியோரெல்லா
 மருச்சனை விடுவரேயென்
 நிப்படியிசைத்தாருமையவடா னு
 மிணையிலாவினாவனை நோக்கி.

(இ-ள்) இத்தன்மைப்பட்ட பிரம்மநிஷ்ட்டா சாதனத்திற் பொருந்தி இனிமையாக இருப்பவர்கள் ஒப்பற்ற கிரியாபூசைகளை நீக்க வேண்டுமென்று தேவியாருக்குப் பரமசிவஞர் சொல்ல ஆணைக்கேட்ட அதேதேவியாரும் சமானாகிதராகிய பரமசிவத்தைப்பார்த்து நிஷ்ட்டா பர்களேபூசையைவிடுவார்களாயின் உலகோரெல்லாம் சிவபூசையை விட்டுவிடுவார்களேயென்று இவ்விதமாகச்சோன்றார், என்று. தாம் தான் சாரியைகள்,

(இ-ம்.) உலகத்தார் கிரியாபூசைகளில் நின்றும் வேறுபடாமையை நோக்கி வினவினதாம்.

(அ கை.) நிஷ்ட்டாபாராக்ஞ்செய்யுஞ் சிவபூசை இஃதெனல்.

அத்தனாமாழிவாணிடை சாதகர்ச்சனைபென
வறையதேபூசை

கைத்தலமமரு முண்டாயவன்றனக்குக்

கனகுநபாதவீரபாடி

சுத்தமாநிப வெண்ணிறணிந்ததனற்

சோடச பூசையுஞ்செய்த

இத்திறமபுரித லெயமாபூசை

பெனவ னறையபாடினைநித்தே.

(இ-ம்.) பரமசிவனார் (தேவியாரைப்பாதுசு) சொல்லுவார் பிரம்மரிஷ்டாசாதகர்கள் பூசைசெய்யவேண்டுமென்று நினைத்துச் சொல்லுவார்களாகில் அதுவே வேதாகம முறையின்படி சகலபூசா உபகரணங்களைபுகுவிக்கொண்டு பூசைசெய்வதற்குச் சமானமாம் (அவ்வாறன்றிப்பூசைசெய்ய வேண்டுமாயின்) கரபீடத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் இஷ்டலிங்கமூர்திக்குப்பெருமைபொருந்திப் குருபாதோதக அபிவேஷகஞ்செய்து பரிசுத்தமாகிய வெண்மைபொருந்திய விபூதியைத்தரித்து அந்த விபூதியினற் சோடச உபசார பூசையுஞ்செய்து மேறசொல்லிய படி நிஷ்ட்டைசெய்வதே பிரம்மரிஷ்டர்களுடைய பூசாவிதியென்று பரமசிவனார் எடுத்துரைத்தருளினார் என்று. ஏ ஏ அசைகள் வாக்கென்பதனால் மனமும் வருவிக்கப்பட்டது.

(ப-ம்.) எங்கும் வியாபக சைதன்யமான பரிபூரணமனத்தோடும் விளங்குகின்ற ஞானரிஷ்டாபார்க்கள் சிவார்ச்சனைசெய்யும்படி நினைத்

பதஞ்சொல்வதுமே உலகத்திற் கிரியாபூசைக் கதி காரிவிதியுடன் செய்கின்ற கோடிபூசைக் கொக்குமென்பார். நிட்டைசாதகரர்ச்சனையென வறைவதே பூசையெனக்கூறினர்.

(இ-ம்) பூசாகோடி, தோத்திரம். தோத்திரங், கோடிசெபம். செபங்கோடி, தியானம். தியானங்கோடி, நிஷ்டை, நிஷ்டை கோடி, மனோலயம் என்றுவேதாகமங்களால் விதிக்கப்பட்டும் மேலோர்களால் கூறப்பட்டும் இருக்கின்றமையால் அம்மனோலயமபெற்ற சிவயோகிகள் மனோவாக்கினால் சிந்தித்துத்தொல்வதே பூசையென்பதாம்.

மேலோர்களுக்கு ஆத்மானந்தபூசையன்றி வேறுபூசை இன்றென்பதற்குப் பிரமாணம். (ஞானவாசிட்டம்.) தேகமுதற்பிரிவுகளாய்ச் சிறியனவாம் பொருள்களிலத் தெய்வமுண்டோ பாகமறப்பணிதியறவடிமுடிவற்றுளவுணர்வே பரமபோத, மாகவிலைதுதெய்வ மருச்சித்தற்குரித்தாகு மறிவிலாத, மூவருக்குவடிவமுதலருச்சினையே யியல்பென்று மொழியுமன்றே. (அன்றியும்.) அறிவுசம்பாவீனசந் தோடமெனுமலர்களா லத்தத்தேவாம், பிறிவரியவாத்நுமத்ததுவத்தையருச்சிப்பதே பெரியபூசை, குறிவடிவீற் பூசனைபூசனையல்ல வகண்டமெனக் கூறுந்தெய்வ, நெறிகொள்புறத் தொழில்களா நோராதிகதனாலே நிறையுமின்பம் எம். (பசுபதிபாச விளக்கம்) சாத்தூரஞ்சமயம் வேண்டார் தத்துவக்கத்தும் வேண்டார், கோத்திரங்குலங்கள் வேண்டார் கூறுமால் விரதம்வேண்டார், மூர்த்திசேகவையுமேவேண்டார் முன்னவன் பூசைவேண்டார், தீர்த்தமும்வேண்டார் ஞானசின்மயமானமேலோர் எம். (சிவானந்தமாலை) எங்குஞ்சிவாலயமாமெங்குஞ்சிவமாகு, மெங்குஞ்சிவனடிமையெங்குமாய்ப் பங்கறவே, நிறநல் சிவபூசை நின்ற நிலையாய்நிறைவிற, பற்றொழிதல் பூசாபலம் எம். (சிவப்பிரகாசம்) மணமுதற்கரணமெல்லா மறுவசத்தாக்கி ஞானக், கண்ணினிலுன்றியந்தக் கருத்தினாலெவையுநீக்கி, யெண்ணியஞ்

செழுத்துமாறி யிறைநிறை யுணர்ந்துபோற்றல், புண்ணியன்றனக்கு
ஞான பூசையாப்புகலுமன்றே எ ம். வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற்
காண்க. (60)

(அ-கை) கர்மகாண்டிகளும் பத்திகாண்டிகளும் பண்ணும் பூசை
இஃதெனல்.

இப்படிநிட்டாள் பூசனைபுரித
லியல்பதா மிவ்விதபூசை
செப்பிடுங்கன்ம காண்டியுங் கிரியா
காண்டியுஞ்செய் யொண்தவர்கள்
திப்பியசைவாகம விதிப்படியே
செய்யவேண்டிடுதலே யியல்பாம்
இப்படியன்றிச் செய்யொண்தென்றே
யிறையுமைக்கியம் பினனன்றே.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் பிரம்ம நிஷ்டைகள் பூசைசெய்தல்
முறைமையாம் இவ்விதமாகிய பூசையைச் சொல்லுகின்ற * கர்மகாண்
டத்துக் குரியவர்களும் * பத்திகாண்டத்துக் குரியவர்களுஞ் செய்யக்
கூடாது அவர்கள் தெய்வீகமான சைவாகமத்திற் சொல்லியிருக்கின்ற
விதிப்படியே செய்யும்படி விரும்புதல் முறைமையாம், இந்தக்கிரமந்
தப்பிச் செய்யக்கூடாதென்று உமைக்குச்சொன்னார் எ று. ஏ ஏ
அன்று ஏ அசைகன்.

* கர்மகாண்டி, தேக - கிரக - கிருத்தியாதிகளில் யானென
தென்னும் அகமமதை யுள்ளவனெனவும்.

* பத்திகாண்டி - சகலகிரியையும் ஈஸ்வராற்பணஞ் செய்பவ
னெனவுங்கொள்க.

கருடு

மூலமும் - உரையும்.

(இ-ம்) சகல கர்மத்துக்கும் நாமே சாக்ஷியென்பவர்களாகிய
ஞானகாண்டிகள் தவிர ஏனையோர் பூசைசெய்ய வேண்டுமென்
தாம்.

(அ-கை) சிவயோகிகள் இவரெனல்.

இப்படிநிட்டை தன்னிலேயிருந்து
மியல்பொடு தன்னனுபவத்தை
ஒப்பிலாவரசற் சமைசுசுரப்பது
போலுயர்குருபற் குமைத்களவில்
மெய்ப்படுகுரவன் பின்னிதழ்வதனை
விளம்பிடக் கேட்டறிகுனரே
ஒப்பின்மாயோ கரலாதவர்கிரியா
காண்டியென் மூலத்திடப்படுமால்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் நிஷ்டையிலே யிருந்தாலும் இதை
மாட்சி முதலிய வரசிலக்கணத்தில் தன்னோடொப்பாவா ரில்லாத
அரசனுக்கு அவ்வரசனிவற்றைச் செய்கவேன்று தனக்குக் கட்டளை
யிட்ட காரியங்களில் முயன்ற மந்திரியானவன் அவற்றால் உண்டாய
குறைவு நிறைவுகளைக்கூறிப் பயன்படுத்து மாறுபோலக், கிரமமாகத்
தங்களுடைய உயர்ந்த குருபானுக்கு அவர் அநுக்கிரகத்தவண்ணம்
தாங்கண்ட அனுபவப்பேற்றிலடைந்த சம்ஸயங்களை விண்ணப்பம்
பண்ணிக்கொண்டு அளவுபடாத உண்மையாகிய அவ்வாசிரியர்மேல்
நடப்பதைச் சொல்லக்கேட்டறிந்து கொள்ளத்தக்கவர்களே நிகரற்ற
பெருமை பொருந்திய சிவயோகிகளாம். இத்தன்மைப்பட்டவர்களால்
லாதவர்கள் கிரியாகாண்டத்துக் குரியவர்களென்று சொல்லப்படும்
எ று. ஆல் அசை இங்கனம் காண்டியென்றது இழிவின் கண்வந்த
பன்மைவழுவமைதி.

(இம்) பூரணரூப ராகுங்கால வரையிலும், குருகுலவாசமாய்
ருந்து நிட்டைசாதித்தவர்களே ஆகும் ஞானிகளென்பதாம்.

(அ-கை) தேவியாருக்குக் கிரியாயோக விதியைப் பரமசிவனார்
கொல்லத்தொடங்கல்.

உன்னருநான நிட்டையையழிக

ஞரைத்திடல்: கேட்டுள்ள மகிழ்ந்தேன்

பன்னருங்கிரியா யோகமென்றுரைக்கப்

படுவதெனக்கு நீவிரிந்தே

நன்னயமாவுரைத் திடவேண்டு

மென்றுமை நாதனை வணங்க

இன்னமுதொழுகு மதியணிசடை

யோனியைவையப் பார்த்தினிதுரைப்பான்.

(இ-ள்) நினைப்பதற்கரிய சிவஞான நிட்டையைத் தேவரீர் உப
தேசிக்கக்கேட்டு (அடியேன்) மனமகிழ்ந்தேன் சொல்லுதற்கரிய கிரி
யாயோகமென்று சொல்லப்படுவதை விரித்து நல்ல நயப்பாக அடியே
னுக்குத் தேவரீர் கிருபைசெய்ய வேண்டிமென்று பரமேஸ்வரரை
வணங்கிப் பார்வதியார் (கேட்க) இனிமையாகிய அமுதமொழுகின்ற
(விரணங்களுடைய) இளஞ்சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய பரம
சிவனார் தேவியாரைப்பார்த்து சந்தோஷமாகச் சொல்லுவார் என்று.
ஏ அசை.

(இம்) வெளிப்படை.

(அ-கை) கிரியாயோக மிப்படிப்பட்டதென்றும் அதுஞானயோ
கிகளுக்கில்ல யென்றும் ஞானயோகிகளே முத்தியை அடைவார்கள்
என்றுங் கூறல்

கருள

மூலமும் - உரையும்.

வேறு.

பங்கமுறமனங்கொண்டு சுவாசமது தன்னைப்

பந்தனஞ்செய்தருங்கற்பம் பற்பலவயின்னே

அங்கமதைத்தான்குழற்றி யபானவழிதன்

இலயம்வாங்கி யவ்வழியாலதை மீளவிடுத்தும்

இங்கிவைகள் பலவியற்ற லட்டமாயோக

மென்பரிவைசிவயோக மியற்றுவோர்க்கிலையால்

தங்குசிவயோகத்தா லாக்கமுடனழிவுந்தா

னிலாப்பரமசாயுச்சுயந் தாண்டவார்.

(இ-ள்) (உலகநடைக்கு) வேறுபாடாக மனதில் நினைத்துச் சுவாசத்தைப் பந்தனப் படுத்தியும் . அருமையாகிய பலபலவித கல்பங்களை உண்டும் அவயவங்களைச்சுழற்றி யபானமார்க்கத்தில் இரும்பைபுள்ளே வாங்கி மறுபடியும் அவ்வழியினாலே அவ்விரும்பை வெளியிலேவிட்டும் இவைபோல் வனவாகிய பலவிதகாரியங்களைச் செய்தல் அட்டமாயோக மென்று சொல்லுவார்கள். இச்சுமியைகள் ஞானயோகஞ் செய் யத்தக்கவர்களுக் கில்லையாம் (அவர்கள்) பொருந்திய சிவயோகத்தினாலே பிறப்பிறப்பில்லாத உயர்ந்த சாயுச்சியபதத்தைப்பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள் என்று. தன் தான் சாரியைகள். ஏ ஆல் அசைகள்.

(இ-ம்) ஆத்மஞானத்தன்றி ஏனையவற்றால் முத்திவாராதென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம். (கந்தரலங்காரம்) துருத்தியெனும்படிக்கும் பித்தவாயுவைச் சுற்றிமுறித், துருத்தியுடம்பை யுருக்கிலென்னாஞ்சிவயோகமெனுங், குருத்தையறிந்து முகமாறுடைக்குறு நாதன்சொன்ன, கருமத்தை மனத்திலிருந்துங் கண்டிர்முத்தி கைகண்டதே எ ம். (ஒழி

விலொடுக்கம்) அறிவடங்காவாயு வடங்கவசைவத்துத், தறியிருந்தாற் போலச் சமாதி பெருகி, னடந்தகுருட்டே மனஞ்சுருந்திப்பாமூர், கிடந்த குழிப்புக்கதனுங் கேடு எ ம். வரும் மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க.

(அ-கை) கிரியாயோகிகளுக்குச் சனனமாணம் ஒழியாவெனல்.

(வேறு.)

புத்திகொள்கிரியா யோகசாதனையைப்

புரிந்திடுபவர்க ளிய்யுலகில்

எத்தனைகால மிருப்பி னுமீண்டு

மிறப்பொடுபிறப்பினை யடைவார்

சத்தியமாக வறிதிரீயிந்தத்

தனிச்சிவயோக சாதனையை

இத்தனைவயதிற் போதிப்பென்றே

யிறையவனுமைதனுங் கிசைப்பான்.

(இ-ள்) மனத்தில் எண்ணுகின்ற கிரியாயோக சாதனையைச் செய்பவர்கள் இந்தப் பூமியின்கண் எத்தனைகால மிருந்தாலும் மேலும் மேலும் சனனமாணங்களை அடைவார்கள் (சந்தேகமில்லை) உண்மையாகநீ அறிந்துகொள்வா (யென்றுசொல்லி) இந்த ஒப்பற்ற சிவயோக சாதனத்தை இத்தனைவயதில் அறுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்று (பரு உப்) (பிரமாணத்தை) உமைக்குச் சொல்லுவார் பரிமசிவனார் என்று. ஏ அசை.

(இ-ம்) தெய்வநாயகர் கிரியாயோகிகளுக்கு முத்தியின்மையென்றறிவித்துச் சிவயோகத்தை அறுக்கிரகிக்குங் காலத்தை அறிவிக்கத் தொடங்கின ரென்பதாம்.

கடுக

மூலமும் - உரையும்.

(அணை.) ஞானநிஷ்ட்டையை உபதேசித்தற்குரிய கால அளவைக் கூறல்.

இந்தநன் னிட்டையே முநான் காண்டி

லீயம்புத லுத்தமமாகும்

முந்தியவை யா முண்டி னிலாசான்

மொழி குதன் மந்தி மமாகும்

அந்தமிலா முண்டி னிற் புதற

லறை தருகரிடைய தாமல்

உந்துமிப்பருவங்கடந்தவர்க்கதனை

யுரைத்திடத்தகாதெனவுணரே.

இத்தன்மையாகிய நன்மையைத்தருகிற ஞானநிஷ்ட்டையைப் பிரதானமாகிய ஞானாசிரியர் (மாணக்கனுக்கு) இருபத்தெட்டாம் வயதில் அதுக்கிரகஞ்செய்தல் உத்தமமாகும் முப்பதாம்வயதில் அதுக்கிரகித்தல் மத்திமமாகும் பருவப்பிரமாணமில்லாத முப்பத்தாறாம் வயதில் அதுக்கிரகித்தல் அதமமாகும் மேற்சொல்லிய மோட்சசுகத்திற் சேர்க்கத்தக்க இப்பருவங்களைக் கடந்தவர்களுக்கு அச்சிவஞானநிஷ்ட்டையை அனுக்கிரகித்தல தகாதென்றறிந்து கொள்வாய் என்று ஆல் ஏ அசைகள்.

(இ-ம்.) புமான்ளுக்கு முப்பத்தாறு வயதுக்குமேல் ஞானநிஷ்ட்டாசாதனஞ் செய்வதற்குத் தேகவலி குறைந்திருக்குமாயை யால் அவர்களுக்கு ஞானாசிரியர் அந்தநிட்டையைப் போதிக்கக்கூடாதென்பதாம்.

யௌவனபருவமே பிரம்மரிட்டை பெறுதற்குரிய தென்பதற்குப் பிரமாணம். (ஞானவாசிட்டம்.) எத்திறத்தோறெவ்வன்மா விடையூற்றைக்கடந்தெளிதினேறவல்லோ, ரத்திறத்தோரே புருடரவர்களே

தொழற்குரியோராவரோசான்றோர், மெய்த்திறத்தோர்சேரிடமாய் விய
நிதிபடைத்தருளால் விளங்காநிற்குஞ், சுத்தகுணமெவ்வனமில் வுலகி
ஊளதோவிசும்பிற் சூழ்காடுண்டோ. என்பதனற்காண்க. (65)

இப்படியாயவென்னுஞ் செய்யுண்முதல் இவ்வெட்செசெய்யுளா
லும் கர்மபத்திகிரியாயோகிகளாகிய இம்மூவர்களுக்குப் பிறவியொழி
யாதென்பதையும் ஞானசிரியருடைய கிருபைக்குப் பூரணப்பட்டவரோ
சிவயோகிகளென்பதையும் அச்சிவ யாகத்தை ஆத்மாக்களுக்குப்
போதிப்பதற்குரிய பருவங்களைபுங் கூறினர் இத்தூற்பொருளாகிய
பிரம்மசிவபட்டையைப் போதிப்பதற்குரிய ஆசிரியரையும் மாணக்கரை
மேலருளிச்செய்கின்றார்.

(அ-கை.) குருவே பரமசிவமெனல்.

வேறு.

ஞானநிட்டையா நல்குநற்றேசிகன்
மானமுற்றிடு மாரிடல், ல்லனாள்
வானமுற்றுவளர்கயிடு ப்பரன்
தானெனத்தினஞ் சாற்றிடலாகுமே.

(இ.ள்) பிரம்மசிவபட்டையை அனுக்கிரகஞ்செய்யத்தக்க நலம்
பொருந்திய ஆசிரியர் அகங்காரம்பொருந்திய மனிதனல்லர் ஆகாய
மளாவிலளர்கின்ற கயிலையிலெழுந்தருளி யிருக்கின்ற பரமசிவமே
யென்று நித்தியஞ்சொல்லலாகும் என. ஆல் ஏ அசைகள்.

(இ.ம்.) ஆத்மகோடிகளுள் சிறந்து விளங்கிய மலபரிபாசிகளுக்கு
ஞானநிவட்டையை அனுக்கிரகஞ் செய்யும்படி பசுபதியே குருமூர்த்
தமாக எழுந்தருளி வருவரென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம். (திருமந்திரம்.) குருவேசிவமெனக் கூறினனந்தி, குருவேசிவமென்பது குறித்தோரார், குருவேசிவமாகிக்கோலுமாய்நிற்கும், குருவேயுரையுணர் வற்றதோர்கோவே எம். (திருவாசகம்.) அருபரத்தொருவனவனியில்வந்து, குருபரனாகியருளியபெருமையைச் சிருமையென்றிகழாதே. (அன்றியும்.) சிவனெனயானுந்தேறினன்காண்க, வவனெனையாட்கொண்டருளினன்காண்க எம். (திருவாய்மொழி.) துயரில்சுடரொளிதன்னுட்சோதி நின்றவண்ணநிற்கவே, துயரின்மலியும் மனிதர்பிறவியிற்றேறந்தக்கண்காணவந்து, துயரங்கள்செய்து தன்றெய்வநிலையுலகிற்புகவுய்க்குமம்மான், றுயரமில்சீர்க்கண்ணன்மாயன் புகழ்ந்துற்றயானோர் துன்பமிலேனே எம், (அமுதசாரம்.) உள்ளத்தினின்று மொளித்தான்பரன்குரவன், கள்ளந்தனைத்தவிர்த்துக்காட்டினான் வள்ளல், அருவானகோலமோ வக்கோலங்காட்டுங், குருவானகோலமோ கூறு எம். (பாடுதறை.) முருந்தனுகாலமுகலுந்தேடமூலமொருகுருமூர்த்தியாகிப்புகுந்தடியார்தொழுவீற்றிருக்கும் பூங்கோயிலாகநான் பெற்றிலேனே எம். (நிகழ்காலத்திரங்கல்.) செப்பரியவுண்மைச் சிவஞானதேசிகரா, யிப்படியே வந்திங்கிருந்தத்திசயமே (அன்றியும்.) என்றமருவருவா யெங்குநிறைந்தவர்தா, மின்னெனக்குத்தேசிகராயெய்ந்தத்திசமயமே (அன்றியும்.) தேனடருமானந்தச் செங்கமலத்தாளருள, மானிடர்போல்மண்மிசையில் வந்தத்திசமயமே. (திருவருட்பயன்.) அறியாமையுண்ணின் றளித்ததேகாணுங், குறியாகநீங்காதகோ. (அன்றியும்.) அருளாவகையாலுள்புரியவந்த, பொருளாரிவார் புவி எம். (அத்துவிதக்கல்வெண்பா.) தற்பரமாய்ச் சிற்கனமாய்த் தத்துவாதீதமாய்ச், சிற்பரமாய்ஞானச் செழுஞ்சுடராயற்புதமா, பறிவுக்கறிவாயகண்டித்தமாயெங்குந், செறியும்பாசிவமாய்ப்பிறியாதவேதச் சினகரத்துள் வீற்றிருந்ததெய்வமே போதக்குருவாய்ப்புவியீதுநாதனை வந்தானறிருவடியைமத்தகத்திற் சாத்தினான் எறு. (அதிரகசியம்.) இவ்வண்ணம்புலம்பும்வேளை யீசனுமுளத்திரங்கி, யுவ்வண்ணமறியின்ற வுவனையோர்

வசனத்தாலே, பொய்வண்ண நீக்கிநம்போற் புனிதனுக்குவமென்
றுன்னி, மெய்வண்ணமுடையார்போல மேதினிவந்தானன்றே எ ம்.
(வாசுதேவரபுராணம்.) உத்தமரின்னவாரிங் குரைத்தலு ம். முவந்து
நாலாஞ், சத்தினிபாதமெய்துந் தன்மையராதலாலே, யத்திருமன்றுளாடு
மையரின்கென்னையாள, வித்திருமெனிகொண்டா ரென்பதுமனத்தி
லெண்ணி எ ம். (தத்துவராயசுவாமிகள் கலிமடல்.) பங்கயக்கண்மா
லாயராயய ஞாயிறாதார்பால்வருமாரறியாதார் மானிடமாய்வந்ததிரு
மேனியின்றன்மை தேராதார்தேரா வருளேவடிவென்றறியாதார் எ ம்.
வரும் மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க. (67)

(அ-கை.) பசுபதியார் குருமூர்த்தங் கொள்ளுங்காலத்தில் மறைக்
குஞ் சின்ன மிவையெனல்.

வேணியுறைநதிமயு து கல்விழியுங்

களவிடமு மேனியென்கும்

பூணுமணியங்கதமுங் கரியுமலை

மாதும்புயங் கணுன்கும்

பாணியுறைமழுமா னும் பதனகஞ்

சேர்மாமணியும் பலவுமற்றும்

மாணமறைத் திவ்வுலகின்

மானிடர்தம் பிறப்பறுக்க மனத்திலுன்னி

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்தின்கண்ணுள்ள மனிதர்களுடைய பிறவியை
யொழித்து (முத்தியைத்தாத்) திருவுளத்தில் நினைத்துப் (பரமசிவ
ஞானவர்) சடையில் வாசம்பண்ணுகிற கங்கையையும் இளஞ்சந்திரனை
யும் நெற்றிக்கண்ணையுங் கண்டத்திற்பொருந்திய விஷத்தையுந் திரு
மேனி முழுதும் தரித்திருக்கின்ற சிரோமணியையுடைய சர்ப்பங்களை
யும் யானைத்தோலையும் (வாம்பாகத்திலிருக்கின்ற) இமயமலைபெற்ற

உமாதேவியையும் சதர்புஜத்தையும் திருக்கைகளில் தரித்த மழுவையும் மாணையும் புலிநகத்தையும் பெரிதாகிய எலும்பு மணியையும் இன்னு மிவைமுதலாகிய பலவற்றையும் பெருமைபொருந்த மறைத்து எ று, தம் சாரியை.

(இ-ம்.) பார்வையைக் கொண்டு விலங்கை வசப்படுத்துவது போலத் தெய்வநாயகர் அஞ்ஞானவிருளில் வசப்பட்ட ஆத்மாக்களை அருள்வசப்படுத்தத் தமது சொருபத்தை மறைப்பொன்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம். (திருவருட்பயன்) பார்வையென மாக்களை முன்பற்றிப் பிடித்ததற்காம், போர்வையெனகாணப் புவி எ ம். (இரு பாவிருபது) கன்னுதலுங் கண்டக்கறையும் கார்த்தருளி மண்ணிடை யின்மாக் கண்மலமகற்றும் வெண்ணெய நல்லூர், மெய்கண்டானென் றெருகான்மேவுவரால் வேறன்மை கைகண்டாருள்ளத்திற்கண் எ ம் (போற்றிப்பல்கொடை வெண்பா) நன்னெறிவிஞ்ஞானகலர் நாமெவ மொன்றியே, மந்திரியே யுண்ணின்றறுத்தருளிப்பின்னன்பு, மேலா விளம்புபிரளையாகலருக்குத் தேவாப் மலகன்மர் தீர்த்தருளிப் பூவலை யந், தன்னின்று நீங்காச்சகலர்க் கவர்போல, முன்னின்று மும்மலந் தீர்த்தாட்கொள்கை யன்னவனுக், காதிருணமாதலிஞ லாடுந்திருத் தொழிலுஞ், சோதிமணியிடற்றுச் சுந்தரமும் புநிபாம், பச்சையிட மும் பவளத்திருச்சடைமேல், வைத்தநதியு மதிக்கொழுந்து மச்சமற வாடுமரவு மழகார்திருநாதன்மே, ஸீருவன்னி நெடுங்கண்ணுங் கேடி லையந், கூட்டுந்தமரகழும் கோலவெறியகலும், பூட்டாவக்கச்சும் புலிய தனும் வீட்டின்ப, வெள்ளத்தழுந்தி வீடுந்தாளினுமடியா, ருள்ளத்தி னும்பிரியா வொண்சிலம்புங் கள்ளவினை, வென்று பிறப்பறுக்கச் சாற் றியவீரக்கழலு, மொன்றுமுருத்தோன்றாம லுள்ளடக்கி யென்று, மிற வாதுவின்பத் தெமையிருத்தவேண்டிப், பிறவாமுதல்வன் பிறந்து நற வாருந், தாருலாவும் புயத்துச் சம்பந்ததைனென்று, பேரிலாநாதனெரு பேர்புனைந்து பாரோர்தம், உண்டியுறக்கம் பயமின்பமுற்றொழுகிக்,

கொண்டுமகிழ்ந்த குணம்போற்றி எ ம். (தாயுமானசுவாமிகள்) காண
ரியவல்லெல்லாந்தானே கட்டுக்கட்டாக விளையுமதைக் கட்டோடே
தான், வீணினந்தற்பூரமலை படுத்தப்பட்டவிற்தை யெனக்காணவொரு
விவேகங்காட்ட, ஊணுறக்கமின்பதுன்பம் பேருராதி யெவ்விடத்து
மெனேப்போல வருவங்காட்டிக், கோணறவோர்மான்காட்டி மாலை
யீர்க்குங் கொள்கையெனவருண் மொனகுருவாய்வந்து எ ம். வரும்
மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க.

(அ-கை.) பசுபதியார் குருமூர்த்தங்கொள்ளும் காலத்தில் தரிக்
குஞ் சின்னமிவைபெனல்.

திருச்சுடையுறத்தெளிவு புண்டரமுகம்
கண்டமதிற் திகழுமார்பில்
உருத்திரநன்மணி யலையுஞ்
சிவலிங்கதாரமு மொளிர க்கற்றோய்
அருத்திகொளுந் தூச ண்ந்து
வெண்டுநீர்கோ வணவுடையுமதையிற்சாத்திக்
கரத்திலகுபுத்தகமு மழகுமசின்
முத்திரையுங் காட்டியேதான்.

(இ-ள்.) அழகுள்ள சடையுந் திருநெற்றியில் தரிக்கின்ற விபூதி
யுங் கண்டத்திலும் மார்பிலும் பிரகாசிக்கின்ற சுந்தரம்பொருந்திய ருத்
திராட்சமணி யாபரணமுஞ் சிவலிங்கத்தாரணமும் பிரகாசிக்க உலகத்
தார விரும்பத்தக்க காவியோய்த்த வஸ்திரத்தை யுடுத்தி வெண்மை
பொருந்திய வஸ்திரத்தினுலாகிய கோவணவுடையையும் அரையீல்
தரித்திருக்கையிற் பிரகாசிக்கின்ற புஸ்தகத்தையும் அழகுபொருந்திய
சின்முத்திரையையும் (விளங்கக்) காண்பித்து எ று. ஏ தான் அசை
கள்.

(69)

(அ-கை) பாமசிவந் திருக்கூட்டத்துடனே யெழுந்தருளுதல்.

தெண்டிநெடுபலியொருகை பாத்திரமும்
 விளங்கவே செய்யநாவில்
 எண்டுகழைந்தெழுத்திலகச் சரணத்திற்
 பாதுகையு மிலங்கவேதான்
 மண்டுமிருவினையொப்பு மலபரி
 பாகமும் வந்தமாணர்சூழ
 அண்டர்பிரான் திருவருளே
 யொருவடிவமாகவெழுந் தருளுவானால்

(இ-ள்.) (ஒரு திருக்கையிற்றாங்கிய) தண்டத்துடனே (மற்
 றொரு) திருக்கையிற்றாங்கிய பல்பாத்திரமும் பிரகாசிக்கவும் அழகு
 பொருந்திய திருநாவில் (உலகோர்) மதிக்கவிளங்கிய பஞ்சாஷூர்
 துலங்கவுந் திருவடிகளில் மிதுயடிவிளங்கவும் நெருங்கிய இருவினை
 யொப்பு மலபரிபாகமுற்ற மாணுக்கர்கள் சூழ்ந்துவரவுந் தேவநாயகரே
 ஒப்பற்ற அருளிறைவடிவமாக எழுந்தருளுவார் என. தான் சாரியை
 வ வ ஆல் அசைகள்.

(இ-உ-க-ம்.) சமஸ்தத்திற்குங் காரணகர்த்தாவாகிய அகண்டா
 கார சிவமே இவ்வுலகத்தின்கண் சகலீகரித்து ஆத்மாக்களைப் பரிபாகப்
 படுத்தித் தமது திருவருளிற்கூட்டிச் சிற்சடலீலையைக்காட்டிச் சிதா
 காச சொரூபமாக விளங்குவித்தற்பொருட்டுத் துவாதச முத்திரையோ
 டும் அடியார்கள் சகிதராய் எழுந்தருளுவாரென்பதாம். (70)

வேணியுறையென்ற, செய்யுண்முதல் இச்செய்யுள் வரைக்குங்
 குளகம்.

(அ-கை.) ஞானகுருவின் தன்மையைக்கூறல்.

(வேறு.)

தேசிகவுருவமாக வந்துலகிற்
 ஸீவர்கள் பக்குவந்தெரிந்தே
 ஆசிலாதவநக் கொநமோழிமோன
 வுண்மையையருளின லுரைத்து
 வசிலாநான நிட்டையிலிருத்தி
 யெய்தருமுத்தியை புதவல்
 மாசிலாமணியா வெளித்தருகயிலே
 வள்ளனற்றே சிகன்கடனே.

(இ-ள்) குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளியவந்து ஜகத்திலிருக்கின்ற
 ஆத்மாக்களுடைய பரிபாகத்தை அறிந்து பெருமைபொருந்த அவர்க
 ளுக்கு ஒப்பற்ற மஹாவாக்கியமாகிய மவுனநிலைக்குரிய சத்தியப்பொரு
 ளைக் கிருபாவீட்சணயத்தால் அருங்கிரகித்து குற்றமில்லாத ஞான
 நிஷ்டையை விரும்பக்கூடிய பெறுதற்கரிய மோகத்தைக்கொடுத்தல்
 களங்கரகிதமாகிய இரத்தினம்போலப் பிரகாசிக்கின்ற கயிலையங்கிரி
 வள்ளலாகி ஞானதேசிகருக்குரிய தருமமாம் என்று. ஏ ஏ அசைகள்.

(இ-ம்) மாணக்கரது பக்குவத்துக்கேற்ற அவர்களைச் சிவமாக்கிக்
 கொள்ளுதலே அருட்டேசிகருக்குரிய விதியென்பதாம்.

(அ-வை) வருணசதுஷ்டயருக்கு உபதேசஞ்செய்யும் பருவகால
 மிவையெனல்.

மறையவர்க்கிருப தாண்டிணுமுலகான்
 மன்னருக்கொருப தோடைந்து
 நிறைதருவணிகர்க் கொருபதாண்டிணுஞ்
 சொன்னிகரறு சூத்திராக்கைகந்திற்

பொறைதருபருவ முகையவர்க்கொன்றி
 ஷீரண்டொன்றிற் பசுதியிற்போதம்
 அறைகுதலாகு நல்லுபதேச
 மாரியன்றனதுள பகிழ்ந்தே.

(இ-ள்) வேதியர்களுக்கு இருபதுவயதிலும் உலகத்தையாளுகின்ற அரசர்களுக்குப் பதினைந்துவயதிலும் பெருமைசிறைந்த வைசியர்களுக்குப் பத்துவயதிலும் ஒப்பிலாத புகழையுடைய சூத்திரர்களுக்கு ஐந்து வயதிலும் தீக்ஷாத்திரயங்களைச்செய்து அதற்குமேல் (முறையே) அப் பருவத்தவர்களுக்கு ஒரு வருஷத்திலும் இரண்டு வருஷத்திலும் ஒரு வருஷத்திலும் ஆறுமாதத்திலும் பரமசாந்தம் சிறைந்த (பரிபாகம் வரக்கண்டு) பிரம்மோபதேசஞ் செய்தற்குரிய ஞானஞ்சிரியர் தமதுதிருவுள்ள மகிழ்ந்து ஆத்மஞானத்தை அதுக்கிரகிக்கத்தகும் என. ஏ அசை.

(இ-ம்) பிரம்ம சூத்திரிய வைசிய சூத்திரர்கள் அடையும் ஞானபோதத்திற்குப் பருவசாலங்கூடியும் பரிசோதிக்குங் காலங்களை யும் அறிவித்ததாம்.

வருணத்திற்கேற்கச் சீடரைக்கோதித்த லென்பதற்குப் பிரமாணம். (சைவசமயநெறி) பண்ணிகெதீக்கயினைப் பக்குவம் பார்த்தாரி ரண்டு, ளெண்ணுமும்மூன்றாறின் மூன்றின். (அன்றியும்) சூத்திர ராதியர்க்குச் சொன்னமுறையாலாண்டு, பார்த்தே யனுக்கிரகம்பண்ண ம். (சிவநெறிப்பிரகாரம்) ஆதரவுஞ்சாந்தி நற்பொறுமை தானுமசத்திய மில்லாவுரையுமாசாரத்தவமுந், தீதான செயன்மறந்து நன்றியறிந் திடலுஞ் சிவாகமத்தைக் கேட்டதனைத் தெளிதருணும், போதலறப் பொறிவழியினிற்றலாதிப் புகன்றுடைய நற்குணங்கள் பொருந்திமே லும், ஒதலுறங்குணங்குற்றஞ் சோதித்தோர் வருடமுறும் குணத்தி னனவாகத் தீக்கைசெய்வா ருயர்ந்தோர் என. வரும் மற்றும் வரு வனவற்றிற்காண்க.

(அ-கை) இத்தன்மைப்பட்ட மாணுக்கனுக்கு உபதேசிக்கத்தகு
மெனல்.

உடற்குயிர்போலும் கட்கிமைபோலும்
முகியுநாலுமே போலும்
படப்பொறியாவைப் பிடியெனப்பிடிக்கப்
பாயும்வெம்புவி நனைத்தழுவத்
தொடற்கருத்தழலை யெடுவெனவெடுக்கத்
தும்பிமுன்னஞ் சுருதிருக்க
விடற்கருஞ்சித்த மென்னவையுதவும்
விவேகியற் களிந்நிடலாமால்

(இ-ள்) (ஒருமையில்) உடலுக்குயிரைப்போலவும் (பாதுகாத்ம்
லிற்) கண்ணுக்கு இமையைப்போலவும் நடையில் ஊசியும் தாலுத்
போலும் (பொருந்திப்) படத்தையும் புள்ளியையு முடையசர்ப்பத
தைப் பிடியென்று சொன்ன மாத்நிரத்திற் பிடிக்கவும் பாய்கின்ற கரோ
மான புலியைத் (தழுவென்று சொன்னமாத்நிரத்தில்) தழுவவுந்
தொடுத்தெரிய அக்கினியையெடுவென்று சொன்னமாத்நிரத்தில் எடுக்
கவும் மதயானைமுன் (நில்லென்று சொன்னமாத்நிரத்திற்) பயப்ப
டாது நிற்கவும்பெற்று (இவனது சித்தம்) திடசித்தமென்று சொல்
லும்படியாக உதவிசெய்கின்ற விவேகமுடைய பக்குவனுக்கு (ஆத்ம
ஞானத்தை ஆசிரியர்) அதுக்கிரகிக்கத்தகும் என்று தன் சாரியை எ-
வ ஆல் அசைகள்.

(ப-ம்) சீவன் தன்னுடலைத் தானையிமானித்து வருந்துன்பங்களை
நீக்கி அதற்கு உபசாரஞ் செய்வதைப்போலும் ஞானாசிரியருடைய திரு
மேனியைத் தந்தேகமாயிமானித்து வுபசாரஞ் செய்யவேண்டு மென்

பார் உடற்குயிர்போலென்றும் இமையானது கண்ணோடொத்துமையா
யிருந்து அதனிடத்தில் தூசமுதலியவைகள் அணுகுறது பாதுகாத்தல்
போலும் துஷ்டஜெந்துக்களால் அவரது திருமேனி துன்பமுறாமல்
சதாகாக்க வேண்டுமென்பார், கட்சிமைபோலென்றும், அக்சிசென்ற
விடந்தோறும் சாடுபின்சோல்போலும் அவரது திருவுள்ளக் குறிப்பின்
படிச்சென்று வழிப்பட வேண்டுமென்பார். ஊசியு தூலுமேபோலு
மென்றுங்குறிஞர், தேகாபிமானம்விட்டு வந்த மாணக்களுதலால் பாம்
பாதிசண்மேற் செலுத்தினும் வீழ்வானென்பதாயிற்றம். (73)

(அ-கை) இதுவுமது,

தேனிரம்புமலகையளி தேடுவபோலெங்கும்
தேசிகளைப் பலநாளும் தேடிக்கண்டளவில்
ஞானகுருவிவன்பாகுந் செதிக்கவேண்டி
னடுக்கங்களுநலே பெயர்நாளஞஞ்செய்தித்தும்
நானமாரதொழுதனிலேவி மிகவிடுத்து
மிரக்கமிலாதேயடித்து மிழிவுரையால்வையும்
மானமின்றிச்செயும்போதுங் குருபத்திவழுவா
வாய்மையனுக்குயர் நிட்டைவழுத்திடவுந் தருமாள்

(இ-ள்) மாணக்கன் தேன் நிறைந்திருக்கின் துடிப்பத்தை வண்ட
தேடுகின்றதைப்போலப் பலநாளும் எவ்விடத்துந்தேடி ஞானசிரிய
ரைக் கண்டபொழுது அந்த ஞானசிரியர் இம்மாணக்கனுடைய பரிபா
கங்களைச் சோதிக்கவிரும்பினால் பயப்படும்படியாக எந்நாளும் தான்செய்
வதுவுமன்றிப் பிறரைக்கொண்டு செய்வித்தும் மிகவும் அற்பமாகிய
தொழில்களைச் செய்ய உத்தரவுசெய்து அனுப்பிவித்தும் இரக்கமில்லா
தவரைப்போல அடித்தும் துச்சமான சொற்களால் வைதும் மானமில்
லாமற் செய்ய அந்தக்காலத்திலுங் குருபத்திவழுவாமல் (நிலைகொள்

புவனேஸ்வரி பிரசுராலயம்,
23, பாளையப்பன் தெருவு, தங்கசாலைபோஸ்டு, மதராஸ்.

ஆனந்தம் !

ஆனந்தம் !!

தேவி பக்திரசக் கீர்த்தனங்கள்.

இதில் தேவினுமினிய பக்திரச விருத்தங்களும், முக்கனிரசமுங் கற்கண்டும் அமிர்தமுங் சுவந்ததைப்போல வெகு இன்பந்தரக்கடிய நவீன இந்துஸ்தான்வற்றண மெட்டுகளிலும், தியாகராஜகீர்த்தனைவற்றண மெட்டுகளிலும் இயற்றப்பட்ட பல கீர்த்தனங்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. பாடப்பாடப் பாவசமுண்டாக்கும் கேட்கக்கேட்கக் கிளர்ச்சியை யுண்டாக்கிக் கர்ணமிர்தம் பரக்கும். கோவை-குழந்தைதாஸ் அவர்கள் இயற்றியது. இன்றே வாங்க முந்தங்கள்.

இதன் விலை அணு-6.

புதிய புஸ்தகம் !

வெளிவந்து விட்டது !!

சங்கீத பால வித்தியாபோதினி.

இஃது ம-ா-ா-ஸ்ரீ, வித்துவான் காஞ்சிபுரம் பிட்டில் கிருஷ்ணய்யா அவர்களாலும், ம-ா-ா-ஸ்ரீ, பிட்டில் துரைசாமிநாயுடு மாணவர், ஜலதாங்கம் எம். அப்பாயி நாயுடு அவர்களாலும் இயற்றப்பெற்றது.

அன்பர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுவதாவது என்னெனில் பாடல்கள் வழிதெரிந்து (கீதஞானம், இலகுஞானம், தாளஞானம், சுதிஞானம்) பாடுதற்கும் சிறுவர் சிறுமிகள் ஆரம்பத்திலேயே சுலபமாகவும் தெளிவாகவும் முறையாகக்கற்று ஐயந்திரி புறப்பாடும் பொருட்டு அனுபவத்தைக்கொண்டு முன்னோர்கள் வரையறுத்ததில் சிற்சிலவை களை களைந்தும் தொகுத்தும் சங்கீத பால வித்தியா யோதினி என்று மகுடமமைத்து ஓர் சிறு புத்தகமாக எல்லோரும் வாங்கி வாசித்து எளிதாகவெகு தீவரத்திற்கற்று பாடுந்திறமை பெற்று ஆனந்திக்க வெகு விபரமாய் எழுதி அச்சிட்டு இருக்கிறது.

இதன் விலை அணு 0 12 0

புவனேஸ்வரி பிரசுராலயம்,
23, பாளையப்பன் தெருவு, தங்கசாலைபோஸ்டு, சென்னை.

நானாவ வா தக்கட்டளையின் அரும்பொருள் விளக்க விசேட விருத்தியுரை என்னும் |ரகசியார்த்த தீபிகை.

ஜீவர்கள் யதார்த்த சொருபத்தை யறிந்து கிருதார்த்தர்களாகும் வண்ணம் ஸ்ரீ சேஷரத்திரி சிவனார் பெருங்கருணையா வருளிச்செய்த வேதாந்த கட்டளை ஒன்பதனுள் சத்துவரகசியத்தைத் தெள்ளிதில் விளக்கும் இவ்வசனநூல் அந் அத்தியாவசியமாக யாவரும் பிரதமத்தில் ஒதியுணரத் தக்கதாகும். இதன் முன்னாலிலுள்ள ஆநதிரா (ரகசியா)ர்த்தத்தைச் சிறுவர்களும் ஒளிநிலறிந்துகொள்ளும் வண்ணம் இந்நூலில் மிகத்தெளிவாக வளக்கியுள்ளதன்துவிர பலதூற்களினின் றந் திரட்டிய (மேற்கோள்) உச்சரண கவிகளை ஆங்காங்கு குறிப்பிட்டு வியாக்கியானமுஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது அன்றியும் காரிய சரீர பாவனை, பிரம்மநியம சிவசைதன்ய பிரம்ம சன்னிதானதர்சோபபடகளும் சேர்க்கப்பட்டு தத்துவ நிலபவியமங்களை நன்குவிளக்கி காட்டப் பட்டிருத்தலால் இந்நூல் யாவருக்கும் பெரிதும் பிரயோசனத்தைத்தர வல்லதான ஒப்பற்றதத்துவ ஞானசாஸ் திரமேயாகும் இத்தத்துவக்கட் டளையின் உட்பொருளை ஸ்பஷ்டமாக அறிந்துகொள்ள ஆசிர்பவர்களுக்கு இவ்விரகசியார்த்த தீபிகை ஒன்றே இருளைப்போக்கி அறிவைப் பிரகாசிப்பிக்கச் செய்யவல்லதென்று துணிந்து கூறலாம்.

இதன் விலை அணு 8

சுப்பிரமணியர் ஞானம் ஞா-பாடல்.

இதன் விலை ரூ. 1-0-0

புவனேஸ்வரி பிரசுராலயம்,
23, பானையப்பன் தெருவு, தங்கசாலைபோஸ்டு, மதராஸ்.

புதிய புதிப்பு! வெளிவந்துவிட்டது!!

- - வேதாந்தக் - -

கட்டளைக் கொத்து.

இதிலுடைய கட்டளைகள்.

சிவப்பிரகாசக் கட்டளை	நாநுவ்வாதக்கட்டளை
திருவாலவார்க்கட்டளை	உபதேச உண்மைக்கட்டளை
வேதாந்தத் துவக்கட்டளை	வேதாந்த தாசாவத்தைக்கட்
ஜீவோதபத்தி சிந்தாமணி	வேதாந்ததசகாரியக்கட்டளை
தத்துவநீபிகை	சித்தாந்தக்கட்டளை
ஞானக்கட்டளை	சித்தாந்த தத்துவலக்ஷணம்
தத்துவாமிர்தக்கட்டளை	

அனுகிமுத்தனுகிய முதல்வன் ஜீவகோடி ஆன்மக்களின் கன்மத்திற்கிடையே பலசமயங்களை வேதத்தில் வகுத்து வைத்தனர். அவ்வாதக் காரணமாகவே அவ்வச்சமயத்தினர்கட்கு ஏற்பட்டுள்ள சாஸ்திரங்களும் பலவாயின. அவ்வச்சாஸ்திரங்கூறிய பிரதிபாதிக்கப்படும் ஆன்ம இலக்கணங்களையும், பரமான்ம இலக்கணங்களையும் தெரிந்துகொள்ளற்குக் கூறப்பட்டுள்ள விஷயங்கள் அவ்வச்சமயங்கட்கேற்றவாறு பரிபாஷா கலப்பினால் சுலபத்திலறி தற்கேலாதபடி நிருக்கின்றமையினைக்கருதி அவ்வச்சமயங்களில் வல்லவர்களாகிய பெரியோர்கள் தங்கள் தங்களுக்குரிய சாஸ்திரங்களுக்குச் சோபானமாக எளிய வசனமடையில் யெழுதி நல்ல காகிதத்தில் அச்சிட்டிருக்கிறோம்.

இதன் விலை ரூபா

மேற்படி கிளேஸ் காகிதம்.

1	0	0
1	8	0

புவனேஸ்வரி பிரசுராலயம்,
23, பாளையப்பன் தெருவு, தங்கச்சாலைபோஸ்டு, சென்னை.

வான்மீகர் ஆரூட சாஸ்திரம் 40-பாடல்
மூலமும் உரையும்,

இதைவாசிக்கும் நேயர்கட்குத் தெரிவிப்பது யாதெனில், வான்மீகர் திருவாய் மலர்ந்தருளிப் ஆரூடசாஸ்திரமென்னும் 40-பாட்டுகளுக்கும் இதுவரையில் உரையில்லாநின்றதினால் அதை எளிதில் தெரிந்துகொள்ள இயலாமல் ஜோதிட ஆரூட மறிந்தவர்களைத்தேடி அவர்களிடம் கேட்டு தெரிந்துகொள்ள வேண்டியிருந்தது, அக்குறை தீர ஐ. பாட்டுகளுக்கு யாவரும் எளிதில் தெளிவாய் தெரியும்படி உரை எழுதி அச்சிடும்படி அநேகர் கேட்டுக்கொண்டதின் பேரில் ஐ. வான்மீகர் ஆரூட சாஸ்திரம் 40-பாட்டுகளுக்கு தெளிவாயும் சுலபத்திலும் தெரிந்துகொண்டு பலாபலன்களை அடையும்படி உரையெழுதி நல்ல உயர்ந்த கடிதத்தில் அச்சிட்டிருக்கிறது.

சாஸ்திரம் பார்ப்பவர்கள் சுத்தியாய் கையில் ஏதானிலும் ஓர் புஷ்பத்தை எடுத்துக்கொண்டு இதுவள்ளராய் சக்கரத்தில் ஓர் வீட்டைச் தொட்டு அதிலுள்ள எழுத்துக்களைக்கொண்டு அதற்கேற்றபாட்டையும் உரையையும் பார்த்து தாங்கள் நினைத்தகாரியம் ஜெயம் அபஜெயம் என்று தெரிந்துக்கொள்ளலாம். புத்தகம் 1-க்கு விலை அணை 3.

உபதேசவுண்மை.

இதுவேதசிரேணி சிதம்பரசுவாமிகள் அருளிச்செய்தது இதில் தண்டபாணிபேரில் பதிகமும், உபதேச உண்மைகட்டளையும் தோத்திரமாலையும் அடங்கியிருக்கிறது உலகப்பறமை போக்கி பேரன்ப சுகவாழ்வைபெற குரு கிஷ்ய சம்வாதமாக வெகு தெளிவாய் சுத்தப்பதிப்பாக இயற்றப்பட்டிருக்கிறது. இதை இல்லா வாழ்க்கையை வெறுத்து பேரன்பவீடுபெற சுவிக்ரும் ஒவ்வொருவரும் அவசியம் இவ்வுபதேசவுண்மையின் லக்ஷணத்தை வாசித்து உணர்தல் வேண்டும். இதன் விலை அணை-12.

ளத்தக்க) சத்தியவானுக்கே உயர்ந்த பிரம்ம நிஷ்டட்டையைப் போதிக்கத்தகும் எ ஹ. ஏ ஏ ஆல் அசைகள்.

(இ-உ-கம்.) பிரம்மநிஷ்டட்டைக் கதிகாரியை அறிவித்ததாம்.

குருவின் திருவுளக் குறிப்பின்படி மானமின்றிப் பணிசெய்ய வேண்டுமென்பதற்குப் பிரமாணம். (சிவநெறிப்பிரகாசம்) தேசிகருமாணவர்கள் செய்தியுணர்ந்திடவே திறியோரைப் பெரியோர்செய்தொழிலதனிற் செறித்து, மேசிலராம் பெரியோரை யீனமாந்தொழிற் கேயிசைத்துமடித்தும் வைதுமில்வாய் செயவுங், கூசியிடாதுட்ட பணி செய்து குருபத்தி குறைவிலரார் நம்பினராய்த் துரோகமின்றி, மாசிலராய் மனவாக்குக் காயத்தாற் குருவின்வாக்கிப் பாலனஞ்செய்யு மதி மானுமாயே எ ம். (ஒழிவிலொடுக்கம்) உடற்குயிர் போர்கட் கிமைபோ லுரிதுலொத்து, விடிற்புலிநீபாம்பிவை வீழ்வார்க்காஞ் சுடச்சுடினும் வாழைக்காகாவேதி மட்கலத்திற் காகவா, றேழைக்காகா திது எ ம். (அருட்பிரகாசம்) குருபானுக்கவ னெஞ்சகம்போ லனுக்லத்தனய்க் கரசரணுகியினேவல் செந்தேதினங்கட் கிமைபோ, லுரியமனைமுதல் யாவையுங்காத் துண்மையாபொருதற், பரமிவனெயனைக் காண்பான் சற்சீடன் பகர்ந்திடினே. (அன்றியும்) தேசிகன்பாற் பற்பலதிக்குணங் கள் செறியினும்நம். பாசப்பிராந்திக்கிவை தோற்றியவினா பாலியென், ருசுறுபத்தியினோந் தெவ்விதத்து மவனருளைத், தேசங்குலவ வளர்ப் போன்சற்சீடன்றெரிந்திடினே எ ம். (வருங்காலத்திரங்கல்) என்றுங் குருநாதரிட்ட பணிசெய்துமிக, நின்றபடி நில்லாத நெஞ்சவிடுநாளே தோ (அன்றியும்) குன்றாதருனக் குருவானோர் சொந்தேட்டுப், பொன்றாதவாதனையைப் போக்கியிடுநாளேதோ எ ம். (வீராகமம்) அடுத்ததின் நன்மையான்மா வாகுமென்றறிந்து நல்லோர், நடித்திடுஞ் சமயவாத நற்றவஞ் செபந்தியானம், படிற்றுலகியற்கையாவும் பாகதி விலக்காமென்றே, விடுத்தருட் குரவன்பாத மேவியே பணிசெய்வாரோ எ ம். வரும் மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க.

கனக

மூலமும் - உரையும்.

(இந்தூலாசிரியரது மாணாக்கர் புகழ்ந்து கூறல்.)

திருவளர்கோவல் வீரட்டநாதர்
திருவடிக்கமலங்கள் வாழி
பெரியநாயகி பொற்கழலிணைவாழி
பெரியமா கணபதிவாழி
முருகனற் பதங்களவாழி
நந்தீசர்முளரி மென்பதங்களும்வாழி
பெரியசம்பந்த ராதியர்நான்கு
பெரியர்தம் மடிகளும்வாழி.

(இ-ள்) செல்வம் விர்த்தியாகினற் திருக்கோவலூரில் எழுந்தருளி
விருக்கும் திருவீரட்டேஸ்வரருடைய திருவடித்தாமரைகள்வாழி பெரிய
நாயகியாரது அழகிய திருவடிகள்வாழி பெரியாணைக்கணபதியின் திரு
வடிகள்வாழி சரவணபவனது நல்ல திருவடிகள்வாழி நந்தீஸ்வரரு
டைய மிருதுவாகிய பாதபங்கயங்களும் வாழி சிறப்பற்ற திருஞான
சம்பந்த சுவாமிகள் அபர்சுவாமிகள் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் மாணிக்க
சுவாமிகள் ஆகிய பெரியோர்கள் நால்வர்களுடைய திருவடிகளும்வாழி
எறு.

(க)

வசணவர்பதங்கள்வாழி மாச்சென்ன
வசவணர் பதங்களும்வாழி
திசையுளர்வலஞ் சூழ்குசைநம
சிவாயதேசிக னடிகளும்வாழி
நசையுறுமவர்பாற் குருநமசிவாய
நற்பரனடிகளும் வாழி
அசைவுறுமனத்தை யறிவினுளடக்கு
மடியார்தம்மடிகளும் வாழி.

(இ-ள்) வசவேசர் திருவடிகள்வாழி பெருமைபொருந்திய சென்
னவசவேசர் திருவடிகள் வாழி எட்டுத்திணைமுள்ளோர் பிரதக்ஷ
ணஞ்சொது வணங்கத்தக்க சூகாமசிவாபகுருவின் திருவடிகள்வாழி
அவரிடத்தில் அன்புபொருந்திய நன்மையையுடைய குருநமசிவாய
தேசிகா திருவடிகள்வாழி சஞ்சலப்படுமனத்தை அறிவினுட்சேர்த்து
அடக்குகின்ற அடியை நன்மைய திருவடிகள்வாழி எய்த. (2)

கோவலவீரடாறுப் பிரசகித்தா

கொடுநிடு மாமம் வாழி

பாவனைக்கரிதாம் பசுநியடையப்

பசுநமோர் பொருள்வாழி

நாவலத்தீயோரைய நிருபிரிய

நாசிவாழிதனாவந்

தேவனாறு முருகியான

தேசிகனடிசூழும் வாழி.

(இ-ள்) திருக்கோவலூரி லெழுந்தருளியிருக்கும் திருவீரட்டேஸ்
வரர் அதுக்கிரகஞ் செய்தருளிய ஆசமனூல்வாழி மனோவாக்கினால்
பாவனை பண்ணற்கரிய நாகிய உயர்ந்த மோகூத்தை அடைய உபதே
சஞ்செய்யப்படும் ஒப்பற்ற அர்த்தத்தையுடைய மஹாவாக்கியம் வாழி
ஐம்புத்தீவி லிருக்கின்றவர்களுடைய எள்ளத்திலிருக்கின்ற அஞ்ஞான
விருள்கெட நல்லசிவ சொரூபராகியும் மனத்தீதப்பட்டவராகியுந் தொண்
றிய தேவனாகிய ஆறுமுகசிவஞான தேசிகருடைய அடிகளும் வாழி
எறு. (3)

களந

மூலமும் - உரையும்.

இந்நூற்பெருமை.

பாவனாநீத நிட்டானுபூதி

பரமசிவனுமை தனக்கருளத்

தேவியுமகிழ்ந்தவட மொழியதினைச்

செஞ்சடைப்பிரான் திருவருளால்

கோவல்வாழாறுமுக சிவஞான

குருபரன்றமிழினை லுரைத்தான்

மேவுநற்பயனை யுணர்ந்துசாதித்தோர்

மேன்மைவீடடை வதுநிசமே.

(இ-ள்) மனோவாக்குகளாலும் பாவனைபண்ணற்கரிய சிவஞான நிஷ்ட்டையின் அனுபூதியைப் பரமசிவனார் தேவியாருக்கு அதுக்கிரகிக்க (அதைக்கேட்டுத்) தேவியார் சந்தோஷிக்கப்பட்டதாய் விளங்குகின்ற வடமொழியிலுள்ள அப்பொருளைச் சிவந்த சடாபாரத்தைத் தாங்கிய ஈஸ்வரருடைய அதுக்கிரகத்தினால் திருக்கோவலூரில் வாழ்கின்ற ஆறுமுகசுவாமிகளென்னுந் திருநாமத்தையுடைய மேலான சிவஞான தேசிகரானவர் (யாவரு மெளிதிலுணரத்) தமிழ்ப்பாவினமாகச் செய்தருளினார். அங்ஙனம். (அவராற்செய்யப்பட்ட இந்நூலை ஒதி) இதிலுள்ள முத்திப்பிரயோசனத்தைத் தெரிந்து சாதனஞ் செய்தவர்கள் மேன்மையாகிய மோகூத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்களென்பது சத்தியநிஷ்டை எறு.

(4)

பாயிரம் - கஉ - நூல் - எச - வாழிகள். - கூ.

நூற்பெருமை - க-ஆ பாடல் - கூ0

உதாரணப்பாடல் - சக0-ஆ பாடல்-நூ00

நிஷ்ட்டாநுபூதி

களசு

நிஷ்ட்டாநுபூதிமூலமும்,

சாரம்பொதியைநாயகர் சபைக்கு முதற்பட்டத்து
சுவாமிகளால் அருளிச் செய்யப்பட்ட தாதனவுரையும்

முற்றுப்பெற்றன.

தேநரிசை வெண்பா.

போதமுறு மேதமதும் போதச் சிவயோக
சாதனையைச் செய்து தலைப்படுவர்—ஓதரிய
முத்தரு மாவாரிம் முறையினு தாரணமும்
புத்துரையும் கற்போர் பொலிந்து.

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அ		இப்படிநிட்டை.	கடுரு
அஞ்செழுத்	ககூ	இப்படியாயவு	கககூ
அடக்கிக்	௭௩	இப்படியாயநிட்	கடுக
அடிபணி	௪௬	இயம்புநன்	க00
அத்தனார்	௨௪	இயம்புமாத	௬௪
அத்தனு	௧௧௨	இருந்தான்	கூ0
அரியநாயகி	௧௨	இலயகிய	க0௨
அரியாணை	௧௩	உ	
அருந்து	௬௨	உடற்குயிர்	ககூ அ
அலையுமன	௬௪௩	உண்மைநிட்	கசகூ
அறைவேன்	௧௨௬	உத்தராதனை	௬௩
அன்னமய	௧௮	உத்தராமுக	அகூ
ஆ		உலையாப்	அரு
ஆதனத்திருந்தேசாத	அக	உற்றிமயந்	௧௪௨
ஆதனத்திருந்தேசாத	௧௧௮	உன்னருளான	௧௧௬
இ		ஒ	
இந்தநன்னிட்	௧௧௬	ஒத்தவந்	௬௭
இந்தநன்னிலை	௬௬	ஒப்பிலாதநல்	௧௪௬
இந்தமெய்ச்	௧00	ஒப்பிலாதுய	௧௪௬
இந்தவஞ்	௧௧௩	ஒருமொழி	௨௮
இந்நிலைத்திருப்ப	௧௧0	ஒ	
இந்நிலைமுத்தி	௧௪௧	ஒதுசாதனை	௧௪௭
இந்நிலையாகி	௧௧௬	௧	
இந்நிலையாமிறை	௧௩௭	கடல்சுவற	௧௪
இப்படிநிட்டாள்	௧௧௪	கட்டறத்துற	௪௪

களக

பாட்டு	பக்கம்.	பாட்டு	பக்கம்.
கோவலன்	களக	தெ	
சரித் தமிழின	ச,	தெணா, தெ	ககரு
சாதனை	சகசு	செய்வுந	ககசு
சாமனுநிட	கசக	செவிரம்பு	ககசு
சு	கசக	நகரெருடு	ககசு
சிவமய	கக	நி	
சினத்தினி	ககரு	பிடலடாதி	அக
சீ		பிடலடிலை	அரு
சீர்த்த	பக	பிடலடமே	ககரு
சீலமிகுஞ்	கக	பித்தனையு	உரு
செ		நீ	
செப்பநிட	ககசு	நீகாக்க	அஅ
செய்யுநிட	கக	ப	
ஞா		பகமுற	ககரு
ஞானதேசி	ககஅ	பககையாதன	கக
ஞானநிடடரிரு	ககசு	பதியெழுந	ககசு
ஞானநிடடரபா	ககரு	பதினமரிவொ	ககசு
ஞானநிட்டைய	ககரு	பத்தியவ	உரு
தி		பா	
திருசசடையு	ககசு	பாவனாதீத	ககஉ
திருவளாகோ	கக	பு	
த		புத்திகொள்	ககஅ
துன்னிய	கக	பே	
	கக	பேசரியவ	ககரு

கள்ள

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ம		வா	
மறையவர்க்	ககக	வாருங்கோள்	உக
மன்னுயோ	கசஅ	வி	
		விண்ணைமு	கஅ
முத்திரைகளோர்	௫அ	விதிசேர்பஞ்	ககச
முத்திரையை	கூ	வித்தகமாக	சஅ
முந்துசஞ்	௧௫	வெ	
		வெறிகொள்	௭௫
வ		வே	
வசணவர்	ககக	வேணியுரை	ககஉ

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

முற்றிற்று.

புவனேஸ்வரி பிரசுராலயம்,
23, பாளையப்பன் தெருவு, தங்கசாலைபோள்டு, சென்னை.

ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகாநந்தர் வேதாந்த இரஹஸ்யம்.

(திருத்தமான 2-ம் பதிப்பு.)

இச்சிறந்த வேதாந்த இரஹஸ்யம் என்ற இந்நூலை வாசிப்பவர்கள் சகல சாஸ்திரங்களையும் வாசித்தாலுண்டாகும் பயனை அடைவார்கள் என்பது உண்மை இச்சிறந்த நூல் ஆங்கிலத்தில் மிகவும் பிரக்கியாதிவாய்ந்த ஞானயோகத்தில் விருந்து பெரும்பாகம் தற்சமயமே தமிழில் வெளிவந்துள்ளன. ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகாநந்தராலேயே மதிப்புரை பெற்றவரும், உபகராச்சுரம் பெற்றவரும் ஜெட்டிஸ் திருமயிலை பாரத பூஷணம் டாக்டர் எஸ். சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள் எழுதிய நான் முடித்துடன் கூடியது இதில் ஸ்வாமி படமும் டாக்டரவர்கள் படமும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இதன் விலை ரூபா 2

புதிய நூல்! இதுவரையில் தமிழில் வெளிவராதது !!

ஞானயோக இரஹஸ்யம்.

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள். செல்வத்தையும் அதிகாரத்தையும் தூல போகத்தையும் பெரிதென எண்ணும் மேல் நாட்டிலுள்ள ஆங்கிலேயர்கட்குக் கர்ம பக்தி, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்குவித இரகசியங்களை உபதேசித்தார் அதில் மூன்றுபாகங்கள் தமிழ் மொழியில் வெளிவந்துவிட்டன நான்காம்பாகத்தில் சில பிரசங்கங்கள் ஏற்கனவே நாம் வெளியிட்ட மேற்காட்டிய வேதாந்த இரஹஸ்யம் என்ற நூலில் வந்து விட்டன, மற்றப் பிரசங்கங்களையும் தமிழில் வெளியிடுமாறு நண்பர்கள் பலர் கூழியவண்ணம் பிரசங்கத்திரட்டை வெளியிட்டுள்ளோம். வேதாந்த இரஹஸ்யத்தை ஆர்வமுடன் வாசித்த சகோதரர்கள் இதனை வாங்கி வாசித்து இன்புறுவார்கள். இதன் விலை ரூபா 2 4 0

ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகாநந்தர் அருளிய எதிரொளிகள்

(ஆசிரியர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியசுவம்) விலை அனா 8.

புவனேஸ்வரி பிரசுராயம்,

23, பாளையப்பன் தெருவு, தங்கசுலைபோஸ்டு, மதராஸ்.

வெளியாய் விட்டது !

வெளியாய் விட்டது !!

பகவத்கீதை வசனம்.

பாக்கெட் அளவு 18-அத்தியாயங்களும் அடங்கியது.

படத்துடன் சுத்தப்பதிப்பு.

இதில் அடங்கிய அத்தியாயங்களின் விபரம்.

1. சோக வத்தியாயம்
2. சாங்கிய யோக வத்தியாயம்
3. கர்ம பிரம்மயோக வத்தியா
4. ஞான கர்மயோக வத்தியாயம்
5. சந்நியாசயோக வத்தியாயம்
6. அப்பியாசயோக வத்தியாயம்
7. பரமான்ஸ் விஞ்ஞானயோகவத்
8. அக்ஷரப் பரப்பிரம்மயோகவத்
9. இராஜவித்திய இராஜகுஹ்ய இராஜயோக வத்தியாயம்
10. விபூதிவிஸ்தாரயோகவத்தி
11. விஸ்வரூபயோகவத்தியாயம்
12. பக்தியோக வத்தியாயம்
13. பிரகிருதி புருஷயோகவத்தி
14. குணத்திரய விபாகயோகவத்
15. புருஷோத்தமயோகவத்தியா
16. தெய்வ அசுர சம்பத்துவிபாக
17. சிரத்தாத்திரய விபாக யோக

18. சகல உபநிஷதார்த்தப் பிரதிபாதன மோக்ஷயோக வத்தியாயம்.

இதில் வேதாந்த ரஹஸ்யத்திற்கு உபமானமாய் ஸந்தர்ப்பானுசாரமாய் உபநிஷத் வாக்கியங்கள் ஆங்காங்கு உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. யோக ஞானங்களை விளக்கிக்காட்டும் நூற்களிற் இதுவே முதன்மை பெற்றதுவாம். அலை யுமனைத அகத்தில் அடக்கு வதற்கு அரிமபெரிய கருவியாகும். கற்றேறேயன்றி மற்றேறும் களிப்புடன் வாசிக்கத் தக்கதுவாம். ஏழைகளும் எளிதிவ் வாங்கும் பொருட்டே பாக்கெட் அளவில் விலை மிகவும் சலுாயமாய் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

இதன் விலை ரூபாய் பதிண்டு

ஹை கலிகோபயிண்டு விலை

ஹை வசனம் பெரியது

ஹை கிரந்தசுலோகம் தமிழ் அர்த்தம்

மகாநாமகோபாத்ராரா.

0 8 0

0 10 0

1 8 0

1 6 0

